59589

THOMASHA KEMPENSARJA BUKVE,

V' katirih je sapopadenu tu podvuzhenje, koku en fledne, bodi kakerſhnega ſtanu ozhe, ima, inu samore po Kriſtuſovimu navuku, inu shivlenju ſvoje shivlenje pellati, vishati, rovnati, inu sa Kriſtuſam v' pravi brumnoſti hoditi.

V' to Krajnſko ſhpraho ſkerbnu, inu sveſtu preſtavlene ſkusi dva Maſhneka Petrinarja, inu Fajmaſhtra is gorenſke Krajnſke ſtrany, inu k' duhovnemu nuzu tem Krajnzam na dan dane v' lejtu 1745. Sdej pak pobulſhane, inu k' tretjimu na ſvitlu dane.

Na pervolenje vikſhi Goſpoſke.

V' LUBLANI,
Per Adam Heinrich Hohn, Landſhaftskimu Bukvevesko, 1807.

52589

UNIVERZITETNA KNJIŽNICA * LJUBLJANA *

IN=03000 4999

Kratku Podvuzhenje.

Koku ſe imajo lete bukvize, inu tudi druge bukve tega podvuzhenja s' nuzam te duſhe brati.

1. Uſake dan k' temu branju en gviſhen zhaſs odlozhi, inu tajiſtega ſtanovitnu dershi. Aku te bode eno potrebnu dellu, ali opravilu sadershalu, inu od tega branja odvernilu, ahtej ſe, inu ſkerbi v' eni drugi uri letu ſpolniti. Kir mi vſake dan k' shivotnemu dellu, inu opravilam ſvoj zhaſs naloshemo, ſe ja ſpodobe, inu je potreba tudi k' nuzu te duſhe en gviſhen zhaſs odlozhiti, inu oberniti.

2. Skus eno ſveto miſel, inu dobro manengo ſe k' temu branju perpravi, tu je: obudi inu imej ſerzhne shellę ſkusi tu branje en boshji nauk sadobiti, k' nuzu tvoje duſhe, shelli tajiſtega volnu goriuseti, satu, de bi tvoje shivlenje pobulſhal, v' brumnoſti raſsil, sa Kriſtuſam ſkus te zhednoſti ſtanovitnu hodil, inu vſe greſhnu nagnenje tega shivota doliterl.

3. Pousdigni tvoje ſerze pruti Goſpudu Bogu, inu is shivo viro virjemi, de je on polek tebe, tebe vidi, inu tebi perſtopiti perpravlen ſtoy, niſku ſe pred njim ponishej, proſi sa gnado, inu luzh, de bi tu, kar bodeſh bral, prov saſtopil, inu proſi sa po-

nuzh de bi te v' temu branju sadoblene na-
vuke v' djanju dopolnil.

4. Beri pozhaſu, inu nekar prehitru, rajſhi mejn, koker veliku; v' zhaſu enu malu prejenej, ali prenehej; ter v' ſerzu taſſiſtu, kar ſi bral, ſpremiſli. dej bo hjimu noterdajanju proſtor: preudari ſam per ſebi, koku bi enu, inu drugu v' djanju mogel ſpolniti. Sem ter kie s' ozhmy per branju po bukvah ſkakati, inu ſi sbirati, malu pri-da perneſe, inu je enu prasnu dellu; nar bulſhi je od kraja, inu po verſti brati, ka-der ſe ene povſod dobreh naukov polne buk-vé beró. Kar pak tebe, inu tvoj ſtan ſuſeb-nu sadeva, inu anigrede, vezhkrat preberi, satu- de ſam per ſebi bel ſpremiſliſh, inu ſe nauzhiti samoreſh, koku bi lete ali une zhednoſti mogel v' reſnizi sadobiti, ali une ſlabuſti, ali hude navade opuſtiti, tu greſh-nu nagnenje premagati, inu dolitreti.

5. Med branjam pogoſtu obudi ſvete shellę tu dopolniti, kar tu branje tebe opomina ſtuditi; de ſkus letu branje ne le ſamu ta saſtopnoſt reſvetlena bode, ampak veliku vezh tvoja vola v' lubesni pruti Go-ſpud Bugu, inu temu blishnemu ushgana, inu v' ſerzhnemu poshellenju ene prave boumnoſti, tudi v' superſtanju zhes vſe pre-greſhnu nagnenje uterjena bode.

6. Ene inu druge v' tem branju samir-kane, inu sa tvoj ſtan nuzne navuke v' glavi

obdershi, inu ohrani, de bodesh na tajiste zhes dan tudi spomnil, inu nje perpravlene imel, koker enu dobru oroshje, s' njimi te skushnave od tebe odbiti, inu tu greshnu nagnenje premojstriti; ali pak, de nje bosn nuzal sa ene ojstroge v' teh zhednosteh, koker v' pohlevnosti, poterpeshlivosti, v' lubesni prutí Gospud Bogu, inu temu blishnemu raiti, s' vezhi brumnostjo se Bogu perjetnega sturiti, inu v' resnizi sa Kristusam po njegovemu navuku, inu exemplu hoditi.

7. Kir bosh imel tu branje skleniti, prosi Gospud Boga sa gnado, de bi mogel ohraniti, inu obdershati tu seme tega navuka, katiru je skus tu branje v' to semlo tvojiga serza vershenu, de bi tajistu obilne, inu dober sad od svojimu zhasu perneslu.

Na tako visho se imajo bukve teh navukov brati, aku ozhemo skus branje len nuz sadobiti. Lohku pak je letu sturiti, dokler takeshne dobre shellę, inu sveze na-

prejusetja se s' misljo, inu taku bres vse samude sturę. Inu deslih bi tebe kej pomudilu, na porajtej na tu, nabosh nikol tvoj zhass bel dobru dopernęsil, koker veliku vezh zhasa k' posvejtnem, napotrebnem, nanuznem, inu v' zhassu k' shkodlivem, inu pregreshnem rezhęm obernemo.

Kir se bodo lete bukvize na to visho brale, bodo sagvishnu nuzne postale, taku, de bodo ludję po Kristusovemu navuku, inu

exemplu shiveli, po njegoveh ſtopinah, koker brumni kriſtiani hodili: ter to vſem svęſtem ſlushabnekam Kriſtuſovem perpravleno krono v' vezhnemu veſelju sagviſhnu sadobili.

Molituv pred branjam.

O JEsus! reſvetli mojo saſtopnoſt, de bodem tajiſtu, kar boſh ti k' meni govoril, prov saſtopil; ushgi mojo volo, inu dej meni to gnado, de bodem tajiſtu, kar bodem saſtopil, gori usel, inu v' djanju dopolnil.

Molituv po branju.

O Goſpud! vishej moje pote, inu shivlenje po tvoji beſedi, inu dodejli meni to gnado, de bodem po tajiſtemu, kar ſim sdej bral, inu saſtopil, moje djanje rovnal. Amen.

Samerkvanje.

Teh poglavitnih Dejlov, katiri ſe v' leteh Bukvah snajdejo.

Perve Bukve.

I. P. D. Od rovnanja naſhiga shivlenja po Kriſtuſovimu shivlenju, inu od sanizhvanja poſvejtneh rezhy. Plat. 1

II. P. D. Odponishnega ſposnanja naſhe ſlabuſti. 4

III. P. D. Od navuka te reſnize. 6

IV. P. D. Od ſpregledanja naſhiga djanja. 10

V. P. D. Od branja ſvetiga Piſma. 11

VI. P. D. Od naſpodobniga poshellenja. 12

VII. P. D. Koku ſe imamo prasniga savupanja inu preusetnoſti varvati. 13

VIII. P. D. De ſe imamo prevelike perjasnoſti varvati. 15

IX. P. D. Od pokorſhne, inu podloshnoſti. 16

X. P. D. De ſe imamo od preobilniga govorjenja sdershati. 17

XI. P D. Od sadoblenja tega myru inu ajfra v' brumnoſti gorijemati. 19

XII. P D. Od prida teh teshav, inu supernih rezhy. 22

XIII. P. D. De imamo tim ſkuſhnavam superſtati. 23

XIV. P. D Koku ſe imamo krive inu ferbeshne ſodbe ogibati. 27

XV. P. D. Od dobrih is lubesni doperne-
ſenih della. 29
XVI. P. D. Koku ſe imājo drugih ludy
tadli, inu pomankanje poterpeshlivu
preneſti. 30
XVII. P. D Od Kloſhterſkiga, inu duhov-
niga shivlenja. 33
XVIII. P. D. Od exempelnov inu navukov
ſvetih Ozhakov. 34
XIX. P. D. Od shivlenja inu opravila enga
brumnega Duhovnega ali bogabojezhi-
ga Kriſtjana. 38
XX. P. D. Od lubesni te ſamote, tiga mol-
zhanja, inu odlozhenja od teh po-
ſvejtnih rezhy. 42
XXI. P. D. Od grevenge inu shaluvanja
tega ſerza. 47
XXII. P D. Od premiſhluvanja zhloveſh-
kih nadlug. 51
XXIII. P D. Od premiſhluvanja te ſmerti,
inu k'nje perpravlanja. 55
XXIV. P. D. Od ſodbe inu ſhtrafeng tih
greſhnikov. 60
XXV. P. D. Od praviga pobulſhanja naſhi-
ga zeliga shivlenja. 66

Druge Bukve.

I. P D. Od snoterſhnega djanja, ali sader-
shanja. 74
II. P. D Od pohlevniga podvershenja. 79
III. P D. Od enga brumnega myrniga zhlo-
veka 80

IV. P. D. Od enga zhiſtega ſerza, inu dobre manenge. 82
V. P. D. Koku imamo ſami ſebe ſpraſhvati. 84
VI. P. D. Od veſelja ene ddobre veſty. 86
VII. P. D. Od lubesni pruti JEsuſu zhes vſe drugu. 89
VIII. P. D. Od snotersſhne perjasnoſti s' Jès. 91
IX. P. D Od pomankanja vſega troſhta. 94
X. P. D. Od hvaleshnoſti sa gnado boshjo. 99
XI. P. D. Koku malu lublenkov je Jesuſoviga krisha. 102
XII. P. D. Od imenytne zeſte ſvetiga krisha. 105

Tretje Bukve.

I. P. D. Od snoternega Kriſtuſoviga govorjenja k' eni virni duſhi. 115
II. — De reſniza od snotrej bres sunajnih beſsedi k' nam govory. 117
III. — De ſe beſsede boshje imajo s' ponishnoſtjo poſluſhati, inu de njeh veliku tajiſte napremiſli. 119
IV. — De ſe ima v' reſnizi inu ponishnoſti pred Bugam hoditi. 123
V. — Od zhudne mozhy prave lubesni pruti Bogu. 126
VI. — Koku ſe kashe, de eden pravo lubesn ima. 130
VII. — Koku nuznu inu dobru je, to gnado te brumnoſti pod enim ponishnim ſerzam ſkrivati. 134
VIII. — Koku ſe imamo sa mejhne pred Boshjimi ozhmy dershati. 137

IX. — De vſe rezhy k' Bogu, koker timu poſlednimu konzu ſe imajo vishati, inu rovnati. 139
X. — Koku ſladku inu dobru je ta ſvet sanizhvati, inu ſamemu Bogu ſlushiti 141
XI. — De shelle tega ſerza ſe imajo ſpregledati, inu nasajdershati. 144
XII. — Od podvuzhenja k' poterpeshlivoſti, inu vojſkvanja super shivotno shelle. 146
XIII. — Od pokorſhne enga ponishnega podloshneja po exemplu Jes. Kriſtus. 149
XIV. — Koku ſe imajo te ſkrivne ſodbe boshje premishluvati, de ſe v' dobrem ſtanu na preusamemo. 151
XV. — Koku bi mi imeli govoriti, inu ſe sadershati v' vſimm temu, kar mi shelmo, inu proſimo. 153
XVI. — De ta pravi trosht ſe ima v' ſamimu Bogu jiſkati. 156
XVII. — P. D. De vſa naſha ſkerb ſe ima Boga isrozhiti. 158
XVIII. — De te zhaſne reve inu teshave ſe imajo po navuku inu exemplu Kriſtuſovimu poterpeshlivu preneſti. 159
XIX. — Od preneſenja te kervyze, inu koga imamo sa enga reſnizhnu poterpeshliviga dershati. 161
XX — Od ſposnanja naſhe leſtne ſlabuſti inu od revſhene naſhiga shivlenja. 164
XXI. — De ſe v' Bogu ima zhes vſe dobbrute, inu dary pozhivati. 167
XXII. — Od premiſhluvanja mnogitirih dobrut Boshjih. 171

XXIII. — Od ſhtirih rezhy, katire velk mir ti duſhi perneſso. 174
XXIV. — De ſe imamo anati radovedniga ſpraſhuvanja od drugih ludy sadershanja. 177
XXV. — V' komu ſtojy ſtanoviten myr tiga ſerza, inu enu pravu gorijemanje v' ti brumnoſti. 179
XXVI — Koku imenitna je proſtoſt tiga ſerza, katira ſe vezh ſkus ponishno molitvo sadoby, kokor ſkus branje. 181
XXVII. — De ta ſamoleſtna lubesn naſs od vezhne dobrute narvezh sadershuje. 183
XXVIII. — Super te hudobne jesike tih opravlivzov. 186
XXIX. — Koku ſe ima Buh v' eni nadlugi ali britkuſti na pomuzh klizati. 187
XXX. — Buh ſe ima sa pomuzh proſiti, inu na njega saupati, de bode supet gnado dodejluv. 188
XXXI. — Vſe ſtvary ſe imajo na ſtran puſtiti, de ſe ta Stvarnik najde. 192
XXXII. — Koku ima ta zhlovek ſam ſebe satajiti, inu vſe shelle krotiti. 195
XXXIII. — Od naſtanovitnoſti tega ſerza inu koku ſe ima ta manenga k' Bogu, koker k' poſlednimu konzu vishati. 197
XXXIV. — De enemu, katir Boga lubi, Bug zhes vſse rezhy, inu v' vſeh rezheh dopade. 198
XXXV. — De ta zhlovek ni shiher pred ſkuſhnavam v' temu shivlenju. 200
XXXVI. — Zhes te prasne inu krive ſodbe tih ludy. 202

XXXVII. — Koku ima ta zhlovek ſam ſebe is praviga ſerza popolnoma v' Boshjo volo isrozhiti, de on ta pravo frajoſt ſvojiga ſerza sadoby. 204
XXXVIII. — Koku ſe imajo svunajne rezhy v'eno dobro verſto ali vorengo ſpraviti, inu koku en zhlovek v' vſeh ſvojih navarnoſtih ima k' Bogu bejshati. 205
XXXIX. — De ta zhlovck ſe nima prenaglu inu napokojnu v' ſvojih oppravilih sadershati. 207
XL. — De ta zhlovek nizh dobriga ſam od ſebe nima, inu s' nobeno rezhjo ſe nima ſhtemati, inu pohvaliti. 209
XLI. — Od sanizhvanje vſe poſvejtne zhaſti. 212
XLII. — De ta myr nima v' te ludy poſtavlen biti. 213
XLIII. — Od te praſne inu poſvejtne uzhenoſti ali snanja. 214
XLIV. — De ſe nimamo na svunajne rezhy prevezh vesati. 216
XLV. — De ni vſem ludem virjeti, inu de ſe ta zhlovek hitru s' jesykam ſpodtakne. 217
XLVI. — De imamo na Goſpud Boga saupanje imeti, kader naſs ludje sbadajo, inu resnathajo. 221
XLVII. — De vſe teshavne rezhy ſe imajo poterpeshlivu savol vezhniga shivlenja preneſti. 224
XLVIII. — Od tiga dneva te vezhnoſti, inu od britkuſti zhaſniga shivlenja 226
XLIX. — Od poshelenja vezhniga shivlenja, inu kajsen velik lon je tajiſtim oblublen, katiri ſe sa tajiſtu vojſkujejo. 230

L. P. D. Koku ſe ima en troshta prasn zhlo-
yek v' roke boshje gori ofrat. 235
LI. De ſe ima zhlovek na te male dela va-
diti, kader ſe vidi perſlabiga k' viſso-
kim dellami, inu opravilami. 238
LII. — De ſe zhlovek nima sa vredniga te
gnade ali troshta, ampak sa vredniga
tega terplenja dershati. 240
LIII. — De gnada boshja temi, katiri po-
ſvejtnu miſlijo, na bode dodejlena. 242
LIV. — Od mnogiteriga nagibanja ali gnan-
ja te nature, inu te gnade 245
LV. —Koku pokashena inu ſpazhena je na-
ſha natura, inu koku mozhna je gnada
Boshja. 250
LVI. — De imamo ſami ſebe satajiti,
inu sa Kriſtuſam po poti tiga krisha ho-
diti. 254
LVII. — De ta zhlovek nima zagliviga
ſerza ratati, kader v' enu al drugu pre-
greſhenje pade. 257
LVIII. — De ſe mi nimamo podſtopiti vi-
ſoke rezhy inu te ſkrivne boshje ſodbe
ispraſhvati, inu gruntati. 259
LIX. — De vſe upanje, inu sanaſhanje ſe
ima ſamu na Boga poſtaviti. 265

Zheterte Bukve.

I. P. D. S' kaj sanim viſsokim ſhpoſhtu-
vanjam, inu s' kaj senim zhiſtem ſer-
zam ſe ima Kriſtus prejeti. 269

II. P. D. De v' temu Sakramentu bode ena velika dobruta inu lubesn Boshja temu zhloveku ſkasana, 276
III. — De je dobru pogoſtu tu S. Obhaylu preſeti, inu k' temu Sakramentu perſtopiti. 280
VI. — De bode veliku dobrega taiſtem dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu Svetimu Sakramentu perſtopjo. 283
V. — Od viſoke vrednoſti tega Sakramenta, inu od ſtanu enga Maſhnika. 287
VI. — Enu upraſhanje, koku ſe ima zhlovek pred ſvetem obhaylam sadershati. 289
VII. — Od ſpraſhvuanja te veſty, inu od naprejusetja tiga pobolſhanja. 290
VIII. — Od Kriſtuſoviga ofra na S. Krisſhu, inu od isrozhenja te leſtne vole 293
IX. — De imamo ſami ſebe, inu kar premoremo, Bogu gori ofrati, inu sa druge moliti. 295
X. — De S. obhaylu ſe nima lohku ven ſpuſtiti. 298
XI. — De S. Tellu Kriſtuſovu inu ſvetu piſmu je ſledni virni duſhi ſuſebnu potrebnu. 302
XII. — De ta zhlovek ſe ima s' veliko ſkerbjo perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perſtopiti. 307
XIII. P. D. De ena andohtleva duſha ima is zelega ſerza shelleti s' Kriſtuſam v' tem S. Sakramentu ſe ſkleniti. 310
XIV. — Od gorezhih shella k' Sakramentu tiga Altarja, katire ene brumne duſhe imajo. 313

XV. P. D. De ta gnada te andohti ſe ſkus ponishnoſt, inu ſamuleſtnu satajene sadoby. 315
XVI. — De imamo naſhe potrebe Kriſtuſu naprej poloshiti, inu njega sa gnado proſsiti. 318
XVII. — Od gorezhe lubesni inu velikiga poshelenja Kriſtuſa prejeti. 320
XVIII. — De zhlovek nima radovedn ſpraſhvavz te ſkrivnoſti tiga Sakramenta biti, ampak ima sa Kriſtuſam ponishnu hodíti, inu te pozhutke, inu ta saſtopnoſt ti ſveti viri podurezhi. 323

THOMASHA
KEMPENSARIA

Chorarja S. Augushtina Naukov

PERVE BUKVE.

Nuzhnu k' duhovnemu shivlenju opominanje.

I. Poglavitne Dejl.

Od rovnanja nashega shivlenja po Kristusovemu shivlenju, inu od sanizhvanja posveitneh rezhy.

1. Katire po mojih stopinah hode, na hode v' temi, prave Gospud. Lete so besstede Kristusove, skus katire nass on opomina, de bi po njegovemu shivlenju, inu sadershanju nashe shivlenje rovnali, aku mi ozhmo resnizhnu resvitleni, inu od use slepote resheni biti.

Tedej ima narvezhe naſha ſkerb, inu ſtiſs biti, tu shivlenje Jesusa Kriſtuſa premiſhluvati.

2. Ta nauk Kriſtuſov uſe nauke teh Svetnikov premaga, inu katire bi boshjiga Duha imel, leta bi v' taiſtem nebeſhko ſpisho ſkrito neſhil.

Ali ſe pergody, de nieh veliku, aku lih pogoſtu od nauka Kriſtuſovega ſliſhjo, vender mejhene shellę obzhutjo po taiſtem ſturiti, dokler ony Kriſtuſovega Duha nimajo.

Katire pak ozhe prav, inu na eno perjetno visho beſede Kriſtuſove saſtopiti, je p treba, de ſe on poſtiſa zelu ſvojé shivlenje po njegovemu shivlenju vishati, inu rounati.

3. Kaj tebi nuza uzhene rezhy od S. Trojize govoriti, aku nimaſh ponishnoſti, bres katire ni ſe perjeten S. Trojize?

Sa reſnizo uzhene beſede na dellajo ſvetega, inu pravizhnega; ampak enu brumnu shivlenje tebe ſtury Bogu perjetnega.

Jeſt veliku vezh shelim enó pravo grevengo obzhutiti, koker taiſto snati reſkladati.

Deſlih bi ti zelu ſvetu piſmu, inu uzhenu govorjenje vſeh modreh od sunej snal povedati, kaj bi tebi uſe letu nuzalu bres lubesni, inu gnade boshje?

Prasnu je uſe drugu, napridnu, inu enu nezh, sunaj Boga lubiti, inu njemu ſamemu ſlushiti.

Ta narvezhe modruſt je ſkus sanizhvanje poſvetneh rezhy pruti nebeſhkemu krayleſtvu ſe poſlisati.

4. Ena prasna rezh je tedej, poſvetnu blagu, katiru s' zhaſsam prejde, iſkati, inu v' taiſtem saupati.

Ena prasna rezh je, poſvetne zhaſty shelleti, inu ſe k' viſokemu ſtanu povikſhuvati.

Ena prasna rezh je, po luſhteh tega shivota sahajati, inu taiſtu shelleti, savol katirega je potreba teſhku ſhtrafan biti.

Ena prasna rezh je, dolgu shivlenje shelleti; inu sa dobru shivlenje malu ſkerbeti.

Ena prasna rezh je, ſamu tega ſedanega shivlenja ſe ahtati, inu te perhodne rezhy is miſl puſtiti.

Ena prasna rezh je tu lubiti, katiru hitru prejde, inu nekar ſe ſliſat tjakej pridti, kir ſe vezhnu shivlenje snajde.

5. Spomni ſe pogoſtu na taiſte beſede S. Piſma: Tu veliku veſelje na bo, naſitilu to oku, inu na bo tu uhu napolnilu.

Poſliſej ſe tedej tvoje ſerze od lubeſni videzheh rezhy odtergati, inu k' tem navideozhem oberniti; sakaj katiri po shellah ſvojega shivota hodjo, omadeshejo ſvojo veſt, inu sgubę gnado Boshjo.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od ponishnega ſposnanja naſhe ſlabuſti.

1. En ſleherne zhlovek shelly od nature veliku snati; kaj pomaga pak tu snanje bres boshjiga ſtrahu?

Sagvishnu en pohlevne kmet, katire Bogu ſlushe, je bulſhe, koker en preusetne uzhen zhlovek, katire premiſhluje, koku ſe nebu, inu svesde vertę, ali sraven tega ſam ſebe samudy, ſebe na ahta.

Kateri ſam ſebe prov ſposna, malu od ſebe dershy, inu ſe v' zhaſti, inu hvali teh ludy na reslusſhta.

Deſlih bi jeſt uſe rezhy, katire ſo na ſvejtu, vedel, inu snal, ter bi pak lubesen Boshje na imel, kaj bi letu uſe meni pred Bugam pomogalu, katire bo mene le is mojiga djanja ſodil?

2. Nehej tedej od nasmaſnega poshellenja, veliku snati, inu vędiți, dokler per tem ſe veliku reſtreſenja, inu smotnave najde.

Katiri veliku saſtopjo, othę preſhtemani, inu sa modre dershani biti.

Veliku rezhy je, katire snati malu, al nezh prida ti duſhi na doneſe.

Inu sagviſhnu perproſt je taiſte, katire na snanje drugeh rezhy ſe poda, sunaj sa-

mu na taiſte, katiri njemu k' njegovemu isvelizhanju ſlushjo.

Doſti beſedy, inu govorjenja na naſitī to duſho, ampak enu brumnu shivlenje reſhlady tu ſerze, inu ena zhiſta vęſt enu veliku saupanje k' Bogu dodejly.

3. Kulker vezh inu bulſhi ti ſaſtopeſh, tulkajn teshiſhi boſh is tega obſojen, aku ti po tem, koker saſtopeſh, na boſh ſvetejſhi shivil.

Satorej napreusemi ſe tvoje uzhenoſti, inu saſtopnoſti, temuzh s' tem vezh ſe imaſh bati savol tega tebi od Boga danega snanja.

Aku ſe tebi sdy, de veliku snaſh, inu sadoſti saſtopeſh, imaſh vender vęditi, de ſe ſhe veliku rezhy snajde katire na snaſh.

Nekar prevezh ſam od ſebe na dershi, ampak s' tem vezh sposnej tvojo nasaſtopnoſt. Kai ſe ozheſh drugim naprejſtaviti, kir ſe veliku uzhenejſheh, inu v' ti poſtavi saſtopniſheh snajde, koker ſé ti?

Aku ozheſh kej tebi nuznega snati, inu ſe uzhiti, sa lubu imej sa naumnega dershan, inu sa nizheſer ahtan biti.

Letu je narvezhi, inu nar bel pridnu snanje ſam ſebe prov ſposnati, inu sanizhvati.

Od ſebe nezh dershati, inu od drugeh uſelej enu dobru, inu zhaſtitu preſhtemanje imeti, je ena velika modruſt, inu popolnemáſt.

Aku bi lih ti vidil enga drugega ozhitnu greſhiti, ali kako veliko hudobijo doperne-

ſti, vender bi ti na imel ſe sa bulſhega dershati, dokler na vęſh koku dolgu boſh mogel v' temu dobremu oſtati.

Mi ſmo ſzer uſi ſlabi, ali vender nimaſh nobenga sa bel ſlabega dershati, koker ſam ſebe.

III. POGLAVITNI DEJL.

Od nauka te Reſnize.

1. Srezhne je taiſte, katirega ta reſniza ſamu ſkus ſebe poduzhy, nekar ſkus perglihe, inu beſede, katire prejdejo, ampak koker ſo te rezhy ſame na ſebi.

Naſhe miſli, inu naſhi dosdevki naſs doſtikrat omotjo, taku, de te rezhy malu ſpósnamo,

Kaj nuza veliku prępiranje od ſkrivneh, inu nasnanih rezhi, savol katireh pęr Boshji ſodbi na bomo poſvarjeni, de nieh niſmo ſnali.

Ena velika naumnoſt je, de mi nuzne, inu potrebne rezhy samudemo, ſpruti pak ſe na te naſhi radovednoſti dapadeozhe, inu ſhkodlive podamó. Mi na to visho ozhy imamo, inu vender navidemo.

2. Kaj je nam potreba eneh, al drugeh rezhy naturo, inu uſhafanje snati, ali vediti?

Katiremu ta Boshja Beſeda govory, bode od doſti nanuzhnen dosdevkov reſhen.

Is ene beſede ſo uſe rezhy ſturjene, inu uſe rezhy govorę enu, inu leta je ta ſazhetek, tu je ta vezhne Buh, katire k' nam govory.

Bres njega namore nobeden saſtopiti, inu prov ſoditi.

Katirimu ſo uſe rezhy enake, kir uſe rezhy k' enemu visha, inu vſe rezhy v' enim vide, leta samore v' ſerzu ſtanoviten biti, inu v' Bugu myren pozhivati, inu obſtati.

O Buh vezhna reſniza! dej meni, de bom s' tabo v' vezhni lubesni ſklenen.

Meni ſe doſtikrat ſtoshe veliku brati, ali ſliſhati; v' tebi ſe uſe snajde, kar jeſt ozhem, inu shellim.

Nej umo. nejo uſi Uzheniki, nej tihu poſtanejo pred tvojim oblizhjam uſe ſtvary, ſamu ti meni k' ſerzu govori.

3. Kulkur je vezh eden ſam is ſabo sgliban, inu ſe pohlevnega ſerza ſam v' ſebi snajde, tulkajn vezh, inu vikſhi rezhy bo on breș muje saſtopil, dokler to luzh te saſtopnoſte bode od sgorej doli sadobil.

En zhiſt, pohlevn, inu ſtanoviten duh nabo v'mnogetirem djanju reſtreſen, dokler on uſe rezhy Bogu k' zhaſty ſtury, na iſhe ſvojiga nuza, inu v' nobeni rezhy ſe sa njega na muja.

Kedu tebe bel sadershuje, inu tebi na potu ſtoji, koker tvoje resvajenu poshellenje, inu nagnenje tvojiga ſerza?

En bogabojezh, inu brumne zhlovek

pervezh ſvoje opravila ſam per ſebi premiſli, katire on ima sunej v' djanju ſturiti.

Taiſte della njega na ulezhejo k' poshellenju greſhnega nagnenja, ampak on taiſte rovna po pravi maſi, inu saſtopnoſti.

Kdu ima enu vezhi, inu mozhnejſhi vojſkovanje, koker taiſte, katire ſe pomuja ſam ſebe premagati?

Inu letu bi imelu naſhe opravilu biti, namrezh ſami ſebe premagati, od dneva do dneva mozhnejſhi perhajati, inu v' tem dobrem gorijemati.

4. Sleherna popolnemaſt v' letemu shivlenju ima na ſebi enu pomankanje, inu uſe naſhe premiſhluvanje je s' eno temoto obdanu.

Enu ponishnu ſposnanje tvoje ſlabuſti je en veliku guiſhnejſhi pot k'Bugu, koker enu globoku iſkanje te uzhenoſti.

Akulih tu snanje teh rezhy je ſamu na ſebi dobru, inu od Boga danu, inu nima sanizhuvanu biti; vender ima uſele ena zhiſta veſt, inu bogabojezhe shivlenje sa vezh, inu sa bulſhi ſe dershati.

Dokler pak vezh ludy sa tu, de bi kej snali, koker sa enu brumnu shivlenje ſkerbę, savol tega oni pogoſtu falę, inu nobenega, al malu nuza doſeshejo.

5. O ke bi ſe tulkajn persadeli te grehe vonsruvati, inu te zhednoſti saſejati! kulkajn ſe pomujajo nekatiru napotrebnu

upraſhanje naprejpernesti, gviſhnu bi ſe nigdar tulkajn hudega, inu pohujſhanja med ludſtvam na pergodilu, inu bi tulkajn preſhirnosti med tem duhovnem na bilu.

Sa reſnizo, kadar ta dan te puſledne ſodbe pride, mi na bomo upraſhani, kaj ſmo brali, temuzh kaj ſmo ſturili: Na bomo upraſhani, koku uzhenu ſmo govorili, ampak koku kerſhanſku, inu brumnu ſmo shiveli.

Povej ti meni, kje ſo ſedej uſi ti Goſpudji, inu Uzheniki, katire ſe dobru posnal, kadar ſo shiveli, inu v' teh ſhulah imenitni bili?

Sedej njih perhodiſha drugi ushivajo, inu na vem, aku na nje ſpomnjo. V' njih shivlenju ſo bli nikolku preſhtemani, sdej pak je vſe od njih potihnilu.

6. O koku hitru preide ta zhaſt tega ſvejta! Buh othl, de bi njih shivlenje enaku bilu njih uzhenosti, taku bi ony bili dobru uzhili, inu brali.

O koku njeh dosti ſkus ſvojo prasno uzhenuſt na temu ſvejtu ſe pogubę, katiri ſe boshjo ſlushbe malu ahtajo.

Inu dokler ony rajſhi othę preſhtemani biti, koker pohlevni, satu ony v' ſvojih miſlih poginejo.

Taiſte je sa reſnizo velek, katire ima eno veliko lubesen.

Taiſte je reſnizhnu velek, katire je ſam per ſebi majhen, inu viſokuſt poſvetne zhaſty sa nezh dershy.

Taiſte je sa reſnizo moder, katire uſe

posemelske rezhy.sa gnuj, inu blatu shtema, de bi mogel Kristusa sadobiti.

Inu taiste je resnizhnu uzhen, katire svoje volo sapusty, inu boshjo volo dopolni.

IV. POGLAVITNE DEJL.

Od spregledanja nashega djanja.

1. Ni sledni besedi, inu noterdajanju virjeti, ampak varnu, inu pozhasu se imajo te rezhy po boshji voli preudariti.

Bodi Bogu toshenu! de smo taku slabi, de mi dostikrat veliku poprej kej hudega, koker kej dobrega od enga drugega virjamemo, inu rezhemo.

Ali ti bogabojezhi ludje na virjamejo taku lohku slednimu, katire kej naprejperneše, dokler ony dobru vędo, de zhlovesha slabust je k' hudemu nagnena, inu v' govorjenju sgol lohku saly.

2. Ena velika modrust je, v' opravileh nekar prenagel biti, tudi ne svojiga lestnega dosdevanja se terdovratnu dershati.

K' temu tudi slishe, de vsakega zhloveka besede se nimajo virjeti, inu katire se slishjo, inu virjamejo, nimajo sdajzi po drugeh ludy usheshih resglasene biti.

Posvjetuj se s' enem sastopnem mosham, katire ima eno dobro vęst, inu shelii vselej rajshi od enga brumnishiga mosha, koker

ſé ti, poduzhen biti, koker po tvojimu smiſluvanju ſturiti.

Enu brumnu shivlenje ſtury zhloveka modrega pred Bugam, inu ſkuſhenega v' doſti rezhęh.

Kulker ponishenſhe je eden ſam v' ſebi, tulkajn modrejſhe, inu myrniſhe bode on v' uſeh ſvojeh rezhęh.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od branja ſvetega Piſma.

1. V' ſveteh piſaneh bukvah ſe ima reſniza, inu nekar ta modra sgovornoſt iſkati.

Tu ſvetu piſmu ſe ima s' taiſtem duham brati, s' katirem je ſturjenu.

V' bukvah imamo vezh naſh nuz, koker tu viſoku govorjenje iſkati.

Toku radi imamo te andohtlive, inu mejhene uzhenoſti bukve brati, koker taiſte, v' katerih ſe viſoka, inu globoka uzhenoſt snajde.

Napuſti ſe ſkus preſhtemanje taiſtega, katire je te bukve popiſal, pregovoriti, na upraſhej, aku je velike, ali mejhene uzhenoſti bil, temuzh ta lubęsen te zhiſte, inu gole reſnize ima te k' branju ulezhi.

Na upraſhej, kdu je letu dial, temuzh kar je tukej govorjenu, letu ſê ti k' ſerzu jemli.

2. Ti ludje s' zhaſam prejdejo, reſniza

pak tega Goſpuda oſtane vekumej. Bres resgeda teh perſhon Buh k' nam na mnogitire vishe govory.

V' temu branju teh piſaneh navkov naſs doſtikrat naſha radovednoſt saderſhuje, kir ozhmo taiſtu prov saſtopiti, inu sgruntati, katiru bi mi imeli po naſhi perprosheni memupuſtiti.

Aku ozheſh en nuz sadobiti, beri ponishnu, ſkerbnu, inu ſvęſtu, inu na shelli enu ime te uzhenoſti perdobiti.

Upraſhej rad, inu poſluſhej na tihem te beſede teh ſveteh moshov, nej tebi dopadejo ti pripoviſti, inu ſkrivnu govorjenje teh ſtareh; sakaj ni ſo bres urshaha taiſtu naprej perneſli.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Od naſpodobnega poshellenja.

1. Kaderkoli ta zhlovek kej naſpodobnega poshelly, sdajzi on ſam v' ſebi napokojn poſtaja.

Ta preusetne, inu lakomne nima nigdar pokoja; en uboge pak, inu v' duhu ponishen v' ednimu pokoju shivy.

En zhlovek, katire ſhe ni ſam ſebi popolnema odumerl, bode hitru, inu v' mejheneh, inu nezhemerneh rezhęh ſkuſhan, inu premagan.

En v' duhu ſlab zhlovek, katire je ſhe

nikolku k' shivotnem, inu posemelſkem rezhęm nagnen, ſe teſhku sa more od poſvetneh luſhtov popolnema odtergati.

Inu satu bode pogoſtu shaloſten, kader ſe ima od taiſteh lozhiti, poſtane tudi zelu lohku navolen zhes taiſtega, katire ſe njemu superſtavi.

2. Kir pak on taiſtu doperneſe, kar je naſpodobnu poshellil, taku bo sdajzi savol pregrehe na ſvoji vęſti obteshan, dokler je on po ſvojimu shivotnemu nagnenju ſturil, katiru njemu k' temu myru, katirega je on iſkal, na samore pomagati.

Satorej ſe ſamu takrat ta prave myr tega ſerza najde, kader ſe tem naſpodobnem shellam, inu nagnenju soperſtoji, inu nekar takrat kader ſe taiſtem ſlushi.

Ni tedej nobeniga myru v' ſerzu enga tim shellam tega shivota podvershenega zhloveka, ne v' enem zhloveku, katire ſe na te ſunajne rezhy poda, ampak v' enem od ajfra gorezhem, inu dohovnemu zhloveku ſe ta prave myr, inu pokoj snajde.

VII POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe imamo od prasnega saupanja, inu preusetnoſti varvati.

1. Prasnu je, inu nobeniga prida ni v' te ludy, ali ſtvary tu upanje poſtaviti.

Na ſramuj ſe is lubesni Jesusa Kriſtuſa drugem ſlushiti, inu sa ubogega na temu ſvejtu dershan biti.

Nikar ſe ſam na ſe naſlanej, temuzh poſtavi tvoje upanje v' Boga.

Sturi tu tvoje, kulker per tebi ſtoji, toku bo Buh tvoji dobri voli perſtopil, inu tebi pomagal.

Na savpej v' tvojo saſtopnoſt, inu v' nobeniga shivega zhloveka pregnanoſt, temuzh veliku vezh saupej na gnado Boshjo, katire tem ponishnem pomaga, inu taiſte, katiri veliku od ſebe dershę, ponisha.

2. Na pohvali ſe s' tem blagam, aku ga imaſh, tudi ne s' perjatli, sa tu kir ſo mogozhni, ampak pohvali ſe s' Bugam, katire uſe rezhy dodejly, inu zhes uſe druge rezhy ozhe ſam ſebe nam dati.

Na preusemi ſe v' velikuſti, inu lepoti tega shivota, katire ſkus eno mejheno bolesn resdjan, inu naſhtauten poſtane.

Aku ſé saſtopen, umetoven, inu pameten, nimaſh v' letemu ſam ſebi dopaſti, de ſe Bogu na sameręreſh: dokler vſe je njegovu, kar ti od nature dobrega imaſh.

3. Na ſhtemej ſe sa bulſhega, koker ſo drugi, de ti kje morebiti na boſh sa poredniſhega pred Bogam dershan: dokler on zelu dobru vę, kaj je v' temu zhloveku.

Na preusemi ſe v' tvojeh dobreh dellah; sakaj ſodba Boshja je dergazhi, koker teh ludy; inu Buh doſtikrat sa slu usame, kar tem ludem dopade.

Aku ti kei dobriga na ſebi imaſh, virjemi kej bulſhega od drugeh ludy, de to ponishnoſt ohraneſh.

Nezh na ſhkodje, aku ſe lih uſem ludęm nasaj poſtaveſh: veliku pak ſhkodje, kader bi ſe le enemu ſamemu naprej poſtavil.

Per enemu ponishnemu je ſtanoviten myr: ſerd pak, inu navolnoſt per teh, katiri ſo preusetnega ſerza.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

De ſe imamo prevelike perjasnoſti varvati.

1. Na resodeni ſlednimu zhloveku tvoje ſerze; temuzh poſvjetuj ſe v' tvojeh rezhęh s' enem modrem, inu bogabojezhem zhlovekam.

Malukedej ſe snajde per mladeh, inu sunajneh ludęh.

Naperlisuj ſe tem bogatem, inu teh, kateri ſo viſokega ſtanu, ſe ogibli.

Perdrushi ſe k' tim ponishnem, inu pohlevnem, k' tem andothlevem, inu brumnem: s' letem preudari, kar k' pobuſhanjn tvojiga shivlenja ſliſhe.

S' nobeno sheno na imej ſuſebno perja noſt; ampak bres reslozhka uſe brumne shene Bogu perporozhi.

Poshelli Bogu ſamemu, inu njegovem Angelzam snan biti, inu s' njimi perjasnoſt imeti, teh ludy snanja pak ſe vari.

2. Lubesn ſzer ſe ima pruti uſem ludęm imeti; al ſuſebna perjasnoſt ni dobra.

Se doſtikrat pergody, de ena nasna na perſhona, is ene saſliſhane hvale veliku

preſhtemana bode; ali kader ſe v' prizho snajde, njena uprizhnoſt tem ludém te ozhy taku satemny, de ony nezh, ali zelu malu potler od nje dershe.

V' zhaſsu ſe nam dosdeva, de drugam ſkusi naſho uprizhnoſt dopademo, ali mi poſtanemo njim veliku vezh nadopadlivi, dokler ony nad nami to porednoſt naſhega sadershanja ſpregledajo.

IX. POGLAVITNE DEJL.

Od pokorſhene, inu podloshnoſte.

1. Ena velika rezh je pod enem vikſhem v' pokorſheni shiveti, inu nekar ſvoje leſtne vole oblaſtnik biti.

Veliku shihrejſhe je v' podloshnoſti ſtati, koker v' oblaſtvanju.

Njeh doſti je pod pokorſheno vezh is perſylenja, koker is lubesni, inu ony imajo eno teshavo, inu zelu lohku super merjajo.

Inu letaki na bodo enu proſtu ſerze sadobili, aku ſe is zelega ſerza sa vol Boga na podvershejo.

Pojdi ſem, ali kje, na boſh pokoja neſhl, koker v' enem ponishnem podvershenju pod vishanju enga oblaſtnika.

Domishluvanje drugeh krajou, inu ta iſteh ſpreminenje je njeh doſti sapelalu.

2. Reſs je, de en ſlehérne rad po ſvojim dosdevanju andla, inu ſe rajſhi nagne pruti taiſtem, katera s' nym dershe.

Aku je pak Buh med nami, je potreba, de mi tudi v' zhasu savol myru nashe lesttte dosdevke sapustimo.

Katire je toku moder, de bi on vse rezhy prov, inu popolnema vediti samogel?

Satorej na saupej prevezh v' tvojo pamet, inu domishluvanje, ampak rad poslushej tudi drugeh ludy manenge, ali nauke.

Aku je tu, kar se tebi dosdy, dobru, vender pak od taistiga savol Boga odstopesh, inu enga drugega bugash, bodesh skus letu v' ti brumnosti veliku gori usel.

3. Jest sem dostikrat slishal, de je bel shiher en svjet slishat; inu gori vseti, koker vendajati.

Lohku se pergody, de tu, kar eden meni, je dobru, al kir pak kdu nozhe enda drugega manengo goriuseti, aku lih ta pamet, inu en dober urshah k' temu opomina, je enu snaminje te preusetnosti, inu terdouratnosti.

X. POGLAVITNE DEJL.

De se imamo od preobilnega Govorjenja sdershati.

1. Varvej se napokoja teh ludy, kulker moresh, dokler tu pogovaranje od posvetneh opravil nass sylnu sadershuje, aku se

lih s' eno dobro manengo naprej perneſejo. Sakaj sdajzi bomo ſkus te prasne rezhy omadeshvani, inu samotani.

Jeſt bi rad otbl, de bi bil vezhkrat molzhal, inu de bi med ludmy na bil ſe sneſhil.

Ali sakaj taku radi govormo, inu med ſabo ſe pogovarjamo, kir ſe mi vender malukedaj bres ſkode naſhe veſty k' molzhanju nasaj povernemo?

Satu ſe pak mi taku radi ſkupej pogovarjamo, dokler iſhemo ſkus naſhe pogovarjanje ſe potroſhtat, inu shelmo naſhe ſerze ohladiti, katiru ſkus mnogitere miſli trudnu poſtane.

Mi radi govormo od teh rezhy, katire sa lubu imamo, inu katire shelmo; nam tudi dopade doſtikrat miſliti, inu govoriti od teh nam superneh rezhy.

2. Al, Bogu ſe uſmili! letu uſe je doſtikrat sabſtojn, inu bres uſega prida.

Dokler takeſhni sunajni troſhti niſo ena mejhena ſhkoda tega snotrajnega boshjiga troſhta.

Sategavolo imamo zhujti, inu moliti, de nam ta zhaſs napridnu naprej na pojde.

Aku je tebi perpuſhenu, inu ſe ſpodobi govoriti, govori, kar samore k' pobulſhanju tvojiga shivlenja ſlushiti.

Huda navada, inu sanikernoſt v' dobrem gorijemati, veliku ſtury, de mi naſhe uſta na varjemo.

Vender pak k' duhovnemo gorijemanju veliku pomaga enu andohtlevu pogovarjenje od duhovneh rezhy, slasti, kader se nenekatiri enakega serza, inu dùha v' Bugu skupej sdrushjo, inu snaidejo.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Od sadoblenja tega myra, inu ajsra v' brumnosti gorijemati.

1. Mi bi samogli veliku myru imeti, ke bi se mi v' drugeh ludy govorjenje, inu djanje na meshali, katire nam nezh am na gredò.

Koku more taiste dolgu per myru ostati, katire se v' ptuje skerby mesha, inu k' sunajnem rezhęm perloshnost ishe, ter malu inu poredkem svoje shivlenje pregleduje?

Isvelizhani so ti sami sà se skerbni, sakaj ony bodo veliku myru imeli.

2. Sakaj so bli nekateri Svetniki toku bogabojezhi, inu taku visoki premishluvanzi nebeshkeh rezhy?

Sategavolo, dokler ony so se posilisali sami sebe dolitretti, inu usemu posvejtnemu poshelenju odumreti: satu so ony samogli s' zelem serzam se Boga dershati, inu bres use sadershbe sami sa se skerbeti.

Mi ſmo pervezh od laſtnega hudega nagnenja noteruſeti, inu sa te prejdenzhe rezhy prevezh ſkerbemo.

Tudi malukedej eno pregreho prov dokonza premagamo, inu niſmo k' vſakdanemu pobulſhanju ushgani, satu oſtanemo taku mersli, inu mlazhni.

3. Aku bi mi bli ſami ſebi popolnema odmerli, inu svoterj bi na bli v' poſemelſkeh rezheh samotani, taku bi samogli te boshje rezhy saſtopłti, inu tu nebeſku premiſhluvanje nikulku pokuſhati, inu obzhutiti.

Naſha zela, inu nar vezhi sadershba je v' letemu, de ni ſmo od resdersdanega nagnenja, inu naſpodobniga poshellenja proſti, inu ſe tudi na ahtamo po tem bogabojezhemu potu teh ſvetnikov hoditi.

Kader naſs tudi ena majhena supernoſt sadene, sdajzi zaglivega ſerza poſtanemo, inu ſe k' zhloveſhem troſhtam obernemo.

4. Aku bi ſe mi pomujali koker terdni moshje v' temu boju ſtati, sagviſhnu bi mi to pomuzh tega Goſpuda od nebeſs nad nami vidili.

Sakaj on je perpravlen pomagati tem, katiri ſe vojſkujejo, inu v' njegovo gnado savupajo, kir on nam perloshnoſt da ſe ſhtritati, satu, de bi mi premagali.

Aku mi naſhe duhovnu gorijemanje le v' leteh sunjaneh opravilah poſtavemo, bo hitru naſha brumnòſt en konz imela.

Al naſtavimo to ſkiro na korenino, de mi od greſhnega nagnenja ozhiſheni, bodemo enu myrnu ſerze sadobili, inu poſedli.

5. Aku bi mi ſlednu lejtu le en ſam greh is naſhe veſti istrebili, bi mi hitru prov brumni ludje poſtali.

Ali mi nad nami doſtikrat dergazhi obzhutimo, de ſmo ſe bulſhi, inu brumnejſhi v' sazhetku naſhega preobernenja snaidli, koker ſmo sdej veliku lejt po ſturjeni naſhi oblubi.

Naſh aifer, inu pobolſhanje bi szer imelu od dneva do dneva gorijemati, sdej pak bo sa veliku porajtanu, kader eden en dejl ſvojiga pervega aifra samore obdershati.

Aku bi ſi mi eno mejheno ſilo od sazhetka ſturili, taku bi mi potler uſe rezhy samogli lohku, inu sveſeljam ſturiti.

6. Teſhku je szer te rezhy, katireh ſe je eden pervadil, sapuſtiti, al ſhe bel teſhku je svoji leſtni voli superſtati.

Al aku ti te mejhene, in lohke rezhy na premagaſh, kedej bodeſh te bel teſhke rezhy premagal?

Superſtoj v' sazhetku tvojimu nagnenju, inu odſtavi tvojo hudo navado, de te kje s' zhaſamo morebiti v' vezh teshave na perpele.

O ke bi ti samerkal, kaj bi ſam ſebi s' en myr, inu drugem s' enu veſelje ſturil, kader bi ſe debru sadershal, menim de

bi ſi ti k tvojimu duhovnemu gorjemanju veliku vezh ſkerby persadel.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od prida tek teshau, inu superneh rezhy.

1. Dobru je sa nafs, de mi v' zhafu teshave, inu supernofti imamo, sakaj ſkus letu ſami k' ſebi pridemo, inu ſposnamo, de ni ſmo v' naſhemu pravemo kraju, inu de naſhe upanje v' nobeno rezh tega ſvejta na poſtavemo.

Je tudi dobru, de mi v' zhafu supergovorjenje terpemo, inu de bode hudu, inu kervu od nafs dershanu, deſtih mi dobru ſturmo, inu menemo. Letu nam doſtikrat k' pohleunofti pomaga, inu nafs od prasne poſvetne zhaſty obvarva.

Sakaj takrat iſhemo veliku vezh Boga k' snotrajni prizhi, kader od sunej bodemo sanizhuvani, inu kader nam ludje malu virjamejo, al savupajo.

2. Satega volo bi ſe imel ta zhlovek taku v' Bugu terditi, de bi njemu nabilu potreba veliku zhloveſhkeh troſhtov iſkati.

Kader zhlovek enga dobrega ſerza kaj terpy, bode ſkuſhan, ali s' hudemi miſli madleshen, takrat on saſtope, de je njemu Buh bel potre'en, kir on samerka, de on bres niega nezh dobrega na samore.

Takrat tudi on shaluje, shihuje, inu prose, de bi on od teh nadlug, katire on terpy, reshen bil,

Takrat se nemu stoshe dalej shiveti, inu sam sebi to smert shelly, de bi le enkrat mogel od tega svejta odlozhen biti, inu s' Kristusam prebivati.

Takrat on tudi dobru samerka, de na temu svejtu tu popolnema sashihranje, inu pravi myr na more obstati.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

De imamo tem skushnavam superstati.

1. Koker dolgu mi shivemo na temu svejtu, na moremo bres nadlug, inu skushnav biti. Dokler je per Jobu pisanu: Tega zhloveka shivlenje je ena skushnava na ti semli.

Satorej ima en sledne zhlovek v' svojih skushnavah skerben biti, inu v' molitvah zhujti, de ta hudizh na najde mesta, inu perloshnoste njega sapeliati; sakaj ta hudizh nigdar na saspy, ampak hode okuli, ter ishe, katiriga bi on mogel poshreti.

Nobeden ni taku popolneme, ne taku svet, katire bi v' zhasu skushnave na imel, inu mi namoremo do konza bres skushnav biti.

2. Vender so te skushnave temu zhloveku doftikrat slu nuzne, akulih so super-

ne, inu teshavne; sakaj v' leteh bode ta zhlovek ponishan, ozhiſhen, inu poduzhen.

Vſi Svetniki ſo ſkus mnoge britkuſti, inu ſkuſhnave hodili, inu ſo na ſvetuſti gorjemali.

Inu katiri ni ſo othli te ſkuſhnave preneſti, ſo poſtali hudobni, inu ſo naſrezhen konz useli.

Ni nobeden duhovne ſtan taku ſvet, nobeden krej taku shiher, kir bi ſe ſkuſhnave, inu supernoſti na snesſhle.

3. Ta zhlovek ni nigdar do konza shiher pred ſkuſhnavami, koker dolgu on shivy; sakaj tezhy, inu je noter v' nami, od katirega mi bomo ſkuſhani, dokler ſmo mi v' naſpodobnem poshelenju rojeni.

Koker hitru ena ſkuſhnava, al supernoſt odjide, sdajzi verh lete ena druga pride, de taku mi vſelej imamo kej terpeti, sakaj ſmo ta ſrezhne ſtan naſhe perve nadolshnoſti sgubili.

Njeh d ſti othę tem ſkuſhnavem ubeshati, padejo pak ſhe navaruiſhi v' taiſte.

Skus ſamu beshanje na samoremo taiſte premagati, ampak ſkus poterplenje, inu pravo ponishnoſt poſtanemo mi mozhnejſhi, koker vſi naſhi ſovrashneki.

4. Katire ſe ſamu sunej tim ſkuhnavam ugane, inu to korenino von na isdere, leta ſi mejheno pomuzh ſkus letu sadoby, ja te ſkuſhnave ſe ſhe s' tim hitrejſhi nasajpovernejo, inu ſo navarniſhi, inu teshiſhi.

Ti bosh s' zhasama, inu skus v' edno poterpeshlivost s' boshjo pomuzhio lohkejshi, koker skusleſtno terdobo, inu nápokojshno te skushnave premagal.

Vsemi v' tvojih skushnavah pogostu sviet od drugeh, inu na bodi ojster pruti tajistem, kateri so v' skushniavah sapopadeni, ampak veliku vezh tajste potroshtej, koker sheliſh, de bi se tebi sturilu.

5. Vseh hudeh skushnav sazhetek je nastanovitnost tega serza, inu enu mejhenu saupanje v' Boga.

Sakaj koker en zholnizh bres zholnarja, inu vesla bode od valov sem ter kje pognan, inu sukan, ravnu taku bo en sanikern, toshliv zhlovek na mnoge vishe skushan, kader on svoje dobru napreusetje sapusty.

Koker ta ogn tu shelesu skusha, taku ta skushnava enga pravizhnega zhloveka.

Mi doſtikrat na vęmo, kaj premoremo al ta skushnava da na snanje, kaj smo mi, inu kaj samoremo.

Mi imamo susebnu v' sazhetku teh skushnav zhujti: dokler ta sovrashnek bode takrat narloshejshi premagan, kader se skus te urateza nashega serza po nobeni zejni na pe pusty, inu se njemu sdajzi, koker poterka, saperstoji.

Satu je prov govoril tajste, katire je djal: superstoj temu sazhetku, bode preposna ta arznija, kadar bo ta bolesen skus dolgust tega zhasa se prevezh ukoreninela.

Sakaj pervezh pride v' tu ſerze ena praſna miſl, po tem enu mozhnu dosdevanje, na tu enu hudu resluſhtanje, inu po tem enu greſhnu nagnenje, inu pervolenje.

Na takſhno visho ta hudobne duh po malem, inu lohku popolnema v' tega zhloveka pride, kir ſe on njemu od sazhetka prov super na poſtave.

Inu zhe dalej ta zhlovek odlaſha tamu ſovrashneku superſtati, s' tem ſlabejſhi od dneva do dneva ſam v' ſebi pertaja, ſpruti pak ta ſovrashnek super njega mozhnejſhe.

6. Nekateri terpę narteshiſhe ſkushnave v' sazhetku ſvojiga k' dobremu preobernenja, nekateri pak na ſvojimu konzu.

Nekaterim pak je uſe njih shivejozhe dny hudu, inu britku.

Nekateri bodo zelu mehku ſkuſhani po uſhafanju, inu poſhilanju boſhje modruſti, inu pravize, katira preudari, inu prevaga ta ſtan inu saſluſhenje teh ludy, ter visha uſe rezhy k' isvelizhanju ſvojih isvoleneh.

7. Satu mi nimamo zaglivi poſtati, kadar bomo ſkuſhani; ampak imamo ſhe s' vezhem ajſram Boga na pomozh klizati, de ſe on zhes naſs uſmili, inu nam v' vſeh nadlugah na pomuzh pride; katire to ſkuſhnavo, pó govorjenju S. Paula, taku visha, de mi taiſto samoremo preneſti.

Ponishejmo tedej naſhe duſhe v' vſeh ſkuſhnavah, inu nadlugah pod to mogozhne

roko boſhjo; sákaj on taiſte, katiri ſo pohlevni v' duhu, varva, inu povikſha.

8. V' teh ſkuſhnavah, inu teshavah bode iskasanu, kolker je ta zhlovek na ſvetuſti goriusel; dokler tukaj je vezhi tu saſlushenje, inu bo ta zhednoſt, al tugent del na ſnanje dana.

De ſe ta zhlovek andohtliv, inu gorezh snajde, kader on nobene teshave na obzhute, na letu ni veliku dershati, de pak on ob zhaſu te supernoſti ſe poterpeshliviga iskaſhe, takrat je enu upanje, de bo on v' ſvetuſti gorijemal.

Nekateri bodo pred velikemi ſkuſhnavim obvarvani, bodo pak od teh mejheneh uſakdane doſtikrat premagani, de ſkus letu bodo v' pohlevnoſti obdershani, inu de v' velikeh ſkuſhnavah nigdar ſami v' ſebe na saupajo, kir ſe ony v' teh mejheneh taku ſlabi snajdejo.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe imamo krive, inu ſerbeshne ſodbe ogibati.

1. Oberni tvoje ozhy ſam na ſe, inu varvej ſe drugeh ludy djanje ſoditi.

Kader ta zhlovek druge ludy ſodi, ſe sabſtojn muja, v' ti ſodbi pogoſtem faly, inu ſe lohku pregreſhy: ſam ſebe pak iſpraſhuvati, inu ſoditi, je vſelej enu nuznu dellu.

Koker nam je ena rezh per ſerzu, taku tudi taiſto pogoſtem ſodemo: ſakaj mi savol ſuſebne lubesni, katiro mi ſami pruti ſebi imamo, sgubemo lohku to reſnizhno ſodbo.

Ke bi Buh vſelej ena zhiſta miſl naſhega poshellenja bil, ſe mi ne pùſtili taku lohku omotiti, kader ſe kje eden naſhemu dosdevanju superpoſtave.

2. Je pak doſtikrat kaj od snotrej ſkritu, al ſe kej od sunej perdrushe, katiru naſs na enako visho mote, jnu sapeluje.

Njeh doſti na ſkrivnem ſebe iſhejo v' teh rezhęh, katire ony ſturę, inu letega ſe na ſpomnjo.

Menjo tudi, koker de bi v' enem dobrem myru ſtali, kader vſe rezhy po njeh voli, inu miſli ſe godę: kir pak dergazhi ſe sgody, koker ony shelle, takrat ſe ony sdajzi ſpreminejo, inu shaloſtni poſtanejo.

Sa vol tega, kir ludje niſo ene miſli, inu manenge, uſtajajo pogoſtem ardrije, inu prepiranje med prejatlam, inu ſoſedam, med duhovnem, inu bogabojezhem.

3. Stara navada ſe teshku opuſty, inu od tega, kar eden ſam per ſebi obſode, ſe nobeden rad na puſty, odverniti.

Aku ſe ti na tvojo pamet, ali umetalnoſt vezh saneſesh, koker, de bi ſe ſkus to podlosh noſt pruti JEsuſu Kriſtuſu puſtil vishati, boſk malukedej, inu posnu en reſvitlen zhlovek poſtal; sakaj Buh ozhe, de

bi mi njemu bli popolnema podversheni, inu de bi ena pruti njemu gorezha lubesn, vezh, koker usa nasha pamet premogla.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Od dobreh is lubesni doperneseneh del.

1. Sa nobene rezh tega svejta, ne sa nobeniga zhloveka lubesni volo se nima kej hudega sturiti: vender k' nuzu enga potrebnega se sme enu dobru dellu shiber v' zhasu opustiti, ali tudi v' enu bolsh preoberniti.

Kader se letu pergody, tu dobru dellu na bo opushenu, ampak v' enu bulshi spreminjenu.

Tu sunanje dellu nezh na nuza bres lubesni; kar se pak is lubesni stury, kokerkoli je taistu majhenu, inu poredno, vender zelu nuzno, inu radovitno postane.

Dokler Buh veliku vezh preudari, is kajsene shelle, inu lubesni ta zhlovek della, inu koku velika je ta lubesen, koker koku veliku je tu dellu.

2. Veliku della taiste, katire ima veliko lubesn. Taiste veliku della, katire eno rezh prov stury.

Taiste pak prov stury, katire vezh ta gmejn nuz ishe, koker svoji lestni voli slushi.

Doſtikrat ſe nam dosdeva, koker de bi bila prava lubesn, inu je lubezen tega shivota: dokler tu shivotnu nagnenje, leſtna vola, upanje tega pourazhanja, inu poshellenje enga perloshnega shivlenja ſe ſkorej vſelej perdrushjo.

3. Katire ima eno pravo, inu popolne ma lubesn, v' nobeni rezhi ſam ſebe naiſhe, ampak ſamu shelly, de bi v' vſeh rezhęh zhaſt boshja ſe sgodila.

On tudi pruti nobenemu ni navoſhliu kir nobenega ſuſebnega veſelja na lube; tudi nozhe ſam v' ſebi ſe resveſeliti, ampak on shelly v' ſamemu Bogu zhes uſe tu drugu ſvoj lufht, inu veſelje imeti.

On nobenemu zhloveku kej dobrega na perpiſhe, ampak on uſe Bogu perleſty, od katirega ſo uſe rezhy od sazhetka perſhle, inu v' katiremu uſi Svetniki k' sadnemu ſe reſlufhtajo, inu pozhivajo.

O katire bi eno iſkro prave lubesni imel, taiſte bi sagviſhnu obzhutil, de uſe posemelſke rezhy ſo ena prasna rezh, inu enu golu nezh.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe imajo drugeh ludy tadli, inu pomankanje poterpeshlivu preneſti.

1. Kar zhlovek na ſebi, inu na drugeh ludęh na ſamoro pobulſhati, more poter-

peshlivu preneſti, dokler Buh dergazhi na oberne, inu na saukashe

Spomni, de je morebiti bulſhi sa te, de bodeſh na takeſhno visho ſkuſhan, inu ſe poterpeshlivoſti uzhiſh, bres katire naſhe sallushenje ſe nima veliku ſhtemati.

Vender imaſh ti sa take sadershbe moliti, de bi tebi miloſtuv Buh perpomogel, drugeh ludy pomankanje volnu preneſti.

2. Kader ſe ti enga she enkrat, al dvakrat opominal, inu on tebe na buga, s' tem ſe ti nimaſh prepirati, ampak letu uſe Bogu perporozhiti, de bi ſe njegova ſvejta vola, inu zhaſt v' vſeh njegoveh ſlushabnekek sgodila, katire dobru vę tu hudu na dobru oberniti.

Ahtej ſe, poterpeshlivu drugih ludy ſlabuſti preneſti, bodi ſi kar ozhe, dokler tudi ti veliku imaſh, katiru drugi od tebe morejo terpeti.

Koku ti ozheſh enga drugega po tvoji voli, inu dopadenju imeti, kir ti ſam ſebe na moreſh ſturiti, koker bi othl.

Mi radi imamo druge popolnema, inu ſvete, inu vender nozhmo naſhe leſtne ſlabuſti, inu tadle pobulſhati.

3. Mi shelmo, de bi drugi ojſtru ſvarjeni bli, mi pak nozhmo ſvarjeni biti.

Mi sa slu usamemo, kader ſe drugem kej dopuſty, inu vender nozhmo, de bi

ſe nam kej doliudarilu, sa katiru mi proſemo.

Mi ozhmo, de bi drugi ſkus poſtave, inu sapoudi na teſnem dershani bil, mi pak nozhemo terpeti, de bi ſe nam kej doliudarilu.

Je tedej ozhitnu, de mi naſhega blishnega malukedej taku ſodemo, inu ſhtemamo, koker ſami ſebe.

Ke bi pak uſi ludje popolnema, inu ſveti bili, kaj bi mi imeli savol Boga eden od drugega terpeti?

4. Sedej pak je Buh taku poſtavil, inu saukasal, de bi ſe uzhili eden tega drugega butare noſiti; sakaj nobeden ni bres pomankanja, nobeden bres teshave, nobeden ni ſam ſebi sadoſti, nobeden ni ſam ſebi sadoſti moder, temuzh mi moremo eden drugega preneſti, eden drugega troſhtati, eden temu drugemu pomagati, eden tega drugega poduzhiti, inu opominati.

Kulker pak mozhy, inu brumnoſti je en fledne imel, letu bode nar bel na snanje danu ob zhaſsu te ſkuſhnave, inu supernoſti.

Te ſkuſhnave pak, inu perloshnoſti k' temu grehu na ſturę tega zhloveka ſlabega, ampak one iſkashejo, koku je en ſledne uſhafan.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

Od Kloſhterſkega, inu duhovnega shivlenja.

1. Ti ſe moreſh uzhiti v' veliku rezhęh ſam ſebe premagati, aku ozheſh myr, inu sloshnoſt, tu je pravo glihengo s' drugemi imeti.

Ni ena mejhena rezh v' teh kloſhtreh, ali v' drugeh duhovneh drushbah prebivati, inu bres ulega pertoshenja biti, ter do ſmerti ſvęſt obſtati.

Srezhen je taiſte, katire bo tamkaj prov shivil, inu ſvoje shivlenje ſrezhnu ſkenil.

Aku ozheſh dobru, inu prov obſtati, inu gorijemati, je potreba, de ſe dershiſh sa enga ptujiga na semli, inu od ſvojiga pravega domu prezh odſtavlenega zhloveka.

Ti moreſh savol Kriſtuſa naumen poſtati, aku ozheſh enu pravu duhovnu shivlenje pellati.

2. Duhovne gvante noſiti, inu obrit okuli hoditi, k' enemu duhovnemu shivlenju malu pomaga, ampak ſpreobernenje tega shivlenja, inu enu, do konza obilnu samorjenje naſpoſlobnega nagnenja ſtury enga pravega duhovnega zhloveka.

Katire kej drugega iſhe v' duhovnemu shivlenju, ali ſtanu, koker ſamu Boga, inu

ſvoje duſhe isvelizhanje, na bode drugega neſhil, koker teshave inu shaloſt.

Tudi taiſte namore dolgu myrn obſtati, katire ſe na pomuja ta narmajnſhe, inu uſem drugem podvershen biti.

3. Ti ſe ſemkej perſhil drugem ſlushiti, inu poſtrezhi, inu nikar zhes druge goſpoduati: tudi imaſh vęditi, de ſe k' poterplenju, inu k' dellu poklizan, inu nekar, de bi ta lube zhaſs v' lenobi, inu v' prasnemu pogovarjanju dopernaſhal.

Tukej bodo ti ludje ſkuſhani, koker tu slatu v' temu ognju.

Tukej na more nobeden obſtati, aku nozhe is zelega ſerza savol Boga ponishati.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

Od exempelnov, inu naukov teh ſveteh Ozhakov.

1. Poglej te shive podobe, inu exempelne ſveteh Ozhakov, v' katireh je ta prava ſvetuſt, inu prov brumnu duhovnu shivlenje ſe puſtilu viditi, boſh vidil, koker mejhenu, ja sgol nezh je taiſtu, kar mi ſtermo.

O kaj je naſhe shivlenje! kader ſe temu shivlenju teh Svetnikov pergſiha!

Ti Svetnike, inu perjadi Kriſtuſovi ſo Goſpud Bogu ſlushili v' lakoti, inu sheji, v' vrozhini, inu v' mrasu, v' nagoti, inu v'

ſroſhni, v' dellu, inu utrudenju, v' zhujenju, inu poſtih, v' molitvah, inu v' ſvetemu premiſhluvanju, v' mnogem pregananju, preklinanju, inu saſramovanju.

O koku mnoge, inu teſhke britkuſti ſo preterpeli ti Apoſtelni, Marterniki, Sposnuvauzi, Divize, inu uſi ti drugi, katiri ſo othli po Kriſtuſoveh ſtopinah hoditi, sakaj ony ſo ſvoje leſtne duſhe na temu ſvejtu ſovrashili, de bi tajiſte mogli k' vezhnemu shivlenju ohraniti.

O kaj s' enu ojſtru, inu ſamotnu shivlenje ſo ti ſveti Ozhaki v' puſhavah pellali! koku dolge, inu teſhke ſkuſhnave ſo ony preterpeli! kulkukrat ſo bli ob hudizha nadlesheni, inu na uſe vishe ſkuſhani! kulkukrat ſo ony Bogu ſvoje pogoſtne, inu gorezhe molitve goriofiual! koku terde, inu ojſtre poſte ſo ony dershali! s' kajsenem ſliſam, inu ajſram ſo ony k' ti duhovni popolnemaſti, inu ſvetuſti hiteli! kajsenu vojſkuvanje ſo ony imeli! de bi to pregreho premagali, kajseno zviſto, inu pravo manengo ſo ony pruti Bogu imeli, inu ſtanuvitnu obdershali.

Ta dan ſo ony s' teſhkem dellam, inu to nuzh s' dolgo molitvo doperneſli: inu vender tudi pò dnevi ony ni ſo v' ſvojih ſerzeh od snotrejne molitve prasnuali.

3. Ony ſo veſs ſvoi zhaſs v' pridnem opravilu doperneſli; ſlejdna ura je njem

kratka naprej perſhla, katiro ſo ony k'ſlushbi boshji obernili.

So tudi v' zhaſu od prevelike ſlatkuſti ſvetega premiſhluvanja na to potrebo shivotne ſpishe posabili.

Ony ſo ſe uſemu blagu, uſi oblaſti, zhaſty, tem perjatlam, inu shlahti odpovedali, toku, de ony sgol nezh ni ſo shelleli imeti od tega ſvejta; ony ſo ſe kumej to golo potrebo ſvojiga shivlenja usele; ja njem ſe je teſhku sdelu temu shivotu tudi v' potrebi ſtrezhi, inu ſlushiti.

Satu ſo ony na zhaſneh rezhęh ubogi inu ſrotni bli; ali v' gnadi boshji, inu v' zhednoſteh ſo bli bogati.

Ony ſo bli na' sunajneh rezhęh potrebni; od snotrej pak ſo bli s' boshjim troſhtam, inu gnado naſpishani.

4. Temu ſvejtu ſo bli nasnani, inu ptuji; per Bogu pak ſo bli eni ſuſebni, inu domazhi perjatli.

Ony ſo ſami ſebe sa nezh dershali, inu ſo bli pred tém ſvejtam sanizhvani, pred boshjim oblizhjam pak ſo bli shlahtni, inu lubesnivi.

Ony ſo ſtali v' eni pravi ponishnoſti ſo shiveli v' eni volzi pokoiſhni, inu ſo hodili po potu ene ſtanovitne lubesni, inu poterpeshlivoſti, inu savol tega ſo ony od dneva do dneva v' temu duhu gorijemali, inu velike gnade od Boga doſegli.

Ony ſo k' enemu muſhtru, inu nauku uſem brumnem od Boga dani; satorej bi

njeh ſveti nauki nafs imeli vezh k' pobulſhanju opominati, koker tu ſhtivilu teh mlazhneh k' dolijemanju v' ti brumnoſti nagibati.

5. O koku velek, inu urozh je bil ta aifer teh duhovneh, kader ſo pervezh ſvoj ſtan, ali orden sazheli!

O kaj sa ena velika andoht je bila v' ti molitvi! kajsene velike shellę k' brumnemu shivlenju! kajsena kratkuſt, inu ojſtruſt tega shivlenja! kajsenu veliku ſhpoſhtuvanje, inu pokorſhena ſe je pouſod puſtila viditi med tem duhovnem pod njeh poſtavo, inu vikſhem oblaſtnikam!

She sdej iſkashejo, inu ſprizhujejo to sapuſhene ſtopine, katire ſo ony sa ſabo popuſtili, de ſo ony sa reſnizo eni ſveti, inu prov bogabojezhi moshje bili, katire ſo ſe taku terdnu vojſkuvali, inu ta ſvejt pod noge perpraviſi.

Sdej bo taiſte sa velikega dershan, katire te kloſhterſke poſtave ozhitnu na preſtopi, inu katire s' poterpeſhlivoſtjo doperneſſe, inu preterpy, kar je njemu bilu od njegoviga vikſhega naloshenu.

6. O te toshlivoſti, namarnoſti, inu sanikernoſti naſhega ſtanu, de mi taku bitru od tega pervega afra odſtopemo, inu ſe nam od velike lenobe, inu namarnoſti she toshi dalej shiveti!

O Bug othl, de bi v' tebi tu poshellenje v' teh zhednoſteh gorijemati na bilu

saſpalu, kir ſe ti tulkajn dobreh naukov inu exemplov teh brumneh moſh zelu doſtikrat ſposnal, inu vidil!

XIX. POGLAVITNE DEJL,

Od shivlenja, inu opravila enga brumnega duhovnega, ali bogabojezhiga Kriſtjana.

1 Enga brumnega duhovnega zhloveka shivlenje ima s' uſemi zhednoſti oziranu biti, de ſe on od snotrej takeſhen snajde, koker ſe od sunaj od ludy vide.

Inu zelu ſpodobnu bi imelu od snotrej v' temu zhloveku veliku vezh dobrega biti, koker ſe od sunaj more sameikati, dokler ta uſegavidejozhe Buh naſs vide, inu ogleduje, katirega bi mi imeli pouſod zhaſtiti, inu koker ti Angelzi zhiſti pred njegovem oblizhjam hoditi.

Mi imamo naſhe napreusetje uſake dan ponoviti, inu ſami ſebe k' enemu gorezhemu ajfru obuditi, koker de bi mi ſhe ſe donesſs bli sazheli Bogu ſluſhiti, ali k' pobulſhanju naſhega shivlenja ſe preoberniti, inu imamo rezhi: Goſpud moj Buh! pomagej ti meni v' dobrem naprejuſetju, inu v' tvoji ſveti ſlushbi, ter dodejli meni sdej, inu donesſs popolnema sazheti, dokler ſhe nezh ni, kar ſem daduſehmalu ſturil.

2. Kakerſhnu je naſhe naprejusetje, takerſhnu je tudi tu gorijemanje naſhega pobuſhanja, katire ozhe v'ti brumnoſti gorijemati, temu je potreba veliko mujo ſe persadeti.

Kir pak en zhlovęk doſtikrat opeſha, inu omaga, deſlih mozhnu ſe naprejusame, koku ſe bo taiſtemu godilu, katire ſe malukedej, ali ne taku terdnu kej dobrega naprej na usame?

Sdej pak tu opuſhanje naſhega naprejusetja ſe na mnoge vishe pergody, inu tu sanikernu opuſhanje ſveteh opravil grede malukedej bres ſhkode naprej.

Teh pravizhneh ludy naprejusetje viſe vezh na gnadi boshji, v' katiro ony vſelej v' njeh opravilah saupajo, koker na njeh leſtni modruſti.

Ta zhlovek ſe ſzer naprejusame, Buh pak ſtury, koker on ozhe, inu temu zhloveku ni vędeozhe, koku Buh njega vishat ozhe.

3. Kar ſe od duhovnega djanja, inu navadnega opravila savol ene andohti, ali savol tega bliſhnega lubesni, al nuza venſpuſty, letu ſe ſupet lohku more potler ſpolniti.

Aku ſe pak tajſtu is ene toshlivoſti tega ſerza, al is namarnoſti sanikernu opuſty, je poſvarenja urednu, inu ſe bres ſhkode na bo obzhutilu. Fliſejmo ſe po dobrem, kulker moremo, nam bo vender lohku kej smankalu v' doſti rezhęh.

Mi ſe imamo vſelej kej gviſhnega naprejuseti, ſuſebnu super te sadershbe, katire naſs od duhovnega opravila kej vezh saderſhujejo.

Mi imámo vſe naſhe ſunanje, inu snotrejne opravila pregledati, inu srovnati; sakaj ene inu te druge ſo nam k' naſhimu pobulſhanju, inu gorijmanju nuzne, inu dobre.

4. Aku ti namoreſh pogoſtem ſam ſebe inu tvoje opravila ſpregleduvati, vender imaſh letu uſaj v' zhaſu ſturiti, narmejn enkrat v' dnevi, namrezh s' jutrej, ali s' vezher.

S' jutrej ſturi enu dobru naprejusetje; s' vezher pak ſpregledej, inu ſpraſhuj tvojo veſt od tvojiga danja, koku ſé ſe ti po dnevi sadershal v' beſedah, djanju, inu v' miſlih; morebiti, de ſe ti ta dan Boga, inu tvojiga blishnega vezhkrat reshalil.

Brani ſe koker en moſh super uſo hudobo tega hudizha, bersdej tvoje nasmaſnu poshellenje k' jedi, inu pitju, taku boſh loshej samogel tvoje teleſnu nagnenje premagati.

Nigdar na prasnuj, de bi sgol nezh na imel opraviti; ali piſhi, ali beri, ali moli, premiſhluj, ali kaj dellej k' gmein nuzu.

Vender ſe ima tu shivotnu, al teh rok dellu s' maſo doperneſti, inu ſe nima na enako visho od uſakega na ſe useti, inu opraulati.

5. Tu dobru opravilu inu djanje, katiru ni tem drugem gmejn, nima ozhitnu ſturjenu biti, sakaj ſuſebnu djanje ſe bel shiherna ſkrivnem opravla.

Varvej ſe pred lenobo v' gmejn opravileh, inu nabodi del nagnen k' tvojim ſuſebnem, inu leſtnuvolnem opravilam; temuzh kader ſe do konza inu svęſtu dopernesil tvoje opravilu, katiru ſe bil dolshan ſturiti, inu je bilu tebi saukasanu, inu zhes letu vezh zhaſa imaſh, takrat ſeshi na tvoje ſuſebnu djanje, inu opravi taiſtu, koker bo tebi tvoja andoht noterdala.

Na morjo vſi ludje enaku opravilu imeti; sakaj enu ſlushe enemu, tu drugu temu drugemu.

Tudi po vishi, inu perloshnoſti tega zhaſa vezh ſort tega opravila temu zhloveku dopadejo; sakaj nekatere rezhy ſo ſpodobne inu dopadejozhe v' delovnek, inu druge v' prasnek.

Drugeh rezhy opraukov mi poterbujemo ob zhaſu te ſkuſhnave, inu ſupet drugeh ob zhaſu tega myru, inu pokoja.

Nam pridejo druge rezhy na miſl, kader ſmo shaloſtni, inu druge, kader ſmo v' Goſpudu veſeli.

6. Na ſledni viſoki praſnek, ſe imajo naſhe dobre dela, inu opravila ponoviti, inu ſe ima sa pomuzh, inu proſhno teh Svetnikov s' vezhem ajfram proſiti.

Od enga praſneka do tega drugega bi ſe mi imeli k' ſerze vſeti, inu miſliti, ko-

ker de bi ſe mi imeli is tega ſvejta lozhiti, inu k' temu vezhnemu prasneku goriu. noſ
ſeti biti. ke(

Satu ſe imamo ob ſveteh zhaſeh s' velikem fliſam perpraulati, inu bel andohtlevu ſha
ſe sadershati, ter naſhe sapoudi, inu poſtave ſkerbnejſhi ohraniti inu dopolniti, koker ner
de bi mi imeli v' kratkem od Boga tu plazhilu, inu lon naſhega della sadobiti. k' od

7. Aku pak nam ta zhaſs, inu ta ſmerbo na dalej odloshena, imamo sa gviſhnu ja gati
dershati, de k' naſhemu konzu niſmo ſhe sadoſti perpravleni, inu de ſmo ſhe taiſte mo
tulkajn velike zhaſty naſhega isvelizhanja teh
nauredni, katira ima nad nami ob ſvojimu zhaſu reſodejta biti: satu ſe imamo k' jeſt
naſhemu obhodu ſhe s' vezhem fliſam perprau'ati. red

Dokler isvelizhan je taiſte hlapez (prave ſam Kriſtus) katirega ta Goſpud, kader dol
pride, zhujezhega najde, sa reſnizo jeſt vam ſhn
povęm, on bode njega zhes vſe ſvoje blagu poſtavil. ker
nek

XX. POGLAVITNE DEJL. sun

Od lubesni te ſamote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh poſvetneh rezhy. duh
ſuſa

1. Iſhi en perloshen zhaſs ſam sa ſe ſkerbeti, ſam na ſe merkati, inu premiſli vezhkrat te dobrute, inu dary boshje. pak
tihe
ſte

Sapuſti vſe taiſtu, kar tvoji radovednoſti dopade, preberi, inu pregledej takeſhne rezhi, katire tebi bodo vezh k' obſhalvanju tvoje pregrehe, koker k' nasmaſnemu opravilu ſlushile.

Ti naid ſh obilne, inu perloshne zhaſs k' bogabojezhemu premiſhluvanju, aku ſe od napridnega govorjenja, inu poſluſhanja praſnek, inu noveh rezhi ozheſh odtergati.

Ti narvezhi Svetniki, kulkerkuli ſo mogli, ſo ſe ogibali snanja, inu perjasnoſti teh ludy, inu ſi svolili na tihem Bogu ſlushiti.

2. Eden je rekal: kulkerkulikrat ſem jeſt med ludmy bil, tulkukrat ſem jeſt poredniſhe damu perſhil.

Letu ſami pogoſtu samerkamo, kader dolgu eden s' drugem pogovarjamo. Sagviſhnu veliku lohkejſhi je zelu molzhati, koker v' govorjenju prov ſe sadershati, inu nekar ſe pregreſhiti.

Lohkejſhe je doma ſkrit biti, koker sunaj sadoſti ſe varvati.

Katire tedej ozhe na snotrejne, inu duhoune rezhy ſe podati, ſe more s' Jesuſam tega ludſtva, inu druſhene ogibati.

Nobeden shiher na dan na pride, ampak katire je tad ſam per ſebi, inu na tihem.

Nobeden shiher na govory, ampak taiſte, katire rad molzhy.

Nobeden namore bel shiher drugems poveduati, ampak katire je rad pokorn.

Nobeden bel shiher na ukasuje, am pak katire ſe je nauzhil volno pokorſhen iſkasuati.

Nobeden ſe bel shiher na veſely, an pak katire tu ſprizhvanje ene dobre veſ ſam v' ſebi ima.

Vender pak je teh ſveteh ludy shihro vſelej boshjiga ſtrahu polna bila.

Inu niſo nezh mejn ſkerbni, inu d konza pohlevni bili, aku ſo ſe lih na tem ſvejtu s' velikemi zhednoſti, inu s' gnad boshjo ſvejtili.

Ali teh hudobneh shihroſt pride is t preusetnoſti, inu ferbeshnoſti, katira bod h' konzu sapellala, inu k' ſhpotu ſturjena.

Ti ſe nimaſh nidgar eno shihroſt na le temu ſvejtu oblubiti, aku lih bodeſh sa eng brumnega duhounega, al andohtlevega p ſhavneka dershan.

4. Doſtikrat ſo ti po zhloveſhkem preſhtemanju narbrumniſhi teſhku padli, in ſe pregreſhili, satu kir ſo ony ſami v' ſeb prevezh saupali.

Satorej je doſtirem med njimi veliku nuzniſhi, de niſo zilu bres ſkuſhnav, am pak de s' taiſtemi bodo pogoſtu nadlesban de bi ony na menili, koker de bi bli v enemu sashihranju, savol katirega bi ſe morebiti preuseli, inu bi ſe s' tem loshe k' sunajnem troſhtam, inu reslushtanju po dali.

O kajseno dobro vęſt bi taiſti ohranil, katire bi nobenega mineozhega veſelja na iſkal, inu bi ſe is ſkerbmy sa ta poſvetnu prevezh na obloshil!

O koku velik pokoj bi taifte ushival, katire bi vſe nanuznè ſkerby na ſtran poſtavil, bi ſvete, inu boshje rezhy premiſhluval, ter vſe ſvoje upanje v' Boga poſtavil.

5, Nobeden ni boshjiga troſhta vreden, koker taiſte, katire ſe v' eni ſveti, inu grenki g evingi ſke bnu ſkuſha, inu vade.

Aku ſe ozheſh is zelega ſerza sgrevati, pojdi v'tvoje ſerze, inu deni od ſebe vſe napokojſhene tega ſvejta, koker ſtoji piſanu: V' vaſheh ſerzęh ſe vi imate sgrevati, sakaj v' tvojimu ſerzu bodeſh neſhil, ker ſe doſtikrat sunej sguby'

Zhe vezh eden v' ti kamerzi ſvojiga, ſerza prebiva, s' tem ſlajſhi ona njemu poſtane; katire pak ſe taiſte prov na poſlushi, timu toshliva naprejpride. Kader ſe boſh od sazhetka tvojiga pobulſhanja te kamerze prov navadil, inu v' taiſti varnu prebival, bode ona potler tebi ena lubesniva perjatelza, inu k' enemu perjetnemu troſhtu poſtala,

6. V' molzhanju, inu pokoju ena andohtleva duſha na brumnoſti gorijemle, inu ſe uzhy te ſkrivnoſti ſvetega piſma.

Ondi ona naide te potoke teh ſols s' katirmi ſe ona uſako nuzh umiva, inu ſnashe, de ona ſvojimu Stvarneku tulkajn per-

jasnishi poſtane, kulkajn bel delezh vſe poſvetne napokojſhene ona odlozhe prebiva.

Katire ſe tedej od ſvojih snanzov, i perjatlov odterga, k' temu ſe bode Buh ſvojimi ſvetimi Angelzami perblishal.

Bulſhi je na ſkrivnem ſam edin bit inu ſam sa ſe ſkerb imeti, koker zhudesh dellati, ter sraven ſam ſebe samuditi.

Hvale je vrednu nad enem brumne duhovnem zhlovekam, malukedej venhod ti, ſe ogibati od drugeh ludy viden biti, shelleti druge ludy viditi.

7. Pokaj ozheſh taiſtu viditi, kar ſe t bi na ſpodobi imeti? Ta ſvejt prejde, in vſe njagove poshellenje.

Te shellę tega shivota ulezhejo v' zha ſu tega zhloveka k' temu ſprehajanju, kada pak ura tega ſprehajaliſha preſezhe, tak ti nezh drugiga s'tabo damu na perneſeſh ko ker eno teſhko veſt, inu enu reſtr ſenu ſerze

En veſel iſhod perneſe doſtikrat en sha loſten prihod, inu enu veſelu zhujenje ſtur enu shaloſtnu jutru.

Taku vſe shivotnu veſelje grę zilu ſlat ku noter, al h'konzu grise, inu mory.

Kaj bi ti mogel dergi viditi, kar dom na vidiſh? Polej pred tabo je tu nebu, sem inu elementi is katireh ſo vſe rezhy ſturjene

8. Kaj ti samoreſh dergi viditi, katiru bi moglu pod ſonzam dolgu obſtati?

Ti mejneſh morebiti, de ſe bodeſh s tem nasitil, kir ti veliku videſh? ali tega na boſh dolegil.

Aku bi tudi vſe rezhy vidil, katire ſo na semli, kaj bi ſetu vſe ſkupej drugega bilu, koker en prasne pogled.

Povsdigni tvoje ozhy k' Bogu v' nebu, inu prosi sa tvoje grehe, inu sanikernosti,

Pusti te napridne, inu prasne rezhy tem v' tu posvejtnu salublenem; ti pak merkej na taistu, kar je tebi Buh sapovedal.

Sapri sa tabo te dure, inu poklizhi k' sebi Jesusa tvojiga lubega.

Ostani per njemu v' ti kamerzi, dokler ti naboſh dergi vezhega myru najdil.

Aku bi ti na bil vonkej ſhel, inu bi na bil nove marnje, inu pogovore ſliſhal, taku bi ti bil bel v' dobremu obſtal.

Satu kir tebi v' zhasu ſe isluſhta nove rezhy ſliſhati, moreſh potler napokoj v' tvojimu ſerzu terpeti.

XXI. POGLAVITNE DEJL.

Od grevenge, inu shaluvanja tega ſerza.

1. Aku ozheſh kej v' dobrem gorijemati, ohrani ſe v' boshjimu ſtrahu, inu na bobi prevezh proſt, ali preſhirn; ampak dershi tvoje pozhutke v' enemu duhovnemu ſtrahu, inu na isdej ſe enemu naſpodobnemu veſelju,

Isdej ſe v' to ſerzhno grevengo, taku bodeſh to andoht najdil.

Ta grevenga k' velikemu dobremu tu pot pokashe, inu odpira, katiru pak hitru naſha preſhernoſt poguby.

Ene veliku zhudu je, de ſe kedej en zhlovek na letemu ſvetu prov veſeliti ſamore, katire vide, inu premiſhluje, de ſe on tukej sunej ſvojiga pravega domu snajde, inu de njegovi duſhi mnoge navarnoſti naprejſtoje.

2. Namarnoſt naſhega ſerza, inu sanikerna resgledanje naſheh tadlov, inu pomankanja ſtury, de mi te bolezhine naſheh duſh na obzhutemo, ampak ſe doſtikrat namarnu ſmejamo, kir bi bel ſpodobnu imeli ſe jokati.

Ni nobena prava frajoſt, ne pravu veſelje, koker v' boshijmu ſtrahu s' eno dobro vęſtjo shiveti.

Srezhen je taiſte, katite vſe smote, inu sadershbe tega reſtrefenja od ſebe djati, inu k' eni ſveti grevengi perſtopiti samore.

Srezhen je taiſte, katire od ſebe odloshy vſe taiſtu, kar bi moglu njegovo veſ omadeshuvati, inu teſhko ſturiti.

Vojſkuj ſe po moſhku, ta navada bo s' navado premagana.

Aku ti boſh snal druge per myru puſtiti, bodo tudi ony tebi tvoje della v' myru dellati puſtili.

3. Nekar na ulezi na ſe drugeh ludy opravila, inu nekar ſe na meſhej v' rezhy teh vikſheh.

Tvoje rezhy oberni pervezh ſam na ſe, inu pred vſemi perjatlami opominej ſuſebnu ſam ſebe.

Aku nimaſh perjasnoſti, ali lubesen teh ludy, na shaluj savol tega, ampak letu ſi ti puſti teſhku biti, de ſe taku dobru, inu pametnu na sadershiſh, koker bi ſe enemu bogabojezhemu duhounemu, inu ſlushabneku boshjimu ſpodobilu.

Veliku nuznizſhe, inu doſtikrat veliku shihrejſhe je, de ta zhlovek v' letemu shivlenju nima veliku troſhtov, ſuſebnu teleſneh.

Mi pak ſmo ſami ſebi kervi, de boshjiga troshta nimamo, al poredkim nad nami obzhutemo, kir ta pokoj enga sgrevanega ferza na iſhemo, inu te sunajne poſvejtne troſhte od naſs do konza na saver hemo.

4. Sposnej ſe sa naurednega boshjiga troſhta, ampak velik vezh sa vrednega velikega terplenja, inu shaluvanja.

Kader ſe ta zhlovek popolnema sgrevan snajde, takrat njemu zel ſvejt teshak, inu grenak naprejpride

En brumen zhlovek najde doſti urshahov shaluati, inu ſe jokati.

Ali on ſam ſebe pogleda, ali ſvojiga blishnega premiſhluje, dobru ve, iuu ſposna, de nobeden tukej bres nadluge na shivy.

Ja kulku vezh on ſam ſebe premiſhluje, tulkaju vezh on shaluje.

Urshah ene prave shaloſti, inu snotrejne grenkuſti ſo naſhi grehi, inu hudobne della, v' katireh ſmo mi taku samotani, de malukedej te nebeſke rezhy samoremo prov ſpremiſhluatt.

5. Aku bi ti bel pogoſtu na tvojo ſmert, koker na tvoje dolgu shivlenje miſlil, taku bi ſe ti bres zvibla hitrejſh pobuſhal.

Kader bi ti tudi ſkerbnejſhi na perhodne martre tega pekla, inu teh viz vezhkrat ſpomnil, jeſt dobru virjamem, de bi ti veliku rajſhi uſe nadluge, inu shalosti terpil, inu bi ſe nobene ojſtruſti tvojiga ſtanu na bal.

Dokler pak mi ſi take rezhy k'ſerzu na usamemo, inu ſhe poſvejtnu perlisvanje lubemo, satu mersli, inu sanikerni aſtanemo.

6. Doſtikrat pride is pomankanja tega duha, de ſe ta revni shivot taku lohku pertoshe.

Satu Boga tvojiga Goſpuda pohlevun proſi, de on tebi enga prav sgrevanega duha dodejly, inu rezi s' Prerokram Davidam: Spishej mene o Goſpud! s' krukam teh fols, inu dej meni enu s' ſolsami dobru merjenu pitje.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od premiſhlavanje zhloveſhkeh nadlug.

1. Ti ſi revn, inu nadlushen, bodi kirkuli ozhe, inu kamęrkuli ſe oberneſh, aku ſe ti k' Bugu na oberneſh.

Sakaj ſe preſtraſheſh, kir ſe tebe na gody, koker ozheſh, inu shelliſh?

Kdu ima uſſe rezhy po ſvoji voli? ne ti, ne jeſt, ne obeden zhlovek na semli.

Nobeden ni na temu ſvejtu bres nadluge, inu britkuſti, aku je lih Krajl, ali Papeſh.

Kdu pak mejniſh ima kej bulſhega? sagviſhnu taiſte, katire savol Boga kej terpeti samore.

2. Njeh veliku katiri ſo ſlabi, inu bolehni, pravjo: Poglej kajsenu dobru shivlenje une zhlovek ima? koku bogat, koku velek, ivu mogozhen, koku preſhteman je on?

Al pomikej na tu nebeſhku blagu inu bodeſh videl, de vſe tu zhaſnu je enu golu nezh, nagviſhnu, inu teshavnu, kir ſe nigdar namore bres ſkerby, inu ſtrahu ushivati.

Ni dobru temu zhloveku teh zhalneh rezhy doſti imeti, ampak njemu je ena ſredna rezh sadoſti.

Sa reſnizo ena revna rezh je na temu ſvejtu shiveti!

Kulku brumneſhe ſhelly en zhlovek biti, tulkajn grenkejſhe njemu tu ſedajne shivlenje naprejpride, dokler on te slabuſti zhloveſhke ſtrohlivoſti ozhitnu vidi, inu veliku del obzhuti.

Sakaj jeſti, piti, zhujti, ſpati, pozhivati, dellati, ali drugem potrebam te nature podvershen biti, je sa reſnizo velika nadluga, inu martra enemu andohtlevemu zhloveku, katire bi rad od vſeh grehov proſt, inu frej bil.

3. Sakaj ta smoterni zhlovek bode mozhnu s' temi shivotnemi potrebami na temu ſvejtu obteshan.

Satu ta Prerok pohlevnu proſe, de bi mogel od taiſteh proſt, inu reſhen biti, ſkir prave: O Goſpud, reſhi ti mene od mojih potreb!

Ali gorje taiſtem, katire ſvojo revnoſt na ſposnajo! inu ſhe vezh gorje taiſtem, katiri letu revnu, inu ſtrohlivu shivlenje zelu sa lubu imajo!

Sakaj nekateri taiſtu na takeshno visho lubjo, de akulih kumej ſvojo potrebo imajo, inu ſe taiſto s' dellam, ali s' petlanjam sadobe, bi ſe malu nebeſhkega krajleſtvo ahtali, aku bi njim bilu dopuſhenu vſelej tukej shiveti.

4. O teh naumneh, inu navirneh ſerz! katire ſo taku globoku v' teh poſemelſkeh

rezhęh sakopane, de njim nezh drugega, koker te posemelske rezhy, na dishy.

Ali leti revni ludje bodo she na njeh konzu s' njeh shkodo obzhutili, koku prasnu, inu golu nezh ni bilu, kar so ony taku mozhnu sa lubu imeli.

Ti Svetniki boshji pak, inu vsi andohtlevi perjatli Kristusovi ni so mirkali na te rezhy, katire so temu shivotu dopadlive bile, ne na te rezhy, katire so v' letemu zhasu imenitne, inu v' velikemu preshtemanju bile; ampak vse njeh vpanje, vsa njeh misl je bila navishana pruti temu vezhnemu, inu nebeshkemu blágu.

Vse njeh poshellenje je bilu povsdignenu k' tem stanovitnem, inu navidejozhem rezhęm, de bi ony skus lubesn tega vidjozhega na bili vlezheni na te prasne posvejtne rezhy.

Lubesnive moj brat! nikar na pogubi tvoje savupanje k' tvojimu duhovnemu gorijemanju, inu pobulshanju; she vselej imash zhass, inu uro.

Sakaj ozhesh tvoje naprejusetje odlashati, inu na dalej vlezhi? Vstane gori, ter prezej sazhni, inu rezi: sdej je zhass sturiti, sdej je zhass se vojskvati, sdej je ta perloshne zhass se pobulshati.

Kader se tebi hudu gody, inu se s'terplenjam obdan, takrat je zhass, per Bogu kej sadobiti.

Tebi je potreba skus ogin, inu vodo prejti, aku ozhesh k' pokoju pridti.

Aku ſam ſebi ſylo na ſturiſh, na boſh ta greh premagal.

Koku dolgu mi ietu ſlabu truplu noſemo, na moremo bres greha biti, ne bres terplenja, inu otoshnoſti shiveti.

My bi radi pokoj iméli od uſe reve, inu nadluge, dokler pak ſmo to nadolshnoſt ſkus to pregreho sgubili, ſmo tudi ob ta pravi, ſrezhni isvelizhanſki ſtan obropani.

Satorej mo emo pote peshlivi biti, inu na boshjo miloſt zhakati, taku dolgu, de te nadluge prejdejo inu de naſhemu shivotu bode tu shivlenje usetu.

6. O koku je velika ta zhloveſhka flaboſt, katira je vſelej k' temu grehu nagnena!

Doneſs ſe ti tvojih grehov ſpoveſh, inu jutri ſupet taiſtę, katireh ſe ſe ſpovędal, ponoviſh.

Sdej oblubeſh ſe pred greham varvati, inu zhes eno uro taiſtega supet doperneſeſh, koker de bi ſe nigdar na bil naprej usel.

Tedej ſe imamo ſpodobnu ponishati, inu nigdar kej velikega od ſebe dershati, kir ſmo taku ſlabi, inu naſtanovitni.

Tudi ſe zelu hitru ſkus naſho saniker-noſt sguby, kar ſe je s' veliko mujo ſkus gnado boshjo kumej sadobilu.

7. Kaj bode ſhe h'konzu s'nami; kir mi v'sazhetku ſmo taku lejni, inu mlazhni?

Gorje nam! aku ſe mi na takeſhno visho k' pokoju nagnemo, koker de bi ske

sdej myr bil, inu shihernoſt, kir v' naſhemu shivlenju nekar ena ſtopina ene prave ſvetuſti, inu brumnoſti ſe na snajde.

Bi bilu dobru potreba, de bi mi ſhe ſupet, koker dobri sazhetneki, (novizi) k' brumnemu shivlenju poduzheni bili, satu de bi ſe s' zhaſam nad nami tu upanje enga pobulſhanja, inu duhovnega gorijemanja iſkasalu.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od premiſhluvanja te ſmerti, inu k' nje perpravlanja.

1. Zelu hitru bode letukej enkrat po tebi djanu; satu pogledej, koku ſe ti sadershiſh; sakaj doneſs je ta zhlovek, inu jutri njega vezh sgledati.

Kader on enkrat ſpred naſheh ozhy pride, tudi hitru is naſheh ſerz ſe isnide.

O naumnoſt, inu terdoba naſhega ſerza! de mi le ſamu na te uprizhne rezhy miſlimo, inu te perhodne na premiſhlujemo.

Ti bi ſe imel v' uſeh tvojih miſlih, inu djanju taku sadershati, koker de bi imel doneſs umreti.

Aku bi ti eno dobro vęſt imel, bi ſe ti te ſmerti na bal.

Bulſhi bi blu pred greham ſe varvati, koker te ſmerti ſe bati, ali pred njo beshati.

Aku nifi donefs perpravlen koku bodeſh jutri?

Juter je en nagviſhen dan, koku ti veſh, aku boſh juteriſhne dan doshivili?

2. Kaj nuza dolgu shiveti, kir ſe taku malu pobulſhamo?

Ah dolgu shivlenje naſs uſelej na pobulſha, temuzh ſhe doſtikrat, inu vezh gnira to pregreho!

O Buh othl, de bi bili mi le en ſam dan na letemu ſvejtu prov, inu dobru dopernefli.

Njeh doſti ſhtejejo te lejta njeh preobernenja, ali vender je doſtikrat mejhen ta fruht, al prid njeh pobulſhanja.

Aku je ſtraſhnu vmreti, jemorebiti ſhe navarneſhi dalej shiveti.

Srezhen je taiſte, katire to uro ſvoje ſmerti vſelej pred ozhmy ima, inu ſe vſake dan k' ſmerti perpraula.

Aku ſe ti kedej videl enga zhloveka umreti, ſpomni, de po taiſtemu potu tudi ti pojdeſh.

3. Kader bo tu jutru v' prizho, ſpomni, de ti vezhera na doshivil.

Kader pak vezher pride, na podſtopi ſe, ſam ſebi tu jutru oblubiti.

Satu bodi vſelej perpravlen, inu shivi taku, de ta ſmert nigdar tebe naperpraulenega na najde.

Veliku ludy umerje na naglem neoſkerbleni, inu napravideni: sakaj Syn tega zhloveka prjde ob ti uri, ob katire ſe nam na sdy.

Kader bode ta poſledna ura perſhla, boſh sazhel veliku dergazhi miſliti od tvojiga pretezhenega shivlenja, inu boſh slu obshaluval, de ſe taku sanikern, inu namarn bil.

4. O koku ſrezhen, inu moder je taiſte, katire ſe pomuja v' ſvojimu shivlenju takoſhen biti, kakerſhne ſebi voſhi v' ſvoji ſmerti snajden biti

Sakaj ta zhlovek ima veliku upanja ſrezhno ſmert ſturiti, aku on ta ſvejt popolnema sanizhuje, aku ima enu gorezhe poshellenje v' teh zhednoſteh gorijemati, aku on lubi to krotkuſt, inu pohlevnoſt, aku on ſkerby, inu ſe pomuja to pokuro dellati, aku je k' ti pokorſhini volan, aku on ſam ſebe stataji, inu savol Kriſtuſove lubesni vſe ſorte supernoſti, inu nadluge volan prenese.

Ti samoreſh veliku dobrega ſturiti, dokler ſe sdrau; kader pak bodeſh bolan, na vęm, aku boſh kej samogel.

Malu ludy ſe pobulſhajo v' bolesni, koker ti malukedej ſvety ratajo, katiri veliku okuli romajo, inu v' en dan po boshjih poteh hodjo.

5. Nikar ſe veliku na sanaſhej na tvoje perjatle, inu tvoje blishne, tudi na odlaſhej tvoje isvelizhanje na ta perhodne

zhas, sakaj ti ludje bodo posabili na te poprej. koker ti miſlesh, inu menesh.

Veliku bulſhe je tedej sdej per zaitu ſe preſkerbeti, inu kej dobrega na une ſvejt poſlati, koker na dtugeh ludy pomuzh po ſmerti saupati.

Aku ſe ti sdej ſam sa ſe naſkerben, kdu bode ob perhodnemu zhaſu sa te ſkerbil?

Sdej je ta preshlahtne zhaſs, sdej ſo ti dnevi tega isvelizhanja, sdej je ta perjetni zhaſs, v' katiremu lohku samoresh tulkajn naſlushiti, s'katirem bodesh mogel vezhnu shiveti.

Ali, bodi Bogu potoshenu, de ti ta lepe zhaſs taku nanuznu potratesh!

Bi utegnilu k' temu priditi, de bi ti k' tvojimu pobulſhanju, inu pokuri le en ſam dan, ali le eno ſamo uro shellil; jeſt pak navęm, aku bodesh taiſto sadobil.

6. Oh moj lubesnive, is kajsene velike navarnoſti ſe ti moresh ven ſpraviti, inu od kajsenga velikega ſtrahu reſhiti, aku boſh sdej uſeſkusi v' boshjimu ſtrahu shivil, inu to ſmert pred ozhmy imel!

Poſliſej ſe sdej na vſo visho taku shiveti, de ſe v' ti uri te ſmerti boſh mogel veliku vezh veſeliti, koker bati.

Sdej ſe uzhi temu ſvejtu odumreti, de boſh takrat sazhel s' Kriſtuſam shiveti. Uzhi ſe sdej uſse poſvetnu sanizhvati, de boſh ta zhaſs proſt h' Kriſtuſu mogel pridti

Kaſhtigej sdej tvoj shivot ſkus pokuro, de takrat bodeſh mogel enu gviſhnn saupanje imeti.

7. O ti naumne zhlovek! sakaj ſi ti domiſhlujeſh dolgu shiveti, kir enga ſamega dneva gviſhnega nimaſh?

O koku je blu njeh veliku sapelaneh, kir ſo na naglem bli is tega shivota smakneni!

Kulkukrat ſe ſliſhal praviti: Leta je s' mezham okuli perneſen, uni je utonil, en nruge ſi je is viſokega doli nrat ulomil, leta ſe je per jedi sadavil, une je per igranju konz usel.

Eden je v' ognu, en drugi ſkus oroshje, une od kuge, en druge ſkus poboj ſvoj konz ſturil; inu taku nejh uſeh konz je ta ſmert, inu zhloveſhk shivlenje prejde per ti prizhi, inu zelu hitru mine, koker ta ſenza.

8. Kdu menſh ti, bo na te ſpomnil po tvoji ſmerti, inu kdu bo sa te molil?

Sturi ſturi sdej moj lubesnive, karkuli ſamoreſh ſturiti, dokler na vęſh, kedaj bo tebi umreti, inu koku ſe bode s' tabo po tvoji ſmerti godilu.

Sdej kir imaſh zhaſs, ſpravlej tu naumerjezh, inu vezhnu blagu.

Nezh na drugu, koker na tvoje isvelizhanje ſpominej, inu ſkerbi ſamu sa tu, kar je boshjiga.

Sturi ſe k' perjatlam te Svetnike boshej, inu zhaſti taiſte, shivi, inu ſturi po njeh djanju, de ony, kir boſh s' tvojim shivlen-

jam. omagal, bodo tebe v' te vezhne prebivalſha goriuseli.

9. Saderſhi ſe na ti semlij, koker en romar, inu ptuji, katirega nezh am na gredo te opravila tega ſvejta.

Ohrani proſtu tvoje ſerze, inu pousdignenu k' Bogu, sakaj tukej nimaſh nobenega ſtanovitnega męſta.

Tjakej poſhilej tvoje molitve, inu vſakdanu sdihvanje is ſolsami, de tvoj duh po ſmerti ureden poſtane k' vezhnemu Bogu ſe preſtaviti, inu preſeliti. Amen.

XXIV. POGLAVITNE DEJL.

Od ſodbe, inu ſhtrafeng teh greſhnekov.

1. V' vſeh rezhęh versi tvoje ozhy na tà konz, inu gledej gori, koku boſh obſtal pred tem oſtrem Sodnikam, katiremu nezhni ſkritu, katire ſe napuſty s'daruvanjam utolashiti, tu sgovarjanje gori na usame, ampak vſe zhiſtu po pravi pravizi bode ſodil.

O ti revni, inu naumne greſhnek, katir v' zhaſu oblizhja enga ſerditega zhloveka ſe bojiſh! kaj boſh Bogu, katir vſe tvoje pregrehe vę inu sna, odgovoril?

Sakaj ſe ti na previdesh sa ta dan te ſodbe, v' katire nobeden od tega drugega na bode mogel isgovorjen, ne ſhirman biti? dokler enuſakatiri bode od ſvoje leſtne butare sadoſti obteshan.

Sakaj ſe sdej na preſkerbiſh v' temu zhaſu, v' katiremu je tvoje dellu rodovitnu, tvoje jokanje uſhezh, inu perjetnu, tvoje sdihvanje bo uſliſhanu, kir tvoja shaloſt, inu terplenje tebi k' sadoſtiſturjenju, inu ozhiſhenju samore ſlushiti,

2. Ene velike, ali vender ti duſhi nuzne vize ima en poterpeshlive zhlovek, katir, deſlih ſe njemu hudu, ali kerviza gody, vender vezh savol enga drugega hudobe, koker savol kervize, katiro on terpy, shaluje; katire sa ſvoje supernike rad mole, inu njim is ſerza odpuſty; katire na odlaſha odpuſhanje od drugeh proſiti, katire ſe rajſhi zhes druge uſmile, koker ſerdy, katire ſam ſebi poguſtu ſylo della, inu ſe muja tu meſu ſvojiga shivota temu duhu popolnema podloshnu ſturiti.

Veliku bolſhe je sdej ſe od greha ozhiſtiti, inu vſo hudobo opuſtiti, koker taiſto na perhodne zhaſe k' ozhiſhtvanju hraniti.

Sa reſnizo mi ſami ſebe sapelemo ſkus naſpodobno lubesn, katiro pruti naſhemu shivotu imamo.

3. Kaj bo ta ogn tamkej drugega zeral, koker tvoje grehe?

Kolker vezh ti ſam ſebi sdej pregledaſh, inu tvojimu shivotu sanſhaſh, tulkaje, teshiſhi, boſh mogel potler terpeti, inu ſi vęzhi vrshah, shgan, inu perzhen biti perhraneſh.

V' kakerſhneh rezheh ſe eden vezh pregreſhy, v' takerſhne bode tudi teshiſhi potler ſhtrefan.

Tamkej bodo ti lejni, inu toshlivi v' boshji ſlushbi, s' gorezhmi oſtmy dregani, ti posbreſhni, inu pyanzi, bodo s' veliko lakoto, inu shejo martrani.

Ti nazhiſti lotri, inu perjasniki teh naſpodobneh luſhtov bodo s' gorezho ſmolo, inu ſmerdejozhem shveplam polivani: inu ti navoſhlivi bodo koker eni resjęseni, inu ſtekli peſji od velike martre lajali, inu tulili.

4. Na bode nobenega greha, kaitri bi na imel ſvojo leſtno ſhtrafenga, inu martro.

Tamkej bodo ti preuseṙni, inu napuhneni s' uſem ſpotam, inu ſramoto napolneni: inu te lakomne bode ena revna ſroſhina, inu potreba ſtiſkala.

Tamkej bo ena ura teshiſhi v' ti martri, koker tukej ſtu lejt v' ti nar ojſtrejſhi pokori.

Tamkej ti ferdamani obenega pozhitka, nobeniga troſhta nimajo, letukej bode ſaj v' zhaſu od rev, inu nadloh prenehanu, inu en troſht od perjatlov prejet.

Bodi sdej ſherbe, inu obshaluj tvoje grehe, de boſh na ta dan te ſodbe s' temi isvolenmi shiher.

Takrat bodi ti pravizhni s' veliko ſtanovitnoſtjo gori vſtali super taiſte katiri ſo njeh na letemu ſveju ſtiſkali, inu doli terli.

Takrat bo ſtal ſodii te druge, katir ſe tukej ponishnu podvershe ſodbi teh ludy.

Takrat bo enu veliku saupanje imel ta uboge, inu ponishne, ta preusetne pak bo ſtal v' velikemu ſtrahu.

5. Takrat ſe bo ozhitnu vidilu, de je na temu ſvejtu moder bil tajſt, ketire ſe je sa Kriſtuſa volo nauzhil naumen; inu saveshen biti.

Tazhas nam bodo dopadle vuſe reve, inu nadluge, katire ſmo poterpeshlivu preneſl: Vſa hudoba bode takrat utihnela, inu prenehala.

Takrat ſe bodo veſelili ti bogabojezhi; ti pregreſhni pak bodo shaluvali.

Takrat ſe bo tu v' pokuri kaſhteganu truplu vezh veſelilu, koker de biſe bilu vſelej v' luſheh, inu veſeluvanju gori redilu.

Taiſtekrat ſe bo en sanizhvan, al saversblive gvant ſvejtil, inu enu shlahtnu, shidanu oblazhilu bo satemnjenu.

Takrat bo ena uboga hiſha vezh velala, ker enu kralevu poslazhenu poſlopje, al dvor.

Takrat bo enu ſtanovitnu poterpleju vezh velalu, koker vſego ſvejta oblaſt.

Takrat bo ena pohleuna pokorſhena vezh povikſhana, koker vſa poſvetna modruſt, inu pregnanoſt.

6. Tazhaſs bo ena zhiſta, inu dobra vęſt enga vezh veſelila, koker vſa saſtopnoſt teh uzheneh ludy.

Takrat bo sanizhvanje poſvetnega blaga vezh preſhtemanu, koker vſi ſhazi, inu saloge teh ludy.

Takrat boſh vezh potroſhtan od ene ſerzhne molitve, koker od ene shlahtne drage goſtarije.

Takrat ſe boſh tvojiga molzhanja, katiru ſi dershal, vezh veſelili, koker tvojiga dolgega govorjenja, inu modrega pogovarjanja.

Takrat bodo veliku vezh velale te ſvete della, koker te obilne lepe beſede.

Takrat bode enu terdu shivlenje, inu ojſtra pokura dopadliviſhe, koker vſi poſvejtni luſhti.

Uzhi ſe sdej tu mejhenu terpeti, de boſh mogel takrat od velikega terplenja reſhen, inu proſt biti.

Poſkuſi poprej letukej, kaj bi imel tamkej terpeti.

Aku ti sdej kaj majhenega namoreſh terperti, koku boſh mogel te vezhne martre terpeti?

Aku tukej enu mejhenu terplenje tebe taku napoterpeshlivega ſtury, kaj bo ta peklenſke ogen ſturil?

Pole sa reſnizo ti namoreſh dvoje veſelje enu na drugu imeti, tukej na letemu ſvejtu ſe veſeliti, inu potler s' Kriſtuſam kraluvati.

7. Debſlih od sazhetka tega ſvejta noter do danaſhnega dneva vſelej v' zhaſty, inn veſelju bil shivil, inu bi sdej leto uro mogel umreti, kaj bi tebi vſe letu pomagalu?

Vſe je tedej golu, inu prasnn, sunej Boga lubiti, inu njemu ſamemu ſlushiti.

Katire Boga is ſerza lube, ſe na boji ne ſmerti, ne martre, ne ſodbe, ne pekla; doklar ena ſerzhna lubesn ſtury en shiher pot, inu prihod k' Bogu.

Katirega pak ſhe vſelej greshe dopernaſhati luſht obhaja, ni zhudu, aku ſe ſhe te ſmerti, inu ſodbe boji.

Zhe tebe shę ta lubesn od greha na obdershuje, je vender dobru, de ſaj ta ſtrah tega pekla tebe od greha nasajdershy.

Katire pak ſhe ta ſtrah boshji na ſtran poſtave, namore dolgu v' temu dobremu obſtati, temuzh pade ſhe poprej v' te saderge, inu mreshe tega hudizha.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

Od pravega pobulſhanja naſhega zeleg shivlenja.

1. V' boshji ſluſhbi bodi zhujezh, inu fli ſek, ter pogoſtu premiſli, pokaj ſi na t ſvejt ſtvarjen, ali sakaj ſi ta ſvejt sapuſtil

Ni le reſs, de sa tega volo, de bi Bo gu ſlushil, inu en bogabojezh zhlove poſtal?

Imej tedej en gorezh ajfer k' tvojim pobulſhanju, inu duhovnemu gorjemanju sakaj ti boſh tu plazhilu tvojiga del v' kratkem prejel, inu ſe na bo sa n prej per tebi he ſtrahu, ne terplen snajdlu.

Letukej ſe ti reſs boſh ſl e en mejh zhaſs trudil, inu mujal, boſh pak po t mu en velik pokoj, ja zel tu vezhnu v ſelje neſhil.

Aku boſh v' temu dobremu djanj svęſt, inu urozh obſtal, bode bres uſeg zvibla tudi Buh v' temu polonanju svęſt inu obilen.

Dobru, inu terdnu upanje imaſh o raniti, de bodeſh k' premaganju perſhl vender ſi nimaſh nobenu sashihranje o lubiti, satu de lejn, inu preuſeten na p ſtaneſh.

2. Kader ob enemu zhasu je en zhlovek shalosten bil, inu med straham, inu upanjam taku rekozh omahuval, se je s' shalostnem serzam v' zirku podal, inu v' molitvi pred oltarjam na svoje kolena padil, ter sam per sebi na takshno visho misil, inu rekal: O Buh othl, debi jest vedel, aku bom v' temu dobremu, do konza stanoviten obstal! Na letu je on sdajzi en boshji odgovor v' svojimu serzu saslishal, katere je njemu djal: kader bi ti letu vędil, kaj bi ti sturil? sdej taistu sturi, kar bi ti takrat shellil sturiti, taku bodesh dobru sashihran.

Sdajzi je bil on dobru potroshtan, inu poterden, ter se je boshji voli isrozhil, na katiru je v' njemu ta teshavne zaglivost potihnela.

Inu ni othl dalej radovędnu, ali skrbezhnu sprashvati, de bi vędil, kaj se ima s' njim sa naprej goditi, temuzh on je skerbnu sprashval, katera bi ta Bogu dobru dopadliva inu popolnema boshja vola bila, savol tega, de bi semogel ulaku dobru dellu prov sazheti, inu prov dopernesti.

3. Ta krajleve Prerok prave: savupei na Gospuda, inu sturi dobru, inu prebivej na semli, inu bosh tvojo pasho imel v' njegovemu blagu.

Enu je, katiru njeh dosti od duhounega gorijemanja, inu terdnega pobulshanja

nasaj dershy, namrezh ta grosa te teshave, inu muja tega voiſkuvanja.

Nar bel pak pred drugemi taiſti ludje v' teh zhednoſteh, inu tugenteh porijemlejo, katire ſe pomujajo ſerzhnu premagati taiſte rezhy, katire njim na teshejſhi, inu nar superniſhi napreipridejo.

Sakaj ta zhlovek na takeſhno visho ve liku vezh v' temu duhu gorijemle, inu sa ſlushe vezhi gnade, kader ſam ſebe prema ga, inu ſe snotrej mory.

4. Ali nimajo vſi na enako visho ſami ſebe premagati, moriti, inu dolitreti.

Vender pak eden, katire ſuſebno ſker ima Bogu ſlushiti, deſlih v' zhaſu vezh ſku ſhnjav, inu nagnenja k' temu grehu ima je terdnejſhi k' pobulſhanju ſvojiga shivlen ja, koker en druge ſzer dobrega saderſhan ja, inu brumen zhloveh, katire je vendej mejn k' ti brumnoſti, inu tugentam ushgan inu gorezh.

Suſebnu dve rezhy pomagajo k' ene mu pravemu pobulſhanju: tu pervu je, de eden ſam ſebe is ſylo od taiſtega odter ga, h' katiremu je njegova hugobna natu ra narvezh nagnena. Tu drugu je s' ajfram ſe mujati, tu dobru doſezhi, kar eden nar bel poterbuje.

Pomujaj ſe tudi, taiſtih rezhy ſuſeb nu ſe varvati, inu nje premagati, katire tebi na drugeh ludeh doſtikrat ni ſo do padlive.

5. Povſod iſhi, inu gledej na tvoje pobulſhanje, de kader kje dobre exempelne, inu nauke ideſh, ali ſliſheſh, ſam ſebe k' enakemu djanju obudiſh.

Aku pak na drugeh kej ſvarjena vrednega samerkaſh, taku varvej ſe, de taiſtu na ſturiſh, ja aku ſi kej takeſhnega ſturil, poſliſej ſe berſh, ke berſhſe pobulſhati.

Koker tvoje oku druge samerka, taku tudi drugeh ozhy ſo na tvoje djanje odperte.

O koku lepu, inu perjetnu je viditi, andohtlive, k' dobremu ushgane ludy, katiri ſo dobrega, inu pohlevnega sadershanja!

O koku pak je toshlivu, inu teshavnu takeſhne ludy viditi, katiri ſe naſpodobnu sadershe, inu taiſtu, k' katiremu ſo poklizani, na dopolnejo!

O koku ſhkodlivu je, kader eden od dobrega naprejvsetja ſvojiga pokliza odſtope, inu ſvoje miſli na tu, kar ni njemu narozhenu, oberne!

6. Spomni na taiſtu, kar ſi ſebi naprejusel, inu poſtavi ſi pred ozhy to podobo tega krishanega Odreſhenika.

Kader tu shivlenje Jesuſa Kriſtuſa pregledaſh, ſe imaſh slu ſramuvati, de ſe ſheniſe bel poſliſal, po njegovih ſtopinah hoditi, akulih ſi ſe shę dolgu na temu boshjimu potu sneſhil.

En bogabojezh zhlovek, katire ſkerbnu, inu andohtlevu ſe v' temu preſvetemu shivlenju, inu terplenju Jesuſa Kriſtuſa vadi,

inu ſkuſha, najde obilnu v' taiſtemu vſe, kar je njemu nuznu, inu potrebnu, tudi njemu ni potreba svunej Jesuſa Kriſtuſa kej bulſhega iſkati.

O koku hitru, inu sadoſti bi mi bli poduzheni, ke bi Jesus ta krishane v' naſhe ſerza perſhl.

7. En od lubesni ushgane brumne zhlovek goriusame, inu lohku preneſe, kar bo njemu naloshenu.

En sanikern, inu mlazhen zhlovek ima nadlugo zhes nadlugo, inu terpy britkuſty po vſeh krajih, dokler njemu manka ta snotrejne troſht; tega sunanega troſhta pak iſkati ni njemu dopuſhenu.

En duhovne zhloveh, katire shivy bres duhovnega ſtrahu, inu podlosbnoſti, je v' navarnoſti enga teſhkega padanja.

Katire reſhirnoſt, inu ſamopaſhnoſt lube, inu iſhe, bode vſelej v' britkuſti shivil, sakaj njemu ſe bo sdej na eni rezhi, sdej na ene druge merſilu.

8. O koku dobru, inu prov ſturę ti duhovni, katiri v' temu kloſhterſkemu ſtanu pod ojſtrem poſtavam shivę, inu po enemu voſkemu potu hodjo.

Ony gredó malukedej vunkej, inu shivę od tega ſvejta odlozheni, ony uboshnu jędó, grobe, inu ojſtre gvante noſjo, veliku dellajo, malu govore, dolgu zhujejo, inu sgudej uſtajajo! ony dolgu moljo, pogoſtu bero, inu ſe v' vſi podloshnoſti, inu ojſtruſti ohranjo.

Poglej te Karthajſarje, Ziſterzienſarje, inu drugeh ordnov duhove ludy, Menihe, inu Nune, koku ob pulnozhi Goſpud Boga zhaſt, inu hvalo dajati goriuſtajajo.

Sategavolo bi blu naſpodobnu, de bi ti v' takeſhnemu ſvetemu djanju takrat toshliv, inu lejn bil, kader ena taku velika drushba teh duhovneh sazhne boga zhaſtiti, inu hvaliti.

9. O de bi nam nezh drugega na bilu opravit, koker ſamu Boga naſhega Goſpuda s' zelem ſerzam, inh jesikam zhaſtiti, inu hvaliti!

O de bi nam nigdar na bilu potrebnu jeſti, pyti, ſpati, inu druge potrebe opravlati, temuzh vſelej Bogu naſhemu Goſpudu zhaſt, inu hvalo dajati inu njemu ſamemu v' duhovnemu djanju, inu opravilu ſlushiti! taku bi mi veliku ſrezhniſhi bli, koker ſmo sdej, kir temu shivotu savol mnogeh potrebſhen moremo ſtrezhi.

Buh othl, de bi mi teh teleſneh potrebnoſt na imeli, temuzh de bi ſamu tu duhovnu ſpishanje naſhem duſham dohajalu, katiru (Bogu ſe uſmili) ſylnu po redkem pokuſhamo.

10. Kader te zhlovek taku delezh pride, de on od nobene ſtvary troſhta na iſhe, takrat njemu Buh ſhe le sazhne popolnema dodru diſhati, tudi bo njemu vſe, karkuli ſe pergody, uſezh.

Takrat ſe on tudi na bo ſa kej velikega veſelil, ne ſa kej mejhenega shaluval, ampak on bo poſtavil zelu ſvoje ſerze s' velikem saupanjam v' Boga, katire je njemu uſe v' uſeh rezheh, katiremu sagviſhnu nezh na pogine, inu na odumerje, temuzh njemu vſe rezhy shive, inu k' njegovi voli bres prenehanja ſlushjo.

II. Spomni ſe vſelej na ta konz, inu de ta sgublene zhaſs na pride vezh nasaj.

Bres ſkerby, inu muje na boſh nobeno zhednoſt sadobil.

Aku sazhneſh toshliv, inu malzhen perhajati, boſh tudi sazhel k' tvoji ſhkodi hudu obſtajati.

Aku pak ſe boſh s' enim ajfram na te duhovne rezhy podal, boſh en velik myr najdel, inu mejn muje obzhutil savol gnade boshje, inu savol lubesni te zhednoſti.

En v' ajfru gorezh, inu bogabojezh zhlovek je k' vſem rezhęm perpravlen.

Ena vezhe muja je greham, inu greſhnemu nagnenju ſuperſtati, koker v' shivotnemu dellu ſe mujat, inu truditi.

Katire ſe teh majnſheh tadlov na ogible, inu navarje, s' zhaſam v' te vezhi pade.

Vſelej ſe boſh na vezher resveſelil, aku boſh ta dan dobru, inu nuznu doperneſil.

Zhuj ſam zhes ſe, obudi ſam ſebe, nej bo sa druge koker ozhe, le ſam ſebe na samudi.

Tulkajn boſh na brumnoſti goriusel, inu ſam ſebe pobulſhal, kulkur boſh ſam ſebi ſyle perloshil. Amen.

Konz teh perveh Bukuv.

DRUGE BUKVE.

Opominanje k' notrejſhnemu duhovnemu djanju, ali shivlenju.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snotreſhnega djanja, ali sadershanja.

1. Tu boshje kraleſtvu je noter v' vaſs, prave ta Goſpud. Spreberni ſe s' zelem ſerzam k' temu Goſpodu, ter sapuſti ta revne ſvejt, inu tvoja duſha bo neſhla ta pokoj.

Uzhi ſe svunajne rezhy sanizhvati, inu k' tem snotrejſhnem ſe podati, taku bodeſh vidil tu boshje krajleſtvu v' tebe pridti.

Sakaj tu krajleſtvu boshje je en myr, inu veſelje v' ſvetemu Duhu, katiru tem pregreſhnem na bode danu.

Kriſtus bode k' tebi perſhl, inu tebi njegov troſht pokasal, aku bodeſh njemu od snotrej enu vrednu prebivalſhe perpravil.

Uſa njegova zhaſt, inu zir je od snotrej, inu tamkej on ima ſvoje dopadanje nje.

On ima v' navadi pogoſtu tega snotrejſhnega zhloveka obiſkati, is ſladkem pogovaram, perjetnem troſhtam, s' velikem pokojam, inu s' eno prezhudno perjasnoſtjo.

2. Aj dusha bodi svęsta, inu perpravi temu shęnenu tvoje serze, de se on usmili k' tebi pridti, inu v' tebi prebivati.

Sakej on taku govary: Aku mene kdu sa lube ima, bode moje govarjenje dershal, inu moj Ozha bo njega lubil, inu mi bodemo k' njemu pershli, inu stanuvanje per njemu sturili.

Dej tedej Kristusu enu mestu v' tebi, inu vsem drugem ta prihod odpovej.

Kader ti Kristusa imash, si bogat, inu imash vsega sadosti. On bode tvoj preskerbleuik, inu v' vseh rezhęh tvoj svęste namestnek, de tebi na bode potreba upanje na te ludy postaviti.

Sakaj ti ludje se hitru spreminejo, inu preydejo, Kristus pak ostane vekumaj, inu tebi na strani stoji stanovitnu noter do konza.

3. Ni dobru veliku saupanje na enga slabega, inu mertvashkega zhloveka postaviti, aku je lih enemu nuzen, inu ushezh. tudi nimash savol tega veliku shaluvati, aku kdu tebi v' zhasih se supern ilkashe, al superrezhe.

Katire so doness s' tabo, bodo morebiti jutrej zhes tebe, inu tudi supet ispruti, koker se veter oberne.

Postavi vse tvoje saupanje na Gospuda, njega se boj, inu njega lubi: On bo sa te govoril, on bode tebi dobru sturil, koker bode sa te bolshe.

Ti letukej nimaſh obenga obſtojęzhega kraja, tukej ſi ti le en unani inu ptuji, kirkuli bodeſh, tudi na boſh pokoja jmel, aku na boſh s' Kriſtuſam do konza sdrushen inu ſklenen.

4. Kaj ſe letukej okuli ſebe oseraſh, kir leta krej ni mejſtu tvojiga pozhivanja.

V' nebeſhkeh rezhęh ſe imaſh ti goridershati, inu ima biti tvojo ſtanuvanje; te posemelſke - inu zhaſhne rezhy imaſh ravnu koker memugredoz pogledvati.

Vſe rezhy preyſiejo, inu ti s' njemu vred. Glej gori, de v' njeh na obtizhiſh, ſe na ujameſh, inu konz na usameſh.

K' temu narvikſhemu ima tvoja miſl, inu k' Kriſtuſu tvoja molitov pres prenehanja povsdignena biti.

Aku namoreſh, al na snaſh viſoke, inu nebeſhke rezhy ſpremiſhluvati, pozhivej, inu oſtani v' Kriſtuſovemu terpenju, inu prebivej rad v' njegoveh ſveteh ranah.

Sakaj kader ti andohtlivu k' tem ranam, inu preshlahtnem Jeſuſovem snaminam perbejshiſh, boſh veliko muzh v' supernoſteh, inu nadlugah neſhil, tudi na boſh velku porajtal na sanizhvanje teh ludy, opravlive beſede boſh lohku preneſil.

5. Kriſtus je tudi bil na letemu ſvejtu od ludy sanizhuvan, inu v' ti narveshi potrebi od ſvojih snanzov, inu perjatlov med ſhpotam, inu ſramoto sapuſhen.

Kriſtus je othl terpeti, inu sanizhuvan biti, inu ti ſe imaſh sa kaj pertoshiti?

Kriſtus je supernike, inu opravlauze imel, inu ti ozheſh sgol perjatle, inu dobrutneke jmeti?

Koku bode tvoja poterpeſhlivoſt kronana, aku ſe tebi nima nezh supernega pergoditi.

Aku nobeno nadlugo nozheſh terpeti, koku bodeſh Kriſtuſov perjatel?

Ti imaſh s' Kriſtuſam, inu sa Kriſtuſa terpeti, aku ozheſh s' Kriſtuſam kraluvati.

6. Ke bi ti enkrat v' tu dobrutlivu ſerze Jesuſovu bil popolnema perſhl, inu bi bil le enu malu negovo gorezho lubesn ſposnal, bi savol tvojiga leſtnega nuza, al ſhkode nezh ſkerby na imel, ampak bi ſe veliku vezh na uſemu tebi ſturjenemu saſramuvaniu resveſelil, dokler JEsuſova lubesn ſtury, de ta zhlovek ſam ſebe sanizhuje.

Eden, katir Jesuſa sa reſnizo lube, ter je en suojtreſhne zhlovek, inu je proſt od naſpodobnega poshellenja, ſe lohku samore k' Bogu oberniti, inu ſe v' duhu ſam zhes ſe povsdigniti, inu v' njemu is ushitkam pozhivati.

7. Tajiſt je reſnizhnu moder, inu vezh od Boga; koker od ludy poduzhen, katiremu vſe rezhy le toku dopadejo, koker ſo one ſame na ſebi, inu nekar koker ſe imenujejo, al bodo preſhtemane.

Katir od snotrej brumnu hoditi, inu le enu malu te sunane rezhy preudarit sna, na ishe sushebnega mesta, inu na zhaka posebnega zhasa svoje duhovne opravila dopernashati.

En duhovne snotrejshne zhlovek sam sebe hitru skupej sprave, dokler se v' te sunajne rezhy nigdar do konza ne reslje, al poda.

Njemu tu sunajne dellu ni shkodlivu, ne druge opravila, katire so v' zhasu potrebne, samuzh koker se pergodę, taku se on tajisteh poslushe.

Katir je od snotrej dobru vstavlen, inu uglihan, na porajta veliku na teh ludy prezhudnu, inu preverſhenu djanje.

Tulku bo ta zhlovek sadershan, inu restresen, kulker on te sunajne rezhy na se vlezhe.

8. Ke bi s' tabo prav shalu, inu bi ti dobru ozhishen bil, vse rezhy bi tebi k' tvojimu nuzu, inu pobulshanju pomagale.

Kir ti sam sebi nisi popolnema mertov, ne od teh posvejtneh rezhy odlozhen, sa tu tebi veliku rezhy na dopade, inu te pogostu reshaljo.

Nezh ni na svejtu, kar bi tega zhloveka serze toke mozhnu omadeshuvalu, inu samotalu, koker ta nashpodobna lubesn teh shtvary.

Aku ti od sunej nozhesh potroshtan biti, bosh v' stanu te nebeshke rezhy spremishluvati, inu pogostu enu snotrejshnu veselje imeti.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od pohlevnega podvershenja.

1. Nekar veliku na porajtej, kdo bi s' tabo, al super tebe bil, ampak letu ſturi, inu ſkerbi, de bo Buh s' tabo v' vſeh rezhęh, katire ti dellaſh.

Imej eno dobro veſt, inu Buh bode tebe dobru branil, inu varval

Sakaj tajiſtemu, katiremu bo Buh othl pomagati, na bo nobenega zhloveka hudobija mogla ſhkodvati.

Aku ti snaſh molzhati, inu terpeti, boſh bres vſega zvibla to pomuzh tega Goſpuda vidil.

On vę zhaſs, inu visho tebe proſtega ſturiti, sa tu ſe ti imaſh njemu zhes dati.

Bog sna tebi pomagati, inu od vſega ſhpota te reſhiti.

Doſtikrat je zelu dobru, de drugi ljudje sa naſhe tadle vedó, inu tajſte ſvarę, de ſe mi v' vezhi ponisſhnoſti ohranemo.

2. Kader ta zhlovek savol ſvojih tadlov, inu pomankanja ſe ponisſhuje, hitru te druge potolaſhe, inu tajſtem, katire je on reshalil, lohku sadoſti ſtury.

Buh odreſhi, inu briane tega ponishnega, lube, inu potroſhta tega pohlevnega, on ſe nagne k' temu pohlevnemu, on dejly velike gnade temu pohlevnemu, inu kir ta

zhlovek ſam ſebe .ponisha njega k' vezhi zahſti povsdigne.

Temu pohlevnemu resodęne ſvoje ſkinoſti, inu v' sladkuſti njega k' ſebi vlezhe, inu vabi.

En ponishen zhlovek je per pozhitku, inu v' myru, akulih ſhpot, inu ſramoto prejme; sakaj on ſtoji v' Bugu, inu ſe na njega, ne pak na ta ſvejt sanaſha.

Nekar na miſli, de bi bil kej na brumnoſti goriusel, aku ſe sa tega narmajnſhega, inu nar bel saverſhlivega med vſemi nadershiſh.

III. POGLAVITNE DEJL.

Od enga brumnega, myrnega zhloveka.

1. Poſtavi narpoprej ſam ſebe v' ta pravi myr, inu po temu boſh samogel tudi druge ludy myrne ſturiti.

En myren zhlovek je bel nuzen ſkoker en uzhen.

Katir po ſvojim hudemu nagnenju shivi, tudi tu dobru na hudu vlezhe, inu lohku tu hudu verjame.

En brumne, myrne zhlovek vſe rezhy na dobru obrazha.

Katire je v' dobremu myru, ſi od nobenega kej hudega na dosdeva: katiremu pak ſe sdy, de njemu ni sadoſti ſturjenu,

inu poſtane napokajn, bode od mnogeh dosdevkov ſem ter kje majan, inu gnan, on ſam ni per myru, inu druge na puſty per pokoju.

Doſtikrat kej rezhe, kar bi na imel rezhi; inu doſtikrat vunſpuſty, kar bi njemu nuzne, inu ſpodobnu bilu ſturiti.

On miſle, inu mirka, kaj ſo drugi dolshni ſturiti, taiſtu pak puſty na ſtrani, kar je on dolshan ſturiti.

Sątu imej ajfer inu ſkerb pervezh ſam sa ſebe, potem samoreſh tudi sa tvojiga blishnega ſkerbeti.

2. Tvoje djanje dobru snaſh naprejpernesti, inu isgovarjati, drugeh ludy isgovore pak nozheſh goriuseti.

Bi blu ſpodobneſhe, de bi ſam ſebe krivega dellal, tvojega brata pak, ali bliſhnega isgovarjal.

Aku ozheſh, de bi ſe tebi pregledalu, ali persaneſlu, preglej, inu persaneſi tudi tem drugem.

Poglej, koku delezh ſi ſhe od ene prave lubesni, inu pohlevnoſti, katira ſe na sna ſuper nobenega ſerditi, inu navolna biti, koker ſama super ſebe.

Ni velika rezh s' dobrem, inu kratkem shiveti, dokler letu ſlehernemu po naturi dopade, tudi en ſledne ta myr rad ima, inu tajiſte lube, katiri s' njim dershę.

Ali per terdeh, preversheneh, resvajeneh, inu nam superneh ludęh biti, inu myr-

nu s' njimi shiveti, tu je ena velika gnada enu hvale vrednu, inu zelu moſhka djanje.

3. Se najdejo ludje, katiri nikar le is ſami ſabo, ampak tudi s' drugem ſe myrna sadershę.

Tudi ſo ludje, katiri ſami is ſabo myru nimajo, inu tudi druge per myru na puſte, drugim ludęm ſo teshavni, ali ſami ſebi ſo ſhe vſelej teshavniſhi.

So tudi ludje, katiri ſami ſebe per myru ohranjo, inu ſe poſliſajo tudi druge ludy k' myru perpraviti.

Vender ima naſh myr v' letemu revnemu shivlenju vezh biti v' enimu pohlevnemu potreplenju, koker de bi nobeno superноſt na imęli, inu na obzhutili.

Katir bel sna terpeti, ſe bo per vezhemu myru ohranil. Leta je en ſam ſvoj premagauz, inu Goſpod tega ſvejta, en perjatel Kriſtuſov, inu en irbezh teh nebeſs.

IV. POGLAVITNE DEJL.

Od enga zhiſtega ſerza inu dobre manenga

1. S' dvema perutmi bode ta zhlovek od posemelſkeh rezhy povsdignen, ſkus perproſheno, tu je: ſkus manengo ſamemu Bogu ſlushiti, inu dopaſti, inu ſkus zhiſtoſt tu je: ſkus poshelenje ſvoje ſerze bres vſega greha ohraniti.

Perproſhena ima biti v' ti manengi, zhiſtoſt v' temu poshellenju. Perproſhe na vſe rezhy visha k' Bogu, zhiſtoſt pak objame, inu pokuſha Boga.

Vſe, kar ſturiſh, na more tebi ſhkodvati, aku ſi od snotrej od vſega naſpodobnega poshellenja proſt.

Takrat boſh ti to snotrejno frajoſt ushival, kader naboſh nezh drugega, koker boshje dopadenje, inu kar je temu blishnemu nuznu, shelil, inu iſkal.

Aku bi tvoje ſerze prov bilu, bi tebi vſe rezhy, inu ſtvary ble k' enemu ſhpeglu tega shivlenja, inu k' enem bukvam ſvetega nauka.

Nobena ſtvar ni taku mejhena, inu saversh-liva, al ſlaba, katira bi to dobruto hoshjo na okasuvala, al naprej na poſtavelala.

2. Aku bi ti od snotrej doder, inu od greha zhiſt bil, bi vſe rezhy bres sadershbe vidil, inu dobru sapopadel.

Ene zhiſtu ſerze predere nebeſa, inu pekov.

Koker je en ſledne od snotrej uſhafan, taku on tudi od svunej ſode.

Aku ſe na letemu ſvejtu enu veſelje snajde, sagviſhnu tajſtu en zhlovek, katir enu zhiſtu ſerze ima, ushiva.

Aku ſe pak v' enemu kraju, ena teſhava, al britkuſt snajde, leto nar bel ſposna, inu obzhute, ena hudobna veſt.

Koker enu shelesu, kader ſe v' ogn poſtave, to erjavino sguby, inu zelu ogneje nu poſtane, ravnu taku ta zhlovek, katir ſe popolnema k' Bogu preoberne, sguby, inu odlozhe to lenobo, inu ſe v' enga novega zhlovęka ſpreoberne.

3. Kader ta zhlovek sazhne lejn, inu toshliv perhajati, ſe tudi enga mejhenega della boji, inu en svunajne troſht rad gorjusame.

Kader pak on sazhne ſam ſebe popolnema premagvati, inu ſerzhnu po bohjimu potu hoditi, sa mejn dershy te rezhy katire ſo njemu poprej teshavne napre perſhle.

V. POGLAVITNE DEJL.

Koku imamo ſami ſebe ſpremiſhluvati.

1. Mi nimamo ſami ſebi prevezh virje dokler nam doſtikrat gnada, inu saſtopno perpomanka.

Ena mejhena luzh je v' naſhi pameti inu mi tajſto zelu lohku ſkus naſh saniker noſt sgubemo.

Tudi doſtikrat na samerkamo, de ſm od snotrej taku slu ſlępi.

Pogoſtu hudu ſtermo, inu kar je hu ſhe, ſe ſhe isgovarjamo.

V' zhasu bodemo is enga hudobnega poshellenja k' eni rezhy napellani, inu letu dershemo sa en ajfer.

Majhene rezhy na drugeh svarmo, al tadlamo, inu velike rezhy sami na sebi pregledamo.

Kar mi od drugeh ludy terpemo, tajstu sdajzi obzhutemo, inu sa veliku dershemo, kar pak drugi od nas terpę, letu sa nezh dershemo, inu na tu na porajtamo.

Tajst, katir bi svoje rezhy prov, inu dobru prevdaril, bi na imel kej hudega od enga drugega misliti, inu soditi.

2. En snotrejshne zhlovek to skerb sa se vsem drugem skerbęm naprejpostave; inu katir sam na se skerbnu mirka, lohku od drugeh molzhy.

Ti nigdar na bosh en snotershne andohtlev zhlovek, aku na bosh od sadershanja drugeh ludy molzhal, inu susebnu sam na se gledal.

Aku bosh sam na se, inu na Boga prov skerbnu mirkal, te bode malu motilu, al mudylu letu, kar od svunej samirkash.

Kje se ti, de bi na bil sam sebi v' prizho? Inu desslih bi vse rezhy preględal, inu prejiskal, kaj bi sa en nuz skus letu sadobil, aku bi sam sebe samudil.

Aku shelish k' pravemu myru pridti, inu s' Bugam sklenen biti, je potreba de vse rezhy od sad postavesh, inu le sam sebe pred ozhmy imash.

3. Veliku bosh tedej goriusel. aku se bosh pred posvétnem skerbmy obvarval.

Bosh pak slu doli jemal, aku bosh na zhasne rezhy kej porajtal.

Tebi nima nezh veliku, ne visoku, nezh dopadlivu, nezh perjetnu, inu lubu biti, koker sam edine Buh, inu kar je boshjiga.

Vse sa prasnu, inu sa nezh dershy, kar tebi troshta od ene stvary dojde.

Ena Boga lubeozha dusha vse rezhy sa nizhuje, inu Boga njem naprejpostavi.

Trosht te dushe, inu pravu veselje, tega serza je samu ta edine naismirjene, vezhne, povsod prizhjozhe Buh.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Od veselja ene dobre vesty.

1. Ta zhast enga dobrega zhloveka je tu sprizhuvanje ene dobre vesty.

Imej eno dobro vęst, bosh tudi vselej enu veselje imel.

Ena dobra vęst samore veliku prenesti, inu je ramnu v' teshavneh rezhęh vesela.

Ena huda vęst je vselej bojezha, inu napokojna.

Sladku bosh pozhival, aku te tvoje serze na bo svarilu.

Nekar se na veseli, ampak kader bosh dobru sturil, se veseli.

Ti hudobni nimajo nigdar enu reſnizhnu veſelje, inu na obzhutjo nobene snoterſhnega myru, ſakaj tem pregreſhnem na bode myr, pravi ta Goſpud.

Inu kir bi ony rekli: mi ſmo v' myru, nam ſe na bo nezh hudega pergodilu, kdu nam bo ſmel ſhkodvati? nekar njim na virjemi: ſakaj ta ſerd boshji bo na naglem gori vſtal, inu vſe njeh miſli, naredbe, inu djanje bo okuli verſhenu, resdjanu, inu k' nezh ſturjenu.

2. Enemu Boga lubeozhemu zhloveku ni teſhku sa zhaſt ſi dershati, nadluge, inu supernoſti terpeti, ſakaj v' letemu ſe veſeliti, je ſe v' krishu tega Goſpuda poſhtemati.

Ena kratka hvala, inu zhaſt je, katera ſe od ludy daje, inu prejme.

S' poſvetno zhaſtjo vſelej hodi terpljenje, inu shaloſt.

Teh brumneh veſelje, inu zhaſt je v' njeh vęſty, inu nekar v' uſteh teh ludy.

Teh pravizhneh ludy veſelje je od Boga, inu v' Bogu, inu njeh resveſelenje pride od te reſnize.

Katir to pravo hvalo, inu vezhno zhaſt shelly, ſe te poſvejtne inu zhaſne hvale, inu zhaſty na ahta.

Inu katir poſvejtno zhaſt iſhe, al nekar tajſto is zelega ſerza na ſanizhuje, leta ozhitnu ſkashe, de on to nebeſhko zhaſt premalu sa lubu ima.

En velek pokoj v' ſvojimu ſerzu ima tajſt, katir na hvalo, inu na sanizhvanj nat porajita.

3. Lohku ſe letemu sadoſtiſtury, inu myr sadoby, katir ima eno zhiſto vęſt.

Niſi satu ſvetejſhe, aku boſh pohvalen, ne satu porednejſhe, aku boſh sanizhvan, al tadlan.

Kar ſi ſam na ſebi, letu ſi, inu na moreſh sa vezhega dershan biti, koker ſi pred Bugam, kateri je tvoja prizha.

Aku ti pomiſhleſh, kaj ſe od snotrej ſam per ſebe, na boſh porajtal, kar ti ludje od tebe govore, al pravjo.

Ta zhlovek vide ta obras, Buh pak vidi tu ſerze. Ta zhlovek prevaga tu djanje, Buh pak preudare te miſli, inu manenge.

Vſelej dobru ſturiti, inu malu od ſebe dershati, je snamine ene ponishne duſhe.

Ne otheti od ene, al druge ſtvary en troſht sadobiti, je enu snamine ene prave dobre inu zhiſte vęſty, inu enga snotrejſhnega v' Boga savupanja.

4. Katir sa ſe nobenega svunainega prizhuvanja na iſhe, da ſposnati, de ſe je Bogu zelu do konza isrozhil.

Dokler nekar leta, katir ſam ſebe pohvale (prave S. Paul) je hvale vreden, al sa dobrega snajden, ampak ta katirega Buh pohvale.

Od snotrej s' Bugam hoditi, inu od svunej s' nobenem posbellenjam dershan, al

obdan biti, je ſtan enga snotrejſhnega zhloveka.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesen pruti JEsuſu zhes vſe drugu.

1. Iſvelizhan je tajſte zhlovek, katir saſtope, inu vę, kaj je JEsuſa lubiti, inu ſam ſebe savol JEsuſa sanizhvati.

Je potreba eno lubleno rezh savol lublenega sapuſtiti, sakaj JEsus ozhe ſam zhes vſe rezhy lublen biti.

Ta lubesen teh ſtvary je sapeliva, inu naſtanovitna.

Ta lubesen pruti JEsuſu je svęſta, inu obſtojezha.

Katire ſe teſtvary dershy, bo padel koker drugi.

Katire ſe s' JEsuſam ſklene, bode na vſelej vterjen.

Tega lubi, tega ſe k' perjatlu ohrani, katir, kadar bodo vſi od tebe odſtopili, tebe na bo sapuſtil, inu ne bo puſtil, de bi ti k' puſlednemu v' pogublenje padel.

Tebi ſe je enkrat, al ozheſh, al nozheſh od vſeh rezhy odlozhiti.

2. Dershi ſe per JEsuſu v' shivlenju, inu v' ſmerti, ter v' njegove roke ſe isrozhi, katir tebi samore pomagati, deſlih bi tebe vſi sapuſtili.

Tvoj lublene JEsus je takeſhne natu-re, de nobeniga drugega nozhe perpuſtiti, on ozhe ſam tvoje ſerze imeti, inu v' taji-ſtemu koker en Krajl v' ſvojimu tronu ſe-deti.

JEsus bi othl rad per tebe ſtanvati, ke bi ti snal od vſeh ſtvary ſe odlozhiti.

Ti boſh lohku saſtopel, de je vſe sab-ſtojn, sgublenu, kader bi ſe svunej JEsuſa na te ludy sanaſhal.

Na saupej, inu na naſlanej ſe na en puhel, inu vetraſt troſht, dokler vſe meſu je, koker enu ſenu, inu vſa njegova zhaſt bode okuli padla, koker zvetje te trave.

3. Hitru boſh sapellan, aku boſh ſa-mu na tu gledal, kar ſe od svunej na ludęh vide.

Sakaj aku te per drugeh troſht, inu dobizhek, al pomuzh iſheſh, boſh pogoſtu tvojo ſkodo obzhutil.

Aku JEsuſa v' vſeh rezhęh iſheſh, boſh sagviſhnu JEsuſa najdel.

Aku pak ſam ſebe iſheſh, boſh tudi ſam ſebe najdel, ali k' tvoji ſhkodi.

Sakaj kader eden JEsuſa na iſhe, je on ſam ſebi ſhkodliviſhe, koker zel ſvejt, inu vſi njegovi ſuperneki.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Od snotrejſhne perjasnoſti s' JEsuſam.

1. Kader ſe, JEsus per tebi snajde, je vſe dobru, inu na bo nezh sa teſhku dershanu, kader pak JEsuſa ni per tebi, vſe je terdu, inu teſhku.

Kader JEsus k' tebi od snotrej na govory, ſleden troſht je ſlab, inu mejhen; koker hitru pak JEsus k' tebi le eno beſedo rezhe, sdajzi v' tvojimu ſerzu en velek troſht obzhuteſh.

Ni le Maria Magdalena sdajzi goriuſtala od tega meſta, ker ſe je jokala, kader je Martha k' nje rekla: Mojſter je tukej, inu te klizhe.

O ſrezhna ura, v' kater tebe JEsus od ſols k' veſelju tega duha klizhe!

O koku terd, inu ſuh ſe ti bres JEsuſa! o koku naſpameten ſe, inu koku prasne miſli imaſh, aku sune JEsuſa kej sheliſh! Ni li letu tebi vezh k' ſhkodi, koker de bi zel ſvejt sgubil?

2. Kaj tebi samore zel ſvejt dati, al pomagati bres JEsuſa.

Bres JEsuſa biti je en teshak pekl, s' JEsuſam pak biti je en ſladak paradiſh.

Aku bode JEsus s' tabo, nobeden ſvorashnek namore tebi ſhkodvati.

Katir JEsusa najde, najde en dober shaz, ja eno dobruto zhes uso dobruto.

Inu katir JEsusua sguby, sguby zel preveliku, ja vezh, koker de bi zel svejt sgubil.

Katir bres Jesusa shivy, je ta nar ubosh nesshe, katir je pak JEsusu v' gnadi, je ta nar bogatisshe.

3. Velika kensht je per JEsusu snati stanuvati, inu niega snati obraniti, je ena velika modrust.

Bodi myren, inu ponishen, taku bo JEsus s' tabo.

Bodi bogabojezh, inu pokojn, taku bo JEsus per tebi obstal.

JEsusa ti hitru presheness, inu njegovo guado sgubish, aku se bosh othl na sunajne rezhy podati.

Inu aku njega presheness inu sgubish, h'komu potler pobeshish, inu koga bosh sa perjatla iskal?

Bres perjatla na moresh dobru shiveti, inu aku JEsus na bode pred vsemi drugemi tvoj perjatl, bosh pres vsega troshta, inu v' shalosti do konza sapushen.

Satu zelu naumnu andlash, aku tvoje saupanje, inu veselje v' enga drugega postavesh.

Bulshi je zel svejt k' sovrashniku, koker JEsusa reshalenega imeti.

Satorej sam JEsus s' med vseh drugeh lubeh rezhy ima tvoj lublene, inu susebne perjatel biti.

4. Vſe ludy ty imaſh savol JEsuſa, JEsuſa pak savol ſamiga njega lubiti.

Sam JEsus Kriſtus ima ſuſebnu lublen biti, katir ſam bo sa doberga, inu svęſtiga pred vſemi perjatlame snajden.

Savol njega, inu v'njemu ſe imajo prejatli, inu naperjatli sa lubu imeti; on tudi ima sa uſakega proſhen biti, de bi njega vſi ludje ſposnali, inu sa ludu imeli.

Nekol na shelli, de bi ſuſebnu hvalen, al lublen bil, sakaj letu ſe ſpodobe ſamemu Bogu, katir nobenega ſebi enakega nima.

Satu nimaſh shelleti, de bi eden pruti tebi, al ti pruti enimu drugimu eno preveliko lubesen imel; ampak ſkerbi, de bi JEsus od tebe, inu od uſakega brumnega lublen bil.

5. Bodi zhiſt, inu od snotrej myrn, inu ſe na puſti ſkus nobeno ſtvar motiti, al samotati. Ti imaſh eno golu, inu zhiſtu ſerze k' JEsuſu imeti, aku ozheſh ſposnati, inu vediti, koko sladek je ta Goſpud.

Inu sa reſnizo k' temu na boſh perſhl, aku gnada boshja tebi k' temu na pruti na pride, inu te h'temu na bode napellala, de vſe ſtvary bodo od tebe von isgnane, inu opuſhene, ti pak ſamu is nim boſh sdrushen poſtal.

Sakaj kader gnada boshja k' zhloveku pride, takrat on k' vſem rezhęm mozhan rata; kader pak ona odſtope, takrat rao on ubog, inu ſlab, inu koker bi on ſamu k' gaishli, inu ſhtrafengi sapuſhen bil.

V' letemu pak nimash zagliviga ſerza biti, ne zagati, ſamuzh s'enakem ſerzam per bóshji voli oſtati, ina vſe, kar zhes tebe pride imaſh Kriſtuſu h' zhaſti, inu hvali terpeti. Sakaj po symi pride tu lejtu, po te nozhi bode supet dan, inu po hudemu vremenu ſe pufty tu jaſnu nebu viditi.

IX. POGLAVITNE DEJL.

Od pomankanja vſega troſhta.

1. Ni veliku ali teſhku zhloveſhki troſht sanizhuvati, kader je boshji troſht pred rokami.

Ampak bres obdvojiga, taku boshjiga, koker zhloveſhkega potroſhtanja shiveti, inu Bogu k' zhaſty vſo revnoſt, inu sapuſhenje tega ſerza radovolnu terpeti, ter ſam ſebe v' nezheſer iſkati, ne na ſvoje leſtnu saſlushenje ſe osirati, letu je ena velika, ja ena ramnu velika rezh.

De ſe ti veſel, inu andohtliv, kader ta gnada boshja pride, letu ni obenu zhudu; ſledne ſe tak zhas pervoſhe.

Zelu lohku taiſt jesdari, tu je lohku brumnu shivy, katirega boshja gnada noſi.

Inu kaj ſe je sazhuditi, de eden ſvojo butaro na obzhute, katirega ta ulegamogozhne Buh noſi, inu ta nar vikſhi Vojarn, al Vajvoda vodi?

2. Mi radi kej k' naſhimu troſhtu imamo, inu ta zhlovek teſhku ſam ſebe zhiſtu ſlęzhe.

Svete Lorenz Marternek je is ſvojim Maſhnikam ta ſvejt premagal, sakaj vſe, kar je na temu ſvejtu veſelu njemu naprej perſhlu, je on sa nezh dershal, inn je tega vikſhega Maſhneka Sixtuſa, katirega je is ſerza lubil, savol Kriſtuſa volnu poſtil od ſebe vseti.

Is lubesni tedej 'tega Stvarneka je on to lubesn enga zhloveka premagal, inu na mesti zhloveſhkega troſhta je njemu boshje dopadenjë lubeſhe bilu.

Taku ſe tudi ti uzhi enga tebi potrebnega, al lublenega perjatla is lubesni pruti Bogu sapuſtiti.

Na puſti ſe tudi teſhku biti, kader od enga perjatla sapuſhen bodeſh, kir vęſh, de ſe mi vſi enkrat bodemo eden od drugega lozhiti mogli.

3. Ta zhlovek more dolgu, inu pogoſtu ſam is ſabo ſe vojſkuvati, prejden ſe on nauzhy ſam ſebe popolnema premagati, inu ſvoje poshellenje v' Boga vishati, inu oberniti.

Kader zhlovek ſam na ſe savupa, rad iſhe zhloveſhke troſhte.

Al tajſt, katir Kriſtuſa ſerzhnu lube, inu ſe te brumnoſti ſkerbnu ahta, na iſhe troſhte, inu takeſhne shivotne ſlatkuſti, ampak iſhe vezh mozhnu ſkuſhanje, inu terdu dellu sa Kriſtuſa preneſti.

4. Kader tedej Buh tebi en duhovn trofht da, usemi tajiſtiga s' hvaleshnoſtjo go ri, inu ſpomni, da ta trofht je en b.sh dar, inu nekar tvoje saflushenje.

Nekar ſe na pousdigni, nekar ſe prevezh na veſeli, tudi nekar ſe prasnu na preusemi temuzh bodi ponishenſhe savol prejete gna de, inu ſkerbnejſhi, inu bojezhiſhe bodi v vſemu tvojimu djanju, sakaj leta ura bode preſhla, inu bo supet ſkuſhnava perſhla.

Kader bode tebi ta troſht oduset, na zage prezej, ampak s' ponishnoſtjo, inu s' pohlev nem poterpljenjam zhakej na nebeſhku obji ſkanje, dokler Buh je mogozhen tebi eno ve zhi gnado, inu troſht supet podejliti.

Letu ni nezh novega, ne nasnanega tajiſtem, katiri ſo ta pot tega Goſpuda po kuſili, dokler takeſhna visha tega ſpremi nenja, ſe je zelu pogoſtu v' velikeh Sve nikih, inu ſtareh Prerokeh sneſhla.

5. Sa tegavolo je Prerok David v' prizho te gnade na takeſkno visho djal: Jeſt ſem v' moji obilnoſti rekal: Jeſt ſe na bom na vekumej premeknel.

Kir je pak ta gnada odſhla, perſtave, kar je on ſam na ſebi samerkal, inu prave Ti ſe tvoje oblizhje od mene obernel, inu jeſt ſem shaloſten poſtal.

Vender med temu on na obeno visho zviblal, al zagval, ampak je tega Goſpu da ſhe ſkerbnejſhi profil rekozh: O Goſpud na tebe jeſt ozhem klizati, inu mojga Boga ozhem jeſt proſiti.

Po tem je on ta fruht ſvoje molitve sadobil, inu ſprizhuje, de je bil uſliſhan, rekozh: ta Goſpud je mene uſliſhal, inu ſe je zhes mene vſmilil; Goſpud je moj pomozhnik poſtal. V' kaj s' eni rezhi pak? Ti ſe moje jokanje (perſtavi on) v' veſelje preobernil, inu ſe mene s' veſeljam obdal.

Aku je Buh na takeſhno visho s' vellkem Svetnikam andlal, nimamo mi vbogi, inu ſlabi zaglivi biti, aku ſe v' zhaſu prov andohtlivi, v' zhaſu pak mersli snajdemo; sakaj ta duh pride, inu supet odide, koker je njemu dopadlivu. Satorej prave Job: Sjutrej ti njega doma obiſheſh, inu zelu hitru njega ſkuſhaſh.

6. Na kaj tedej ozhem jeſt saupati, ali na kaj bi ſe jeſt smel saneſti, koker ſamu na to veliko boshjo miloſt, inu na ſamu vpanje nebeſhke gnade?

Satu akulih brumni ludje, andohtlivi bratji, svęſti perjatli, ali ſvete bukve, ali lepi pogovori, ali perjetne peſme ſe per meni, inu okuli mene snajdejo; vender vſe lete rezhy meni malu pomagajo, inu malu diſhę, aku jeſt od gnade boshje bom sapuſhen, inu v' mojimu leſtnemu uboſhtvu bodem puſhen.

Takrat ni nobene bulſhi erznije, koker poterplenje imeti, ſam ſebe satajiti, inu ſe v' volo boshjo zhesdati.

7. Jeſt niſem nigdar enga taku andohtlevega, inu taku bogabojezhega neſhil, katiremn bl na bila v' zhaſu gnada boshja odtegnena, ali katir na bil enu pomanſhanje ſvoje andohti obzhutil.

Nobeden Svetnik ni bil taku viſoku samaknen, inu reſvetlen, katir bi na bil poprej, al potler ſkuſhnave terpil.

Sakaj taiſt ni vreden viſoke boshje rezhy resgleduvati, katir ni bil savol Boga v' teh supernoſteh poſkuſhan.

Dokler ta ſkuſhnava, katira ſpred pride, je enu snamine enga perhodne troſhta.

Sakaj taiſtem, katiri ſo ſkus ſkuſhnave ſkuſhani, je ta nebeſhke troſht oblublene satorej prave ta Goſpud: katir bo premagal, letemu jeſt ozhem dati od derveſa tega shivlenja jeſti.

8. Satu pak bode ta boshji troſht dan, de bi ta zhlovek mozhnejſhi bil te supernoſti preneſti, inu premagati.

Tudi na ta troſht pride ſupet ta ſkuſhnava, de bi ſe on v' temu dobremu na preusel.

Sakaj ta hudizh na ſpy, tudi to meſu ſhe ni do konza mertvu, satu na prenehej k' vojſkuvanju ſe perpravlati, dokler imaſh te ſovrashnike na deſnizi, inu levizi, katiri nigdar na pozhivajo.

X. POGLAVITNE DEJL.

Od hvaleshnoſti sa gnado Boshjo.

1. Sakaj iſhesh ta pokoj, kir ſi ti k' dellu rojen?

Poſtavi ſe vezh na poterplenje, koker na troſhte, isdej ſe vezh ta kriſh noſiti, koker veſelje imeti.

Katir poſvetni zhlovek bi troſht, inu duhovnu veſelje rad na prejel, kader bi on tajſtu vſelej mogel doſezhi?

Dokler en duhovne troſht vſe veſelje tega ſvejta, inu vſe luſhte tega meſa preſe.he.

Sakaj vſe poſvetnu veſelje je al zelu prasnu, al oſtudnu, inu naſpodobnu, ta duhovne troſht pak, inu veſelje luſhtnu, poſhtenu, inu ſpodobnu, od zhednoſteh rojenu, inu od Boga tem zhiſtem ſerzam noter ulitu.

Al tega boſhiga troſhta namore nobeden po ſvojimu poshellenju vſelej ushivati, satu kir ta zhaſs te ſkuſhnave dolgu ven na oſtane.

2. Ta golfiva frajoſt tega ſerza pak, inu veliku ſam na ſe saupanje je boſhjimu obiſkanju ramnu na poti, inu supernu.

Buh dobru ſtury, de on temu zhloveku to gnado tega troſhta dodejly: ta zhlovek

pak hudu ſtury, de on tajſto Gospud Boga s' veliko sahvalo zelo na perpiſhe.

Inu satu na morejo ti darovi gnade boshje v' naſs tezhi, dokler ſmo temu darovniku nahvaleshni, inu tajſte vſe v' njeh pervi svirek ſupet nasaj na slijemo.

Sakaj temu, katir je hvaleshen, bode vſelej ta gnada dodejlena, inu bo enemu preusetnemu oduseta, de bo enemu pohlevnemu dana.

3. Jeſt nozhem takeſhnega troſhta, katir meni tu resgrevanje, inu grenkuſt mojiga ſerza odusame; jeſt na shelim taku resgledanje, inu premiſhluvanje katiru bi mene vpreusetnoſt napelluvalu.

Sakaj ni vſe ſvetu, kar je viſoku, ni vſe zbiſtu, kar bo poshellenu, ni vſe Bogu perjetnu, kar je nam lubu.

Jeſt rad prejmem to gnado, ſkus katiro jeſt pohlevneſhe ſam ſebe sapuſtiti perpravneſhe, inu bojezheſhe od Boga sapuſhen biti poſtanem.

Katir je poduzhen s' darovam te gnade, inu isuzhen ſkus udarz odtegnenja te gnade, na ſme ſam ſebi kej dobrega perloshiti, ampak ſe bo veliku vezh sa enga revnega, inu golega ſposnal.

Dej Goſpud Bogu, kar je boshje, jnu tebi perpishi, kar je tvojiga, tu je: Dej hvalo Bogu sa njegovo gnado, ſam ſebe pak krivega delej, inu ſposnej, de ta saſlushena ſhtrafenga sa ta dolg tebi ſliſhe.

4. Podej, inu poloshi ſe vſelej na tu nar nishiſhi, taku bo tebi danu tu nar vikſhe, doker tu vikſhe na obſtoji bres nar nishiſhega.

Ti pred Bugam nar vikſhi Svetniki ſo nar ponishenſhi ſami pred ſabo, inu ſa kulkajn zhaſtitiſhi, inu vikſhi ſo onj od drugeh dershani, tulkajn ponishenſhi ſo onj ſami per ſebi.

Onj ſo polni reſnize, inu nebeſhke zhaſty, inu niſo shelni te prasne poſvejtne zhaſty, inu hvale.

Kateri ſo v' Bugu uſtavleni, inu uterjeni, na morjo na nobene visho preusetni biti.

Inu kir onj vſe, kar ſo dobriga prejeli, Bogu perpiſhejo, na iſhejo to zhaſt od drugeh, ſamuzh onj ozhjo to zhaſt, katira je od ſamega Boga, inu shelę, de bi Buh v' njeh, inu v' vſeh Svetnikeh zhes vſe zheſhen, inu hvalen bil; inu ſe ony vſelej obrazhajo, inu vishajo.

5. Satorej bodi hvaleshen sa tu nar majnſhe, taku boſh vreden poſtal vezhi rezhy prejeti.

Nej bo tebi to nar majnſhe, koker to nar vezhe, dershi tudi tu nar ſlabſhi sa en ſuſeben dar.

Kir ſe ta viſokuſt, inu vrednoſt tega darovnika resgleduje, na bo obeden dar sa mejhen, inu sanezhliv dershan, sakaj to ja ni mejhenu, kar nam bode od tega nar vikſhega Boga danu.

Aku lih bi ſhtrafenge, inu shlake dajal, vender bi nam vſe moglu perjetnu, inu dopadlivu biti, dokler on savol naſhega isvelizhahja ſtury, karkoli on zhes naſs puſty priti.

Katir to gnado Boshjo shelly obdershati, ima sa to njemu dodejleno gnado hvaleshen, inu sa oduseto poterpeshliv biti.

Nej proſi, de ſe ona nasaj poverne, nej bo pohleven, inu nej ſe varje, de on njo na sguby.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Koku malu lublenkov je JEsuſovega krisha.

1. JEsus ima ſedej doſti lublenkov ſvojiga nebeſhkiga krajleſtva, ali malu tajſteh, katiri bi njegov kriſh noſili.

On ima veliku tajſteh, katiri ſo njegovega troſhta, al malu taiſteh, katiri ſo njegove muje, inu britkuſti shelni.

On ima doſti tovarſhov, katiri bi ſe radi njegove mise, ali malu, katiri bi ſe njegoviga sadershanja, inu poſta othli deileshni ſturiti.

Vſi othę ſe s' Kriſtuſam veſeliti, ali malu njeh othę savol njega kej terpeti.

Doſli njeh hodjo sa Kriſtuſam noter do prelomnenja tega kruha, al zelu malu je

tajſteh, katiri bi sa njim hodili noter do pitja kelha tega terplenja.

Veliku njeh hvaljo, inu zhaſtę njegove zhudesha, ali malu njeh othę hoditi po ſhpotlivoſti tega krisha.

Njeh doſti imajo JEsuſa sa lubu, koker dolgu ſe njim ena supernoſt na pergody.

Veliku njeh nega hvaljo, inu njemu dobru reko, koker dolgu kej troshta od nejga prejemajo.

Aku ſe pak JEsus ſkrije, inu le enu malu njeh sapuſty, sdajzi onj al jamrajo, inu klagujejo, al v' eno veliko zaglivoſt padejo.

2. Katiri pak JEsuſa savol JEsuſa, inu nekar savol ſvojiga ſeſtnega troſhta sa lubu imajo, leti njemu dobru rekó, njega zhaſtę, inu hvaljo v' vſeh nadlugah, inu britkuſteh ravnu taku dobru, koker v' temu nar vezhnemu troſhtu, inu veſelju.

Ja deslih bi on njeh nigdar nothl potroſhtati, vender bi onj njega vſelej zhaſtili, inu hvalili.

3. O kulku premore ena zhiſta lubesn pruti JEsuſa, katira ni s' nobeno leſtno lubesnjo, inu s' nuzam smeſhana!

Niſo le vſi tajſti eni pravi najemniki, katiri vſelej ta troſht, koker enu plazhilu iſhejo?

Na bodo le onj ſkus letu previshani, de onj ſami ſebe vezh, koker Kriſtuſa lubjo, kir ony vſelej na ſvoj nuz, inu obreſt, al dobizhek gledajo, inu miſlijo?

Kje ſe bo en takſhen sneſhil, katir bi othl sabſtojn Bogu ſlushiti?

4. Zelu poredkim ſe en taku andohtlev zhlovek snajde, katir bi ſe vſeh rezhy snebil, inu bi Bogu savol ſamega Boga ſlushil.

Ja kje bo eden enga taku v' duhu ubogega, inu od vſeh ſtvary golega, inu odlozhenega zhloveka najdl? sagviſhnu en tak bi mogel, s' veliko zeno od dalneh krajov perpellan biti.

Aku lih bi en zhlovek vſe ſvoje blagu od ſebe resdal, vender bi ſhe nezh na blu.

Inu deſlih bi eno veliko pokuro dellal, ſhe vſelej je malu.

Akulih bi eden vſe snal, inu saſtopil, vender je on ſhe delezh prezh.

Inu akulih on ima veliku brumnoſti, zhednoſli, iuu veliku gorezhe andohti, vender njemu ſhe vſelei veliku manka, namrezh enu, katiru je njemu narbel potrebnu.

Kaj je tajſtu? letu je, de on, aku je ſhe vſe rezhy sapuſtil, tudi ſam ſebe sapuſti, inu de on ſam od ſebe zelu do konza vengrę, inu nezh od leſtne lubesni ne ohrane. Inu de on, kader je vſe ſturil, kar je vedil, inu ſposnal, de ima ſturiti, dershy, inu ſposna, de ſhe nezh ni ſturil.

5. On nima nezh sa veliku dershati, aku lih bi sam na sebi moglu sa veliku preshtemanu biti, ampak se ima v' resnizi sa enga napridnega hlapza sposnati, koker samu boshja resniza prave: kader vi vse sturte, kar je vam sapovedanu, taku vender rezite, mi smo eni nanuzni hlapzi.

Takrat bode samogel eden prov vbog, inu v' duhu gol, al nag postati, inu s' tem Prerokam rezhi: Edin, inu vbog sim jest.

Vender ni nobeden bogatishe, nobeden mogozhenshe, nobeden ni bel frej, koker tajst, katir sna sam sebe, inu vse rezhy sapustiti, inu sebe sa tega nar majnshega, inu nar nishesnega dershati.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od imenytne zeste Svetega Krisha.

1. Veliku ludem se teshku sdy letu govorjenje: Sataji sam sebe, usemi tvoj krish na se, inu hodi sa JEsusam.

Al veliku teshe bo slishan to posledno besedo: Pejte od mene vi prekleti v' ta vezhne ogn.

Katiri sdej to besedo tega krisha radi slishijo, inu po tajsti svoje shivlenje vishajo, leti se tedej pred besedo tega vezhnega pogublenja na bodo bali.

Tu snamine tega krisha bode na nebeſeh, kader ta Goſpud bode perſl ſoditi.

Takrat bodo vſi ſlushabneki tega krisha, katiri ſo ſe v' shivlenju s' tem Krishanim sglihali, s' enem velikem saupanjam k' Kriſtuſu temu Sodniku perſtopili.

2. Sakaj ſe tedej bojiſh ta krish na ſe vseti, ſkus katirega ſe v' tu krajleſtvu boshje pride?

V' krishu je tu isvelizhanje, v' krishu je tu shivlenje, v' krishu je tu pervarvanje pred ſovrashnekami.

V' krishu je tu ulivanje nebeſhke ſlatkuſte, v' krishu je muzh tega ſerza, v' krishu je tu veſelje tega duha.

V' krishu je ta sapopadek vſeh zhednoſt, v' krishu je ena popolnema ſvetuſt.

Nekjer ni isvelizhanja te duſhe, nekjer ni upanja k' vezhnimu shivlenju, koker v' temu krishu.

Satorej usemi na ſe tvoj kriſh, inu hodi, sa JEsuſam, taku pojdeſh v' tu vezhnu shivlenje.

On je pred tabo hodil, ſvoj krish na ſvoji rami noſil, inu sa te na ſvetemu krishu ſmert ſturil, de bi tudi ti tajſtega noſil, inu shellil na krishu vmreti.

Sakaj aku boſh ti s' njim vmerl, boſh tudi s' njim shivil, inu aku ti bodeſh njegoviga terplenja dejleshen. boſh tudi njegove zhaſty inu veſelja dejleshen.

3. Pole v' temu krishu vſe ſtoji, inu na ſmerti, inu umiranju je vſe lesheozhe inu ni drugega pota k' shivlenju, inu k' enemu pravemu snotrejnemu myru, koker ta pot ſvetega krisha, inu vſakdanega odumerjenja, inu dolitrenja teh shivotnęh shella.

Pojdi, inu oberni ſe, kamerkuli ozheſh, inu preyſhi, karkoli ozheſh, na boſh najdil enega vikſhega pota odsgorej, ne obenega bel shiher pota od sdolej, koker je ta pot ſvetega kriſha.

Rovnej, inu vishej vſe rezhy po tvoji saſtopnoſti, inu voli, vender na boſh neſhil, koker, de je potreba vſelej kej terpeti, ali s' volo, ali s' navolo, inu taku boſh vſelej ta krish neſhil.

Sakaj la boſh na shivotu eno teshavo obzhutil, al boſh na duſhi britkuſti tega duha imel preneſti.

4. V' zhaſu boſh ti od Boga sapuſhen' v' zhaſu boſh od tvojiga bliſhnega nadleshuvan, inu kar je ſhe vezh, doſtikrat boſh ſam ſebi nadleſhen, inu teshak.

Vender pak na boſh mogel s' nobeno pomozhjo, al troſhtam od teh teshav reſhen biti, al tajſte ſi lohkejſhe ſturiti, temuzh koker dolgu bode. Buh othl, bodeſh mogel ti tajſte terpeti.

Sakaj Buh ozhe, de bi ſe ti uzhil te reve, inu nadluge bres vſega troſhta terpeti, inu de bi ſe njemu do konza podlosh-

niga ſturil, ter ſkus teshave, inu britkuſti ponishenſhi ratal.

Nobeden na more tu terplenje Kriſtuſovu taku mozhnu per ſerzu obzhutiti, koker tajſt, katiremu ſe pergody takeſhne rezhy terpeti, koker je on terpel.

Ta kriſh tedej je vſelej perpravlen, inu povſod na te zhaka.

Ti na moreſh njemu odjiti, tezi, inu bejſhi kamerkuli ozheſh, ſakaj kamerkuli prideſh, taku ſe ti ſam is ſabo noſeſh, inu ſam ſebe vſelej najdeſh.

Oberni ſe gori, ali oberni ſe doli, oberni ſe noter, ali oberni ſe vunkej, povſod, inu, v' vſeh rezh boſh ta kriſh neſhil.

Satorej je potreba, de povſod tu poterplenje ohraneſh, aku ozheſh ta ſnotrejne imeti, inu to vezhno krono saſlushiti.

5. Aku boſh ta krish radovolnu noſil, bode tudi on tebe noſil, inu k' enemu poſhellenemu konzu perpellal, kir bo en konz tega terplenja, tukej pak na letemu ſvejtu tu terplenje na bo nehalu.

Aku pak ti kriſh narad noſeſh, ſam ſebi ſhe teshejſhe butaro nakladaſh, inu vender moreſh tajſtega noſiti.

Aku en krish od ſebe versheſh, boſh sagviſhnu enga drugega morebiti teshavnſhega neſhil.

6. Mejneſh le ti temu krishu odjiti, kir nobeden zhlovek ni mogel tajſtemu vbeshati? katir Svetnik je le bil na letemu ſvejtu bres krisha, inu terplenja?

Ja Kriſtus JEsus naſh Goſpud ni bil eno uro bres shaloſti, inu terplenja, koker dolgu je on na letemu ſvejtu shivel.

Satorej je on djal: Je bilu potrebnu Kriſtuſu terpeti, inu od ſmerti goriuſtati, inu taku v'njegovo zhaſt, inu veſelje pojti.

Sakaj ti tedej en drugi pot iſheſh, svunej te prave zeſte ſvetega kriſha?

7. Zelu shivlenje Kriſtuſovu je kriſh, inu martra blu, inu ti iſheſh ta pokoj inu veſelje.

Ali sagviſhnu delezh faliſh, aku kej drugega iſheſh, koker krish, inu terplejnje, dokler letu zelu shivlenje na letemu ſvejtu, je polnu rev, inu froſhin, inu obdanu s' krisham, inu terplenjam.

Inu kulker vezh eden v' temn duhu gorijemle, s' tem teshejſhi krishe on pogoſtu najde, sakaj ta martra, inu terplenje tega revnega shivlenja raſe is lubesni, inu bodo vſe ſkusi vezhi.

Aku liſh pak na mnogetire vishe bode eden s' terplenjam obdan, vender na bo bres pomuzhi enga troſhta puſhen, dokler on dobru obzhute, de njemu en ſylnu velek dobizk dojide, kir ſvoj kriſh poterpeshlivu noſe.

Sakaj kader ſe on temu krish volnu podvershe, bode njemu vſa teshava njegovih britkuſt v' eno sauplivoſt boshjega troshta obernena.

Inu kulker vezh bode tu mesu s' na dlugami dolitlazhenu, inu stiskanu, tulkajn vezh bode ta duh skus notrejni troshe poterden.

Ja v' zhasu bo ta zhlovek taku mozhnu poterden is tega poshellenja teh britkust, inu supernost savol lubesni k' temu krishu Kristusovemu, katiremu on shelly v' svojimu shivlenju podobn biti, de bi on zelu narad bres terplenja, inu shalosti othl biti, dokler on virje, de on Bogu tulkajn perjetenshe, inu dopadlivshe postane, kulkajn vezh, inu teshejshe rezhy bode samogl savol Boga preterpeti.

Letu pak na stury ta muzh tega zhloveka, ampak ta gnada Kristusova premore, inu della vse letu v' temu slabemu shivotu, de namrezh ta zhlovek s' enem gorezhem ajfram se na vse tajstu poda, inu vse tajstu objame, katirega se je poprej od nature vselej bal, inu ogibal.

9. Ni v' zhlovesbki oblasti, ali mozhi ta krish nositi, ta krish sa lubu imeti, ta shivot doli treti, inu se ti slushabnosti podvrezhi, pred zhastjo bejshati, fershmajhti volnu terpeti, sam sebe sanizhuvati, inu she shelleti sanizhuvan biti, vse sorte supernosti shkodo vred terpeti, inu nobene srezhe na temu svejtu shelleti.

Aku ti sam sebe premisliſh, inu resgledash nobeno od vseh leteh rezhy is sam sebe na premoresh.

Aku ti pak saupash v' tega Gospuda, taku bo tebi ta muzh od nebes dodejlena, inu tvoji oblasti bode ta shivot, inu ta svejt podvershen.

She tudi se na bosh hudizha bal, aku bo ta vira tvoje oroshje, inu tvoje snamine ta svet krish.

10. Satu podej se koker en dober, inu svęst slushabnek Kristusov moshku nositi ta krish tega is lubesni pruti sebi krishanega Gospuda.

Perpravi se veliku supernost, inu vse sorte teshave v' temu revnemu shivlenju preterpeti, sakaj taku bode JEsus per tebi, bodi shę ti kirkol ozhesh, inu bosh resnizhnu taku neshil, kamerkol bi se skril.

Taku more biti, inu zhes tu ni nobene pomuzhi, de bi ti tem rękvam, inu teshavam mogel, odjiti, samuzh de vse letu volnu preterpish.

Ta keleh tega Gospuda moresh koker is sheje piti, aku shellish njegov perjatel biti, inu tudi dejl s' njim imeti.

Trosht, inu veselje Bogu perporozhi; pusti njega s' tajstemi dellati, koker bode njemu nar bel dopadlivu.

Ti pak bobi perpravlen vse reve, inu nadlùge terpeti, inu dershi nje sa ta narvezhi trosht; sakaj akulih bi ti sam eden vse krishe iuu britkosti premogel preterpeti, vender bi tu terplenje sedanega zhasa na bilu sadosti saslushiti to perhodno zhast, inu veselje, katiru ima nam tamkej dojiti.

11. Kader bosh shę taku delezh persh
de bodo tebe tę reve inu nadl ge sladke m
prejpersh le, inu bode tebi taiste savol Kr
stusa terpet dobru dishalu, takrat imash mi
slit, de s'tabo dobru stoji, inu de si ta Pa
radish na semli neshil.

Koker dolgu pak tebi tu terplenje tesh
ku naprejpride, inu ti ishesh taistega se ogi
bati, koker de bi othl vbeshati, taku dolgu
bo hudu sa te stalu, inu ti krishi, inu nad
loge, pred kateremi ti bejshish, bodo od
vseh krajov she vezh sa tabo sshajali.

12. Aku se pak postavesh kje, kamer
bi se imel, tu je k' terplenju inu k' smerti,
taku bo s' tabo hitru bolshi, inu bosh myr
imel.

Aku lih bi ti isvetem Paulam v' trętje
nebu sameknen bil, vender bi na bil sashi
hran bres supernosti inu terplenja biti: dokler
je Kristus sam od svetega Paula rekal: Jest
ozhem njemu pokasati, kolku bode on mo
gel savol mojiga imęua terpeti.

Tedej moresh ti terpeti, aku shellish
JEsusa lubiti, inu njemu stanovitnu slushiti.

13. Buh othl, de bi ti savol imęna JEsu
sovega vreden bil kej terpeti! O kajseno ve
liko zhast bi si ti s' tem sadobil! kajsenu
veliku vesele bi blu vsem Svetnikam, inu
kajsen lep nauk bi ti dal temu blishnimu, na
tako visho shivęti!

Slehern hvale szer to poterpesbllvost, all
zelu malu njeh je, katiri bi othli terpeti.

Spodob je, de bi ti kej meihnega, inu lohkejſhega savol Kriſtuſa terpel, dokler doſti ludy veliku teshejſhe rezhy savol tega ſvejta terpę.

14. Ti sagviſhnu imaſh vęditi, de ti enu shivlenje moreſh pellati, v' kateremu ſe morejo te hude shellę dolitręti, inu moriti, inu kulku vezh boſh ſam ſebi, odumerl, tulku bel boſh sazhel Bogu shiveti.

Nobeden ni perpraven nebeſke rezhy sapopaſty, ampak ta, katir ſe je podal savol Kriſtuſa teshavne rezhy preneſti.

Bogu ni nezh dopadlivſhega, ne tebi na temu ſvejtu nuznejſhega, koker savol Kriſtuſa terpeti.

Inu ke bi tebi na sbiranje blu danu, tako bi rajſhi imel isvoliti savol Kriſtuſa supernoſti terpeti, koker s' doſtirem troshtanjam resveſeljen biti, dokler bi ſkus letu Kriſtuſu, in vſem Svetnikam podobnejſhe, inu bel glih bil.

Sakaj naſhe saſlushenje, inu gorijemanje na ſtoji v' doſtireh troſhteh, inu ſladkuſteh, ſamuzh v' preneſenju velikeh teshav, inu supernoſt.

15. Aku bi k' isvelizhanju teh ludy kej bolſhega, inu nuznejſhega bilu, koker tu terplenje, sagviſhnu bi bil Kriſtus s' beſedo, inu djanjam na snanje dal.

Dokler vſe ſvoje Jogre, katiri ſo sa njim hodili, inu vſe taiſte, katiri ſhe sdej shellę po njegoveh ſtopinah hoditi, on ozhit-

nu opomina, ta krish sa njim nosiți, inu pravi: katir ozhe sa mano hoditi, sa satay sam sebe, inu vsemi svoj krish, ter hodi sa mano.

Taku tedej ostane per tem, de, aku bi bil vse bukve prebral, ter vse rezhy dobru premislil, inu prevdaril, se ima k' sadnemu per temu ostati, inu skleniti: De mi skus velike nadloge, krishe, inu briskusti imamo v' tu nebeshku krajlestvu pojti.

Konz teh drugeh Bukuv.

TRETJE BUKVE.

Od snotrejnega troſhta.

Dokler lete tretje Bukve ſo bile od tega Uzhenika ſpiſane, inu sloshene na visho enga pogovora med Goſpod Bogam, inu med tem zhlovekam, al med Goſpodam, inu hlapzam, ſe je v' eneh krajih perſtavela ta beſeda Goſpod, ſkus tu saſtopit, de tukej govory Goſpud Buh k' temu zhloveku: per tę beſede hlapez pak ſe ima saſtopit, de tukej ta zhlovek pruti Goſpodu Bogu govory. Na to visho enga pogovora ſo tudi te zheterte bukve.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snotrejnega Kriſtuſovega govorjenja k' eni virni duſhi.

1. *Hlapez.* Jeſt ozhem poſluſhati, kaj Goſpod Buh k' meni govory.

Goſpud. Isvelizhana je ta duſha, katira tega Goſpoda ſliſhe v' ſebi govoriti, inu to beſedo tega troſhta is njegoveh uſt prejme.

Srezhne so te ushesa, katire te besede boshjiga shuma saſtopjo inu se tega shepetanja, inu perlisvanja tega svejta na ahtajo.

Ja sa resnizo srekne so te ushesa, katire nekar na ta svunajne glaſs te shtime, temuzh na to resnizo, katira od snotrej uzhy, mirkajo.

Srezhne so tajste ozhy, katire so tem svunainem rezhem saperte, tem snotrejnem pak odperte stoję.

Isvelizhani so ti ludje, kstiri is svojo pametjo te snotreine rezhy sapopadejo, inu skus-vsakdano mujo, inu poskushanje vezh, inu vezh se perpravlajo te nebeshke rezhy, inu skrivnosti saſtopiti.

Srezhni so taisti, katiri se veselę Bogu samemu slushiti, inu od vse sadershbe tega svejta se otresejo.

Lete rezhy dobru samerkej o moja dusha, inu sapri te urata tvojih pozhutkov, de bosh mogla slishati, kaj Gospud tvoj Buh v' tebi govory.

2. Letu pravi tvoj lubesnive Gospud: Jest sem tvoje isvelizhanje, tvoj myr, inu tvoje shivlenje.

Ohrani mene per tebi, taku bosh ta myr neshla.

Sapusti vse prejidejozhe rezhy, inu ishi te vezhne.

Kaj so vse zhasne rezhy, koker ena golshja, inu sapelluvanje, inu kaj tebi pomagajo vse stvary, aku si od tega Stvarneka sapushena?

Satu sapusti vse rezhy, inu sturi se perjetno, inu svęsto tvojimu Stvarniku, de bosh samogla tu pravu isvelizhanje dosezhi.

II. POGLAVITNE DEJL.

De resniza od snotrej bres sunajneh besedy k' nam govory.

1. *Hlapez.* Govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe possluscha. Jest sem tvoj hlapez, dej meni sastopnost, de bom tvoje sapovdi, al tvojo volo vędil.

Nakloni moje serze k' besedam tvojih ust: naj solsy tvoje govorjenje, koker ta rosa.

Nękedej so rekli ti israelsk otrozi k' Mojsesu: govory ti nam, taku bomo possluschali: Ta Gospud pak k' nami nej na govory, de bi mi kje naumerli.

Nekar taku o Gospud! jest taku na prosem: ampak s' Brerokam Samuelam pohlevnu, inu shelnu tebe prosem: Govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe possluscha.

Nej na govory k' meni Mojses, al eden is teh Prerokov, temuzh ti o Gospud moj Buh en noterdajavez, inu resvetelnik vseh Prerokov meni pred vsemi drugimi govori, sakaj ti sam bres njeh samoresh mene popolnema poduzhiti, ony pak bres teb na samorejo nizheser sturiti.

2. Ony szer samorejo tem besedam ta glass dati, al tega duha morejo dati.

Ony refs lepu inu dobru govorę, all aku ti molzhifh, na morejo tu ferze ushgati.

Ony nam naprej nefó sapifane rezhy, ali ti nam dafh taifte sapopafti. Ony nam te fkrivnofti naprej pokladajo, ti pak nam resodevafh to v' tajfteh fkrito saftopnoft.

Ony nam osnanujejo sa sapovdi, ti pak pomagafh taifte dopolniti.

Ony nam kashejo to pot, ti pak nam dodejlifh to muzh po taifti hoditi.

Ony delajo famu od svunej, ti pak podguzhifh, inu refvetlifh te ferza od snotrej.

Ony fhkrofe, inu mozhjo, od svunej, ti pak dajefh ta raft, inu rodovitnoft.

Ony fvoj glafs fpuftv v' befedah, ti pak dafh tem vfhefam to saftopnoft.

3. Satorej nekar meni na govori Mojses, temuzh ti moj Buh, inu Gofpud, ti vezhna refniza! de kje jeft morebiti na umerjem, inu mersl na oftanem, aku jeft famu od svunej bom opomnen, inu od snotrej na bom ushgan.

De mene na bo teshalu per ti fodbi, de fim tvoje povele flifhal, ali nifim fturil, de fim fposnal, ali nifim sa lubu imel, ne fim virjęl, ali nifim dershal.

Satu govori o Gofpud! sakaj tvoj hlapez poflufha, dokler ti imafh te befede tega vezhnega shivlenja.

Govori meni h' karkuli s' enemu troftu moje dufhe, inu h' pobolfhanju mojiga zelega shivlenja ozhefh, tebi pak k' vezhi zhaft y, inu hvali.

III. POGLAVITNE DEJL.

De ſe beſede boshje imajo s' ponishnoſtjo poſluſhati, inu de njeh veliku taiſte napremiſſli.

1. *Goſpud.* Poſluſhej moj ſyn! moje beſede, kir ſo nar ſlajſhe beſede, katire vſso modruſt vſeh teh uzheneh, inu modreh tega ſvejta preſęshejo.

Moje beſede ſo duh, inu shivlenje, inu nimajo po zhloveſhki saſtopnoſti prevdarjene, ne na prasnu dopadajenje vlezhene, temuzh na tihem, inu is vſo ponishnoſtjo, inu s' velikem shellami gorlusete biti.

2. *Hlapez.* Inu jeſt ſim rekal: Srezhen je leta, katirega ti o Goſpud! vishaſh, inu v' tvoji poſtavi poduzhiſh, de on bode od tebe v' temu zhaſu teh nadlug potroſhtan, inu na ti semli zagliv na poſtane.

3. *Goſp.* Jeſt (pravi ta Goſpud) ſim te Preroke uzhil od sazhetka, inu ſhe daduſehmal jeſt naprenebam k' vſem govoriti,

Al njeh doſti je k' moji ſhtimi gluheh, inu terdeh.

Vezh ludy rajſhi poſluſhajo ta ſvejt, koker mene, inu rajſhi hodjo po shellah ſvojiga shivota, koker po mojimu dopadenju.

Ta ſvejt obeta zhaſne, inu prasne rezhy, inu sa taiſte ſe njemu s' velikem

shellam ſlushi: jeſt pak obetam viſoke, inu vezhne rezhy, ali k' temu ſo lene, inu sanikerne te zhloveſhke ſerza.

Kdu meni v' vſeh rezhęh s' taku veliko ſkerbjo ſlushi, kdo je meni taku pokorn, koker ſe temu ſvejtu, inu njegovimu goſpodvanju ſlushi? Sramuj ſe o Sidon! pravi to morje. Inu aku ti sa urshah upraſhaſh, poſlushej, sakaj.

Savol enga mejhenega perhodiſha, al dobizhka ſe doſtikrat en dolg, inu teshak pot tezhe, ali sa tu vezhnu shivlenje bode od dosti ludy kumej enkrat ta noga od semle gori povsdignena

Ena mejhena, inu prasna obręſt, ali blagu ſe s' veliko mujo, inu teshavo iſhe: sa en mejhen dnar ſe doſtikrat gerdu prepirajo, sa eno napridno rezh, ali sa eno mejheno oblubo ſe na boję ti ludje nuzh, inu dan ſe truditi, inu mujati.

4. Al Bogu ſe vſmili! sa tu naſpreminеozhe blagu, sa ta napreſhazlive lon, sa to nar vezhi zhaſt, inu sa vezhnu veſelje, je njeh veliku taku leni, inu toshlivi ſkashejo, de ony sa vſe letu nozhejo tudi en nar majnſhi trud, inu mujo na ſe vseti.

Sramuj ſe tedej ti sanikerni, inu toshlive hlapez! de ti poſvetni otrozi ſe perpravniſhi snajdejo k' vezhnemu pogublenju, koker ti k' vezhnemu shivlenju.

Ony ſe vezh veſelę v' teh poſvejtneh ieshniveh rezhęh, koker ti v' ti pravi vezhni reſnizi.

Ony bodo ſzer doſtikrat v' ſvojimu vpanju ogolſani, al jeſt v' moji oblubi nobeniga na golſam, inu moja obluba taiſtega, katir v' mene savupa, na puſty prasnega.

Kar ſim jeſt oblubil, bom dal, kar ſim rekal, bom dopolnil, aku le ta zhlovek bode v' moji lubesni svęſt do konza obſtal.

Je ſim tajſt, katir vſe te dobre obilnu polonam, inu vſe bogabojezhe mozhnu, inu ojſtru poſkuſem.

5. Piſhi moje beſede v' tvojimu ſerzu, inu sveſtu premiſhluj, dokler taiſte bodo tebi v' tem zhaſu te ſkuſhnave slo potrebne.

Kar na saſtopeſh, kader bereſh, letu boſh na dan tega objiſkanja dobru ſposnal.

Jeſt v' navadi imam moje isvolene na dve vishe objiskati, namrezh ſkus ſkuſhnave, inu troſhtanje.

Inu njim vſake dan naprej berem dvoje branje: enu je, de jeſt njeh pregrehe ſvarujem: tu drugu, de jeſt opominam v' zhednoſteh, inu v' brumoſti gorij mati.

Katir moje beſede ima, inu taiſte sanizhuje, ima enga, katir bode njega na ſodni dan ſodil.

Molituv gnado te andohti sadobiti.

6. *Hlap.* O Gospud moj Buh! Nizh bolshiga nimam jest koker tebe. Inu kdo sim jest, de se postopem k' tebi govoriti?

Jest sim tvoj nar srotenshi hlapez, inu en savershen zhervizhek, veliku revneshe, inu sanizhlivishe, koker jest vem, inu snam rezhi.

Al Gospod spomni vender, de sim en nezh. nezhi nimam, nezh napremorem.

Ti sam si dober, pravizhen, inu svet ti samoresh vse rezhy, ti strish vse rezhy, inu vse napolnesh, samegu greshneka goliga, inu prasniga pustish.

Spomni na tvoje vsmilenje, inu napolni moje serze s' tvojo gnado, sakaj ti nozhesh, de bi ena tvojih stvary sabstojn bla.

7. Koku se morem jest v' letemu revnemu shivlenju pomagati, aku ti mene s' tvojo gnado, inu miloshtjo na bodesh podterdil.

Na oberni od mene tvoje oblizhje, inu na odlashej tvoje obiskanje, inu tvoj trosht od mene na odvsemi, de moja dusha na bo pred tabo, koker ena semla bres vode.

O Gospud! uzhi mene tvojo volo shtiti, uzhi mene pred tabo vrednu, inu

ponishnu h diti, sakaj ti si moja modrust, kir ti mene v' resnizi sposnash, ja she poprej, koker je ta svejt bil, inu poprej, koker sim jest na ta svejt rojen bil si ti mene sposnal.

IV. POGLAVITNE DEJL.

De se ima v' resnizi, inu ponishnosti pred Bogam hoditi.

1. Syn hodi poleg mene v' resnizi, inu ishi mene vselej v' ponishnosti tvojiga serza.

Katir poleg mene v' resnizi hodi, taist bo pred hudem superstanjam, ali sapelluvanjam obvarjen, inu ta resnizo bo njega od vseh sapellavzov, inu opravliveh jesikov teh porędnih reshila.

Aku bo tebe ta resniza odreshila, bosh resnizhnu prost postal, inu se na bosh teh prasneh besedy teh ludy ahtal.

2. *Hlap.* O Gospud! ress je, koker ti praves, taku, te prosem, nej se meni sgody; nej mene tvoja resniza podvuzhy, obvarje, inu k' enemu - srezhnimu konzu ohrani.

Tvoja resniza nej mene odręshi od vsega hudega poshellenja, inu naspodobne lubesni, taku bom jest v' veliki frajosti tega serza s' tabo hodil, inu shivil.

3. *Gosp.* Jest te ozhem uzhiti, kar je pravizhnu, inu per meni dopadlivu.

Spremiſli tvoje grehe s' eno veliko zhes nje nejovolo, inu shaloſtjo, inu na dershi od ſebe, de bi ti kej bil savol tvojih dobrih dell.

V' reſnizi ſi ti en greſhnek, inu ſi mnogemu hudemu nagnenju podvershen, inu samotan.

Sam od ſebe ſe vſelej k' nizhemer obrazhaſh, hitru padeſh, hitru boſh premagan, hitru boſh smoten, hitru jenaſh.

Nimaſh nizheſer, s' kom bi ſe mogel pohvaliti, veliku pak imaſh, savol katirega ſe ti moreſh sa nezh dershati, sakaj ti ſe veliku ſlabſhe, kokęr samoreſh sapopaſti.

4. Nezh tedej med vſem rezhęm, katire ti ſturiſh, sa veliku na dershi.

Tebi nezh nima naprejpridti, de bi blu kej velikiga, ſhlahtnega, prezhudnega, preſhtemanja vrednega, viſokega, sa reſs hvale, inu poshellenja vrednega, svunej samu letu, kar je vezhnu.

Puſti ſi to vezhno reſnizo zhes vſe dopaſti, nej tebi vſelej superna bode tvoja zel velika revnoſt, inu navrednoſt.

Nezh ſe taku na boj, nezh taku na sanizhuj, nezh taku od ſebe na odrivej, koker tvoje grehe, inu pregreſhne navade, katire tebi imajo bel superne biti, koker karkuli s' eneh rezhy ſhkoda, al poguba.

Nekateri na hodjo svęſtu poleg mene, temuzh is ene radovędnoſti, inu prevsetnoſti ozhjo moje ſkivnoſti vęditi, inu te vi-

ſoke boshje rezhy ſapopaſti, ſebe pak, inu ſvoje isvelizhanje ony samudę.

Lety pogoſtu v' velike ſkuſhnave, inu grehe savol ſvoje prevsetnoſti, inu radovędnoſti padejo dokler ſe jeſt njim superpoſtavem.

5. Boj ſe ſodbe boshje, preſtraſhi ſe pred ſerdam tega vſegamogozhnega. Naposhelli sgruntati della tega narvikſhiga, temuzh ſpregleduj tvojo hudobo, kajsene velike pregrehe ſi dopernesil, inu koku veliku dobrega ſi sanikernu samudil.

Nekateri noſjo ſvojo andoht v' beſedah, inu v' bukvah, eni v' pildeh, eni pak v' svunajnah snaminah, inu podobah.

Nekateri mene imajo v' ſvojih vſtih, ali malu v' ſvojih ſerzah.

Drugi ſo, kateri v' pameti reſvetleni, inu v' shellah ozhiſheni po vezhueh rezhęh sdihujejo, od poſvetnih pak s' teshavo ſhliſhjo, inu tem potrebam te nature shaloſtjo ſlushjo, inu leti obzhutjo, kar ta duh te reſnize k' njim govory.

Kir on njeh uzhy zhaſne rezhy sanizhuvati, inu nebeſhke sa lubu imeti, ta ſvejt sa nezh dershati, nuzh inu dan nebeſa shelleti.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od zhudne mozhy prave lubesni proti Bogu.

1. *Hlap.* Jeſt tebe zhaſtim Ozha nebeſhki! o Ozha mojiga Goſpuda JEſuſa Kriſtuſa, de ſi ſe vſmilil na me vbogega ſpomniti!

O Ozha te milosti, inu Buh vſega troſhta! jeſt tebe sahvalem, de ti mene vſega troſhta, navreduega s' tvojim obiſkanjam v' zhaſu resveſelliſh.

Jeſt tebe zhaſtim, inu hvalem s'tvojim edinu rojenem Synam, inu s' tem Troſhtarjam ſvetem Duham vſelej, inu vekumej.

Al moj Goſpud, inu Buh! kir mene lubeſh, kader boſh ti v' moje ſerze perſhl, taku ſe bo vſe v' moji duſhi resveſelilu.

Ti ſi moja zhaſt, inu veſelje mojiga ſerza.

Ti ſi moje vpanje, inu moje perbejshalſhe na ta dan moje britkuſti.

2. Dokler pak ſim jeſt v' ti lubesni ſhe ſlab, inu v' teh zhednoſteh ſhe napopolnema, inu pomankliv, taku je meni potrebnu, de dom jeſt od tebe potroſhtan, inu poterden. Satu obiſhi, inu poduzhi mene vezhkrat s'tvojim ſvetem ukam.

Odreſhi mene od hudobnega, inu greſhnega nagnenja, inu osdravi moje ſerze od vſega naſpodobnega poshellenja; de bom od

snotrej sdrav, inu dobru ozhiſten, tebe lubiti perpravlen, k' terplenju mozhan, inu ſtanovliten poſtal.

3. Ta lubesen je ena velika rezh, inu ena zel velika dobruta, katira ſama vſe, kar ſe teſhkega snajde, lohku ſtury, inu vſe, kar je superniga, ſerzhnu preneſe.

Sakaj ona tu teshavnu preneſe, bres teshave, inu kar je grenku, letu ſlatku, inu shmahtnu ſtury.

Ta shlahtna lubesn k' JEsuſu nals nagajna velike rezhy ſturiti, inu nals obudy, vſelej bel, inu bel ſvete rezhy shelleti.

Leta lubesn ozhe na viſokom biti, inu v' nobeneh niſkeh rezhęh nozhe sadershana biti.

Ta lubesn ozhe proſta, inu od vſega poſvejtnega poshellenja odlozhena biti, de bi njenu snotrejnu resgledanje, inu poshellenje na bilu sadershanu, inu ona ſkus en dobizhek na bla premagana, inu ſkus nobeno nadleshnoſt na bla pod noge perpravlena.

Nezh ni ſlajſhega, nezh mozhnejſhega, nezh vikſhega, nezh ſhirſhega, nezh veſelejſhega, nezh polneſhega, nezh bulſhega v' nebeſeh, inu na svemli, koker ta lubesn: sakaj ta lubesn je s' Bogam rojena, inu namore nigdar svunej, koker v' ſamemu Bogu zhes vſe ſtvarjene rezhy pozhivati.

4. Katir lubi, ſe usdigne, tezhe, ſe veſely, je proſt, inu ſe napuſty dershati.

Da vſe rezhy sa vſe rezhy, inu ni vſe rezhy v' vſeh rezheh: sakaj ona pozhiva v' enemu nar vikſhemu, katir je zhes vſe, is katirega vſe dobru pride, inu is'haja.

On na gleda na ta dar, ſamuzh ſe k' darovniku zhes vſe darove oberne

Lubesn doſtikrat na sna maſe, temuzh ona je zhes vſo maſo vrozha, inu gorezha. Ta lubesn na obzhute to teshavo, inu na porajta na dellu, inu mujo; lubesn shelly vezh ſturiti, koker samoro;

Lubesn ſe na preſtraſhe savol namogozhnoſti, sakaj ona mejni, de je nie vſe mogozhe, inu de ona more vſe ſturiti.

Satorej je ta lubesn k' vſem rezhem dobra: ona dopolne, inu ſtury veliku rezhy, katire ſzer taiſt, katir na lube, je preſlab ſturiti, inu obmaga.

5. Ta lubesn zhuje, inu akulih ona na ſpy taku vender ni saſpana.

Ta lubesn akulih ſe muja, na poſtane trudna; od ſyle na bo preſylena, ne od ſtrahu oſtraſhena, temuzh koker en shiv plemen, inu koker ena gorezha bakla, na kviſhku vunkej vdare, inu vſe sadershbe predere.

Katir lube, ta vę, inu sna, kaj ta glaſs pomeni.

En velk glaſs ſo v' teh uſheſeh boshjih gorezhe shellę te duſhe, katira prave: Moj Buh, moja lubesn, ti ſi veſs moj, inu jeſt ſim vſa tvoja.

6. Reſhiri ti mene v' lubesni pruti tebi, de jeſt v' teh ſnotrejneh uſteh mojiga ſerza ſe nauzhim pokuſhati, koku ſlatku je lubiti, v' tvoji lubesni ſe reſtajati, inu plavati.

Nej mene ushge ta lubesn, de pojdem verh mena od velike andohti, vrozhine, inu sazhudenja.

Pusti mene pęti to pęſem te lubesni, de jeſt bodem mogel sa tabo moj lube Buh gori na kviſhku hoditi, nej ſe veſelu reſtaja moja duſha od lubesni v' tvoji zhaſty, inu hvali.

Nej jeſt tebe lubem vezh, koker ſam ſebe, ja de tudi ſam ſebe na lubem, temuzh le sa ol tebe, inu de jeſt lubem vſe taiſte v' tebi, katiri tebe reſnizhnu lubijo, koker ta poſtava te lubesni, katira ſe is tebe venſvejte, letu sapove, inu ukashe.

7. Ta lubesn je hitra, zhiſta, brumna, veſela, mozhna, poterpeshliva, svęſta, modra, miloſtliva, moshka, inu nigdar na iſhe ſama ſebe.

Sakaj kir eden ſam ſebe iſhe, tam on od prave lubesni odpade.

Ta lubesn je previdna, pohlevna, inu dobra, nekar mehka, nekar preſhirna, inu ſe na ahta teh prasneh rezhy, ta lubesen je tręsna, zhiſta, ſtanovitna, ſkrotha, inu v' vſeh pozhutkeh dobru savarvana.

Ta lubesen je podloshna, inu pokorna teu naprejpoſtavlenem, inu vikſhem, ſama

ſebi ſe sdy ſrotna, inu savershena, B[illegible]ogu pak je andohtleva, inu hvaleshna: v' B[illegible]ogu je vſe nienu upanje, inu saupanje, al[illegible]ulih on nje ve's troſht odvsame; dokler bres terplenja ſe na shivy v' lubesni.

8. Katir po ſvojiga lublenega voli shiveti, inu vſe terpeti ni perpravlen, ta ni vreden en prave perjasnek, inu lublenek imenovan biti.

Taiſtemu, katir enga lube, ſe ſpodobe, de on vſe teshe inu grenke rezhy savol ſvojiga lublenga rad gor vsame, inu savol nobenega supernega perpadka ſe od njega na lozhe.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe ſkashe, de eden pravo lubesen ima.

1. *Goſp.* Syn! ti ſhe ni ſi en mozhan, inu moder lublenek.

Hlap. Goſpud! sakaj?

Goſp. Satu, kir ti savol ene mejhene supernoſti od sazheteh rezhy odſtopeſh, inu opuſtiſh, inu prevezh shelnu te troſhte iſheſh.

En mozhan lublenek ſtoji ſtanoviten v' teh ſkuſhnaveh, inu na verjame kmalu temu golufnemu noterdajanju tega ſovrashnika. Sakaj koker v' ſrezhneh rezheh, taku tudi v' superneh jeſt njemu dopadem.

2. En moder lublenek vezh mirka na to lubesen tega darovnika, koker na ta dar tega lubejozhega.

On veliku vezh gleda na njegovo dobrovolnoſt, koker na ſvoj dobizhek; on zhes vſe prejete rezhy tega lublenega nar vezh preſhtema.

En pravi lublenek na pozhiva v' temu daru, ampak v' meni, kir ſim zhes vſe dary.

Satu ni vſe sgublenu, deſlih ti v' zhaſu mejn dobrega od mene, inu od mojih Svetnikov obzhutiſh, koker bi ti ſzer rad othl.

Taiſt dober, inu ſlatke obzhutek, inu poshellenje, katiru ti v' zhaſu obzhuteſh, je en ſad te prizhjozhe gnade boshje, inu enu predpokuſhanje nebeſhkiga krajleſtva: Na katiru ſe ti nimaſh prevezh saneſti; sakaj taiſtu pride, inu odyde.

Vojſkovati ſe pak super noterpadejozhe hudobne shellę tega ſerza, inu tu noterdajanje tega hudizha sanizhuvati, je enu ozhitnu snamene te zhednoſti, inu enga velikega saſlushenja.

3. Satorej na puſti ſe od nasnaneh miſl poſvetneh rezhy, nej bodo kakerſhne othę, veliku shaliti, ali mamiti.

Ohrani eno pravo manengo pruti Bogu, inu enu mozhnu naprejusetje.

Tudi nimaſh sa eno smotnavo dershati, kader boſh ti v' zhaſu naglu k' boshjim rezhem povsdignen, inu sdajzi te shellę teh posemelſkeh rezhy po ſvoji navadi tebe nadleshvajo.

Sakaj taiſte ti veliku vezh s' nav[illegible]lo terpiſh, koker de bi ſe njeh ahtal, ja [illegible]o-ker dolgu ſo tajſte tebi superne, inu ſe n[illegible]em superſtavesh, ſo tebi k' saſlushenju, inu nikar k' pogubi.

4. Ti imaſh vęditi, de ta ſtar ſovrashnek ſe na vſe vishe pomuja, tvoje shellę k' dobrem vmoriti, inu od andohtlevega opravila nasaj dershati, koker od zhaſtenja teh Svetnikov, od brumnega ſpremiſhluvanja mojiga terplenja, od nuznęga ſpomina zhes grehe, od savarvanja leſtnega ſerza, inu od terdnega naprejusetja v' zhednoſteh goriemati.

Doſti hudobneh miſl tebi ta ſatan noterda'e, de bi on mogel tebi eno toshlivoſt, navolo, inu ſtrah ſturiti, inu tebe od molitve, inu ſvetega branja odverniti.

Njemu je superna ena ponishna ſpoved, inu aku bi on samogl, bi ſturil, de bi ti od boshje mise prezh dershal.

Al nekar njemu na virjemi, inu nekar ſe njega ahtej, akulih bo on vezhkrat te ſhtrike njegovega sapelluvanja tebi pod noge vergel.

Njega krivęga dellej, aku tebi v' zhaſu naſpodobne, inu nazhiſte miſli noterpadejo, inu rezi k' njemu: poberi ſe prezh ti naſnashne duh! ſramuj ſe ti naſrezhne, ſi ravnu nazhiſt, inu nagnuſen, de takeſhne rezhy k' mojim uſheſam noſeſh!

Odſtopi od mene ti hudobni goluf! na boſki nobeniga dejla nad mano imel, ampak

JEsus bode per meni, koker en mozhan vojſhak, inu ti bosh na ſhpotu oſtal.

Jeſt ozhem rajſhe vmreti, inu vſe martre preſtati, koker tebi pervoliti.

Umolkni, inu oſtani mútaſt, jeſt te na bom vezh poſluſhal, deſlih bi ti koker dolgu bi othl, mene drashil. Goſpud je moje reſvetlenje, inu moje isvelizhanje, koga ſe bom jeſt bal?

Aku bodo lih ſhotorji okuli mene ſtali, vender moje ſerze ſe na bode vſtraſhilu, sakaj Goſpud je moj pomozhnik, inu Odreſhenik.

5. Vojſkuj ſe koker en dober vojſhak, inu aku ti is ſlabuſti padeſh, vſemi ti ſupet ſhe vezhi muzh, koker je ta poprejſhena bila; imej enu dobru upanje k' moji obilni gnadi, inu mozhno ſe varvej pred prevsetnoſtjo, inu prasnem dopadenjam.

Skus letu doſti ludy bo v' eno smoto ſpelanu, inu pade v' zhaſu v' eno naosdravlivo ſlepoto.

Ta padez, inu pogublenje teh prevsetneh, katiri (inu tu je naumnu) veliku ſami od ſe dershe, nej bo tebi k' enemu opominuvanju, inu savarnoſti, s' katirem ſe bosh ti vſelej v' ponishnoſti ohranil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku nuznu, inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enem ponishnem serzam skrivati.

1. *Gosp.* Syn! tebi je nuznu, inu varnu, de ti to gnado te brumnosti skrivash, inu savol taiste sam sebe na povsdigujesh, od taiste veliku na govorish, ne veliku, inu pogostu taisto prevdarjesh, temuzh veliku vezh ti sam sebe senizhujesh, ter se bojish, koker de bi taista bila enemu navrednemu dana.

Se ni prevezh na ta stan sanesti, katir se prov lohku samore v' en drugi stan preverniti, katir bode vess dergazh.

Spomni, kader se ti v' gnadi snajdesh, koku reven, inu ubog si ti bres gnade.

Dokler tu duhovnu gorijemanje na stoji tulku v' letemu, de si ti s' duhovnem troshtam obdan, temuzh v' letemu, de sam sebe gorjisrozhish, tu odtegnenje gnade boshje pohlevnu, inu poterpeshlivu prenesesh, taku, de takrat od ajfra v' molitvi is toshlivosti na odstopesh, inu v' drugeh dobreh delah, katire v' navadi imash dopernashati, namarn na postanesh.

Temuzh kolker ti samoresh, inu sastopesh, radovolnu sturi, kar na tebi stoji, inu savol nobene otozhnosti, ali britkusti

tega ſerza, katiro per ſebi obzhuteſh, te navadne della popolnema na opuſti.

2. Sakaj veliku njeh je, katiri kader njim dobru na grę, sdajzi napoterpeshlivi, al toshlivi poſtanejo,

Ta pot tega zhloveka ni vſelej v' njegovi oblaſti, ampak Buh je taiſt, katir ta troſht daje, ka er ozhe, inu komu on ozhe, koker njemu dopade, inu nekar vezh.

Nekateri nasavarni ludje ſo ſami ſebe savol te gnade te andohti pokasili, dokler ſo ony vezh othli ſturiti, koker ſo samogli, inu niſo to myro ſvoje ſlabuſti prevdarili, temu h ony ſo ſe ſvojiga ſerza, koker tega, kar je njem njeh pamet noterdajala.

Inu dokler ſo ſe ony vezheh rezhy, kokor je bilu Bogu dopadlivu, podſtopili, satu ſo to gnado hitru sgubili.

Kir ſo bli ſvoje gnejsdu shę v' nebeſa poſtavili, ſo ony ubogi poſtali, inu revni bli sapuſheni, sa tu de bi ony, kir ſo ponishani, inu revni poſtali, ſe uzhili nekar is ſvojimi perutmi letati, temuzh pod mojim perjam saupati.

Katir ſo ſhe novaki, inu naſkuſheni na potu tega Goſpuda, morejo zelu lohku sapellani, inu is pota isrineni biti, aku ony ſkus ſvejtuvanje teh saſtopneh ſe nabodo puſtili vishati.

3. Aku pak ony ozhjo vezh ſvoje leſtne pameti ſe dershati, koker tem dobru ſkuſhenem virjeti, bodo ony en navarn

konz vseli, aku se od svojih misl, inu naprejusetja na bodo pustili odverniti.

Katiri sami sebe sa modre, inu sastopne dershę, malukedej drugeh vishanje ponishnu goriusamejo.

Veliku bulshi je meihenu sastopiti s' ponishnostjo, inu mejhenu snati, koker shaze te uzhenosti posesti s' enem prasnem, inu prevsetnem dopadenjam.

Bulshi je tebi mejn imeti, koker veliku, is katirega bi uteguil prevseten postati,

Taist na andla pametnu, katir se do konza temu veselju isda, inu na svojo poprejdno srozhino, inu na ta pravi strah tega Gospuda posabe, inu na premisle, de bi on to dodejleno gnado lohku sgubil.

Tudi taist nima sadosti dobre sastopnosti, katir se ob zhasu ene supernosti, inu ene sleherne teshave zaglivu sadershy, inu enu majnshe savupanje, koker se spodobe, k' meni ima.

4 Katir ozhe ob zhasu tega myru prevezh shiher biti, se bo doslikrat ob zhasu tega vojskuvanja zagliv, inu bojezh snesbil.

Aku bi ti snal vselej sam v' sebi mejhen, inu ponishen ostati, k' temu tudi tvojga duha dobru masati, inu vishati, bi taku hitru v' navarnost, inu v' greh na padel.

En dober svejt je, de ti po tem, kir si she tega duha te andohti prejel, premisliſh, kaj bi se tebe pergodilu, kader se bo ta luzh te gnade od tebe lozhila.

Kader ſe pak letu shę sgody, ſpomni, de ta luzh ſe samore supet nasaj verniti, katiro ſim jeſt tebi k' eni navarnoſti, meni pak k'eni zhaſty na en zhaſs odusel.

5. Tebi je doſtikrat enu takeſhnu ſkuſhanje bel nuznu, koker de bi ti vſelej vſe rezhy ſrezhne po tvoji voli imęl.

S kaj tu saſlushenje nima is tega preſhtemanu biti, de eden vezh perkasn, inu troſhtov ima, ali de je on v' bukvah dobru uzhen, inu ſkuſhen: al de je on v' en vikſhi ſtan poſtavlen.

Temuzh v' tem ſtoji tu saſlushenje, de je eden v' eni pravi ponishnoſti gruntan, inu boshje lubesni polhen, de on vſelej, inu v' vſeh rezheh ſamu boshjo zhaſt, inu hvalo iſhe, inu ſam na ſebe nezh nadershy, ſam ſebi v' reſnizi sanizhuje, inu de on vezh veſelja ima, kader bo od drugeh sa malu ahtan, inu sanizhvan, koker de bi bil v' zhaſty dershan.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Kaku ſe imamo sa majhene pred Boshjimi ozhmy dershati.

1. *Hlap.* Bi ſe le jeſt imel podſtopiti s' mojim Goſpudam govoriti, kir ſim prah inu pepel? Aku bi ſe jeſt sa vezh dershal, pole! ti ſi zhes mene, inu moje pregrehe pravizhnu ſprizhuvanje dajeſo, katiremu namorem superrezhi, ali govoriti.

Aku pak jeſt ſam ſebe sa mejhenega dellam, inu zelu sa nezh dershim, tudi od vſega laſtnega preſhtemanja neham, ter ſam ſebe k' enemu prahu, inu pepelu ſturim, koker tudi kej drugega niſim, bode tvoja gnada pruti meni miloſtva, inu tvoja luzh ſe bo k' mojimu ſerzu perblishuvala, inu vſe preſhtemanje, bodi shę taku mejhenu, kokerkuli ozhe, bode v' ti dollini moje nezhemarnoſti pogrosnenu, inu bo pogilu na vekumej.

Ondi ti meni meni pokasheſh, kdu ſim jeſt, kaj ſim bil, inu kam ſim perſhl; sakaj jeſt ſim en nezh, inu letega ni ſim ſposnal.

Aku bom jeſt ſam per ſebi puſhen, pole! jeſt ſim en nezh, inu gola ſlabuſt. Koker hitru pak ti mene pogledaſh, sadjzi mozhan poſtanem, inu bom s' novem veſeljam popolnen.

Inu je prov enu veliku zhudu, de bom jeſt taku hitru od tebe povsdignen, inu taku dobrutlivu od tebe objet, kir s' mojo leſtno tesho ſe vſelej v' to globozhino vlezhem.

2. Letu della tvoja lubesen, katira meni bres mojiga saſlushenja napruti pride, inu v' tulkajn potrebah pomaga, mene v' teſhkeh navarnoſteh obvarje, inu (de jeſt reſnizo povem) od ramnu veliku hudega me odreſhy.

Kader ſim jeſt ſzer ſam ſebe naſpodobnu sa lubu imel, ſim ie pogubil, kir ſim pak

tebe ſamega iſkal, inu zhiſtu lubil, ſim ſkuſej tebe inu mene neſhil, inu is lubesni ſhe globokejſhe ſebe pogrosil, inu k' nezhemer ſturil.

Dokler ti o moj nar lubesniveſhe! andlash s' mano zhes vſe moje saſlushenje, inu zhes vſe letu, kar bi jeſt imel savupati, ali prósiti.

3. Bodi zheſhen! inu hvalen moj Buh, sakaj aku ſim lih vſega dobriga navreden, taku vender tvoja preshlahtna, inu bres konza velika dobruta na neha tudi tem nahvaleshnem, inu delezh od tebe odvernenim dobru ſturiti.

Oberni naſs k' tebi, de bode no hvaleshni, pohlevni, inu prov andohtlevi, kir ſi ti naſhe isvelizhanje, vſa muzh, inu terdnuſt.

IX. POGLAVITNE DEJL.

De vſe rezhy k' Bogu, koker k' temu poſlednemu konzu ſe imajo vishati, inu rovnati.

1. *Goſp.* Syn! jeſt bi imel tvoj nar vikſhe, inu poſledne konz bit, aku reſnizhnu sheliſh isvelizhan biti.

Skus leto manengo bodo ozhiſhene tvoje shelle, katire ſo pruti tebi, inu tem ſtvarem doſtikrat naſpodobnu obernene.

Sakaj aku ti ſam ſebe v' eni rezhy iſheſh, sdajzi doli jemleſh, inu ſam v' ſebi uſahneſh.

Satorej vſe rezhy pred vſem k' meni rovnej, inu obrazhuj, sakaj jeſt ſim tajſti katir ſim vſe rezhy dal.

Eno ſledno rezh premiſli, koker je ona is te nar vezhi dobrute ven perſhla; satu ſe imajo vſe rezhy v' mene, koker v' njeh sazheteh, inu svirek rovnati.

2. Is mene ta mejheni, inu ta veliki, ta vbogi, inu bopati, koker is enga shivega ſtudenza sajemajo to shivo vodo.

Inu katir meni is frej vole, inu radovolnu ſlushjo, bodo gnado sa gnado prejeli.

Katir pak ſe bode othl svunej mene pohvaliti, ali v' eni poſebni dobri rezhi ſe reslufhtati, ne bobe v' enemu pravemu veſelju uterden, inu njegove ſerze na bo iſhirjenu, temuzh on bode na mnogitire vishe sadershan, inu s' britkuſtjo obdan.

Sategavolo nimaſh ti kej dobrega ſebi periſati, tudi nekar temu zhloveku muzh, ali imenitnoſt perrajtati, ampak vſe dej Bogu, inu njemu isrozhi, bres katirega ta zhlovek nezh nima.

Jeſt ſim vſe dal, jeſt ozhem tudi ſupet imeti, inu s' veliko ojſtruſtjo to sahvalo, inu hvaleshnoſt pogirjem.

3. Leta je ta reſniza, ſkus katiro bode ta poſvejtna prasna hvala pregnana.

Inu kir bo ta nebeſhka gnada, inu prava lubesn noter v' tebe perſhla, na bo tamkej obena navoſhlivoſt, ne teſnoba tega ſerza, inu ta leſtna lubesn na bo tebe pod ſe vſela.

Dokler lubesn boshja vſe premaga, inu reſhire vio muzh te duſhe.

Aku imaſh eno pravo saſtopnoſt, ſe boſh v' meni ſamemu veſelil, inu v' mene ſamega savupal Dokler nobeden ni dober, koker ſam Buh, katir ima zhes vſe rezhy pohvalen, inu v' vſeh rezhęh zheſhen biti.

X. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſladku, inu dobru je ta ſvejt sanizhvati, inu ſamemu Bogu ſlushiti.

1. *Hlap.* O Goſpud! jeſt bom supet govoril, inu nebom molzhal, jeſt ozhem govoriti v' te uſheſha mojiga Boga, mojiga Goſpuda, inu mojiga krajla, katir je na viſsokim.

O Goſpud! koku velika je ta obilnoſt tvoje ſlatkuſti, katiro ſe sa taiſle, katiri ſe tebe boję, perkril, inu perhranil? Kaj ſi ti tajſtem, katiri tebe lubjo, inu is zelega ſerza tebi ſlushio?

Sa reſnizo je ena nasrezhena ſladkuſt, katiro tem, katiri tebe lubjo, v' premiſhluvanju dodelysh.

To ſladkuſt tvoje lubesni ſi ti meni v' temu nar vezh iſkasal, de ſi, kir mene ny blu, men ſtvaril inu de ſi ti mene, kir ſim delezh od tebe bil saſhel, supet nasaj perpelal, de bi jeſt tebi ſlushil, inu tebe lubil.

2. O ſtudenz vezhne lubesni! kaj bi jeſt od tebe rekal?

Koku bi jeſt mogel na te posabiti, kir ſi ſe uſmilil na me ſpomniti, ſhe tudi po tem, kir ſim ſe she bil ſkus preh gogubil, inu konz usel?

Ti ſi zhes vſe upanje miloſt s' tvojim hlapzam ſturil, inu njemu zhes vſe saſlushenje gnado, inu perjasnoſt ſkasal.

Kaj bom tebi sa to gnado povernil? dokler ni vſem ludęm danu, de bi ſe ony od vſeſh rezhy odtergali, inu ta ſvejt sapuſtili, ter enu menyshku shivlenje na ſe vseli.

Al je kej velikega, de bi jeſt tebi ſlushil, katirimu ſo vſe ſtvary dolshne ſlushiti?

Meni ſe nima sa veliku sdeti, tebi ſlushiti; ſamuzh letu meni ramnu veliku, inu zhudnu naprej pride, be ti enga taku revnega, inu navrednega sa tvojiga hlapza gori vsameſh; inu k' ſvojim lubim ſlushabnekam perdrusheſh.

3. Pole! vſe je tvoje, kar jeſt imam, inu s' katirem jeſt tebi ſlushem.

Vender ti meni ſpruti vezh ſlusheſh, koker jeſt tebi.

Pole! nehu, inu semla, katire ſe temu zhloveku k' ſlushbi ſtvaril, ſo tebi pokorne, inu ſturę vſake dan, kar ſi njimu sapovedal.

Inu letu je ſhe premalu: Ja ti ſi ſhe tudi te Angelze temu zhloveku k' ſlushbi ſtvaril, inu odlozhil.

Letu pak vſe tu drugu preſeshe, de ſe ti ponishal temu zhloveku ſlushiti, inu ſam ſebe njemu dati oblubil.

4. Kaj bom jeſt tebi ſa tulkajn taushent darov mogel vredniga dati? Oh de bi jeſt tebi vſe moje shive dny ſlushil:

O de bi jeſt le en ſam dan mogel tebi eno perjetno, inu hvale vredno ſlushbo iſkasati!

Sa reſnizo ſi ti vſe ſlushbe, vſe zhaſty, inu vezhne hvale vreden.

Ti ſi reſnizhnu moj Goſpud, inu jeſt ſim tvoj vboge hlapez, katir ſim dolshan is vſe moje mozhy tebi ſlushiti, inu nigdar nimam v' tvoji ſlushbi toshliv poſtati.

Letu jeſt ozhem, letu jeſt shellim, inu kar meni permanka, ti meni ſkus tvoje uſmilenje daloshi, inu ſpolni.

5. Velika zhaſt, inu ena imenitna rezh je tebi ſlushiti, inu vſe rezhy ſavol tebe sanizhuvati.

Sakaj veliku plazhylu bodo vſi taiſti prejęli, katiri ſe tvoji ſveti ſlushbi radavolnu podverſhejo, inu podloſhni ſturę.

Te nar ſlajſhi troſhte ſvetiga Duha bodo leti neſhli, katiri ſo savol tvoje lubesni vſe shivotne luſhte samorili.

Taiſti bodo veliko proſtuſt, ali frajoſt tega ſerza sadobili, katiri ſo savol tvojiga imena na eno voſko pot ſtopili, inu vſe poſvetne ſkerbi sanizhuvali.

6. O perjetna, inu veſela boshja ſlushabnoſt, ſkus katiro ta zhlovek reſnizhnu proſt,

inu ſvet poſtane. O koku ſvet je ta ſi
ene duhovne ſlushbe, katire tega zhloveka
Bogu dopadlivega, Angelzam enakega, hu-
dizham ſtraſhnega, inu vſim virnem perjet-
nega ſtury!

O kajsena lubesniva, inu vſelej pervo-
ſhena ſlushba je leta, ſkus katiro ſe ta nar
vikſhi dobruta ſam Buh saſlushi, inu ſe enu
veſelje, katiru bode bres konza, sadoby,
inu doſeshe!

XI. POGLAVITNE DEJL.

Te shelle tega ſerza ſe imajo ſpregledat, inu nasajdershati.

1. *Goſp.* Syn! ti ſe ſhe doſti moreſh uzhiti, kar ſe ſhe niſi dobru navzhil.

Hlap. O Goſpud! kaj ſo lete s' ene rezhy?

Goſp. Letu je, de ti tvoje poshellenje do konza po mojim dopadajenju rovnaſh, inu ſam ſebe na lubeſh, temuzh mojo volo is ſesza sa lubu imaſh, inu po taiſti tvoje shelę vishaſh.

Tvoje shellę tebe doſtikrat kam shenejo, inu mozhnu napelujejo kej ſturiti; al premiſl, zhe ſo savol moje zhaſty, al bel savol tvojiga nuza' vſtale.

Aku ſe letu savol mene sgody, taku bodi tebi prov, inu boſh per myru, kokerkuli jeſt oberuil bodem; aku pak kej leſtnega iſkanja od sad ſkritiga leshy! pole, tu je, kar tebe sadershava, inu okorniga ſtury

2. Satorej varvej ſe, de ſi ti bres mojiga ſvejta kej naprej na usamesh, de tebe potler morebiti na bode grevalu, inu de tebi na bo merslu, al nadopadlivu, kar je poprej tebi dopadlu, inu kar ſi koker eno bulſhi rezh mozhnu poshelil.

Sakaj ſe nima po eni ſledni shelli, katira ſe dobra vide, sdajzi ſturiti, koker tudi ſe nimamo enga ſlehernega supernega poshellenja kmalu od sazhetka vſtraſhiti.

V' zhaſu je nuznu, inu dobru, tudi v' dobremu djanju, inu poshellenju ſe nasajdershati, de ſkus tajſtega nadleshnoſt v' enu reſtreſenje tega ſerza na padeſh, inu ſkus prenaglu sadershanje drugem ponujſhanja na daſh, ali ſkus superſtanje teh drugeh taku hitru ſe na puſtiſh od dobriga odvernit, inu smamiti.

3. V' zhaſu pak je potreba ſylo ſi persadeti, inu ſe tem pregreſhnem shellam moſhku superſtaviti, inu ſe nekar ahtati ali je temu shivotu perjetnu, ali naperjetnu, ſamuzh ſe tega narvezh poſkerbęti, de tu meſu tudi super njegovo volo bode temu podloshnu.

Taku dolgu ima taiſtu dolitretu, inu v' ſlushnoſti dershenu biti, de bode k' vſem rezhęm perpravlenu, inu de ſe nauzhy s' mejhenem sa dobru useti, inu super te teshavne, inu superne rezhy nekar godernati.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od poduzhenja k' poterpeshlivoſti, inu od vojſkuvanja super te shivotne shellę.

1. *Hlap.* O moj Goſpud, inu Buh! koker jeſt videm, meni je tu poterplenje ſhe slo potrebnu, dokler v' temu shivlenju ſe veliku superneh rezhy pergody.

Sakaj kokerkuli ſe jeſt bom pomujal, k' mojimu myru vſe vishati, vender moje shivlenje bres vojſkvanje, inu shalosti na more biti.

2. *Goſp.* Syn! temu je taku. Ali jeſt ozhem, de nimaſh ti takeſhen myr iſkati, katiri bi bres ſkuſhnave bil, ali de bi nezh supernega na obzhutil.

Temuzh takrat imaſh miſliti, de ſi ta myr neſhil, kader boſh v' mnogitireh ſkuſhnavah, inu supernoſteh ſkuſhen.

Aku bi rekal, de na moreſh veliku terpeti, koku boſh enkrat mogel ta ogn v' teh vizah terpeti?

Is dvęh hudeh rezhy ſe ima vſelej ta majnſhe isvoliti.

Satu de boſh ti perhodni vezhni martri odyti samogel, ſkerbi te ſedajne reve, inu nadluge savol Boga volnu preterpeti.

3. Meneſh le ti, de ludje tega ſvejta nezh, ali malu terpę? Letu ti na boſh ne-

ſhil, deſlih bi te nar bel mehke inu terplenja bojezhe poiſkal.

Ti pak praveſh: ony imajo veliku luſhtov, inu veſelja, inu shivę po ſvoji leſtni voli, satorej ony na ſvoje reve, inu nadluge malu porajtajo, inu tajiſte malu obzhutjo.

Bodi ſi, koker ti praveſh, inu akulih bi imeli, kar bi othli, ali koku dolgu meniſh, de bode letu terpelu?

Pole! katiri ſo na letemu ſvejtu vſega obilnu imeli, inu mogozhni bili, bodo ravnu, koker ta dim preſhli, inu teh luſhtov, katire ſo ushivali, ſe na bodo vezh ſpomnili.

Ja dokler ſhe shivę, na morejo ony bres grenkuſti, toshlivoſti, inu bres ſtraha v' ſvojih luſhtih pokoj imeti.

Sakaj ravnu od tajiſteh rezhy, od katireh ony veſelje prejemló, obzhutjo ony doſtikrat to ſhtrafengo te shaloſti.

Letu ſe njim po pravizi gody, de taku ony, dokler naſpodobnu te luſhte iſhejo, taiſte nekar bres grenkuſti, inu bres ſhpota na ushivajo.

4. O koku kratki, koku golufni, koku naſpodobni, inu nagviſhni ſo vſi luſhti tega ſvejta!

Al letu ti ludje savol ſvoje pianoſti, inu ſlepote na saſtopjo, temuzh koker ena naumna, inu mutaſta shivina savol enga

mejhenega lufhta tega shivlenja padejo ony v' to fmert fvoje dufhe.

Ti pak, moj fyn, nimafh po resluſhtkeh, inu po naſpodobneh shellah hoditi, temuzh odverni ſe od tvoje vole.

Refveſeli ſe v' Goſpudu, inu on bo tebi dal, kar bo tvoje ſerze poshellelu.

5. Aku pak ſe ti ozheſh reſnizhnu veſeliti, inu prov obilnu od mene potroshtan biti, imaſh vęditi, de v' sanizhvanju vſeh poſvejtneh rezhy, inu v' odterganju od vſeh naſpodobneh reſluſhtkov ima tvoj shegen, inu obilne troſht biti.

Inu kulkur vezh ſe boſh od vſeh ſtvary troſhta odtegnil, tulku ſlajſhe, inu mozhnejſhe troſht boſh ti v' meni neſhil.

Ti pak na moreſh bres ene, ali druge shalosti inu bres muje tega vojſkvanja k' temu pridti.

Ta ſtara, inu ukoreninena navada bo tebi na potu ſtala, katira pak s' eno bulſhi navado ſe puſty premagati.

Tu meſu ſe bode superſtavilu, ali letu imaſh ti s' enem gorezhem ajfram tvojiga duha dobru v' bersdah dershati.

Tudi ta ſtara peklenſka kazha bo tebe drashila, inu sapellati othla; ali ſkus molitvu bode ona odgnana, inu ſkus tvoje nuznu opravilu bodo urata tvojiga ſerza nje sadellane.

XIII. POGLAVITNE DELJ.

Od pokorſhne enga ponishnega podloshneka po exemplu JEsuſa Kriſtuſa.

1. *Goſp.* Syn! katiri ſe ozhe od pokorſhene odvlezhi, lera od ſebe odverne gnado boshjo, inu katir iſhe leſtne rezhi imeti, leta sguby te gmejn rezhy.

Katir ſe rad, inu volnu ſvojimu vikſhemu na podvershe, taiſt ozhitnu na snajne da, de tudi njemu njegovu meſu ſhe ni popolnema pokornu, temuzh de ſe letu njemu ſhe pogoſtu superſtavi, iuu upyra.

Satorej uzhi ſe tvojimu vikſhemu hitru, inu volnu ſe podvrezhi; aku shelish tvoje leſtnu meſu krotku, inu podloshnu ſturiti.

Sakaj veliku hitrejſhi bo ta ſovraſhnek od svunej premagan, aku ta snoterne zhlovek ſam v' ſebi ni resdjan.

Tvoja duſha nima nobenega nadleshenſhega, inu hujſhega ſovrashneka, koker ſi ti ſam ſebi, aku ſe s' tvojim duham dobru nesaſtopiſh.

Ti moreſh prov reſnizhnu ſam ſede sa nizhuvati, aku ozheſh tvoje meſu inu kry premagati.

Dokler ſam ſebe prevezh sa lubu imaſh, satu ſe ti bojiſh enga drugega voli ſe popolnema zhes dati.

2 Al je tukej kej velikega, de se ti, kir drugega nisi, koker prah, inu pepel, ja enu golu nezh, enemu zhloveku savol Boga podversheſh! dokler jeſt ta vſeganogozhne, inu na. ſikſhe, katir ſim vſe rezhy is nezh ſtaril, ſim ſe temu zhloveku savol tebe ponishnu podloshnega ſturil.

Jeſt ſim med vſemi ta nar nisiſhi, inu ponishenſhi ratal, de bi ti tvojo prevsetnoſt s'moio ponishnoſtjo premagal.

Uzhi ſe pokorn biti, ti prah, inu pepel! uzhi ſe ponishnu biti ti perſt, inu ilovza, inu s'nogami vſeh ludy poteptan biti.

Uzhi ſe tvojo volo prelomiti, inu ukreniti, inu ſe vſi podloshnoſti isdati.

3. Reſerdi ſe super ſam ſebe, inu na puſti v' tebi tu napihuvanje te prevsetnoſti prebivati, temuzh iſkashi ſe taku mejhenega, inu podloshnega, de bodo vſi ludje po tebi hodili, inu tebe koker prah te zeſte teptali.

O ti prasen, inu od vſiga gole zhlovek! kaj ſe imaſh toshiti?

Kaj ti nagnuſni preſhnek ſmeſh super govoriti tajiſtem, katiri tebi tvoje tadle naprej mezhejo, dokler ſi doſtikrat Boga reſhalil, inu peklenski ogn tulkukrat saſlushil.

Ali moje oku je tebi pregledalu, dokler tvoja duſha je pred mojimi ozhmy draga, inu shlahtna bila, de bi ti mojo lubesn ſposnal, inu meni sa moje dobrute hvaleshen bil, ter na pravo podloshnoſt, inu

ponishnoſt na vſelej ſe podal, inu s' poterplenjam sanizhuvanje preneſel.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe imajo te ſkrivne ſodbe boshje premiſhluvati, de ſe v' dobrem ſtanu na preusamemo.

1. *Hlap.* Tvoje ſodbe o Goſpud! buzhe, inu germę zhes mene, ter s' trepetanjam, ina is ſtraham treſeſh vſe moje koſty, inu moja duſha trepezhe od ſylnega ſtrahu.

Jeſt ſtojim veſs preſtraſhen, inu ſpremiſhlujem, de tudi nebeſa niſo zhiſte pred tvojim oblizhjam.

Aku ſi ti med Angelzami hudobyo neſhil, inu njim tajſto niſi pregledal, kaj bo tedej s' mano?

Svesde ſo od nebeſs padle, inu kaj ſe ſmem jeſt podſtopiti, kir ſim prah inu pepel?

Taiſti, katireh della ſo ſe videle hvale vredne, ſo na globoku padli, inu katiri ſo ta kruh teh Angelzov jedli, tajſte ſim vidil, de ſo otrobe tih ſvin radi jedli.

2. Ni tedej obene ſvetuſti tam, kir ti o Goſpud! tvojo roko odtegneſh.

Na pomaga nobena modruſt, kir ti nehaſh vishati.

Na pomaga nobena muzh, kir ti opuſtiſh njo ohraniti.

Tam ni nobena zhiſtoſt shiher, kir ti na pervarvaſh.

Nobenu leſtnu varvanje na pomaga, kir tvoje ſvetu vahtanje na perſtope.

Sakaj kader ſmo sapuſheni, ſe podresnemo, inu konz jemlemo, od tvojiga obiſkanja pak bodemo supet gori usdigneni, inu oshivimo.

Mi ſmo ſizer naſtanovitni; ſkus tebe pak bodemo poterdeni, mi mlazhni ratamo, al ſkus tebe bodemo supet ogreti, inu ushgani.

3. O koku ponishnu, inu savershlivu bi jeſt imel ſam od ſebe dershati, inu ſebe sa golu nezh ſhtemati, akulih bi ſe kej dobrega na meni vidilu!

O koku globoku ſe jeſt imam, inu morem o Goſpud! tvojim naisgruntanem ſodbam podvrezhi? kir jeſt na meni nezh drugega na morem snajdti, koker de ſim enu nézh, inu golu nezh?

O grosnu teſhka butara, inu napreplaunu morje, kir jeſt drugega ſam na ſebi na najdem, koker zelu do konza nizheſer!

Kje je tedej tu saupanje, katiru ſim jeſt na mojo brumnoſt, inu mozh poſtavlal?

Ta globozhina tvojih ſodba zhes mene je vſo prasno zhaſt k' nezh ſturila, inu pod ſe usela.

4. Kaj je vſe meſu pred tvojim oblizhjam? Ali ſe bode tudi glina super tega lonzharja, katiri je njo rovnal, ali nje eno podobo dal, ſmela pohvaliti, inu pousdigniti?

Koku ſe bo taiſt s' preusetnim govorjenjam usdiguval, katirega ſerze je v' reſnizi Bogu podvershenu.

Zel ſvejt na bo mogel tajſtega preusetnega ſturiti, katirega ſi je reſniza podloshnega ſturila, tudi ſkus vſeh ludy hvalo na bode prim knen, katir je ſvoje upanje v' Boga poſtavil, inu uterdil.

Sakaj pole! taiſti, katiri taku govorę, ſo tudi en nezh: ony bodo s' glaſam ured ſvojih beſedy preſhli, inu minuli: reſniza pak tega Goſpuda oſtane na vekumej.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Koku bi mi imeli govoriti, inu ſe saderſhati v' vſemu temu, kar mi shelmo, inu proſemo.

1. *Goſp.* Syn! taku imaſh ti v' vſeh rezhęh govoriti: Goſpud! aku je letu tebi dopadeozhe, nej ſe sgody.

Goſpud: aku je letu, al unu k' tvoji zhaſty, nej ſe sgody tvojimu imenu.

Goſpud! aku ſposnaſh, de je meni letu k' nuzu, inu k' dobremu, taku dodejli meni, de bom taiſtega k' tvoji zhaſti poſlushil.

Aku pa ſposnaſh; de bode meni tajſtu k' ſhkodi, inu moji duſhi nanuznu, obuſemi od mene takeſhnu poshelenje.

Sakaj ni ſlehernu poshelenje od ſvetiga Duha, aku lih ſe temu zhloveku prov, inu dobru vide.

Sagviſhnu teſhku je ſposnati, al tebe en dober, al en druge duh letu, al unu sheleti naklajna, al pak bodeſh is leſtnega duha k' temu napellan.

Veliku je bilu h' sadnimu sapelaneh, katirem ſe je sdelu, de jih je popred en dober duh vodil.

2. Satorej ſe ima vſe, kar ſe enemu perjetnu sdy, vſelej s' boshjim ſtraham, inu s' ponishnem ſerzam shelleti, inu proſiti ter ſuſebnu is satajenjam leſtne vole ſe ima meni vſe zhes puſtiti, inu rezhi:

O Goſpud! ti dobru vęſh, katiru je meni bulſhi, ſturi meni letu, al unu, koker ti ozheſh.

Dodejli meni, kar ti ozheſh, inu kulker ozheſh, inu kader ozheſh.

Dellej s' mano, kar ti ozheſh, koker bo tebi nar bel dopadlu, inu kar bo tebi k' vezhi zhaſty

Poſtavi mene, kamer ozheſh, inu ſturi s' mano v' vſeh rezhęh po tvoji voli.

Jeſt ſim v' tvojih rokah, ſukej, inu obrazhej me.

Pole! jeſt ſim tvoj ſlushabnek, k' vſem perpravlen; sakaj jeſt na shellim ſebi, ampak tebi shiveti, o de bi jeſt letu vrednu, inu popolnema ſturil.

Ena Molituv.

Sa dopernesenje boshje volе.

3 *Hlap.* O dobrotlive Gospud JEsus Kristus! dodejli meni tvojo gnado, de ona s' mano bode, s' mano della, inu s' mano noter do konza ostane.

Dej meni, de bodem vselej shelil, inu othl, kar je tebi bel perjetnu, iuu bel lubu.

Nej bo tvoja vola tudi moja vola, inu se moja vola vselej po tvoji voli visha, inu s' tajisto bo konza sklęne.

De kar bosh ti othl, ali nothl, jest enu volnu sturil bodem, inu de jest nezh drugega na bom mogel otheti, ali notheti, svunej kar ti ozhesh, al nozhesh.

4. Dode li meni vsem rezhęm, katire so na svejtu, odymreti, inu de bo meni lubu savol tebe na tem svejtu sanizhuvan, inu sa nezh dershan, ali vsem nasnan biti.

Dej meni zhes vse rezhy, katire se poshellę, le v' samemu tebi pozhivati, inu mojiga serza myr v' tebi postaviti.

O ti prave myr mojiga serza, ti edine moj pokoj! svunej tebe so vse rezhy teshke, inu napokojne.

V' letemu myru, tu je v' tebi edini, narvezhi, inu vezhni dobruti ozhem jest saspati, inu pozhivati. Amen.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

De ta pravi troſht ſe ima v' ſamimu Bogu iskati.

1. *Hlap.* Uſe, kar bi ſi jeſt k' mojimu troſhtu mogel smiſliti, al poshelleti, nozhem jeſt letukej, ampak na perhodne zhaſe perzhakati.

Aku bi jeſt she vſega ſvejta troſhte, inu veſelje ſam imel, inu vſe reshuſhtke ushival, gviſhnu je, de letu vſe na more dolgu terpeti.

S torej moja duſha na bodeſh mogla de konza potroſhtana, ne popolnema resveſelena biti, svunej v' ſamemu Bogu, katir troſhta-te vboge, inu gori jemle te pohlevne.

Zhakej enu malu moja duſha, pozhakej na boshjo oblubo, taku boſh v' nebeſeh obilnoſt vſeh dobreh rezhy imela.

Aku boſh te poſęmelske rezhy prevezh shellela, boſh te nebeſhke, inu vezhne sgubila.

Satorej shelli tę zhaſne rezhy le ſamu koker poſvojene nuzati, tę vezhne pak v' poſęſt dobiti.

S' poſvętnem rezhęm na moreſh naſitena biti, dokler niſi ſtvarjena, de bi tajſte vshivala.

2. Deſlih bi vſe ſtvarjene rezhy imela, vender per vſeh tajiſteh bi mogla ſrezhna, inu isvelizhana biti, temuzh v' ſamemu Bo-

gu, katir je vſe rezhy ſtvaril, ſtojy veſs tvoj ſrezhne ſtan, inu isvelizhanje.

Nekar en takeſhne ſtan, koker bo od teh naumneh perjasnekov tega ſvejta jiſkan, inu hvalen, temuzh en take ſtan, na katirega tajiſti (katiri ſo v' duhu andahtlevi, inu zhiſtega ſerza, inu shę tukej ſvoje prebivalſhe v' nebeſih imajo) tudi v' zhaſu naprej okuſjo, inu ſhe na letemu ſvejtu eno ſlatkuſt obzhutjo.

Prasen, inu kratek je ſleherne zhloveſhke troſht.

Ta ſrezhen, ta prave, inu ta reſnizhen troſht je taiſt, katir ſe od snotrej od te reſnize sadoby.

En bogabojezh zhlovek noſe povſod is ſabo ſvojiga troſhtarja JEsuſa Kriſtusa, h' katiremu taku govory: Bodi per meni o Goſpud JEsus Kriſtus v' vſeh krajih, inu vſelej!

Letu bodi moj ſuſebne troſht, de bodem volnu, inu rad vſega zhloveſhkega troſhta pomankanje imel.

Inu kader bode meni tvoj troſht odſhl, nej bo tvoja ſveta vola, inu pravizhnu ſkuſhanje meni na meſti nar vezhega troſhta.

Sakaj ti ſe na boſh vſelej ſerdil, ne na vſelej shugal, al pertil.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

De vſa vaſha ſkerb ſe ima Bogu isrozhiti.

1. *Goſp.* Lubi Syn! pusti mene s' tabo andlati, koker jeſt ozhem, sakaj jeſt vem, kaj je tebi nuznu, inu dodru.

Ti miſlesh, koker en zhlovek, ti ſodish od veliku rezhy, koker tebi tu zhloſhku nagnenje noter daje.

Hlap. Goſpud kar ti praviſh, je reſnizhnu; tvoja ſkerb sa mene je vezhi, koker vſa ſkerb, katiro jeſt ſam sa ſe samorem imeti.

Sakaj zel' navarnu ſtoji sa tajiſtiga, katir vſo ſkerb tebi na isrozhy.

O Goſpud! ſturi s' mano, koker tebi dopade, inu vishej mojo volo taku, de ſe ona v' to tvojo poda.

Sakaj na morę dergazhi, koker dobru biti vſe taiſtu, kar ti s' mano ſturiſh.

2. Aku ozheſh, de bi jeſt v' temoti bil, taku bodi pohvalen; aku ozheſh, de bi v' ſvetlobi bil, bodi supet pohvalen, aku je tebi dopadlivu mene potroſhtati, bodi zheſhen, inu hvalen; ozheſh pak, de jeſt bodem bres troſhta, inu v' britkuſti, taku bodi na enako visho vſelej zheſhen inu hvalen.

3. *Goſp.* Syn taku ſe moreſh sadershati, aku ozheſh s' mano hoditi.

Ti moreſh taku volan, inu perpravlen k' terplenju, koker k' veſelju biti.

Ti moresh tudi taku rad ubog, inu sroten biti, koker bogat, inu premoshen.

4. *Hlap.* Rad ozhem jest o Gospud! savol tebe terpeti, karkuli ti ozhesh zhes mene pustiti pridti.

Bres reslozhka ozhem jest od tvoje roke prejeti tu dobru, inu tu hudu, slatku, inu grenku, veselu, inu shalostnu inu sa vse taistu, kar se meni more pergoditi, ozhem tebe sahvaliti.

Obvarvej mene pred vsem greham, taku se jest na bodem bal ne smerti, ne pekla.

De le mene na vezhnu od tvojiga oblizhja saversheſh, inu is bukuv tega shivlenja na sbrisheſh, nezh meni na bo shkoduvala, karkuli s' ena nadluga, ali britkust zhes mene pride.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

De te zhasne reve, inu teshave se imajo po nauku, inu exemplu Kristusovemu poterpeshlivu prenesti.

1. *Gosp.* Syn! savol tvojiga isvelizhanja sim jest is nebes doli persshl, inu sim tvoje reve, inu nadluge na se vsel, ne permoran, tudi ne is potrebe, ampak is lubesni, de bi se ti poterplenja uzhil, inu bi te zhasne reve volnu nosil.

Sakaj od te ure mojga rojſtva noter do ſmerti na krishu, niſim jeſt bres shaloſti, inu terplenja bil.

Jeſt ſim veliku pomankanje v' teh zhaſnih rezhęh imel, doſtikrat ſim krive toshbe zhes mene ſliſhal, ſhpot, inu ſramoto ſim volnu preterpil, sa moje dobrute ſim nahvaleshnoſt, sa zhudesha preklinanje, inu ſa moj uk supergovorjenje, inu tadle pregemal.

2. *Hlap.* Goſpud! dokler ſi ti v' tvojimu shivlenju poterpeshliv bil, inu ſuſebnu v' letemu tvojiga Ozheta sapovd ſpolnil, je ſpodobnu, de jeſt revne greſhnek ſe po tvoji ſveti voli poterpeshlivu saderſhim, inu koker dolgu boſh ti othl, to butaro tega ſtrohlivega shivlenja savol mojiga isvelizhanja noſem.

Sakaj akulih letu uprizhnu shivlenje ramnu teſku, inu terdu naprej pride, vender je tedej ſkus tvojo gnado velikega saſlushenja vrednu, inu ſkus tvoj exempel, inu tvojih Svetnikov ſtopine ſe od naſs ſlabeh ludy veliku loshej preneſe, inu prov pęle.

Ja vezhega troſhta je letu shivlenje polnu poſtalu, koker je nekedej v' ti ſtari poſtavi bilu, kir ſo nebeſhke vrata saperte ſtale, inu ta zeſta pruti nebeſam ſe je temnejſhe videla, kir njeh zelu malu ſe po nebeſhkemu krajleſtvu ſliſalu, inu trudilu.

Ja tudi taiſti, katiri ſo takrat pravizhni inu tega isvelizhanja vredni bili, niſo mogli

pred tvojo martro, inu tvoje ſmerti plazhilam v' nebeſhku krajleſtvu bridti.

3. Kajseno veliko sahvalo ſim jeſt dolshan tebi dati, de ſi ti meni, inu vſem vezhnu krajleſtvu pokasal?

Sakaj tvoje ſvetu shivlenje je naſh pot, inu ſkus ſveto poterpeshlivoſt mi k' tebi gremo, kir ſi ti naſha krona.

Aku bi ti na bil naprej ſhal, inu naſs na bil poduzhil, kdu bi ſi bil to ſkerb persadel po temu potu hoditi?

Ah koku veliku bi njih bilu delezh sad oſtalu, ke bi na bli ony na tvoj lep ozhiten exempel gledali!

Pole! mi ſmo ſhe vſelej mlazhni, akulih ſmo tulkajn tvojih zhudeshov, inu naukov ſlishali, kaj bi ſhe blu, ke bi mi eno taku veliko luzh inu ſvetlobo sa tabo hoditi na imeli?

XIX. POGLAVITNE DEJL.

Od preneſenja te kervize, inu koga imamo sa enga reſnizhnu poterpeshlivega dershati.

1. *Goſp.* Kaj govoriſh moj lube ſyn? nehej ſe perteshuvati, inu ſpremiſli, kaj ſmo jeſt inu moji Svetniki terpęli.

Ti ſe ſhe niſi do prelivanja tvoje kervi vojſkuval.

Zelu mehenu je, kar ti terpish, pruti temu, kar jih je tulkajn terpelu, kateri ſo taku ſylnu bli nadlegani, taku teſhku shaleni, inu na mnogitire vishe poſkuſheni, inu terdu dershani.

Ti nimaſh drugeh ludy teſhku terplenje k'ſerzu jemati, de bodeſh lohkejſhe tvoje zelu mejhene teshave premeſil.

Inu aku ſe tebi one zelu mejhene na sdę, gledej, al letu na ſtury tvoja napoterpeshlivoſt.

Vender, bodi shę tvoja nadluga mejhena, a'i velika, ſkerbi taiſto poterpeshlivu preneſti.

2. Kulker bei ſe h' terplenju perpravnega dellaſh', s' tem modrejſhe ti andlaſh inu ſi vezh saſluſheſh, boſh tudi lohkejſhe preneſil, aku ſe boſh k' terplenju volan, inu perpravlen sneſhil.

Nikar na rezhi: jeſt na morem letu od tega zhloveka terpeti, leto rezh jeſt niſim dolshan preneſti, on je meui eno velike ſhkodo ſturil, inu on meni naprejmezhe, kar meni ni nigdar v' miſl padlu, ali od enga drugega bodem rad terpel, inu koker bom vidil, de ſe ima terpeti.

Naſpametna je taka miſl, v' katiri ſe ta zhednoſt te poterpeshlivoſti na ſpremiſli, inu ſe na gleda, od koga ima polonana biti, temuſh ſe vezh ta perſhona, inu tu ſturjenu reshalenje prevdari, inu premiſhluje.

3. Taiſt ni en prave poterpeshlive zhlovek, katir nozhe nezh terpeti, svunej, kar

ſe njemu sdy, inu od koger ſe njemu lube.

Ali en prov poterpeshliv zhlovek na gleda, op koga on terpy; ali on od ſvojiga Goſpuda, ali vikſkega, od enga ſvoje glihe, ali od enga, katir je mejn, koker on, ali od enga brumnega, inu ſvetega, ali od enga hudobnega, inu navrednega zhloveka bode nadleshen, ali drashen.

Temuzh bres vſega reslozhka, karkuli, inu kulkukrat ſe njemu kej od ene, ali druge ſtvary pergody, vſe letu on is sahvalo od boshjih rok goriusame, inu sa en velek dobizhek dershy.

Dokler per Bogu nobena rezh ſe napuſty bres lona, bodi mejhena, koker ozhe, de ſe le savol Boga ſtury, inu preneſe.

4. Saru bodi perpravlen k' boju, aku shelliſh premagati.

Bres vojſkuvanja na moreſh to krono te poterpeshlivoſti doſezhi.

Aku nozheſh terpeti, nozheſh, inu ſe braneſh kronan biti.

Shelliſh pak kronan biti, vojskuje ſe ſerzhnu, terpi poterpeshlivu.

Bres muje ſe na more k' nobenemu myru priditi, inu bres vojſkuvanja ſe na more premagati.

5. *Hlap.* O Goſpud! ſturi, de bode meni ſkus tvojo gnado mogozhe, kar ſe meni ſkus naturo namogozhe sdy.

Ti veſh, de jeſt malu samorem terpeti, inu de jeſt hitru tudi od ene mejhene super-

noſti, katira ſe meni permire, zagliviga ſerza poſtanem.

Meni ima ena ſleherna ſkuſhina ene nadluge savol tvojiga imena perjetna, inu sashelna biti, sakaj savol tebe terpeti, nadleshen, inu shalen biti, je moji duſhi ramnu sravu, inu dobru.

XX. POGLAVITNE DEJL,

Od ſposnanja naſhe leſtne ſlabuſti, inu od revſhne naſhiga shivlenja.

1. *Hlap.* Jeſt bom ſposnal mojo kervizo super ſam ſebe, tebi o Goſpud bodem mojo ſlabuſt ſposnal.

Doſtikrat je ena mejhena rezh, katira mene okuli vershe, inu shali.

Jeſt ſi naprej usamem, terden, inu mozhan biti, ali kader ena mejhena ſkuſhnava pride, ſe meni ſerze podyra.

V' zhaſu je ena ſlaba rezh, od katire v' meni velika ſkushnava uſtane.

Inu kader jeſt menem, de ſim zelu shiher, kir jeſt nezh na obzhutem, ſe snajdem v' zhaſu od enga mejhenega vetra ene ſkuſhnave ſkorej premagan.

2. Satorej o Goſpud! poglej mojo revſheno, inu ſlabuſt, katira je tebi pouſod dobru snana.

Uſmili ſe zhes mene, inu potegni me is tega blata, de v' taiſtemu na obtizhim,

inu zeſu do konza savershen, inu premagan na oſtanem.

Letu je, katiru mene pogoſtu pobije, inu pred tabo k' ſhpotu ſtury, de jeſt taku lohku padem, inu ſe pregreſhim, inu zelu ſlab ſim temu hudemu nagnenju superſtati.

Akulih v' zhaſu na pride do pervolenja, vendes je meni ranmu teſhku, inu britku uſeſkusi ſkuſhnave terpeti, inu vſak dan v' vojſkuvanju shiveti.

Is tega bode meni moja ſlabuſt suana, kir vſelej lohkejſhe te poredne, inu nagnuſne miſli, inu domiſelki na mene planejo, inu pridejo, koker odidejo.

3. O ti uſigamogozhni Buh Israel, katir en gorezh ajſer sa te verne duſhe imaſh! O de bi enkrat pogledal na trud, inu mujo tvojiga hlapza, inu de bi ti njemu povſod, kamer ſe on bo obernil, inu v' vſeh rezheh na ſtrani ſtal!

Poterdi mene s' nebeſhko mozhjo, de ta ſtare zhlovek, inu tu revnu meſu, katiru temu duhu ſhe ni popolnema podloshnu, zhes njega na bo goſpoduvalu; super katire ſe je potreba vojſkvati, koker dolgu iv' ietemu revnemu shivlenju ſapo vlezhemo.

Ah kaj je letu s' enu revnu shivlenje, kir ni obeden pred britkuſtjo, nadlugo, inu shaloſtjo shiher; kir je vſe polnu ſhtrikov, inu ſovrashnikov!

Sakaj kader ena nadluga, ali ſkuſhnava prejide, pride supet ena druga, ja kir mi

ſhe s'to pervo ſe vojſkujemo, pride doſti drugeh na naglem zhes naſs.

4. Kdu bi letu shivlenje, katiru je polnu grenkuſti, inu britkuſti, inu s'tulkajn nadlugami, inu revami obloshenu, othl sa lubu imeti?

Koku more tudi enu shivlenje imenuvanu bitl, kir tulku ſmerti, iuu hudega rody?

Inu vender ſe ſhe lę sa lubu ima, inu veliku je taiſteh, katiri v' njemu resluſhtanje iſhejo.

Doſtikrat ſe temu ſvetu naprej vershe, de je sapeliv, inu poreden, prasen, inu napriden; vender na bo lohku sapuſhen, dokler tu poshellenje tega meſa prevezh oblaſtuje.

Ali ene rezhy tega zhloveka naklajnajo, inu vlezhejo ta ſvejt lubiti, ene pak njega sanizhuvati.

K'lubesni tega ſvejta vlezhejo tu poshellenje teh ozhy, tu poshelenje tega meſa, inu preusetnoſt tega shivlenja. Ali te ſhtrafenge, inu nadluge, katire na taiſte po pravizi pridejo, ſturę, de ſe ta ſvejt ſovrashi, inu gnuſsi.

5. Ali Bogu ſe uſmili! tu hudobnu resluſhtanje premaga tu temu ſvejtu sdanu ſerze, kir letu mejni, de v' obzhutlivoſti ſe veſsele snajde, dokler ſhe ni ne boshjo ſlatkuſt, ne lubesnivoſt te brumnoſti ne vidilu, ne okuſilu.

Tsiſti pak, katiri ta ſvejt popolnema sanizhujejo, inu ſe v' enemu ſvetemu pod-

vishuvanju Bogu ſlushiti ahtajo, posnajo to boshjo slatkuſt, katira je tem pravem sanizhvavzam tega ſvejta, ali tem, katiri ſe tem ſvejtu bodo relnizhnu odpovedali, oblublena: ony tudi vidijo ozhitnu, koku delezh, inu navarnu ſe ta ſvejt sayde, inu na kulkajn vish ſe ſam golſa.

XXI. POGLAVITNE DEJL.

De ſe v' Bugu ima zhes vſe dobrute, inu dary pozhivati.

1. *Hlap* Moja dusha! ty moresh vſelej zhes vſe rezhy, inu per vſih rezheh le v' Bogu pozhivati: sakaj on je ta vezhni pokoj tih Svetnikov.

O presladki inu prelubi JEsus! dodejli meni, de nobedem v' nobeni ſtvari moj pokoj inu moje veſselle jiſkov: ne v' ſrezhi, ne v' lepoti ne v' zhaſti, inu imenitnoſti, ne v' posemliski mogozhnoſti inu viſsokoſti, ne v' uzhenoſti inu brihtnoſti, ne v' bogaſtvu, inu snajdnih dellih, ne v' veſsellu, inu kratkozhaſnoſti, ne v' hvali ti ludy, ne v' troſhtu, ne v' vupanju, inu obetanju, ne v' poshellenju inu saſlushenju, ne v' darovih, katire ty ludemi dodejliti. ali noter ulyti samoresh, ne v' kakimu veſselu, inu obzhutenju, kateru je po mojimu ſerzu, tudi ne v' Angelih, inu Arhangelih, inu v' zeli nebeſhki trumi, ob kratkim: ne v' videozhih,

ali navideozhih rezheh, inu vſim tęm, karkol niſi ty, moj Bog! Temuzh v' ſamemu tebi dodejli meni pozhivati.

2. Sakaj ti moj Goſpud, inu Buh ſi zhes vſe rezhy ta nar bulſhe: ti ſi ſam ta nar vikſhe: ſam nar mogozhenſhe: ſam nar polneſhe, inu nar obllueshe: ti ſam nar lubesniviſhe, inu nar ſlajſhe: ti ſi nar lepſhe, inu nar perjetni, inu ſam nar shlahtneſhe, inn zhaſtitliviſhe zhes vſe rezhy, v' katiremu je vſe tu dobru ſkupej, inu popolnema, je vſelej bilu, inu bode.

Satu, kar ti meni svunej tebe daſh, resodevaſh, inu obetaſh, letu je meni vſe premalu, aku jeſt tebe ſamega na videm, inu popolnema na sadobim, inu na doſeſhem.

Sakaj moje ſerze na more reſnizhnu pozhivati; njemu ni popolnema sadoſti ſturjenu, temuzh de taſſtu v' tebi ſamemu pozhiva, inu taku zhes vſe dary, inu ſtvary ſe povsdigne.

3. O ti moj prelubesnive JEsus Kriſte, te nar zhiſteſhe lublenek, ti oblaſtnik vſih ſtvary! kdu bo meni dal peruti ene prave proſtuſti, al frajoſti, k' tebi ſe povsdigniti, inu v' tebi pozhivati.

Ah kedaj bom jeſt sadoſti mogel pokuſiti, inu viditi, koku ſladak ſi ti o moj Goſpud! inu Buh?

Kedaj ſe bom jeſt popolnema k' tebi obernil, de bom tebe taku lubil, de is lubesni pruti tebi ſam ſebe na bodem obzhutil, temuzh tebe ſamega bodem obzhutil na

eno visho, katęra ny vſim snana, inu vſo pozhutlivoſt preſęſhe.

Sdej pak jeſt pogoſtu sdihujem, inu noſem mojo revo, inu nadlugo is shaloſtjo.

Sakaj meni ſe vellku hudega v' ti dolini teh rev pergody, katiru mene doſtikrat smote, ishali, inu otemny, pogoſtu v' temu dobremu saderſhuje, inu reſtreſa, tudi drashbe, inu samota, de jeſt na morem obenega frej perhoda k' tebi imeti, ne tvojiga veſelega objemanja ushivati, katiru tvoji isvelizhani duhovni uſeſkusi uzhivajo.

Puſti ſe ſkus moje sdihuvanje, inu ſkus moje obilne reve tega ſvejta k' vſmilenju omehzhiti.

O JEsus ti ſvetloba vezhne zhaſty, en troſht te popotne duſhe, per tebi ſo moje uſta bres glaſa, inu moje molzhanje govory s' tabo.

4. Koku dolgu ſhe odlaſha k' meni priti moj Goſpud, inu Buh?

Ah de bi she enkrat k' meni revnemu othl pridti, inu mene veſelega ſturiti! Nej iſtegne on k' meni ſvojo roko, inu mene ubogega odreſhi od vſe britkuſtl.

Pridi O Goſpud! pridi, sakaj bres tebe na bo nobeden dan, ali ura veſela, sakaj ti ſi moje veſelje, inu bres te je moja miſa prasna.

Jeſt ſim reven, inu koker en jetnik is ſhpringarjami svesan taku dolgu, de ti mene s' luzhjo tvoje uprizhnoſti na resveſeliſh, mene

proſtega na ſturiſh, inu enu perjasnu oblizh je na perkaſhesh.

5. Nej drugi ludje na mesti tebi iſhejo, kar ſe njim bo lubilu, meni pak nezh drugega na dopade, inu na bode dopadlu, koker ti moj Goſpud, inu Buh, ti moje upanje, inu vezhnu isvelizhanje!

Jeſt na bom molzhal, ne prenehal tebe ponishnu proſiti taku dolgu, de ſe tvoja gnada nasaj poverne, inu de ti od snotrej k' meni govoriſh.

6. *Goſp.* Pole! tukej ſim jeſt, pole! jeſt ſim per tebi, kir ſi mene na pomuzh klizal: tvoje ſolse, shelle tvoje duſhe, tvoja pohlevnoſt, inu grevenga tvojiga ſerza ſo mene nagnile k' tebi pridti.

7. *Hlap,* Inu jeſt ſim rekal: Goſpud jeſt ſim tebe na pomuzh klizal, inu tebe ushivati shellil, jeſt ſim perpravlen vſe rezhy savol tebe sa nezh dershati, inu savrezhi.

Sakaj ti ſi mene popred obudil, de bi jeſt tebe iſkal.

Satorej zhaſt, inu hvala bodi tebi o Goſpud! kir ſi ti leto dobruto tvojimu hlapzu po veliki tvoji miloſti iſkasal.

Kaj bi imel tvoj hlapez ſhe dalej pred tabo govoriti, svunej ſamu, de ſe on pred tabo niſku ponisha, inu de vſelej ſpomni, de je ou en greſhnek, inu de nizheſer ni?

Sakaj tvoje glihe ni med vſim zhudami ne nebeſeh, inu na semli.

Tvoje della ſo vſe dobre, inu tvoje ſodbe reſnizhne, inu ſkus tvojo previdnoſt bodo vſe rezhy vishane.

Satu bodi tebi, o modruſt nebeſkiga Ozheta! zhaſt, inu hvala! nej te hvaljo moje uſta, inu moja duſha, Inu s' imano vſe ſtvarjene rezhy ſkupej.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od premiſhluvanja mnogiterih dobrut boshjih.

1. *Hlap.* Odpri o Goſpud moje ſerze k' tvoji poſtavi, inu poduzhi mene po tvojih ſapovdeh hoditi.

Dodejli meni tvojo volo saſtopiti, inu s' veliko ponishnoſtjo tvoje dobrute vſe ſkupej, inu vſsako poſębej dobru premiſhluvati, de bodem samogel tebi eno vredno sahvalo sa talſte dati.

Jeſt pak vęm, inu ſposnam, de jeſt tebe tudi sa to nar majnſhi tvojih dobrut vredno hvalo, na premorem poverniti.

Jeſt ſim vſih tvojih dobrut, katire ſo meni dodejlene, navreden, inu kader ſi jeſt tvojo viſokuſt k' ſerzu usamem, moj duh pred tvojo velikoſtjo omaga, inu opęſha.

3, Karkuli mi na duſhi, inu na teleſu imamo, inu kar mi od snotrej, inu od svunej k' isvelizhanju te duſh, inu k' nuzu tega shivota poſedemo, letu je vſe tvoja dobruta.

Sa tęga volo ſe ſpodobi, de mi tebe, koker enga dobriga, inu miloſtvega dobrutneka, od katirega ſmo vſe tu dobru prejeli, hvalimo.

Deſlih je eden vezh, eden mejn prejel, vender vſe letu je tvoje, inu bres tebe na more obeden tudi to nar majnſhi rezh imeti.

Katir je vezhi dary prejel, ſe nima ſhtemati, koker de bi blu letu njemu savol negovega saſlusherja danu, tudi ſe nima zhes druge pousdigniti, ne tega, katir majnſhi darove ima, sanizhvat; dokler taiſt bode sa vezhega, inu bulſhega dershan, katir ſam ſebi mejn perpiſhe, inu ſe pohlevneſhe, bel andohtlevu hvaleshnega iſkashe.

Inu katir ſam ſebe sa del revnega dershy, inu sa bel nauredniga ſode, leta je perpravneſhe, vezhi gnade, inu darove sadobiti.

3. Katir je pak malu darov, inu gnad prejel, nima satu shaluvati, ne sa slu useti, tudi nekar temu, katir vezh ima, satu navoſhliv biti: temuzh na tebe ſamega gledati, inu tvojo dobruto ſhe vezh hvaliti, kir ti tvoje dary, inu gnade taku obilnu, inu radavolnu bres vſega naſhega saſlushenja, bres reslozhka teh perſhon vendejliſh.

Vſe rezhy pridejo od tebe, satu imaſh v' vſeh rezhęh pohvalen biti.

Ti vęſh, kaj ſe ſlehernemu ima dati; inu sakaj leta vezh, une pak mejn ima; katiru ſe vſe tebi, nekar nam ſpodobe,

reslozhiti, per katirimu vſeh ludy saſlushenje je reslozhenu, inu preudarjenu.

4. Satorej o moj Buh! jeſt tudi dershim sa eno veliko dobruto, de eden veliku nima, savol katirega bi njemu od svunej od ludy ena zhaſt, inu hvala doſhla, taku, de kir on to revnoſt, inu boſhtvu ſvojiga ſtanu premiſli, is tega nekar le v' nobeno shaloſt, al zaglivoſt na pade, ampak veliku vezh troſhta, inu veſelja nad tęm ima.

Dokler ti o Goſpud ſi uboge, ponishne, inu od tega ſvejta saversheне ſebi sa tvoje perjasneke, inu domazhe isvolil.

Letu ſprizhujejo tvoji lubesnivi Apoſteli, katire ſi ti sa Firshte, inu Vajvode zhes zelo semlo poſtavil.

Ony vender, kir ſo na letemu ſvejtu shiveli, ſe niſo pertoshili; ſo bli pohlevni, inu krotki bres vſe hudobe, inu golfije, taku, de ſo ſe tudi veſelili savol tvojiga imena fershmajhti, ali saſhpotvanje terpeti, inu kar je temu ſvejtu supernu, ſo ony s' velikem veſeljam na ſe useli.

Sategavolo nima enga, katir tebe o Goſpud! lubi, inu tvoje dobrute ſposna, nezh taku reſveſeliti, koker de ſe tvoja vola v' njemu dapolne, inu njemu dopade, kar ti ſturiſh, koker ſi od vękumej namejnil.

Letu ima njemu taku dopaſti, inu v' letemu ima on en takeſhen troſht imeli, de bi on ravnu taku rad ta nar majnſhi bil, koker en druge shelly ta nar vezhe biti.

Inu de on taku dobru s' tem sadnem, koker s' tem pervem mestam sa lubu usame: de taku rad je sayershen, inu sanizhuvan, inu nobenega velikega imena inu hvale na shelly imeti, koker ke bi bil teh vezheh, inu pred drugimi na temu svejtu sposhtuvaneh eden.

Sakaj tvoja sveta vola, inu lubesn tvoje zhasty ima v' njegovimu serzu vse rezhy presezhi, inu vezh njega troshtati, inu bel njemu dopasti, koker vse njemu dane dobrute, ali katire she s'zhasam njemu imajo dodejlene biti.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od shtireh rezhy, katire velik myr ti dushi perneso.

1. *Gosp.* Syn! sdej te bom uzhil ta pot tega myru, inu enga prov prostega serza.

2 *Hlap.* Sturi o Gospud! koker praveſh, sakaj meni je perjetnu letu saſliſhati.

3. *Gosp.* Moj syn! posliſej se enga drugega volo vezh, inu rajſhj, koker svojo sturiti.

Isvoli vselej rajshi to nar majnshe, koker to vezhi tih posemelskih dobrut imeti.

Ishi vselej tu spodnu mesto, inu slednemu podloshen biti.

Shelli, inu prosi vselej, de vola boshja bode nad tabo dopolnena.

Pole! en takęſhen zhlovek pride noter v'te prave kraje tega myru, inu pokoja.

4. *Hlap.* Goſpud! letu tvoje govorjenje je kratku, alį ima v' ſebi veliko popolnemoſt.

Je kratku v' beſedah, ali polnu ſkrivnoſti inu obilnu v' nuzu.

Sakaj aku bi jeſt letu sveſtu dershal, bi mene taku lohku ena shaloſt na mogla odjiti.

Sakaj kulkukrat jeſt en napokoj, ali teshavo obzhutem, samerkam, de ſi od tega nauka odſtopil.

Ali ti, katir vſe samoreſh, inu tu gorijemanje teh duſh sa lubu imaſh, dodejli meni eno obilneſhe gnado! de bodem mogel tvoje govorjenje dopolniti, inu moje isvelizhanje popolnema gviſhnu ſturiti.

M O L I T U V.

Super te hude miſli.

5. *Hlap.* O Goſpud moj Buh! nekar na bodi delezh ob mene: moj Buh! pride meni k' pomuzhi. Sakaj hude inu prasne miſli v' meni gori vſtajajo, inu en velek ſtrah mojo duſho ſtiſka.

Koku bom bres ſhkode ſkus perſhl, inu koku ſe bom vun iſtergal?

6. *Goſp.* Jeſt pojdem pred tabo, inu bodem te mogozhne ponishal, jeſt bodem

urata te jezhe odperl, inu te ſkrivnoſti teh ſkrivneh rezhy bodem tebi resodel.

7. Sturi taku o Coſpud! koker praveſh, inu nej sginejo pred tvojim oblizhjam vſe pregreſhne miſli.

Letu je moje savupanje, inu moj edin troſht, de jeſt v' vſi moji nadlugi, k' tebi perbejshim, v' tebe virjem, inu saupam, tebe is zeliga mojiga ſerza na pomuzh kli-zhem, inu na tvoj troſht poterpeshlivu zhakam.

MOLITUV.

Sa reſvetlenje te pamete.

8. *Hlap.* O dobrutliv JEsus! reſvetli mene s' to ſvetlobo te snoterne luzhi, ſpeli od prebivalſha mojiga ſerza vſo temoto.

Varvej mene od mnogiterih reſtreſeneh miſli, inu presheni vſe ſkuſhnave, katire meni ſylo delajo.

Vojſkuj ſe mozhnu sa me, inu satari v' meni vſe k' hudemu drashlive shellę, de ſkus tvojo muzh myr poſtane, inu de ſe tvoja zahſt, inu hvala v' tvoji ſveti hiſhi, tu je v' eni zhiſti vęſty s' veſsellam poje.

Sapovi tem vetram, inu hudem vremenam: rezi temu murju: bodi pokojnu, inu ti mersli burji mojiga napokojniga ſerza potihni, inu bode sdajzi tihu poſtalu.

9. Poſhli vunkej tvojo luzh, inu tvojo reſnizo, de bode ſvitile na ti semli, sakaj jeſt ſim ena prasna, napridna, inu puſta semla, dokler ti mene na reſvetliſh.

Isly zhes mene od sgor doli tvojo gnado, inu polivej moje ſerze s' nebeſhko roſso: podej meni vode te andohte; to ſuho semlo s' taiſto poſhkroſi, de bode dober, inu nar bulſhe ſad perneſſla.

Povsdigni moje ſerze, katiru tęsha teh grehov doli tlazhi, inu vſe moje shellę vishej k' nebeſhkim rezhęm, de ſe bode nieni toshilu na posemelſke rezhy miſliti, potem kir bom to ſlatkuſt tega vezhnega isvelizhanja okuſil.

Odtergej, inu smekni mene od vſega naobſtojezhega troſhta, inu veſelja teh ſtvary, sakaj nobena ſtvarjena rezh namore moje shellę popolnema k' pokoju perpraviti, inu potroſhtati.

Sdrushi mene s'abo s' eno naresveſſlivo sveso te lubesni, sakaj ti ſam ſi sadoſti temu, kir tebe lubi, inu bres tebe ſo vſe rezhy prasne, inu sa nizh niſo.

XXIV. POGLAVITNE DEJL.

De ſe iniamo anati radovednega ſpraſhuvanje od drugeh ludy sadershanja.

1. Goſp. Syn! na bodi radoveden, inu prasne ſkerby na imej.

Kaj tebi amgrę letu, al un? sa mano ti hodi.

Kaj je tebi mar satu, aku je leta takeſhesn, ali takeſhen, ali pak de leta taku, inu taku govory, ali della?

Tebi ni potreba sa druge odgovor dajati, ampak ſam sa ſe boſh mogel enkrat rajtengo dajati. Sakaj ſe tedej umeſs meſhaſh, inu samotavaſh? Pole! jeſt ſlehernega posnam, inu jeſt videm vſe rezhy, katire ſe pod nebam pergodę: videm inu vęm, koku s' enem ſlednem ſtoji, kaj on miſli, kaj on ozhe, inu h' kajsenemu zilu inu konzu je ujegova manenga nagnena

Meni tedej ſe imajo vſe rezhy isrozhiti, ti pak ohrani ſe v' dobremu myru, inu puſti ſlednega dellati, kar ozhe.

Uſe bode zhes njega ſamega perſhlu, karkuli bo dellal, ali djal; sakaj on namore mene golfati, inu meni ſkriti, ali pertayti eno rezh.

2. Na imej ſkerby sa ſenzo enga velikega imena, na shelli tudi to perjasnoſt s' doſti ludy, ne nejh ſuſebno lubesn.

Dokler lete rezhy doneſo veliku reſtreſenje, inu temoto v' ſerzę.

Jeſt bi rad tebi nebeſhke, inu ſkrivne rezhy resodel, inu moje beſede s' tabo govoril, aku bi ti mojiga perhoda svęſtu perzhakal, inu meni urata tvojiga ſerza odperl.

Bodi ſkerben inu previden, zhuj v' molitvah, inu ponisſhej ſe v' vſeh rezhęh.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

V' komu ſtoji ſtanoviten myr tega ſerza, inu enu pravu gorijemanje v' ti bruminoſti.

1. *Goſp.* Syn! jeſt ſim djal: myr vam jeſt sapuſtim, moj myr vam dam, nekar, koker ga vam daje ta ſvejt, jeſt vam dam.

Uſi ludje shellę ta myru, ali tega, kar k' enemu pravemu myru ſliſhe, ſe vſi na poſkerbe.

Moj myr ſe snajde per teh, katiri ſo pohlevnega, inu krotkega ſerza. Tvoj myr imaſh v' velikemu poterpleuju iskati.

Aku bodeſh mene poſluſhal, inu ſe po mojimu glaſu vishal, boſh samogel veliku myru ushivati.

2. *Hlap.* Kaj imam jeſt tedej ſturiti?

3. *Goſp.* V' vſeh rezhęh mirkej, inu gledej na ſe, kaj dellaſh, inu kaj goworiſh, inu vſo tvojo miſl na tu vishej, de boſh meni ſamemu dopadel, inu de svunej mene nezh na boſh shellil, ne iſkal.

Tudi drugeh ludy djanje, inu beſede nimaſh ferbeshnu ſoditi, inu ſe na meſhej, inu na samotej v' te rezhy, katire niſo tebi isrozhene, tedej ſe bo lohku sgodilu, de boſh poredkem, inu malu shalen, inu nadleshen.

De bi pak zelu nobeno shaloſt, ali nadlugo na obzhutil, ne obene teshave na ſerzu, ali shivotu na terpil, letu je en ſtan, katir ſe nekar v' ſedanemu zhaſu, temuzh v' vezhnemu pozhitku snajde.

Satorej nimaſh mejniti, de ſi ti ta prave myr neſhil, aku nobene teshave na obzhuteſh, tudi ſi nimaſh dosdevati, de takrat dobru s' tabo ſtoji, kader nobenega superneka na nimaſh; nekar na misli, de je letu ena popolnemaſt, kader ſe vſe rezhy po tvoji voli godę.

Nekar ſe tudi sa velikega na ſhtemej, inu na miſli, de ſi v' ene ſuſebni lubesni per Bogu, aku ſe v' eni veliki andohti, inu ſlatkuſti snajdeſh, sakaj v' letem vſem ſe na ſposna, de eden to zhednoſt lube, tudi na ſtoji v' letemu tu gorijemanje, inu popolnema brumnoſt tega zhloveka.

4. *Hlap.* V' zhim o Goſpud! tedej ſtoji?

5. *Goſp* V' letemu, de ſe ti is zelega tvojiga ſerza boſhji voli gori ofraſh, inu na iſheh le ſamu tvoj dobizhik, ne v' mejheneh, ne v' velikeh rezheh, ne v' letemu zhaſu, ne v' ti vezhnoſti, taku de enakega ſerza med ſrezho, inu naſrezho oſtaneſh, inu sa obedvoje Boga sahvaliſh.

Aku boſh v' saupanju taku mozhan, inu poterpeshliv, de ti po tem, kir tebi bode ta notrejne troſht oduset; tvoje ſerze perpraviſh ſha vezhi rezhy terpeti, inu de ſe sa pravizhnega na dellaſh, ter na rezhesh, de vezh teripſh, koker ſi vreden, temuzh

de moje uſhafanje v' vſeh rezhęh sa pravizhnu dershiſh, inu hvaliſh, takrat bodeſh po temu pravimu, inu pravizhnemu potu tega myru hodil, inu boſh gviſhnu vpanje imel, moje oblizhje v' velikemu veſelju enkrat gledati.

Aku boſh k' tvojimu popolnema sanizhuvanju perſhl, imaſh vęditi, de takrat bodeſh obilne myr ushival, kulker ſe samore na letemu ſvejtu, koker v' eni ptuji desheli, ushivati.

XXVI. POGLAVITNE DEJL.

Koku imenytna je proſtoſt tega ſerza, katira ſe vezh ſkus ponishno molitvo sadoby, koker ſkus branje.

1. *Hlap.* Gоſpud! letu je dellu enga popolnema brumnega mosha, nikoli ſvoje ſerze premiſhluvanja nebeſhkeh rezhy odtegniti, inu med veliku ſkerby, koker bres vſe ſkerby shiveti, inu hoditi, ne po navad enga namarniga, inu leniga zhloveka, temuzh s' enem proſtim ſerzam, katiru k' nobeni ſtvary s' naſpodobnem poshellenjam ni pervęsanu.

2. Jeſt tebe pohlevnu proſim, o dobrutlive Buh! varvej mene od ſkerby tega shivlenja, de na bom prevezh samotan, prevsdigni meni te velike potrebe tega shivota, de na bom ſkus reslushtanje ujet; odreſhi

mene od vſeh saderſhb te duſhe, de na bom ſkus tesho ti nadlug omagal, inu doli padl.

Na pravem od teh rezhy, katire ta poſvejtna perproſhena s' zelem poshellenjam iſhe, inu shelly, temuzh od teh nadlug, s' katirem je duſha tvojiga hlapza ſkus gmeju prekletvo te mertvaſhke nature obloshena, inu katira njo teshę, inu perdershujejo, de ona v' to proſtuſt, ali frajoſt tega duha, kulkukrat ſe nje slube, namore noterjiti.

3. O moj Buh! ti naisrezhena ſlatkuſt, preoberni meni v' grenkuſt vſe shivotne troſhte, katiri mene od lubesni vezhnih rezhy odbijajo, inu me ſkus kasanje ene resluſhtlive dobrute hudobnu k' ſebi vabjo. Na puſti o Goſpud! de bi bil golſan, na puſti, de bi mene meſu, inu kry premagala, de bi bil od tega ſvejta, inu njegove kratke zhaſti sapellan: Na puſti hudizhu, inu njegovi pregnanoſti mene omotiti, inu dolipotreti. Dodejli meni muzh k' superſtanju, poterpeshlivoſt k' terplenju, inu ſtanovitnoſt, de obſtojim. Dej meni na meſtu poſvejtneh troſhtov tu ſlatku masilu tvojiga duha, inu na meſtu te teleſne lubesni uly meni noter to lubesn tvojiga imena.

4. Pole! Jęd, pitje, oblazhilu, inu druge rezhy, katire k' ohranjenju, inu shivlenju tega shivota ſlushjo, ſo temu prov andohtlevemu duhu nadleshne, inu teſhke. Dej meni o Goſpud! ſe takeſhneh potreb s' maſo poſlushiti, de na bom s' prevelikem

poſhellenjam v' tajiſte sapleden. Vſe rezhy saurezhi ni potreba dokler ta natura more ohranjena biti, eno preobilnoſt pak iſkatinu po reſluſhtanju sahajati, ta poſtava prepouduje, sakaj ſzer bi tu meſu zhes tega duha ſe povsdigualu.

Jeſt ponishnu proſim, de v' leteh rezheh tvoja roka mene visha, inu podvuzhy, de ſe v' enemu, ali drugemu kej prevezh na sgody.

XXVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta ſamoleſtna lubesn naſs od vezhne dobrute narvezh saderſhuje.

1. *Goſp.* Syn ti moreſh vſe sa vſse dati, inu zelu nezh tvojiga, koker ſvoje obderſhati. Imaſh vęditi, de tebi tvoja ſamoleſtna lubesn vezh ſhkodva, koker karkuli s' ena rezh na semli. Vſaka rezh po velikoſti te lubesni, katiro k' taiſti imaſh, ſe tebe mejn; ali vezh dershy. Aku je tvoja lubesn ozbishena, ſama na ſebi, inu dobru vishana, na bo tebe nohena ręzh svęsanga imęla. Nekar na poshelli, kar tebi imeti ni dopuſhenu. Nekar na shelli imeti, kar tebe samore sadershuvati, inu te snotrejni frajoſti obropati. Zhudnu je tu, de ſe ti is zelega tvojiga ſerza ſam ſebe meni na isrozhiſh, inu ſam ſebe zhes na daſh is vſem tem, kar ti shelleti, inu imeti samoreſh.

2. Sakaj ſe ſkus prasnu shaluvanje dolineſeſh? sakaj ſe ſkus napotrebne ſkerby trudeſh? Stoj, inu dershi ſe tega, kar meni dopade, inu na boſh nobeno ſhkodo terpel. Aku ti iſheſh letu, ali ozheſh savol tvojiga nuza, inu dopadenja tukej, ali tamkej biti, nigdar na boſh k' pokoju perſhl, inu na boſh od ſkerby proſt; sakaj v' vſeh rezheh ſe bode kej snajdlu, katiru bode na ſebi kakſhnu pomankanje imelu, inu v' vſakemu kraju ſe bode kakſhnu superſtanje pruti tebi snajdlu.

3. Satorej je sa tebe bolſhi, te svunanje rezhy sanizhvati, inu s' korenyno is ſerza sruti, koker pak taiſte doſęzhi, ſali pogmirati, inu letu imaſh ti saſtopiti ne le ſamu od premoshenja, dnarjov, blaga, inu perhodiſh, temuzh od poshellenja prasne hvale, inu zhaſty, katiru vſe ſkupej is ſvetam vred prejide. En krej malu varje, aku manka ta duh tega ajfra; tudi na bo dolgu obſtal ta myr, katir ſe od svunej iſhe, aku ta ſtan, inu uſhafanje tega ſerza pomankanje ima enga ſtanovitnega grunta ene prave brumnoſti, tu je, aku ſe ti mene na boſh dershal. Spreminiti ſe samoresh ti, ampak ne pobolſhati. Sakaj v' ti pervi perloshnoſti, katira ſe tebi bode pergodila, inu bode gorl uſeta, boſh ti letu, kar ſi ſe ogibal, neſhil, inu ſhe vezh.

MOLITUV.

Sa ozhiſhenje tega ſerza, inu sa nebeshko modruſt.

4. *Hlap.* O Goſpud poterdi mene ſkus to gnado ſvetega Duha.

Dej meni muzh, de bom v' snotrejnzemu zhloveku poterden, ſprasni moje ſerze od vſe prasne ſkerby.

Na puſti me ſkus velike shelę eneh, ali drugeh rezhy, shlahtneh, ali poredneh, ſem ter kje vlezhi, temuzh ſturi, de jeſt vſe rezhy dershim sa prejdejozhe, kir jeſt s' njemi red bom enkrat preſhi, sakaj nezh ni obſtojezhega pod ſonzam, vſe ſkupej je prasnu, inu golu, inu ena teshava tega duha. O Goſpud! dodejli meni nebeſhko modruſt, de ſe jeſt nauzhim, tebe zhes vſe rezhy iſkati, inu najdti, tebe zhes vſe rezhy snati, inu lubiti, inu vſe tu drugu po vishanju tvoje modruſti, koker je ſamu na ſebi, saſtopiti. Dodejli meni tega katir ſe meni raduje, ali perlisuje, modru ſe ogibati inu tega, katiri je meni super, poterpeshlivu preneſti, sakaj letu je ena velika modruſt, de ſe eden od ſlednega vetra teh beſedy na puſty omajati, inu te perlisnive ſirene, ali sapelive poſvejtne shellę na poſluſha. Na takeſhno visho ſe na temu szhetemu potu prov shiher naprejgrede.

XXVIII. POGLAVITNE DEJL.

Super te hudobne jesike teh opravlauzov.

1. *Gosp.* Syn! nekar sa slu gori nausemi aku nekateri nezh dobrega od tebe na dershę, inu pravjo, kar ti narad flishesh.

Ti imash she hujshe rezhy od sebe dershati, inu imash miſliti, de nobeden ni ſlabeſhi, koker ſi ti. Aku tvoje rezhy od snotrej dobru ſtoje, ſe na bosh veliku ahtal teh memu leteozheh beſedy. Ni ena mejhena modruſt, v' enemu hudemu zhaſu molzhati, inu ſe od snotrej k' meni obernìti, ter ſe od zhloveſhke ſodbe na puſtiti motiti.

2. Tvoj myr inu pokoj nima biti v' zhloveſhkeh uſteh, sakaj nej tvoje rezhy dobru, ali hudu vuniskladajo, satu nisi en druge zhlovek. Kje je ta prave myr, inu ta prava zhaſt? ni le vſe v' meni? Satu katir na shelly ludem dopaſti, inu ſe njem na boy ſe samiriti bode velek myr ushival. Od napzhene lubesni, inu prasniga ſtrahu pride veſs napokoj tega ſerza, inu smotnava teh pozhutkov.

XXIX. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe ima Buh v' eni nadlugi, ali britkuſti na pomuzh klizati inu zhaſtiti.

1. *Hlap.* Bodi tvoje ime o Goſpud! zheſhenu na vekumej, de ſi leto ſkuſhnavo, inu nadlugo othl puſtiti zhes mene pridti. Jeſt tajſti na morem ubeshati, meni je tedej potrebnu k' tebi perbeshati, de meni pomagaſh, inu meni taiſto na dobru oberneſh.

Goſpud! pole, sdej ſim jeſt v' britkuſti, inu mojimu ſerzu ni dobru, kir mene ena velika teshava ſtiſka.

„Ja moj lubesnive Ózha! kaj bi imel jeſt rezhi? od vſih ſtrany me nadloge ſtiſkajo, ohrani, inu reſhi mene v' leti uri. Ali satu ſim jeſt k' ti uri te britkoſti perſhl, de bi zheſhen, inu poſvizhen bil, katiru ſe bo sgodilu, kader bom slu ponishan, inu potler ſkus tebe odreſhen.

Puſti ſi, o Goſpud! dopaſti, de mene odreſhiſh, dokler jeſt uboge, kaj samorem ſam bres tebe ſturiti, inu kam pojdem? O Goſpud! dej meni tudi sa sdej tu poterpenje, pomagej meni; o Goſpud inu Buh! taku ſe jeſt na bom bal, deslih bi ſhe tolkajn teshej obloshen bil.

2. Inu sdej, kaj bi imel jeſt k' temu rezhy koker letu: o Goſpud! isgodi ſe tvoja vola: jeſt ſim dobru saſlushil tako shalen, inu obteshan biti?

Je potreba, de jeſt terpim, o de bi ſe letu poterpeshlivu godilu do taiſtehmal, de tu hudu vreme prejde, inu enkrat bulſhe rata.

Tvoja roka pak je vſegamogozhna, inu dobru samore to ſkuſhnavo od mene oduseti, inu njeno napokojnoſt utolashiti, de jeſt do konza na omagam, koker ſi ti moj Goſpud, inu moja miloſt! poprej she doſtikrat s' mano ſturil.

Inu kulku teshejſhe je moje terplenje, tulkajn loshejſhe je tvoji deſni roki, kir ſi ta nar vikſhe, meni preloshiti.

XXX. POGLAVITNE DEJL.

Buh ſe ima sa pomuzh proſiti, inu na njega saupati, de bode super gnado dodejluv.

1. *Goſp.* Syn! Jeſt ſim ta Goſpud, katir na dan te britkuſti muzh dam, inu potroſhtan.

Pridi k' meni, kader tebi dobru na pojde, kar narvezh saderſhuje ta nebeſhke, troſht, le letu, dokler ſe preposnu k' molitvi podash.

Sakaj prejden ti mene ſkerbnu proſeſh, veliku poſvejtneh troſhtov popred iſheſh, inu ſe v' svunajneh rezhęh veſeliſh.

Satu ſe sgody, de vſe skupej tebi malu pomaga, dokler na ſposnaſh, de ſim jeſt taiſt, katir lete, katiri v' mene savupajo, od

njeh nadlug reſhim. Sakaj svunej mene ni nobene prave pomuzhi, nobenega nuzniga ſvejta, ne obſtojézhega pervarvanja.

Sdej, kir je vihar utihnil, ſvojiga duha ſkup ſpravi, inu oberni ſe k' meni, k' ti luzhi moje milosti. Sakaj jeſt ſim blisu, (prave ta Goſpud) de vſe popravem, ter tudi popolnema, inu obilnu dobru naredim.

2. Mejneſh le ti, de je meni kej preteſhku? Ali de ſim tajiſtemu enak, katir eno rezh rezhe, inu tajiſto na ſtury?

Kje je tvoja vira? ſtoj terdnu, inu ſtanovitnu.

Bodi koker en ſtanoviten, inu terden moſh, tebi bo troſht ob pravemu zhaſu perſhl.

Poterpi, inu zhakej na mene, jeſt ozhem k' tebi pridti, inu tebe osdraviti.

Ena ſkuſhnava je, katira tebe drashe, inu en prasen ſtrah, katir tebe mami.

Kaj ſe doby ſkus to ſkerb sa perhodne nadloge drugega, koker ena shaloſt zhes to drugo? En ſleherne dan je ſam sa ſe sadoſti teshaven,

Prasnu, inu nanuznu je, de ſe savol perhodneh rezhy shaluje, al veſely, katire ſe morebiti na bodo nikoli sgodile.

2. Letu ſizer per zhlovęku nizh nasnaniga ny, de ſe njemu takſhne rezhy dosdęvajo, al vender letu je enu snamine eniga ſlabiga ſerza.

Dokler ta ſovrashnek na porajta, aku on katiriga s' reſnizo, ali s' leshnivemi rezh-

my omoti, inu sapele, ali aku on s' lubesnjo teh uprizhneh, ali is ſtraham teh perhodneh rezhy enga okuliversheh.

Nima ſe tedej tvoje ſerze preſtraſhit, ali bati.

Virvej v' mene, inú v' mojo miloſt saupanje imej.

Kader ti męniſh, de ſi delezh od mene, ſem doſtikrat ſhe blishej per tebi.

Kader meniſh, de je ſkorej vſe sgubleno, je takrat perloshnoſt blisu, ſhe vezhi ſaſlushenje ſkup sbirati.

Ni kmalu vſe sgublenu, kader ena rezh ſe dargazhi, koker bi ti rad imel, pergody.

Ti nimaſh ſoditi, koker ſe tebi sdej ena rezh dosdeva; ti tudi nimaſh v' eni ſledni teshavi, pridi she od koder ozhe, zagovniti al bati, koker de bi upanje she bilu sgiblu is taiſte ſe vunſpraviti.

4. Ti nimaſh meniti, de ſi do konza sapuſhen, kader jeſt tebi nekatire nadluge na en zhaſs poſhlem, ali ta pervoſhene troſht odusamem, sakaj taku, inu na takeſhno visho ſe gre pruti nebeſam.

Inu bres vſega zvibla je sa tebe, inu druge moje ſlushabenke bolſhi, de vi boſte s' nadlugami, inu supernoſtmi dobru poſkuſheni, koker de bi vſe rezhy po vaſhi voli imęli.

Jeſt vęm te ſkrivne miſli: satu je k' tvojimu isvelizhanju ſylnu dobru, inu nuznu, de je tebi v' zhaſsih puſtu per ſerzu, satu, de ſe kje morebiti, v' temu, kir bi tebi

lov ſhlu, na preusameſh, inu ſam ſebi v' tamu, kar ſhe niſi, nadopadeſh.

Kar ſem jeſt tebi dal, samorem supet useti inu supet dati, kader bode meni dopadlu.

5. Kar bodem jeſt tebi dal, moje oſtana, inu kader bom jeſt tajſtu nasaj usel, jeſt niſim tebi tu tvoje odusel, sakaj moj je ſledne dober dar.

Kader jeſt tebi nekateri teshave, ali supernoſti poſhlem, nimaſh navolen biti, inu zaglivega ſerza poſtati.

Jeſt samorem sdajzi taiſte tebi preusdigniti, inu vſe teſhave v' veſele preoberniti.

Vender ſem jeſt pravizhen, inu velike hvale vreden, kir na takeſhno visho s' tabo dellam.

6. Aku bi ti pametn bil, inu reſnizo ſposnal, bi tebi savol supernoſt, inu teshav v' shaloſti ſerze na imelu upaſti, temuzh ti bi ſe imel veliku vezh veſeliti, inu mene sahvaliti, ja leru sa enu ſuſebnu veſelje dershati, de tebi is shaloſtjo teshave dellam, inu tebi na persaneſem.

Koker je mene lubil moj Ozha, taku jeſt vaſs lubem, iem rekal mojim Lubem Jogram, katire jeſt niſim poſlal k' poſvejtnemu veſelju, temuzh k' velikimu vojſkvanju, nekar k' zhaſty, temuzh k' sanizhuvanju, nekar k' lenobi, temuzh k' dellu, nekar k' pozhitku, ampak veliku ſadu v' poterpeſhlivoſti pernesti. Moj ſyn! ſpomni na lete beſede.

XXXI. POGLAVITNE DEJL.

Usse ſtvary ſe imajo na ſtran puſtiti, de ſe ta Stvarnek najde.

1. *Hlap.* O Goſpud! jeſt dobru poterbujem ſhe vezhi gnado, de jeſt kjekej pridem kir mene nobeden zhlovek, ne nobena ſtyar na bo mogla sadershuvati.

Sakaj koker dolgu mene ena rezh nasajdershy, ſe na morem k' tebi frej pousdignit.

Shelil je un frej ſe pousdignit, katir je djal: *Kdu bo meni dal perute, koker enemu golobu, taku ſe bodem pousdignil, inu bodem pokoj najdel.*

Kaj je bel pokojnu, koker enu taku oku, katiru v' vſih rezheh le na Boga gleda? inu kdo je bel proſt, koker eden, katir na letemu ſvejtu nezh na shelly?

Satu je potreba zhes vſe ſtvary ſe povsdignit, al per tajiſteh ſamu memu jiti, inu ſebe popolnema sapuſtiti, v' enemu samakneniu tega ſerza biti, inu premiſhluvati, de ti o Stvarnik vſeh rezhy s' temi ſtvarmy nezh enakega imaſh.

Aku ta zhlovek na bo od vſeh ſtvary odvęsan, namore prov frej na boshje rezby miſliti.

Satorej ſe prov malu takih ludy snajde, katiri ſvoje shivlenje v'premiſhluvanju doperneſso, kir je prov malu takih, kateri ſe vſih prejideozhih rezhy, inu ſtvary ſerbęgajo.

2. K' temu je ena velika gnada potreb-na, katira to dusho pousdigne, inu njo sámo zhes sebe gori vun postavi.

Inu aku ni ta zhlovek v' duhu pousdignen, inu od vseh stvary prost, ter s' Bugam vess sklenen, karkuli on sastopi, ali kar on ima, nima sa veliku dershanu biti.

Dolgu bode taist mejhen, inu nisku leshal, katir kaj sa veliku shtema, svunej to edino, naismirjeno inu vezhno dobruto.

Sakaj kar je svunej Boga, tu je en nezh, inu ima sa nezh dershanu biti.

Velek reslozhek je med modrustio enga resvetlenega, inu bogabojezhega zhlovéka, inu med sastopnostjo enga uzhenega, inu pridnega modrijana.

Veliku shlahtnejshe je ta uk, katir doli is boshjiga noterdajanja pride, koker leta, katir se skus zhlovesshko umetalnost s' veliko mujo sadoby.

3. Veliku se njeh najde, katiri shelę boshje rędzhy spremishluvati, inu ogleduvati, kar pak k' temu slishe, se ony na posli-fajo sturiti.

Ena velika sadershba je, de se le v' svunaineh rezhęh sastoji, inu se malu preskerby, kar k' enemu popolnema dolitrenju tega shivota slishe.

Jest navędm, kaj je tu, kajsen duh nass vodi, inu napelluje, ali kaj menemo my, de my, kir sa duhovne, ali bogabojezhe dershani, inu imenuvani bodemo, vender

tulkajn muje, inu tulkajn ſkerby sa te prej deozhe, inu prasne rezhy imamo, inu o naſheh snotrejneh rezhy, koku je s' naſhimi duſhami uſhafanu, poredku is prov ſkupſpravlenem miſljam prevdaremo.

4. O Bogu ſe uſmili! de kir ſe mi le enu mejhenu v' duhu ukup ſpravemo, sdajzi supet vunplanemo, inu naſhe della s' enem ojſtrem ſpraſuvanjam na prevagamo.

Na pomirkamo, kje naſhe shellę tizhe, inu nazhiſtu je vſe naſhe djanje, na obshalujemo.

Kir je vſe zhloveſtvu ſvoje pota, lali shivlenju blu resdjalu, satu je bil perſhl ta veliki potop.

Dokler tedej naſhe snoternu poshelenje, inu nagnenje slu pokasenu, na more dergazhi biti, koker de naſhe della, katere ſo enu snamine, tega pomankanja snoterne mozhy, bodo ſpazhene.

Is enga zhiſtega ſerza pride ta ſad enga brumnega shivlenja.

5. Kulku, inu kaj je kdu ſturil, bode upraſhanu koku veliku je pak ta ajfer inu ta zhednoſt, is katere on della, na bode taku ſkerbnu prevdarjenu.

Se upraſha, aku je kdu mozhan, bogat, lep, saſtopen, en dober piſar, en dober peuz, en dober dellovez, aku je pak ubog v' duhu, poterpeſhliv, krotak, pohlevn, inu koku je od snotrej uſhafan, njih malu upraſha.

Skus naturo ſe lete svunajne rezhy tega zhloveka ogledajo, ali ſkus gnado ſe te snoterne rezhy vidijo.

Ta natura bode doſtikrat ogolfana, ta gnada ima saupanje na Boga, de na bode omotena, inu sapellana.

XXXII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek ſam ſebe satajiti, inu vſe shelle krotiti.

6. *Goſp.* Syn! ti namoreſh te popolnema frajoſti ushivati aku ti ſam ſebe do konza na satajiſh.

Koker eni jetniki v' shelesju ſo tajiſti, katiri tu leſtnu, inu ſami ſebe lubjo, katiri ſo lakomni radovedni, ſamopaſhni inu iſhejo vſelej zartlive, inu mehke rezhy, inu nekar tu, kar JEsuſu Kriſtuſu ſliſhe, temuzh ſi doſtikrat smiſhlujejo, inu pozhejnajo ene rezhy, katire vender na bobo nobene ſtanovitnoſti imele, sakaj vſe bode poginelu, kar is Boga na pride.

Ohrani ta fizer kratke, ali popolnema nauk: sapuſti vſe rezhy, taku boſh neſhil vſe rezhy: puſti tu naſmaſnu posheilenje, taku boſh pokoj najdel.

Letu ſam per ſebi premiſhluj, inu kir boſh letu dopolnil, boſh vſe saſtopil, inu de je temu taku, sapopadel.

2. *Hlap.* Goſpud! letu ni enu dellu le enga dneva, inu ni ena jigrazha teh otrok, ja v' letemu kratkemu navuku je popolnema brumnoſt vſeh duhovneh, inu bogabojezheh ludy sapopadena.

3. *Gosp* Syn! ti se nimash sdajzi ustrashish, ne per ti prizhi zagov postati, kir od shivlenja teh popolnema brumneh slishish, temuzh ti se imash veliku vezh k' vikshem rezhem, pousdignit, ali saj is serzhnem poshellenjam po tajistem sdihuvati.

Oh! de bi taku ty ushafan bil, inu de bi ti taku delezh bil pershl, de bi sam sebe na lubil, inu de bi ti moji, inu tega Ozheta voli, katiro sim tebi naprejnossil, se polnema podvergil, taku bi meni sylnu dopadel, inu vshezh bil, inu bi tvoje shivlenje v' myru, inu uselju naprejshlu. Ti imash she veliku rezhy sapustiti, inu aku ti tajiste meni zhistu na isrozhish, na bosh dosegel, kar shelliss.

Jest tebi svejtujem, de od mene kupesh tu skus ogn ozhishenu slatu, de bogat postanesh; tu je: de kupesh to nebeshko modrust, katira vse posvejtnu blagu sanizhuje, inu s' nogami tepta. Postavi od sad to posemelsko modrust, vse zhlovesh-ku, inu lestnu dopadajenje na stran pusti.

4. Jest sim rekal, de imash kupiti te slabe, inu mejhene rezhy na mesti teh shlahtneh, inu pred ludmy visokeh rezhy. Sakaj ta prava, inu nebeshka modrust bode dershana sa mejheno, inu slabo, inu je skorej posablena, katira od sebe veliku na dershy, inu na ishe na temu svejtu pohvalena biti. Leta bo ress od njeh dosti s' ustmi hvalena, ali is shivlenjam so delezh prezh od nje, vender je ona en preshlaht-

ne kamen, katir je pred njimi doſti ſkrit, inu nasnan.

XXXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od naſtanovitnoſti tega ſerza, inu koku ſe inia ta manenga k' Bogu, koker k' poſlednemu konzu vishati.

1. *Goſp.* Moj ſyn! na saupej tvojimu nagnenju, katiru sdej imaſh, kir kmalu bode v' enu drugu ſpreminenu. Koker dolgu bodeſh shivil, boſh tudi zhes tvojo volo ti naſtanovitnoſti podvershen, taku, de ſe boſh sdej pokojin, sdej smamlen, sdej andohtliv, sdej mlazhen, sdej ſkerben, inu marliv, sdej toshliv, sdej teshaven, sdej lohak snajdel.

Ali zhes vſe letu preobrazhanje ſtanoviten obſtoji en moder, inu v' temu duhu ſkuſhen, katir ſe na ahta tega, kar v' ſebi obzhuti, ali od kod ta vejter te naſtanovitnoſti paha, temuzh mirka, de vſa njegova miſl, inu manenga k' pravimu, inu nar bulſhimu zilu, inu konzu doyde. Sakaj na takeſhno visho bode eden samogel ſam per ſebi, inu napremaknen oſtati, inu ſe s' ozheſam ene zhiſte manenge med tulkajn ſort perpadkov k' meni ſtanovitnu obrazhuvati.

2. Kulker pak zhiſteſne je tu oku ene dobre manenge, tulkajn ſtanovitneſhe ſe hode v' tulkajn viharjov teh supernoſt, inu

ſkuſhnav. Ali v' doſtireh rezhęh bode tu oku ene dobre manenge satemnenu, dokler ſe kmaiu na eno dopadlivo rezh, katira naprejpride, osre, inu oberne, dokler malukedej ſe eden od madesha leſtne lubesni sgol proſt snajde.

Taku ſo nekej ti Judje v" Bethanjo k' Marthi, inu k' Mariji perſhli, ne leſamu savol JEsuſa, temuzh tudi, de bi Lazaruſa videli. Satu ſe more tu oku te manenge ozhiſtiti, de bode dobru, inu pravizhnu, inu zhes vſe druge rezhy k' meni navishanu.

XXXIV. POGLAVITNE DEJL.

De enemu, katir Boga lube, Buh zhes vſe rezhy, inu vſeh rezheh dopade.

1. *Hlap.* Pole moj Buh, inu vſe! kaj ozhem jeſt vezh, inu kaj bulſhega, inu ſrezhenſhega morem shelleti? O koku dopadliva, inu ſlatka je leta beſeda! ali ſamu tajiſtemu, katir lube Boga, nekar ta ſvejt, inu nekar te rezhy, katire ſo na temu ſvejtu.

O moj Buh, inu vſe! Temu katir saſtopi je sadoſti rezhenu, inu tem, katir Bogu lube, je veſelje, letu pogoſtu isrezhi.

Vſe rezhy ſo perjetne, kir ſi ti v' prizho, kir pak ti sraven niſi, ſo vſe superne, inu puſte. Ti ſturiſh pokojnu tu ſerze, inu daſh en velek myr inu pravu veſelje. Ti ſturiſh, de ſe od vſeh rezhy prov miſli, inu

de ti boſh v' vſeh rezheh zhaſten, inu hvalen. Bres tebe namore nobena rezh dolgu dopaſti: ali aku ena rezh ima perjetna, inu dopadliva biti, more tvojo gnada v' prizho biti, inu s' gbirzam tvoje modruſti ſe ogbirzati,

2. Katiremu ti dopadeſh, kaj bi njemu na dopadlu? inu katiremu ti na dopadeſh, kaj njemu more k' veſelju biti.

Ali modri tega ſvejta, inu taijſti, katirem te teleſne rezhy diſhę, obſtopajo od tvoje modruſti; dokler per uneh ſe vſe prasnu, inu golu, per teh pak ta ſmert snajde.

Katiri pak ſkus sanizhvanje poſvejtneh rezhy, inu ſkus dolitrenje teh teleſneh shella sa tabo hodjo, bodo reſnizhnu sa modre ſposnani, dokler oni bodo od teh prasneh rezhy k' reſnizi, inu od teleſneh k' duhu perpellani. Takeſhnem ludem dopade Buh, inu kar ſe dobrega v' teh ſtvareh snajde, letu vſe obernejo k' zhaſty ſvojiga Stvarneka.

Ali vender je en velik reslozhk med perjętnoſtjo tega Stvarneka, inu teh ſtvary, med vezhnoſtjo, inu tim zhaſsam, med naſturjeno luzhjo, inu med taiſto, katira od une ſvitlobo sadoby.

3. O ti vezhna luzh, katira vſe ſtvarjene luzhi preſeshesh; ſpuſti doli od viſokuſti tvojo ſvetobo, inu prederi vſe snotrejnu mojga ſerza. Ozhiſti, resveſeli, reſvetli inu oshivi mojiga duha, inu vſe njegove mozhy, de ſe jeſt bodem mogel tebe bres vſe maſe tega veſelja dershati.

O kedaj bo perſhla ta ſerzhna, inu sa-
shelena ura, de ti mene boſh s' tvojo prizh-
noſtjo naſitil, inu de boſh meni vſe v' vſeh
rezheh? Koker dolgu letu meni na bode
dodejlenu, na bo v' meni enu pravu, inu
popolnema veſelje. V' meni ſhe vſelej shivy
(Bogu ſe uſmili) ta ſtare zhlovek ſhe ni do
konza, inu ne popolnema umorjen. On ſhe
mozhnu super tega duha poshelly, on obu-
dy snotrejne vojſke, inu na puſty per my-
ru tu krajleſtvu te duſhe.

4. Ali ti o Goſpud! katir zhes to ſylo
tega morjal goſpoduješh, inu to napokojnoſt
njegoveh valovov potalasheſh, uſtani gori,
inu pomagej meni. Reſkropi te, katiri ſe
shelle vojſkovati, inu poteri tajiſte v' tvoji
mogozhnoſti. Iſkashi na meni, te ponishnu
proſem, tvoje velike zhudesha, de bode
tvoja roka viſoku zheſhena; sakaj jeſt ni
mam nobenu drugu upanje, ne perbeſhal-
ſhe, koker k' ſamimu tebi, o moj Goſpud,
inu Buh!

XXXV. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek ni shiher pred ſkuſhnavam v' temu shivlenju.

1. *Goſp.* Syn! ti niſi nigdar shiher v' letemu shivlenju, temuzh ti poterbuješh vſak dan duhovniga oroshja, koker dolgu ti shiviſh. Ti prebivaſh med ſovrashnekami,

inu ony ſe od deſnė, inu leve ſtrany zhes tebe vojſkujejo. Aku tedej na boſh okrog inu okrog tebe tu orroshje tiga poterpleuja saſtavil, na boſh dolgu bres rane oſtal, inu zhes letu, aku tvoje ſerze terdu v' mene na poſtaveſh, inu terdno volo vſe rezhy savol mene preterpeti nimaſh, nabodeſh samogol to grosno vojſko preſtati, ne k' premaganju teh isvolenih pridti.

Satorej moresh ſerzhnu ſkusi vſe predreti, inu ſe s' mozhno roko vſim ſpruti ſtojezhim supęrnoſtam v' bran poſtaviti. Sakaj ta nebeſhka manna ſe temu, katir premaga, dodejly: temu lenemu pak, inu namarnemu velike reve, inu nadluge naprejſtoje.

2. Aku jiſheſh ta pokoj v' letemu shivlenju, koku boſh mogel tedej k' temu vezhnemu myru, inu pokoju pridti?

Na jiſhi pokoja, temuzh bodi k' velikimu poterplenju perpravlen. Tega pravega myru na jiſhi na semli, temuzh v' nebeſih, nekar per ludęh, ne v' teh drugeh ſtvareh, ampak v' ſamemu edinemu Bogu. Savol boshje lubesni imaſh vſe volnu terpeti, namesh teſhke deila, bolezhine, ſkuſhnave, saſmehvanje, ſtiſkanje, potrebe, bolesni, kletvyne, opravlanje, lashy, dolitrenje, saſhpotvanje, ſvarjenje, inu sanizhuvanje. Lete rezhy pomagajo k' eni pravi brumnoſti, lete rezhy ſkuſhajo enga Kriſtuſovega Jogra, lete rezhy kujejo to nebeſhko krono. Jeſt bodem dodejlil ta vezhni lon sa

kratku dellu, inu mujo inu sa mineozhe saſhpotuvanje to vezhno zhaſt.

3. Meneſh le ti, de boſh vſelej po tvoji voli duhovue troſhte imel?

Moji Svetniki niſo vſelej take imeli, ampak ſo imeli velike teshave, vſe ſorte ſkuſhnave, velike britkuſti, inu malu troſhta. Ampak ony ſo ſe v' vſeh rezheh poterpeshlivu sadershali, inu ſo vezh na boga koker na ſe saupali, sakaj on ſo dobru vędeli, de vſe terplenje tega shivlenja ni sadoſti vrednu, to perhodno vezhno zhaſt saſlushiti. Ozheſh ti sdajzi imeti, kar je veliku ludy ſkus obilue ſolse, inu veliko mujo kumej doſęglu? Zhakej na Goſpuda, moſhku ſe vojſkuj, inu terden bodi; na bodi nasaupliv, na verni ſe, ampak truplu, inu duſho ſtanovitnu poſtavi sa zhaſt boshjo. Jeſt bodem vſe obilnu polonal, jeſt bom v' vſeh tvojih teshavah per tebi.

XXXVI. POGLAVITNE DEJL.

Zhes te prasne, inu krive ſodbe teh ludy.

1. *Goſp.* Syn! poſtavi tvoje ſerze terdnu v' tega Goſpuda, inu ſe na boj teh ludy ſodbe, aku ſe v' tvoji veſt pravizhen, inu nadolshen snajdesh. Dobru je, inu Bogu dopadlivu na takeſhno visho terpeti, inu letu mi teſhku enemu, katir je is ſerza pohlevnu, inu vezh na Boga, koker ſam na ſe saupa-

Veliku ludy veliku govory, satu njim ni veliku virjeti. Ali vſim ludęm sadoſti ſturiti ni mogozhe. Deſlih ſe je Paulus pomujal v' Goſpudu ſiednemu dopaſti, inu ſlehernemu je vſe poſtal: vender je sa sgol malu dershal od zhloveſhkega jesyka obſojen biti. On ſi je sadoſti persadel sa drugeh brumnoſt, inu isvelizhanje, kolker je na njemu ſtalu, inu kolker je samogel ſturiti: de bi pak v' zhaſu od drugeh na bil ſojen, ali sanizhuvan, ni mogel ubraniti. Satu je vſe Bogu perporozhil, katir vſe vide, inu ſposna, ter ſe je s' poterplenjam, inu ponishnoſtjo pred hudobnemi uſtmi, inu pred tajiſtimi, katiri ſo prasne, inu leshnive rezhy super njega smiſhluvali, tudi pred tajiſtemi, katiri ſo ſe po ſvoji namarnoſti hvalili, branil, inu varval. Vender je v' zhaſu odgovor dal, de bi ſe ti ſlabi nad njegovem molzhanjam na pohujſhali.

3. Kdu ſi ti, de ſe bojiſh obſojen biti od enga mertvaſhkega zhloveka, katir je doneſs, inu jutri njega na bo vezh sgledat? Boga ſe boj, taku ſe ſtrahu teh ludi na boſh ahtal, inu bal. Kaj meneſh, de eden tebi s' beſedami, ali s' kervizo more ſhkoduvati? on ſam ſebi vezh, koker tebi ſhkoduva, inu on na bo boshji ſodbi odſhl, bodi shę, katirikuli ozhe. Imej ti Boga pred ozhmy, inu s' pertoshlivem beſedami ſe na prepirej. Aku ſe sdei tebi dosdeva, de ſi dolipotlazhen, inu moreſh ſramoto terpeti, katiro niſi saſlushil, nimaſh satu navolen biti, de ſkus napoterpeshlivoſt tvojo krono na pomajn-

ſhaſh, temuzh poglej veliku vezh k' mem v' nebeſsa, kir ſim mogozhen pred vſim saſpotvanjam, inu kervizo tebe obvarvati, inu ſlednemu po njegovemu djanju poverniti.

XXXVII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek ſam ſebe is praviga ſerza popolnema v' boshjo volo isrozhiti, de on to pravo frajoſt ſvojiga ſerza sadobi.

1. *Goſp.* Sny! ſapuſti ſam ſebe, taku bodeſh mene neſhil. Odpovej ſe vſim isvolenju, inu vſi laſtnyni; taku boſh vſelej kej perdobil. Dokler tebi bo sdajzi vezhi gnada dodejlena, koker hitru ſe bodeſh meni dal, inu ſe na bosh nasaj usel.

2. *Hlap.* Goſpud! kulkukrat bi ſe jeſt imel tebi gorilati, inu v' zhim bi ſe jeſt imel ſapuſtiti?

3. *Goſp.* Vſelej, inu vſako uro, taku dobru v' velikemu, koker v' mejhenemu. Jeſt nezh ven na usamem; temuzh vſeh rezhy, ozhem jeſt, de ſe ferbęgaſh. Koku bi ti mogel dergazhi moj, inu jeſt tvoj biti, aku od snotrej, inu od svunej tvojo leſtno volo na opuſtiſh?

Kulker hitrejſhe letu ſturiſh, tulku bulſhi je tebi, inu kulker bel popolnema, inu

veſtejſhe ſe letu sgody, tulkajn vezh meni dopadeſh, inu tulkajn vezh bodeſh is tega sadobil.

5. Nekateri ſe gori sdado, inu isrozhę, ali s' enem venusetkam, kir ony na Boga popolnema na saupajo, inu ſe ahtajo ſami ſebe oſkerbeti.

Nekateri ſe pervezh popolnema gori sdado; kader pak bodo v' eni ſkuſhnavi sapadeni, ſe supet potler nasaj k' ſvoji voli, inu shellam vernejo; satorej na morejo v'zhednoſti, inu brumnoſti gorijemati. Leti na morejo k' eni pravi frajoſti enga zhiſtega ſerza, ne k' ti gnadi moje perjetne perjasnoſti pridti, aku ſe ony popred meni popolnema gori na sdado, inu ſe ſledni dan meni gori na ofrajo: bres katirega na morejo s' mano ſtanovitnu ſkleneni oſtati, inu mene ushivati.

5. Jeſt ſim tebi doſtikrat rekal, inu ſhe sdej super povem: sapuſti ſam ſebe, inu puſti ſe meni zhes, taku boſh en velek snoterne myr ushival.

Dej vſe sa vſe, nezh na iſhi, nez na shelli, ſtoj zhiſtu, inu ſtanovitnu v' meni, taku boſh ti mene imel. V' ſerzu bodeſh proſt, inu ta tema na bode tebe doliterla. K' temu ſe ti ſliſej, letu proſi, letu shelli, de bi nezh leſtnega na imel, inu taku nag za nagem JEſuſam hoditi, tebi odumreti, inu meni vezhnu shiveti mogel. Takrat bodo vſi prasni dosdevki, hudobne smotnave, inu napotrebne ſkerby nehale. Takrat

bo tudi ta naſmaſne ſtrah odſtopil, inu vſa napzhena lubesen bo odumerla.

XXXVIII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe imajo ſvunajne rezhy v' eno dobro verſto ali vorengo ſpraviti, inu koku en zhlovek v' vſeh ſvojih navarnoſtih ima 'k' Bagu beshati.

1. *Goſp.* Syn! ti ſe imaſh na vſo visho poſlisati, de po vſeh krajih, v' vſemu tvojimu djanju, inu ſvunajnemu opravilu od snotrej proſt, inu ſam zhes ſebe mozhan bodeſh, taku, de vſe rezhy bodo pod tabo, inu nikar ti pod njemi. De boſh en Goſpud, inu oblaſtnik tvojiga djanja, inu nekar en klapez, ne koker en kuplen ſlushen, temuzh veliku vezh koker en proſt, inu en prave Hebrẹer v' to irbſheno, inu proſtoſt teh otrok boshjih preſtavlen, katiri te prizheozhe rezhy pod nogami imajo, inu te vezhne ſpremiſhlujejo, katiri te prejdeozhe rezhy s' tem levem ozheſam, te vezhne pak s' tem deſnem ogledujejo, katiri na tu zhaſnu na bodo vlezheni, de bi ſe tegajiſtiga perjẹli, temuzh veliku vezh tu zhaſnu na tu vlẹzhejo, de tajiſtu njim k' temu ſlushe, k' katiremu od Boga koker tega nar vikſhega Mojſtra (katir v' ſvojih ſtvarẹh nezh zmeſhaniga ni puſtil) je odlozhenu, inu gori poſtavlenu.

2. Ti ſe nimaſh v' vſeh pergodkeh na svunani vides saneſti, ne vſe, kar ſi ſliſhal, inu vidil, s' teleſnimi ozhmi ogledati; temuzh v' eni ſleherni rezhi s' Moyſesam v' ta tabernakel, vli utto hitru ſe podati, tamkej ſe s' Goſpudam poſvejtuvati; taku boſh v' zhaſu boshji odgovor ſliſhal! inu v' doſti prizheozheh, inu perhodneh rezheh boſh dobru poduzhen vunkej perſhl. Sakaj Moyſes kulkukrat ſo njemu zvibluve rezhy, inu upraſhanja naprej perſhle, je vſelej ſvoje perbeshalſhe k' tabernakelnu usel, inu k' odurazhanju teh navarnoſti, inu pregreh teh ludy je on ſvojo pomuzh per molitvi iſkal. Taku bi ti imel v' tu ſkrivnu meſtu tvojiga ſerza bejshati, inu tamkej boshjo miloſt ſkerbnu napomuzh klizati. Se bere, de Josue, inu ti Israelſki otrozi ſo bli od Gabaonitarjov ogolfani, dokler ony popred niſo Boga sa ſvejt upraſhali; Temuzh kir ſo temu perlisnenemu govorjenju prevezh virjeli, ſo bli ſkus to hinauſko brumnoſt omoteni, inu ſapellani.

XXXIX. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek ſe nima prenaglu, inu napokojnu v' ſvojih opravilih sadershati.

1. *Goſp.* Syn! isrozhi meni vſelej tvoje rezhy, inu jeſt bom ob pravemu zhaſu tajiſte prov srovnal. Pozhakej na tu, kar bom jeſt obernil, ter boſh en nuz obzhutil.

2. *Hlap.* Goſpud! rad inu volnu vſe moje rezhy tebi isrozhim, dokler kar jeſt menim, inu ſi smiſhlujem, meni malu samore pomagati. Ah! de bi ſi jeſt perhodne pergodke nekar prevezh k' ſerzu na gnal, temuzh de bi ſe tvojimu dopádajenju bres odlaſhanja gori ofral.

3. *Goſp.* Moj ſyn! ta zhlovek doſtikrat k' eni rezhi hity katiro shelly: koker hitru pak on k' tajiſti pride, sazhne dergazhi miſliti, sakaj tu nagnenje, inu poshellenje na obſtane smyram na eni rezhi; ampak naſs ſhe veliku vezh od ene rezhy do te druge shene. Satu ni sa mejhenu dershati, tudi v' teh nar majnſheh rezhęh se snati sapuſtiti.

4. Sam ſebe satajiti, je tega zhloveka reſnizhne nuz, inu gorijemanje, inu en zhlovek, katir je ſam ſebe satajil, je zelu proſt, inu shiher. Ali ta ſtare ſovrashnek, katir je vſemu dobremu super, na preneha s' to ſkushnavo, ampak nuzh, inu dan ſe pomuja tega zhloveka napellati, de bi le kej mogel enga nasavarniga v' ſvoje golufne saderge, inu mreshe samotati.

Zhujte, inu molite, prave ta Goſpud, *de v ſkuſhnavo na padete.*

XL. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nezh dobrega ſam od ſebe nima, inu s' nobeno rezhjo ſe nima ſhtemati, inu pohvaliti.

1. *Hlap.* Goſpud! kaj je ta zhlovek, de ti na njega ſpomniſh, ali kaj je ta ſyn tega zhlovęka, de ti njega damu objiſhesh? Kaj te ta zhlovek saſlushil, de ti njemu tvojo gnado dodejliſh?

Goſpud! koku bi ſe ieſt mogel pertoshiti, aku ti mene sapuſtiſh, ali koku bi jeſt mogel s' pravizo sa slu usęti, aku na ſturiſh, kar tebe proſim?

Ja po pravi reſnizi jeſt namorem nezh drugega miſliti, inu rezhi, temuzh: Goſpud! jeſt ſim en nezh, nezh na samorem, nezh dobrega nimam ſam od ſebe, ampak v' vſeh rezhęh ſim ſlab, inu ſe v' nezh vſelkusi obrazham. Inu aku ti meni s' tvojo pomuzhjo na perſtopeſh, inu mene od snotrej na poduzhiſh, do konza mlazhen, inu namarn poſtanem.

2. Ti pak o Goſpud! ſi, inu oſtaneſh vſelej enak, inu naſpreminen, vſelej dobrutliv, pravizhen, inu ſvet na vezhne zhaſe, kir vſe rezhy v' tvoji modruſti dobru, pravizhnu, inu ſvetu rovnaſh, inu vishaſh.

Jeſt pak, kir ſim bel k' dolijemanju, koker k' gorijemanju nagnen, na obſtanem

ſtanoviten v' enemu ſtanu, ampak koker ta zhas vſe ſkusi ſe jeſt ſpreminem.

Vender bode hitru bulſhi s' mano, kader bode tebi dopadlu, inu boſh ti meni tvojo roko k' pomuzhi podal, sakaj ti ſam bres zhloveſhke pomuzhi samoreſh meni pomagati, inu mene tulkajn poterditi, de ſe moje oblizhje na bo vezh k' enem, ali drugem rezhęm obrazhuvalu, temuzh de bode moje ſèrze k' tebi ſamemu obernenu, inu v' tebi pozhivalu.

3. Satu ke bi jeſt dobru snal vſega zhloveſhkiga troſhta ſe snebiti, bodi shę eno andoht ſkus tu sadobiti, al savol potrebe, katira mene nagajna, tebe iſkati, kir ni zhloveka, de bi mene potroſhtal, takrat bi ſe jeſt dobru mogel na tvojo gnado saneſti, inu tega daru enga novega troſhta ſe oveſeliti.

4. Hvala bodi tebi, od katirega vſe pride, kulkerkrat meni dobru grede. Jeſt pak ſim ena prasna rezh, ja sgol nezh pred tabo, en naſtanoviten, inu ſlab zhlovek. Od kod tedej ſe jeſt samorem pohvaliti, ali ſhtemati, al sakaj shellim, de bi ſe kej od mene dershalu? Ali morebiti od tega, kir ſim nezh? Ali letu je zelu ena prasna rezh.

Sa reſnizo ta prasna zhaſty shelnoſt je ena huda kuga, inu ena do konza prasna rezh, dokler ona od ta prave zhaſty sadershuje, inu to nebeſhko gnado odusame. Sakaj kir ta zhlovek ſam ſebi dopade, tebi

ſovraſh poſtane: inu kir zhloveſhke hvale sashelluje, bodo njemu te prave zhednoſti odusete.

5. Ta prava zhaſt pak, hvala, inu ſvetu veſelje, ſe v' tebi ſamemu o Búh! inu nekar ſam v' ſebi pohvaliti, ſámu v' tvojimu imenu, inu nekar v' leſtni brumnoſti veſelje imeti, ne v' obeni ſtvary dergazhi, koker savol tebe ſe resluſhtati.

Tvoje ſvetu ime bodi pohvalenu, inu nekar moje: tvoje dellu, inu djanje bodi povikſhanu, inu nikar moje: tvoje ſvetu ime bodi zheſhenu, meni pak nima od zhloveſhke hvale nizh dojiti. Ti ſi moja zhaſt, inu hvala, ti ſi mojiga ſerza veſelje. V' tebi ſe ozhem pohvaliti, inu zel dan resveſeliti, kar pak mene amtizhe, ſe na bom v' drugim pohvalil, koker v' moji ſlabuſti.

6. Nej ſi ti Judje eden od drugega zhaſt iſhejo, jeſt pak bom tajiſto iſkal, katira je ob ſamega Boga. Sakaj vſa zhloveſhka hvala, vſa zhaſna zhaſt, inu vſa poſvetna viſokuſt je tvoji vezhni zhafty prutipoſtavlena, je ena prasna rezh, inu perproſhena.

O ti moja reſniza, ti moja miloſt, ti moj Buh, ti preſveta Troyza! tebi ſami bodi hvala, zhaſt, muzh, inu povikſhanje od vekumej, do vekumej. Amen.

XLI. POGLAVITNE DEJL.

Od Sanizhuvanja vſe poſvejtne zhaſty.

1. *Goſp.* Syn! nekar ſi k' ſerzu na jemli, inu shal ti na bodi, aku videſh, de ſo drugi v' zhaſty dershani, inu povikſhani, ti pak boſh sanizhuvan, inu ponishan. Pousdigni tvoje ſerze k' meni v' Nebeſa, taku tebi teh ludy sanizhuvanje na bo shal djalu na semli.

2. *Hlap.* Mi ſmo v' ſlepoti, inu ſkus prejdeozhe, inu prasne rezhy tega ſvejta bodemo hitru sapellani. Aku ſe jeſt prov ogledam, meni ſe nigdar ni nobena kerviza od koga pergodila; satu nimam urshaha ſe pred tabo pertoshiti. Dokler pak ſim ſe jeſt doſtikrat, inu mozhnu zhes tebe pregreſhil, ſe po pravizi vſe ſtvary zhes mene usdigujejo. Satu meni po pravizi ſhpot, inu sanizhuvanje, tebi pak zhaſt, inu hvala ſlishe. Inu aku ſe jeſt k' temu nozhem udati, inu perpravlen biti, de bi jeſt rad, inu volnu od vſeh ſtvary othl sanizhuvan, sapuſhen, inu do konza sa nezh dershan biti, taku jeſt na morem od snotrej ſpokojen, inu uſtanuvan, al poterjen, ne v' duhu reſvitlen, ne s' tabo popolnema sloshen, inu ſklenen biti.

XLII. POGLAVITNE DEJL.

De ta myr nima v' te ludy poſtavlen biti.

1. Moj ſyn! aku ti tvoj myr poſtaveſh na enga zhloveka, satu, kir on s' tabo dershy, inu ti s'njim shiviſh, bodeſh naſtanoviten, inu v' napokoj samotan. Aku ſe pak ti k' ti reſnizi, katira vſelej shivy, inu oſtane, oberneſh, te na bo rashalil en perjatel, aku lih on od tebe odſtope, ali odumerje. V'meni ima ta lubesen tega perjatla ſtati, inu en ſledne, katirega ti sa brumnega derſhiſh, inu v' temu shivlenju ſylnu sa lubu imaſh, ſe ima savol mene lubiti. Bres mene nezh na vela, inu na bode dolgu terpella ta perjasnoſt, ja ni nobene prave, inu zhiſte lubesni, katire jeſt niſim ukup sdrushil. Taku imaſh temu nagnenju pruti ludem, katire lubeſh, odumreti, de kar tebe amtizhe, bi shelil bres vſiga zhloveſhkega troſhta, inu tovarſhtva biti. Tulkajn ſe ta zhlovek k' Bogu perblishuje, kulkajn ſe od vſiga poſvejtnega troſhta odlozhuje. On tudi tulkajn vikſhe k' Bogu goriuſtaja, kulker globokejſhe ſe on doliſpuſty, inu mejn ſam od ſebe dershy.

2. Katir pak ſam ſebi kaj dobrega perpiſhuje, na puſty to gnado boshjo v' ſebe pridti, sakaj gnada ſvetega Duha iſhe vſelej enu ponishnu ſerze. Aku bi ti snal ſam ſebe popolnema k' nezh ſturiti, inu od vſe

ſtvarjene lubesni ſe ſprasnit, taku bi jeſt k' tebi s' veliko gnado perſhl. Kader ti na te ſtvary gledaſh, inu ſe oseraſh, bode tebi ta pogled tega Stvarneka oduset. Uzhi ſe v' vſih rezhęh savol tvojiga Stvarneka ſe premagati, taku boſh samogel k' boshjimu ſposnanju pridti. Vſe, kar ſe naſpodobnu lube, inu ogleduje, bodi shę mejhenu, koker ozhę, od vezhne dobrute nasajdershy, inu tega zhloveka omadeshuje.

XLIII. POGLAVITNE DEJL.

Od te prasne, inu poſvejtne uzhenuſti, ali snanja.

1. *Goſp.* Syn! napuſti ſe ſkus tu lepu, inu viſoku govorjenje teh ludy motiti; sakaj boshje krajleſtvu na ſtoji v' temu govorjenju, ampak v' ti zhednoſti, inu brumnoſti. Mirkej na moje beſede, katire ushgo te ſerza, inu to duſho reſvetlę, h' grevengi napełłujejo, inu vſe ſorte troſhte dodejle. Nikoli satu na beri, de bi sa bel uzhenega, ali sa bel saſtopnega dershan bil. Uzhi ſe pregreho dolitreti, sakaj letu bo tebi vezh prida perneſlu, koker de bi ti veliku teſhkiga upraſhanja snal reslozhiti.

2. Po tem, kir boſh veliku bral, inu saſtopił, je potreba, de ſe k' temu sazhetku vſeh rezhy poverneſh. Sakaj jeſt ſim, kir ludy kej snati uzhim, inu tem mejhenem

eno bel reslozhno saſtopnoſt dodejlim, koker ony od enga zhloveka samorejo poduzheni biti. Katiremu jeſt govorim, bode hitru saſtopen, inu bo mozhnu v' temu duhu gorijemal. Gorje tajiſtem! katiri doſti ti radovednoſti dopadeozheh rezhy od ludy ſpraſhujejo, sa ta pot pak meni ſlushiti malu ſkerbę. Perſhl bode tajiſti zhaſs, kader ſe bode Kriſtus en Mojſter vſeh Mojſtrov, en Goſpud vſeh Angelzov perkasal, ter bode saſliſhal, kaj ſe je en uſakitir navuzhil; tu je: on bode eniga ſlęhernïga vęſt ispraſhval. Inu takrat bode Jerusalem s' latirnami preiskanu, inu tudi te nar ſkrivniſhi rezhy te temote bodo ozhitne poſtale, inu nobeden jesik ſe na bo mogel sgovarjat.

3. Jeſt ſim, katir eno ponishno duſho hitru na en bart pousdignem, de tu vſhafanje vezhne reſnizo veliku bel samore sapopaſti, koker de bi eden deſet lejt ſe v' ſhulah uzhil. Jeſt uzhim bres glaſa, inu ropotanja teh beſedy, bres smotnave teh dosdevkov, bres bahanja, inu bres vſega prepiranja. Jeſt ſim, katir uzhim te poſvejtne rezhy sanizhuvati, na teh prizheozheh enu gnuſenjė imeti, vezhne iſkati, vezhne rezhy sa perjetne, inu uſhezh dershati, pred zhaſtjo bejshati, pohujſhanje preneſti, vſe vpanje v' mene poſtaviti, svunej mene nizheſer shelleti, inu mene zhes vſe rezhy s' eno gorezho lubesnjo lubiti.

4. Sakaj eden, katir je mene is zelega ſerza lubil, ſe je ſkus letu veliku boshjih

rezhy nauzhil, inu je prezhudne rezhy govoril. On je vezh goriusel, kir je vſe sapuſtil, koker ke bi ſe bil na viſoko uzhenoſt podal. Jeſt ene uzhym na eno gmejn visho, ene pak na eno poſębno visho. Ene poduzhim lubesnivu ſkus snaminja, inu podobe, drupim pak resodęnem reslozhnu ſkrivne rezhy. Glaſs, ali visha tega podvuzhenja v' teh bukvah je eden, ali vender na bodo vſi enaku poduzheni, dokler jeſt ſim od snotrej en uzhenik te vezhne reſnize, ſpraſhavauz tega ſerza, ſposnuvauz teh miſl, podvishar tega djanja; jeſt ſlednemu dodejlim, kar sa vrednu, inu ſpodobnu ſposnam.

XLIV. POGLAVITNE DEJL.

De ſe nimamo na svunajne rezhy prevezh vesati.

1. *Goſp.* Moj ſyn! potrebnu je, de ti veliku rezhy na vęſh, inu ſam ſebe koker sa mertvega derſhiſh na ti semli, inu koker de bi tebi zel ſvejt kriſhan bil. Je tudi potrebnu, de ti veliku s' gluhem uſheſam puſtiſh memu jiti, inu veliku vezh na letu, kar k' myru tvoje vęſty ſliſhe, miſleſh. Bolſhi je tvoje ozhy odverniti od nadopadliveh rezhy, inu vſakega per njegovi manengi puſtiti, koker ſe v' prepiranje podati. Aku boſh s' Bugam dobru ſtal,

inu tvoje ozhy na njegovo ſodbo obernil, boſh loshej preuefil, kader bi utegnel sa premaganiga dershan biti.

2. *Hlap.* O Goſpud! koku delezh ſmo mi perſhli! Pole! koku mi eno mejheno poſvejtno ſhkodo objokamo! koku ſe mi sa en mejhen dobizhk pomujamo, inu tęka-mo! duhovno ſhkodo puſtimo v' posablivoſt pridti, inu ſe tajiſte zelu posnu kumej ſpomnemo. Kar nam malu, al nezh prida na doneſe, na letu svęſtu mirkamo: kar je pak zel potrebnu, namarnu puſtimo memu jiti. Sakaj ta zhlovek ſe zelu na svunajne rezhy poda, inu islje, inu aku ſe on hitru supet nasai na verne, inu na pobulſha rad inu s' volo v' teh svunajneh rezhęh obleshy, inu oſtane.

XLV. POGLAVITNE DEJL.

De ni vſem ludem virjeti, inu de ſe ta zhlovek hitru s' jesikam ſpotakne.

1. *Hlap.* Goſpud! pridi meni k' pomuzhi v' ti nadlugi, sakaj ta zhloveſhka pomuzh je puſta, inu ſlaba. Koku doſti-krat ni ſem tamkej pomuzh neſhil, kir ſem njo menil najdti! Kulkukrat ſem njo neſhil, kir ni ſem imel upanje tajiſto naidti.

Prasnu je tedej tu upanje, katiru ſe v' ludy poſtave, teh pravizhnek pak pomuzh, inu isvelizhanje v' tebi o Goſpud! Bodi zhe-

ſhen, inu pohvalen o moj Goſpud, inu Buh! v' vſeh rezheh, katire ſe nam pergodę. Mi ſmo ſlabi, inu naſtanovitni, hitru bodemo sapellani, inu ſpremineni.

2 Kdu je ta zhlovek, katir bi ſe samogel taku savarnu, inu ſkerbnu v' vſeh rezhęh obvarvati, de bi on kje v' zhaſu v' enu sapelluvanje, ali smotnavo na padil?

Ali katir v' tebe o Goſpud! saupa, inu tebe s' pohlevnem ſerzam iſhe, ſe taku lohku na ſpotakne, inu na pade.

Inu deſlih on bode v' eno nadlugo padil, bodi shę v' tajiſto, koker ozhe, samotan, hitru bode od tajiſte ſkus tebe odreſhen, inu od tebe potroſhtan, dokler ti do konza na sapuſtilſh tega, katir v' tebe vpanje ima. Malukedej ſe snajde en taku svęſt perjatel, katir bi v' vſih britkuſteh ſvojiga perjatla ſtanovitnu per njemu obſtal. Sam edine ti o Goſpud! ſi ta narsvęſtejſhe v' vſih rezhęh, inu svunaj tebe ni nobeden takeſhen.

3. Koku dobru saſtopna je bila tajiſta ſveta duſha, katira je rekla: Moje ſerze, inu miſl je na Kriſtuſa gruntana, inu uſtanovitena. Aku bi taku s' mano uſhafanu bilu, meni taku lohku ta zhloveſhke ſtrah teshave na dellal, tudi sbadanje tih beſsedy bi jeſt tulkajn na obzhutil. Kdu more vſe rezhy previdit, inu kdu samore ſleherni perhodni ſhkodi naprejpridti? Kir te previdene rezhy naſs doſtikrat ishaljo, koku te-

she jſhe naſs bodo te naprevidene ranile, inu udarile?

Sakaj jeſt revne zhlovek ſi niſim bulſhe previdil? ali sakaj ſim jeſt drugem taku hitru virjel?

Ali mi ſmo zhloveki, ja nezh drugega niſmo, koker ſlabi zhloveki, akulih bi bli od mnogih sa Angelze ſhtemani, inu imenuvani.

Goſpud! komu bi jeſt imel virjeti, koker le tebi? Ti ſi ta reſniza, katira na falli, inu na sapelle, inu namore falliti, ali sapellana biti. Inu ſhe vezh: Vſi zhloveki ſo leshnivi, pomauklivi, naſtanovitni, ſlabi, slaſti v' govorjenju, taku, de ſe nima hitrti virjeti, kar ſe tudi od svunej vide, de bi blu reſnizhnu.

4. Koku modru ſi ti mene opominal, de bi ſe imel pred ludmy varvati: Inu de tega zhloveka ſovrashneki ſo njegova dershina, inu domazhi ludje: inu de bi ſe tudi na imelu virjeti, aku eden rezhe: Pole! tukej je, ali pole! tamkej je.

Jeſt ſim s' mojo leſtno ſhkodo poduzhen, inu Buh othl! de bi letu meni k' eni savarnoſti, inu nekar k' eni naumnoſti ſlushilu.

Nekatir prave, varvej ſe, bodi savarn, ohrani. inu dershi per ſebi, kar jeſt tebi povęm. Inu kader jeſt molzhim, inu virjem, de je letu na ſkrivnem, on ſam na more samolzhati, kar je shellil, de bi samolzhanu bilu; ampak sdajzi sda ſebe inu mene, inu prezh grede. Pred takeſh

nem naumnem govorjenjam, inu nasavarnemi ludmy obvarvej mene o Goſpud! de v' njeh roke na padem, inu nekoli kej takſhnega na dopernesem. Dej meni gnado reſnizhne, inu ſtanovitne rezhy govoriti, inu odverni od mene delezh en prekanen jesik. Kar jeſt nozhem terpeti, tega ſe morem jeſt na vſo visho anati, inu ogibati.

5. O kajsena dobra, inu myrna rezh je od drugeh ludy molzhati, inu nekar vſe rezhy bres reslozhka virjeti, inu tudi nekar taku lohku dalej resglaſiti, malu ludem ſam ſebe resodeti, tebe pak koker enga ogledvavza tega ſerza vſelej iſkati, tudi nekar ſe puſtiti od ſlehernega vetra teh beſedy okulignati, temuzh voſhiti, inu shelleti, de bi vſe snotrejne, inu svunajne rezhy po dopadlivoſti tvoje vole dopolnene bile.

O koku varnu ſe ohrane ta nebeſhka gnada od tajiſtega, katir ſe ogible, de njegove della med ludy na pridejo, inu ſe teh rezhy, katire od svunej enu sazhudenje ſtuję, na ahta, temuzh ſe s' zelem fliſam na tajiſte rezhy poda, kati e njemu pobulſhanje tega shivlenja, inu prave ajfer dado.

Kulku ludęm je ſhkodvala ta zhednoſt, ali brumnoſt, kir je bla ludęm na snanje dana, inu presgudej hvalena. Koku filnu nuznu je bla ta gnada, katir je bila samolzhana v' temu revnemu shivlenju, katiru je ena vedna ſkuſhnava, inu vojſkuvanje.

XLVI. POGLAVITNE DEJL,

De imanio na Goſpud Boga ſaupanje imeti, kader naſs ludje ſbadajo inu resnaſhajo.

1. *Goſp.* Syn! ſtoj ſtanoviten, inu saupej na mene. Kaj ſo te beſede drugega, koker beſede, katire ſkus luft letę, inu enemu kamenu, tu je, enemn v' meni uterjenemu zhloveku na morejo ſhkodvati? Aku ſi kriv, smiſli, de ſe rad ozheſh populſhati. Aku ſe ti nezh krivega na vęſh, premiſli, de ozheſh rad leru savol Boga volnu terpeti. Ni nebena velika rezh, de v' zhaſu ſaj ene beſede preterpiſh, katir ſhe na samoreſh teſhke udarze preneſti. Inu sakaj tebi taku męihene rezhy k' ſerzu gredo? satu kir ſi ſhe prevezh obzhutliv, inu na ludy vezh, koker je potreba, porajtaſh. Sakaj kir ſe bojiſh sanizhuvan biti, nozheſh savol tvojih tadlov, inu pomankanja poſvarjenje terpeti, inu isgovore k' enemu sakrivanju iſheſh.

2. Ali bel ſe ogledej, inu boſh ſposnal, de v' tebi ta ſveti, inu prasna lubesn ludęm dopaſti ſhe shivy. Is tęga, kir nozheſh ponishan, inu savol tvojiga pomankanja raſramuvan biti, ſe ozhitnu ſklene; de niſi prov pohleven, inu niſi temu ſvejtu vdumerl, inu de ni tebi ta ſvejt krishan. Ali poſluſhej mojo beſedo, taku ſe na boſh deſet tau-

shent zhloveſhkeh beſedy dal. Pole! aku bi ſe vſe zhes tebe reklu, karkuli narhujſhega bi ſi eden mogel smiſlit, kaj bi tebi ſhkodvalu, ke bi ti vſe letu puſtil memu jiti, inu sa nizh vezh, koker sa eno troho, al plevo dershal? bi ſe le tebi ſkus letu mogel en laſs ſpuliti?

3. Ali katir ni terdnega ſerza, inu Boga pred ozhmy nima, bode lohku ſkus eno beſedo tega ozhitanja, ali tadlanja reshalen. Katir pak v' mene saupa, inu na shelly de bi ſe od njega po njegovi miſli ſodilu, bode bres vſega zhloveſhkega ſtrahu. Sakaj jeſt ſim ſodnik, inu ſposnavz vſeh ſkrivnoſt, jeſt vęm, koku ſe je ta rezh pergodila, jeſt ſposnam tega, katir je kervizo ſturil, inu tajiſtega, katir je kervizo terpel. Od mene je tok ſklanenu ſkus moje perpuſhenje ſe je letu pergodilu, de bi mnogih ſerz miſli bile resodete. Jeſt bodem tega krivega, inu nadovshnega ſodil, ali ſkus ſkrivno ſodbo ſem jeſt othl obedva poprej ſkuſiti.

4. Tu ſprizhuvanje teh ludy doſtirkrat fally, inu sapelle, moja ſodba je reſnizhna, bode obſtalla, inu na bode okuliversheha. Ona je vęzh tal perkrita, inu malu ludęm v' vſaki rezhi snana: vender nikoli na fally, inu tudi na more faliti, akulih v' ozhęh teh naumneh ſe vide, koker de bi prov na bila. Satu ſe ima v' vſeh ſodbah k' meni tezhi, inu perbejſhati, inu nekar ſe na leſtno volo, inu dosdevanje saneſti. Sakaj

ta pravizhni ſe na bo shalil, karkuli ſe bode od Boga njemu permirlu. Deſlih ſe bo kej krivega od njega naprej perneſlu, vender na bo on na letu veliku porajtal. Inu kader bi njega drugi na eno ſpodobno visho isgovarjali, on na bo na letemu nobenega dopadenja imel. Sakaj on premiſli, de ſem jeſt tajiſt, katir tu ſerze, inu snotrejne tega zhloveka ogledam, inu kir na ſodem po oblizhju, inu koker ſe per temu zhloveku od ſvunej vide. Dokler doſtikrat ſe pred mojimi ozhmy snajde ſvarjenja vrednu, kar po zhloveſhki ſodbi ſe dershi hvale vrednu.

ς. *Hlap.* O moj Goſpud, inu Buh, pravizhne ſodnik, ti mozhne inu poterpeshliv, katir to zhloveſhko ſlabuſt, inu hudobo ſposnaſh, bodi moja muzh, inu vſe moje saupanje, sakaj moja vęſt mene sadoſti na sashibra! Ti vęſh kar jeſt na vęm, satu je bilu meni potrebnu v' vſimu ſvarjenju ſe ponishati, inu tajiſtu krotku preneſti. Odpuſti tudi meni miloſtvu, kulkukrat jeſt niſim taku ſturil, inu dodejli supet meni to gnado ene vezhi poterpeshlivoſti. Dokler tvoja obilna miloſt je meni bulſhe k' sadoblenju tega odpuſhanja, koker moja praviza, katiro ſi dosdevam, k' isgovarjenju tajiſteh rezhy, katire ſo v' moji vęſty ſkrite. Akulih ſe nezh krivega na vęm, vender ſe na morem ſkus letu pravizhnega dellati, sakaj kir tvoja miloſt odſtope, na bode nobeden shiv zhlovek pred tvojim oblizhjam pravizhen znajden.

XLVII. POGLAVITNE DEJL.

De vſe teshavne rezhy ſe imajo poterpeshli-vu savol vezhniga shivlenja preneſti.

1. *Goſp.* Syn! na pusti ſi preteſhko naprej-pridti tu mujo, inu delu katiru ſi savol mene na ſe vsel, inu napusti ſe ſkus nadluge zaglivega dellati, temuzh moja obluba ima tebi v' vſih perpadkeh muzh dajati, inu tebe potroſhtat. Jeſt dobru premorem tebe zhes vſo miro inu obilau polonat. Ti ſe na boſh tukej dolgu mujal, inu na boſh vſelej s' teshavami, inu is shaloſtjo obloshen. Zhakej en mejhen zhaſs, inn boſh v' kratkem konz vſiga hudiga vidil. Enkrat bo ena ura perſhla, v' katiri bo vſa muja, inu napokojſhena preſhla. Vſe je mejhenu, inu kratku, kar s' zhaſam pride.

2. Delej, kar dellaſh, svesstu ſe mujej v' mojimu vinogradu, jeſt bodem tvoj lon, inu plazhilu. Piſhi, beri, poj, sdihuj, molzhi, moli, terpi moſhku vſe supernoſti, to vezhnu shivlenje je vſega tega, inu ſhe vezhega vojſkuvanja vrednu.

Ta myr bo perſhl v' enemu dnevu, katir je temu Goſpudu snan, inu takrat na bode dneva, inu nozhy, koker je sdej, temuzh ena vezhna luzh, ena naiſkonzhana ſvetloba, en ſtanoviten myr, inu enu shiher pozhivanje. Na porezheſh takrat: Kdu

bo mene reſhil od tega trupla te ſmerti? Na Boſh tudi upil: Gorje meni, dokler moje na ti semli popotvanje je na dolgu potegnenu! sakaj ſmert bode okuli vershena, tu isvelizhanje bode bres vſega pomankanja, na bode nobena britkuſt, temuzh enu isvelizhanſku veſelje, inu enu lubesnivu, perjetnu, lepu tovarſhtvu.

3. O ke bi ti bil vidil te vezhne krone teh Svetnikov v' nebeſih, v' kajseni veliki zhaſty ſe ony sdej veſelę, katiri nekedej ſo bli na letemu ſvejtu sanizhuvani, inu niſo bli ſkorej tega shivlenja vredni dershani, sa reſnizo bi ſe ti noter do semle ponishal, ja veliku vezh shellil ſlednemu podvershen biti, koker zhes enga ſamega goſpoduvati. Ti bi tudi veſeleh dny tega shivlenja na poshellil, ampak ti ſe vezh veſelil, savol Boga nadluge terpeti, inu bi sa nar vezhe dobizhek dershal, sa nezh med ludmy porajtan biti.

4. O ke bi ti lete rezhy dobru saſtopil, inu ke bi one tebi globoku k' ſerzu ſhle, koku bi ſe ti podſtopil le, enkrat ſe pertoshîti? Ni le muje vrednu savol vezhnega shivlenja vſe teshavne rezhy preterpeti? Ni ena mejhena rezh sgubiti, al dobiti boshje krajleſtvu. Pousdigni tedej tvoje oblizhje pruti nebeſam. Pole! jeſt, inu vſe moji Svetniki ſo s' mano, katiri ſo na temu ſvejtu veliko vojſko preſtali, sdej ſe veſelę, sdej ſo potroſhtani, sdej ſo sashi-

hrani! sdej pozhivajo, inu bodo bres vſega konza s' mano v' krajleſtvu mojiga Ozheta oſtali.

XLVIII. POGLAVITNE DEJL.

Od tega dneva te vezhnoſti, inu od britkuſti zhaſnega shivlenja.

1. *Hlap.* O ti ſrezhnu, inu isvolenu ſtanovanje tega ſgurnega mejſta! o ti narſvetleiſhe dan te vezhnoſti, katirega ta nuzh na satemny, temuzh ta vezhna boshja reſniza uſeſkusi reſvetly, inu resije! o vſelej veſeli dan, vſelej shiher, inu v' ſvojimu ſtanu ſtanoviten, katir na bo nikoli v' eno supernoſt ſpreminen! O de bi ſe bil leta dan enkrat perkasal, inu bi vſem letem zhaſnem rezhęm enkrat honz ſturil! On ſizer tem ſvetnikam s' vezhno ſvetlobo ſvejti, tem popotnekam pak na semli ſamu od delezh, kokęr ſkus en ſhpegel ſe leſkazhe.

2. Ti nebeſhki meiſtneki vedo, koku veſel je leta dan, ti revni otrozi Evæ sdihujejo, de ta dan njeh shivlenja je grenak, ino otoshen.

Leti dnevi tega zhaſa ſo kratki, inu hudi, polni britkuſti, inu shaloſti, v' katireh bode ta zhlovek s' mnogem terpenjam sampreshen, s' mnogem ſtraham ſtiſkan, s' mnogimi ſkerbmy napet, s' mnogo radoved-

noſtjo reſtreſen, s' mnogimi prasnimi rezh-
my samotan, s' mnogimi smotnavam ob-
dan, s' veliko mujo dolitert, ſkus ſkuſhna-
ve oteshuvan, ſkus luſhte oſlabcn, inu s'
boſhtvam tepen.

3. O kedaj bo she en konz tega vſega hudega? Kedaj bom enkrat reſhen od te revne ſlushnoſti teh grehov? Kedaj bom jeſt o Goſpud! na tebe ſamega miſlil? Kedaj ſe bom jeſt v' tebi popolnema veſelil? Kedaj bom bres vſe saprege, toshlivoſti, inu teshave te duſhe, inu tiga teleſa v' pravi frajoſti shivil? Kedaj bo she en ſtanoviten, terden myr, inu pokoj, en nasmeſhan, inu shiher myr, en myr od snotrej, inu od svunej, inu en po vſeh krajih obſtojezh myr?

O dobrutlive JEsus, kedaj bom jeſt pred tabo ſtal, inu tebe gledal? kedaj bom jeſt vidil to zhaſt tvojiga kraileſtva? kedaj boſh ti meni vſe v' vſeh rezheh ratal? O kedaj bom jeſt per tebi v' tvojimu krajleſtvu, katiru ſi ti tvojim isvolenem od vekumej pervravil?

Jeſt ſim en rẹvesh-, en vun sbandeshan, inu v' eno ſovrashno semlo poſtavlen, vesh sapuſhen, kir ſe uſakdanu vojſkuvanje, inu narvezhi neſrezhe snajdejo.

4. Potroſhtej mojo revſheno, pomajnſhej mojo shaloſt, sakaj vſe moje shellę po tebi sdihujejo. Dokler vſe je meni ena teſhka butara, kar meni ta ſvejt k' enemu

troſhtu ponuja. Jeſt tebe shellim od snotrej s' zelem ſerzam ushivati, ali na morem doſezhi. Jeſt ſi voſhem teh nebeſhkek rezhy ſe dershati, ali te poſvejtne rezhy, inu tu premalu dolitertu nagnenje mene sadershuje, inu brane. Jeſt bi othl, de bi moja duſha zhes vſe rezhy goſpoduvala, ali jeſt bom poſylen tudi zhes mojo volo, temu shivotu podloshen biti. Taku jeſt nafrezhen zhlovek is ſam ſabo ſe vojſkujem, inu ſem ſam ſebi teshaven ratal, kir ta duh gori, ta shivot pak doli vlezhe, inu ſyle.

5. O kaj jeſt od snotrej terpim, kader jeſt v' mojimu ſerzu te nebeſhke rezhy ſpremiſhlujem, kir sdajzi meni, kader molem, ena velika tropa teh shivotneh shella na pruti pride!

O moj Buh! na odſtopi delezh od mene, inu na ogni ſe v' tvojimu ſerdu od tvojiga hlapza. Sabliſkej s' tvojo ſvetlobo, inu reſkropi tajiſte shivotne shellę, puſti vunkej tvoje ſtrele, taku bodo vſi hudobni dosdevki tega ſovrashneka k' ſhpotu ſturjeni. Oberne moje miſli vſe ſkupej pruti tebi, ſturi, de bodem na vſe poſvejtne rezhy posabil, dodejli meni, de bodem mogel hitru vſe pregreſhne miſli savrezhi, inu sanizhuvati.

Pridi meni k' pomozhi o ti vezhna reſniza, de mene nobena poſvejtna, inu prasna rezh na premakne! Pride ſem ti nebeſhka ſladkuſt, de bo vſa naſnashnoſt pred

tvojim oblizhjam pobegnila. Odpusti tudi meni, inu miloſtvu persaneſi, kulkerkulikrat jeſt v' molitvi na drugu, koker na tebi miſlim. Sakaj jeſt reſnizhnu ſposnam, de ſim ſe navadil v' molitvi ramnu reſtreſenu ſe sadershati.

Dokler doſtikrat na temu meſtu niſim, kir is shivotam ſtojim, al ſedim, temuzh ſim veliku vezh tamkej, kamer me mojo miſli vlezhejo, inu neſo. Ondi ſim, kir je moja miſl. Ondi je doſtikrat moja miſl, kir je letu, kar jeſt lubem. Letu meni hitru na miſel pride, kar mene od nature reslushta, ali kar meni savol dobizhka dobru dopade.

6 Satu ſi ti o Buh te reſnize! ozhitnu djal: kir je tvoja saloga, ali ſhaz, ondi je tudi tvoje ſerze.

Aku jeſt nebeſa lubem, tudi rad nebeſhke rezhy ſpremiſhlujem. Aku jeſt ta ſveit lubem, ſe tudi v' negovi ſrezhi veſelim, inu v' njegoveh teshavah shalujem. Aku jeſt ta shivot lubem, ſi dosdevam, kar je tega shivota. Aku pak tega duha sa lubu imam, taku mene reslushta tu, kar je duhovnega, miſliti.

Dokler karkuli jeſt lubem, od tega jeſt rad govorim, inu ſliſhim, iuu takeſhneh rezhy podobo s' mano damu noſem.

Ali ſrezhen je tajiſte zhlovek, katir savol tebe, o Goſpud! vſim ſtvarem ſlovu da; katir ti naturi ſylo della, inu tu poshellenje tega shivota s' ajſram tega duha krisha; de

bi tebi s' ozhiſheno vęſtjo eno andohtlevo inu zhiſto molituv goriofral, inu vſe poſemelſke rezhy svunej, inu snotrej od ſebe vergel, ter vreden poſtal med Angelske kore, al drushbo perpuſhen, inu gori uset biti.

XLIX. POGLAVITNE DEJL.

Od poshellenja vezhnega shivlenja, inu kajsen velik lon je tajiſtem oblublen, katiri ſe sa tajiſtu voiſkujejo.

1. *Goſp.* Moj ſyn! kader ti obzhutiſh, de boda tebi od sgorej doli tu poshellenje tega vezhnega isvelizhanja noterulitu, inu kader shelliſh od prebivalſha tega shivota ſe lozhiti, de bi mojo ſvetlobo bres ſenze tega ſpreminenja gledal, moreſh tvoje ſerze reſhirit, ter tu ſvetu noterdajanje s' velikim shellam goriuseti.

Veliko sahvalo vezhni dobruti dej, katira s' tabo taku miloſtu andla, tebe taku lubesnivu obiſhe, taku gorezhe obudy, inu taku mogozhnu pousdigne, de ſkus leſtno tęsho na poſvejtne rezhy na padeſh. Sakaj ti tega nimaſh ſam od ſebe, tu je od tvojih miſl, ali muje inu djanja, temuzh ſamu is dobrute, inu uſmilenja tega sgurne gnade, inu boshjiga objiſkanja, namrezh, de bi ti v' duhovneh zhednoſteh, inu vezhi ponish-

nosti gorijemal, k' prihodnemu vojskvanju se perpravlal, mene is zelega serza se dershal, inu se poslisal meni s' gorezhim ajsram slushiti.

2. Syn! ogn dostikrat gory, ali bres dima se ta plemen na kvishku na usdine. Ravnu taku nektereh ludy poshellenje pruti nebesam je ushganu, inu vender niso prosti od skushnave shivotnega 'poshellenja. Satu na dellajo ony samu, inu zhistu savol boshje zhasty, kar vender s' takeshnem sheljam od njega prosijo.

Takeshne so tudi dostikrat tvoje shelle, katire, si ti menil, de so zhiste, inu de bodo stanovitne. Dokler tajistu ni zhistu, inu popolnema, kar je s' lastnem dobizhkam, ali ushivanjam omadeshvanu.

2. Nekar na prosi, kar je tebi perjetnu, inu nuznu, temuzh kar je meni dopadlivu, inu zhastitlevu; sakaj aku ti prov sodessh, bi imel mojo volo tvojimu poshellenju; inu vsimu, kar poshelish, naprejpostavit, inu po tajisti se sadershati. Jest vem tvoje shelle, inu tvoje pogostu sdihuvanje sim jest slishal. Ti bi sdej rad bil v' ti frajosti te zhasty teh isvoleneh boshjih, tebe she sdej resvesely ta vezhna hisha, ta nebeshka deshela veselja polna: ali leta ura she ni pershla. Ampak en drugi zhass je she, tu je ta zhass tega vojskuvanja, te muje, inu tega skushanja. Ti shellish s' to narvikshi dobruto napolnen biti, letu pak sdej na moresh dosezhi. Jest sim tajista; zhakej na

mene (prave ta Goſpud) dokler pride tu boshje krajleſtu.

4. Ti imaſh ſhe v' mnogeh rezhęh na semli ſkuſhan, poduzhen, inu uterjen biti. En troſht ſe bo tebi v' zhaſu dal, al obilna ſitoſt na bode dodejlena. Satu bodi mozhan, inu ſerzhan taku dobru v' djanju, koker v' preneſenju tega, kar je naturi supernu. Ti moreſh enga novega zhloveka oblezhi, inu v' enga drugega mosha ſe ſpreberniti. Ti moresh doſtikrat ſturiti, kar nozheſh; inu, kar ozheſh, moreſh puſtiti. Kar drugem dopade, bode ſvoj naprejhod imelu, kar pak tebi dopade, napojde naprej. Kar drugi reko, ſe bo ſliſhalu, kar pak ti porezheſh, na bo nezh porajtanu. Drugi bodo profili, inu bodo prejeli, ti pak boſh profil, inu na boſh prejel. Od drugeh ludy ſe bodo velike rezhy pravile, od tebe pak ſe boge molzhalu. Drugem ſe bo letu, ali unu isrozhilu, tebe pak bodo dershali, koker k' nobeni rezhy pridnega.

5. Ta natura bode v' zhaſu savol lega zhaſuvala, inu tebi bode ramnu nuznu, aku bodeſh letu s' molzhanjam preneſil. V' leteh, inu takſhneh rezhęh bode en svęſt hlapez tega Goſpuda ſkuſhan, kulku on ſam ſebe satajiti, inu ſvojo volo v' vſeh rezhęh premagat sna.

Ni ſkorej nobene rezhy, v' katiri bi ti imel ſam ſebi tulkajn odmręti, koker le-

tu, kader ti namerzh moresh viditi, inu terpeti, kar je tvoji voli supernu: slasti pak, kader bodo tebi take rezhy ukasane, katire se tebi narodne, inu prasne sdę. Inu dokler pod gospodsheno eniga drugiga stoysh, ter se na smesh eni viksi oblasti superstaviti, tok tebi teshku naprej pride, po voli eniga drugiga se sadershati, inu svojo missli, inu svojo pamet v' nemar pustiti.

6. Al moj syn! premisli, de leta tvoja muja tebi veliku nuza, de bode v' kratkimu konz imęla, inu de enu veliku plazhilu njo zhaka; aku taku missish, taku tebi tvoja muja na bode teshavna, temuzh ti bosh en velk trosht v' tvojimu poterplenju obzhutil. Sakaj na mesti tvoje mejhene vole, katiro ti sdej radavolnu sapustish, bosh tvojo popolnema volo na vselej v' nebesih imel. Tamkej bosh ti vse, kar bosh othl, inu vse, kar bosh samogel shelleti, najdel. Tamkej bodesh ti vse blagu dosegel, bres strahu tajistu sgubiti. Tamkej bode tvoja vola vselej enaka s' mano, inu na bode nezh svunajnega, ali sebi posebnega shellela. Tamkej se na bo tebi nobeden superstavil, nobeden zhes tebe toshil, nobeden te na bo sadershaval, nezh na bo tebi super stalu, temuzh vse rezhy; katire si shelil, bodo skupej pred rokami, inu bodo tvoje zelu poshellenje popolnema nasitile, inu napolnile. Tamkej bodem jest tebi povernil to zhast sa shpot, ta plajsh te hvale, sa tvojo

shaloſt, sa tvoje puſlednu, inu ponishnu meſtu ta ſedesh tega krajleſtva na vezhne zhaſe. Tamkej ſe bo ta ſad te pokorſhene perkasal, ta muja, inu trud te pokure bode s' veſsellam polonan, inu vſa ponishna podloshnoſt bode zhaſſitu kronana.

7. Sdej tedej ſe ponishnu perklajnej pod rokami vſih ludy, inu na bodi tebi mar, kdu je letu, al unu rekal, ali saukasal, temuzh ti ſi imaſh sa letu veliko ſkerb persadeti, de ti vſe, kar tvoji vikſhe, eden tvoje glihe, ali eden majnſhega ſtanu od tebe ozhe, ali shelly, sa dobru gori usameſh, inu is svęſto volo ſe poſtiſaſh dopolniti.

Nej iſhe eden leto, ta druge uno rezh, nej ſe eden s' to, ta drugi s' uno rezhjo ſhtema, nej bode vezh, koker taushentkrat pohvalen, ti pak nimaſh ne v' letemu, ne v' unemu, temuzh v' tvojimu laſtnemu sanižhuvanju, inu v' mojimu dopadenju, inu zhaſty veſellje jiſkati: Letu ſi imaſh ti voſhiti, de bi Bud, bodi shę ſkus shivlenje, ali ſmert, vſelej bil v' tebi zheſhen, inu hvalen.

L. POGLAVITNE DEJL.

Koku ſe ima en troſhta prasn zhlovek v' roke boshje goriofrat.

1. *Hlap.* Goſpud Buh ſvet Ozha! bodi sdej, inu na vezhne zhaſe

zheſhen, inu hvalen, sakaj koker ti ozheſh, taku ſe je sgodilu inu kar ti ſturiſh, tu je dobru.

V' tebi ſe ima tvoj hlapez, nekar ſam v' ſebi, ne v' nobenemu drugemu veſeliti, sakaj ti o Goſpud ſi ſam tu pravu veſelje, ti ſi moje upanje, moja krona, moje resveſelenje inu moja zhaſt.

Kaj ima tvoj hlapez, kar bi on na bil od tebe prejel, tudi bres ſvojiga saſlushenja? Tovje ſo vſe rezhy, katire ſi ti ſtvaril, inu dal. Jeſt ſem vbog, inu reven, inu v' teſhkemu dellu, inu terplenju od moje mladoſti ſemkej. Inu moja duſha bode v' zhaſu shaloſtna noter do ſols: inu ſe v' zhaſu grima savol terplenja, katiru naprejſtoji.

2. Jeſt shellim veſelje tega myru, jeſt proſem is ſerza sa ta myr tvojih ſinov, katire ti v' luzhi tvojiga troſhta redysh. Kader ti daſh ta myr, inu enu ſvetu veſelje noterulijeſh, poſtane duſha tvojiga hlapza polna hvaleshnega petja, inu andohtleva v' tvoji zhaſti, inu hvali. Ali kader ſe boſh ti odmeknil, koker zelu pogoſtu v' navadi imaſh ſturiti, na bode mogla po poti tvojih sapovd tezhi, temuzh bo mogla na ſvoje perſi ſe poudariti, inu ſvoje kolena perpogniti. Sakaj s' njo na ſtoji vezh taku dobru, koker uzherej, inu preduzhe reiſhnem, kir je tvoja luzh na njeno glavo ſvejtla, inu kader je ona bla pod ſenzo

tvojih perut pred noterpadejozhimi ſkuſhnavami savarvana.

3. O pravizhen, ſvet, inu vſe havle vredne Ozha! ta vra je perſhla, de tvoj hlapez ima ſkuſhan biti. O lubesnive Ozha! je zel ſpodobnu, de bi tvoj hlapez ob ti uri kej savol tebe terpel. O vezhne zhaſty vreden Ozha, ta ura, katiro ſi ti od vekumej perhodno vidil, je perſhla, de tvoj hlapez na en mejhen zhaſs od svunej omaga, inu obleshy, vender vſelej od snotrej per tebi shivy, de on bode enu malu sanizhuvan, pred ludmy ponishan, inu dolidjan, s'hudem nagnenjam, inu s'bolesnami potert, de bi on s'tabo v' ti sgudni sari te nove luzhi supet goriuſtal, inu to nebeſhko ſvetlobo ushival. O ſvet Ozha, ti ſi taku vſe odlozhil, inu ſi na takeſhno visho othl imeti, inu tajiſtu ſe je sgodilu, kar ſi ti ſam sapovédal.

4. Letu pak je ena gnada, katiro ti tvojim perjatlu ſkasheſh, de on na temu ſvejtu is lubesni pruti tebi terpy, inu nadleshan bode, od koga, inu kulkerkrat ti dopuſtiſh, de bi ſe imelu sgoditi. Bres tvojiga ſvejta, inu previdnoſti, inu bres urshaha ſe nezh na sgody na semli.

O Goſpud! meni je nuznu, inu dobru de ſi ti mene ponishal, be bi ſe tvojo pravizo nauzhil, inu de bi vſo preusetnoſt, inu napuh tega ſerza savergl. Meni je tudi nuznu, de ſem k'framoti ſturjen, sa tu

moj trofht vezh per tebi, koker per ludęh jiſhem.

Jeſt ſem ſe tudi nauzhil tvoje naisgruntane ſodbe ſe bati: kir ti tega brumnega, inu pravizhnega, s' tem kervizhnem vred, vender vſelej po praviz tepesh.

5. Jeſt tebe sahvalem; de ti moje pregrehe niſi pregledal, temuzh ſi meni terplenje, inu nadluge, britkuſti, inu shaloſt od snotrej, inu od svunej poſlal, inu de ſi mene ojſtru udaril. Ni nezh pod nebam, kar bi mene samoglu potroſhtati, koker ſam ti o moj Goſpud, inu Buh, inu nebeſhke osdravelnik teh duſh, katir udareſh, inu osdraveſh, pekov doli, inu supet vunkej pelleſh. Ty mene tepeſh, inu tvoja ſhiba bode mene poduzhila.

6. Pole lubesniv ozha! v tvojih rokah ſim jeſt; pod ſhibo tvojiga ſvarjenja, inu ſhtrafenge ſe jeſt perpognem. Gajshlei moj herbet, inu urat, de mojo naukretnoſt po tvoji voli ukervim. Sturi is mene enga bogabojezhega, inu ponishnega jogra, koker rad v' navadi imaſh delati, de bodem po vſi tvoji voli hodil. Jeſt ſam ſebe, inu vſe, kar imam, tebi perporozhim, de boſh mene popravil, inu pobulſhal; bulſhe je tukej, koker tamkej ſhtrafan biti.

Ti vęſh vſe rezhy ſkupej inu ſledne poſebej inu tebi v' zhloveſhki vęſty nezh ni ſkritega. Ti vęh perhodne rezhy, preden ſe sgode, inu tebi ni potreba, de bi tebe eden uzhil, ali teh rezhy, katire ſe na semli

dopernaſhajo, opominal. Ti vęſh, kar je k'mojimu nuzu, inu gorijemanju dobru, inu gorijemanju dobru, inu kolku meni nadluga ſlushe teh grehov erjovino oſtergati, inu ozhiſtiti. Sturi, inu delej s'mano po tvojimu dobremu dopadenju, inu nekar nasaversi mene savol mojiga greſhnega shivlenja, katiru nobenemu bel, inu ozhitenſhe, koker tebi ſamemu je snanu.

7. Goſpud! dej meni vęditi, inu snati, kar je vrednu snanu tebi, tajiſtu lubiti, kar je ſpodobnu lubiti, tajiſtu hvaliti kar je tebi narvezh dopadlivu, tajiſtu veliku ſhtemati, kar je per tebi shlahtnu, inu ſhtemanja vrednu, inu tajiſtu sanizhuvati, kar je tvojim ozheſam supernu. Na puſti, de bi jeſt po videsu tih ozhy, inu po beſsędah nasaſtopnih ludy ſodil inu miſlil, temuzh de jeſt po pravi reſnyzi od videozhih inu od duhovnih rezhy ſodim, inu zhes vſe letu tvojo volo inu dopadajenje ſkerbnu jiſhem.

8. Ludje bodo doſtikrat v'ſvojih ſodbah ogolfani, tudi ti perjasneki tega ſvejta, kir ony ſamu te videjozhe rezhy lubjo. Kaj je ta zhlovek od tega bulſhe, de bode od drugega zhloveka sa vezhega ſhteman?

En goluf golfa, inu sapele enga golufa, al sapelivza, en poſvejtne zhlovek enga poſvejtnega, en ſlepi enga ſlepega, en ſlab enga ſlabega, kader njega pousdiguje, ali hvali. Dokler kulker je en ſledne pred tvojimi ozhmy, tulku je on tudi, inu nekar

vezh, ſam nà ſebi; pravi ta pohlevne ſvete Franziſcus.

LI. POGLAVITNE DEJL.

De ſe ima ta zhlovek na te male della vaditi, kader ſe vide preſlabega k' viſokim dellami, ali opravilami.

1. *Gosp.* Syn! ti namoreſh smirej v' enemu gorezhemu ajſru teh zhednoſt, tudi ne v' enemu vikſhemu ſtanu nebeſhkega premiſhluvanja ſtati, temuzh savoi poirbane ſlabuſti je tebi v' zhaſsu potrebnu, de niſkem rezhęm ſe doliſpuſtiſh, inu tęsho tega ſtrohlivega shivlenja tudi super tvojo volo, inu s' toshlivoſtjo preneſeſh. Koker dolgu tu ſtrohlivu truplu noſeſh, bodeſh to otoshnoſt, inu teshavo tega ſerza obzhutil. Satu je potreba pogoſtu v' temu meſu zhes meſa tęsho sdihuvati, kir na moreſh se uſeſkusi v' duhovneh opravilih, inu v' boshjimu permiſhluvanju goridershati.

1. Takrat je tebi nuznu, de ſe ti k' niſkimu, inu svunajnemu dellu podaſh, ter ſe v' dobremu djanju resveſeliſh, med tem pak mojiga prihoda, inu sgurnu obiſkanje is ſtanovitnem savupanjam pozhakaſh, tvojo edinſheno, inu ſuhoto tega duha poterpeshlivu terpiſh, taku dolgu, de bodeſh supet od mene obiſkan, inu od vſe britkuſti reſhen.

Sakaj jeſt bodem ſturil, de bodeſh na tvoje dellu inu mujo posabil, inu de boſh tvoj snotrejne pokoj ushival. Jeſt ozhem pred tabo te ſnoshęti, ſveteh piſaneh naukov resgerniti, de bodeſh s' reſhirjenem ſerzam po temu potu mojih sapoved sazhel tezhi. Inu takrat porezheſh: Vſe terplenje ſedanega zhaſa ni sadoſti vrednu te perhodne zhaſty, katira bode nad nami resodęta.

LII. POGLAVITNE DEJL.

De ſe ta zhlovek nima sa vrednega te gnade, ali troſhta, ampak sa vrednega tega terplenja dershati.

1. *Hlap.* Goſpud! jeſt niſim vreden ne tvojiga troſhta, ne tvojiga obiſkanja; satorej pravizhnu s' mano andlaſh, de mene revnega, inu bres troſhta puſtiſh. Sakaj, aku bi jeſt ſolse, koker enu morje mogel tozhiti, vender bi ſhe tvojiga troſhta na bil vreden. Satu jeſt niſim drugega vreden, koker dobru gajshlan, inu ſhtrafan biti, kir ſim doſtikrat tebe mozhnu reshalil, inu v' velikeh rezhęh ſylnu ſe pregreſhil. Dokler, kader s' pravo pametjo premiſlem, ſim tudi tega narmainſhega troſhta navreden. Ti pak o dobrutlive, inu uſmilene Goſpud, inu Buh! kir tvoje della no-

zhesh puſtiti konz useti, de bi tu bogaſtvu tvoje dobrute v' teh poſodah tvoje miloſti ſkasal, pognadaſh tudi tvojiga hlapza, inu bres vſiga njegoviga saſlushenja zhes vſo zhloveſhko visho njega potroſhtaſh. Sakaj tvoji troſhti niſo, koker zhloveſhki pogovori.

2. Goſpud! kaj ſim jeſt takega ſturil, de bi ti meni nebeſhkiga troſhta dodejlil? Jeſt na vęm nezh dobrega, de bi bil ſturil, temuzh, de ſim vſelej k' pregrehi nagnen, inu k' pobulſhanjo namarn, inu lejn bil. Reſs je, inu jeſt letu namorem odrezhi, al tajiti. Aku bi jeſt dergazhi rekal, bi ſe ti meni super poſtavil, inu nobeniga bi na bilu, katir bi mene sagovarjal. Kaj drugega ſim jeſt s' mojimi grehami saſlushil, koker pekov, inu vezhne ogn? Po vſi reſnizi jeſt ſposnam, de ſim vſega ſhpota inu sanizhuvanja vreden, inù de ſe meni naſpodobi med tvoje brumne ſhtet biti. Inu akulih jeſt letu narad ſliſhem, vender ozhem savol reſnize moje grehe super mene ſamega ſposnati, de bi tvojo miloſt ſkus letu loshej sadobil.

3. Jeſt en krive, inu vſiga ſhpota polne zhlovek kaj bi imel rezhi? Nimam uſt sa govoriti, koker ſamu to beſedo: Jeſt ſim greſhil, o Goſpud! jeſt ſim greſhil, uſmili ſe zhes mene, odpuſti meni moje grehe. Dopuſti meni en mejhen zhaſs, de bom mojo shaloſt objokal, prejden de pojdem v'

to temuo. Kaj ti od tega krivega, inu revniga greſhneka narvezh shelliſh, koker ſamu, de bi ſe zhes ſvoje grehe sgreval, inu ponishal? Is ene prave grevenge, inu ponishnoſti tega ſerza uſtane tu upanje tega odpuſhania, ta s' britkuſtjo obdana veſt bode s' Bugam ſpravlene, ta sgublena gnada bode supet najdena, inu ponovlena, ta zhlovek bode pred perhodnem ſerdam obvarvan, inu ſe v' enemu ſvetemu kuſhuvanju ſkupej ſrezhajo Buh, inu ta resgręva na duſha.

4. Ena ponishna grevenga zhes grehe jè tebi, o Goſpud! en perjeten ofer, inu deſhy veliku perjetnejſhe pred tvojim oblizhjam, koker enu pershganu kadilu. Ona je enu perjetnu masilu, katiru ſi othl, de bi ſe na tvoje ſvete noge slilu, ſakaj enu resgrevanu, inu ponishnu ſerze niſi nigdar savergel. V' eni pravi grevengi je tu meſtu tega perbeshalſha pred oblizhjam ſerditega ſovrashneka. V' tajiſti bo pobulſhanu, ina opranu, karkuli je od dergot ſem perſhlu, inu omadeshvanu bilu.

LIII. POGLAVITNE DEJL.

De gnada boshja temi, kateri poſvejtnu miſlijo, na bode dodejlena.

1. *Goſp.* Syn! moja gnada je shlahtna, inu veliku vela, ter ſe na puſty is

svunajnemi rezhmy, ali s' posvejtnemi troshtami meshati.

Satu je potreba vse sadershbe gnadi boshji is poti spraviti, aku si voshish, de bi bila ona v' tebe vlita. Poishi si enu skrivnu mestu, inu rad prebivej sam per sebi; nobenega zhloveka pogovarjanja na ishi, ampak veliku vezh k' meni venkej isli tvojo andohtlevo molitu, de bodesh enu bogabojezhe, ali sgrevanu serze, inu eno zhisto vest ohranil. Zel svejt sa nezh shtemej: s' Bogam hoditi vsem svunajnem rezhem naprej postavi. Sakaj ti na moresh meni slushiti, inu sravn tega tudi v' prejdeozheh rezheh reslushtanje, imeti.

Od snaneh, inu lubeh perjatlov se moresh odtegniti, inu tvoje serze od vsega zhasnega troshta odlozhenu dershati.

Taku opomina ta svet Apostel Peter, de se ti virni, koker popotniki, inu ptujizi na temu svejtu sadershati imajo.

2. O kajsenu veliku saupanje bo en zhlovek ob svoji smerti imel, katirega nobene rezhy poshellenje na temu svejtu na dershy. Ali enu slabu serze se na sna od vsega posemeiskega poshellenja odlozhiti, inu en tem shivotnem shellam isdan zhlovek nezh na vę sa frajost enga snoterniega zhloveka. Ozhesh pak en prave duhovne zhlovek biti, moresh tem dalnem inu tem blishnem rezhęm se odpovędati, inu se pred nikomer taku mozhnu, koker pred sam sabo varvati. Kader ti sam sebę bosh popolnema premagal,

ſi bodeſh ſkus tu loshej vſe te druge rezhy podloshne ſturil. Enu popolnema premaganje je, ſam ſebe premagati. Sakaj katir ſam ſebe podloshnega dershy, de ta shivot, ali shivotnu poshellenje ti pameti, inu ta pamet meni v' vſih rezhęh pokorna, leta je ſam ſvoj premagavz, inu Goſpud tega ſvejta.

3. Aku si shelliſh gori do verha lete popolnomaſti ſe pousdigniti; moreſh moſhku sazheti, inu to ſekiro na koreniuo poſtaviti, de boſh mogel tu ſkrivnu naſpodobnu nagnenje pruti ſam ſebi, inu k' vſemu laſtnimu, inu posemelſkemu blagu vensruvati, inu pokonzhati.

Na te pregrẹhi, kir ta zhlovek ſam ſebe prevezh napzhenu sa lubu ima, ſkorej vſe viſy, karkuli on ima s' korenino vensruvati, inu premagati: kader je leta pregreha premagana, inu dolisaterta, sdajzi en velek myr, inu pokoj v' temu zhloveku poſtane. Dokler pak malu njeh je, katiri ſe pomujajo, de bi ſami ſebi popolnema, odmerli, inu ſami od ſebe do konza vunſhli, satu ſami v' ſebi sapledeni oſtanejo, inu ſe na morjo v' temu duhu zhęs ſe pousdigniti.

Katir pak proſtu s' mano hoditi shęlly, temu je po trebnu, de on vſe ſvoje hudu malupridnu nagnenje samory, ter v' nobeni ſtvary s' napzheno lubesnio poshellnu na obtizhy.

LIV. POGLAVITNE DEJL.

Od mnogitirega nagibanja ali gnanja te nature, inu te gnáde.

1. *Gosp.* Syn! ti moresh na napelluvanje inu gnanje te nature, inu gnade dobru merkati, dokler one na eno med sabo spruti stajęzho, inu skorej skrito visho nass napellujejo, inu bodo kumej od drugega koker od enega v' duhovneh rezheh uterjenega, inu popolnema resvitlenega zhloveka reslozhene. Vsi ludje szer tu dobru shelle, inu v' svojimu govorjenju, ali djanju kei dobrega od sebe na dan dado; al vender je njeh veliku, katiri bodo pod shtavtjo tega dobrega smamleni, inu ogolsani.

2 Natura je pregnana, inu dosti ludy na se vlezhe, v' svoje saderge samota, inu sapelle, ter sama sebe vselej sa ta zil, inu konz dershy. Ta gnada pak prov, inu svęstu visha, varje pred vsem, kar ima podobo te hudobe nozhe nobenega golsati, temuzh vse isturi samu savol Boga, v' katiremu tudi ona k' poslednemu pozhiva.

3. Ta natura tu dolitrenje navolnu goriusame, nozhe stiskana, ne premagane, ne podloshna, inu ne radovolnu v' bersdah dershana biti. Ta gnada pak se ahta tega oberjenja, ti lestni pozhutlivosti superstoji,

ona iſhe podvershena biti, shelly premagana biti, inu ſe nozhe ſvoje leſtne frajoſti poſlushiti, nje je lubu, de bode pod ſhibo, inu ſtraham dershana, ona na shelly zhes nobenega goſpoduvati, ampak vſelej pod Bugam shiveti, ſtati, inu biti, inu je perpravlena savol Boga ſe vſaki zhloveſhki ſtvary pohlevnu podvrezhi.

4. Ta natura ſe po ſvojimu nuzu, inu dobizhku fliſa, inu pomuja, ter mirka, kaj nuza, inu dobizhka bi nje is ene ſledne rezhy doſhlu. Ta gnada pak ſe na ahta leſtnega nuza, inu obreſti, ampak veliku vezh premiſhluje, kar bi drugim nuznu, inu perlosbnu bilu.

5. Ta natura ima rada zhaſt, inu ſpoſhtuvanje: ta gnada pak vſo zhaſt, hvalo, inu ſpoſhtuvauje Bogu svęſtu daje, inu perpiſhe.

6. Ta natura ſe boji ſhpota, inu sanizhuvanja: ta gnada pak ſe veſely sa ime JEſuſovu saſramvanje terpeti.

8. Ta natura sa lubu ima to lenobo, inu shivottu pozhivanje: ta gnada pak namore lejna biti, temuzh radavolnu tu dellu, inu mujo gorjusame.

8. Ta natura iſhe ti rodovednoſti dopadlive, inu flętne rezhy, inu nje ſe gnuſe na saversbenih, inu grobeh rezheh. Ta gnada pak ima veſelje na sanizhlivih inu ponishneh rezhęh, inu terde rezhy na sametuje, inu ſe na brani v' ſtare, inu ſlabe gvante oblezhena biti.

9. Ta natura gleda na zhaſne rezhy, ſe veſely tega zhaſnega, inu poſvejtnega dobizhka, inu shaluje savol ene zhaſne ſhkode: ona ſe savol ene mejhene kervizhne, al superne beſede ſerdy. Ali ta gnada ſe ahta teh vezhneh rezhy, inu na obtizhy v' teh zhaſhah, savol pogube tega zhaſnega blaga na shaluje, ſe na ſerdy savol superneh beſedy; sakai ona je ſvoj ſhaz, inu ſvoje veſellje v' nebeſsa, kjer nizh konz na usame, poſtavela

10. Ta natura je lakomna, inu raiſhi usame, koker da, inu kej leſtnega inu ſuſebnega sa lubu ima. Ta gnada pak je dobrutliva, inu je perpravlena ſe vſem puſtiti ushivati, ſe poſebneh rezhy ogible, s' mejhenem sa dobru usame, inu ſposna, de je bulſhi dati, koker useti.

11. Ta natura ima veliku nagnenje na te ſtvary, na ſvoje leſtnu meſu, na praſne rezhy, inu na tu okulihojenje. Ali ta gnada vlezhe k' Bogu, inu k' zhednoſtam, ſe odpovę tem ſtvarjenem rezhęm pred tem ſvejtam bejshy, tega meſu poshellenje ſovrashe, tega okulihojenja ſe sdershy, inu ſe ſramuje na ozhitnem ſe perkasuvati.

12. Ta natura ima rada ta svunajne troſht, v' katiremu ſvoje pozhutke resluſhta, inu resveſely. Ta gnada pak iſhe ſamu v' Bogu potroſhtana, inu zhes vſe videjozhe rezhy v' ti narvikſhi dobruti resluſhtana, inu reſveſelena biti.

13. Ta natura ſe muja, inu della vſe ſavol leſtnega nuza, inu dobizhka, ona na more nezh sabſtojn ſturiti, temuzh ona ſe troſhta ali kej enakeka, ali kej bulſhega, ali hvalo, ali perjasnoſt sa ſvoje iſkasane dobrute sadobiti, inu shelly, de bi njene della, inu darovi veliku preſhtemani bili. Ta gnada pak nezh zhaſnega na iſhe, inu na shelly nobenega lona, ali plazhila, koker ſamega Boga, inu od zhaſneh potrebneh rezhy nezh vezh na shelly temuzh hulker tajiſte nje morejo k' sadoblenju teh vezhnih ſlushiti.

14. Ta natura ſe veſeli nad veliku perjatlov, inu nad shlahto, ſe preſhtema nad ſvojim ſhlahtnem rojſtvam, inu nad ſvojim rodam; tu sadershanje teh mogozhneh terdi, ſe perlisuje tem bogatem, inu prov daje tem ſebi enakem. Ta gnada pak tudi ſovrashneke lube, inu ſe na obilnoſtjo teh perjatlov na preusame; sa nezh dershy to hiſho, inu sazhetek ſvojiga rodu, svunej aku ona tamkej vezh brumnoſti najde. Temu ubogemu zila k' pomuzhi prídti bel, koker temu bogatemu, ima vezhi uſmilenje s' enem nadolshnem, koker s' enem mogozhnem, ſe veſely nad enem reſnizhnim, nekar nad enem golufnem zhlovekam. Ona vſelej opomina te brumne, de bi ſe po vezheh gnadah, inu daroveh poſliſali, inu Synovu boshjimu ſkus zhednoſti ſe enake ſturili.

15. Ta natura ſe hitru pertoshi zhes pomankanje, inu nadleshnoſt. Ta gnado preneſe ſtanovitnu tu boſhtvu, inu to froſhina.

16. Ta natura vſe k' ſebi obrazha, ſe lę sa ſe ſhrita, inu lę savol ſebe druge ſvary. Ta gnada pak vſe rezhy k' Bogu visha, od katirega one svirajo: nezh dobriga ſebi na perpiſuje, preusetnu na baha, ſe naprepira, ſvojo manengo drugem naprej na vlezhe, temuzh vſe ſvoje miſli, inu saſtopnoſt ti vezhni modruſti, inu boshjimu ſpraſhuvanju podvershe.

17. Ta natura shelly ſkrivne rezhy vediti, inu nove fliſhati, ozhe od svunej ſe ſkasuvati, veliku ſkus pozhutke svęditi, inu poſkuſiti, shelly ſposnana biti, inu letu ſluriti, od katirega hvala, inu tu sazhudenje pride. Ta guada pak ſe na ahta nove, inu firbezhne rezhy vęditi, sakaj vſe letu je od te ſtare, ſkus ta greh pokashene nature nerſhlu, dokler ſe nezh novega, inu obſtojezhega na semli na snajde. Ona tedej uzhy te pozhutke bersdati, tega prasnega dopadenja, inu preusetnega bahanja ſe anati, inu ogibati, hvale, inu sazhudenja vredne rezhy ponishanu perkrivati, inu od ſledne rezhy, inu v' vſi uzhęnoſti ta pridne ſad tega nuza, inu to zhaſt, inu hvalo boshjo iſkati. Ona nozhe, de bi ona, inu tu nienu hvalenu bilu, temuzh shelly, inu voſhe, de bi Buh, katir vſe sgol is lubesni

vendejly, v' ſvojih daroveh zheſhen, inu hvalen bil.

18. Leta gnada je ene boshja inu zhesnaturna luzh, en ſuſebne dar Boshji, en pezhat teh isvoleneh, inu ena saſtava vezhnega isvelizhanja, katira tega zhloveka, od poſvejtneh nebeſhkih rezhy k' lubesni pousdigne, inu is enga k' tem poſvejtnem rezhęm nagnenga k' enemu v' te duhovne rezhy isdanemu zhloveku ſtury. Kulkajn vezh tedej bo ta natura dolitlazhena, inu premagana, tulkajn vezhi gnada bo noter vlita, inu ta snotrejne zhlovek bo s' novem objiskanjam po podobi boshji vſake dan ponovlen, inu pobulſhan.

LV. POGLAVITNE DEJL.

Koku pokashena, inu ſpazhena je naſha natura, inu koku mozhna je gnada Boshja.

1. *Hlap.* O moj Goſpud, inu Buh! katir ſi mene po tvoji podobi, inu glihi ſtvaril, dodejli meni to gnado, katira je, koker ſi ti mene uzhil, taku mozhna, inu meni k' isveliżhanju taku potreba: de bodem mojo hudobno naturo, katira mene k' greham, inu k' pogublenju vlezhe, mogel premagati. Sakaj jeſt obzhutem v' mojimu teleſu to poſtavo te pregrehe, katira ti po-

ſtavi moje duſhe super govory, inu mene, de bi jeſt ti pozhutlivoſti v' mnogeh rezheh pokorn bil, koker enga jetnika okuli vode. Jeſt na morem temu hudemu nagnenju te nature sadoſti superſtati, aku tvoja preſveta gnada na bo meni na ſtrani ſtala, inu moje ſerzę ushgala.

2. Potrebna je tvoja gnada, inu ena zelu velika gnada, de bode ta natura premagana, katira je od mladoſti k' hudemu nagnena. Sakaj natura je skusi Adama tega pervega zhloveka padla, inu ſkusi pregreho pokashena bila, odtod je ta ſhtrafenga tega gręha ne vſe ludy perſhla, taku, de ta natura, katira je bla dobra, inu pravizhna od tebe ſtvarjena, ſe sdej sa en gręh, inu sa eno bolesen te pokashene nature imenuvati ima; sakaj njenu nagnenje, aku bo ſamu per ſebi puſhenu, vſelej le pod ſe k' temu hudemu, inu k' ti pregrehi vlezhe. Dokler ta mejhena muzh, katira je nję ſhe zhes oſtala, je koker ena iſkerza pod pepelam ſkrita. Leta muzh je saſtopnoſt, ali pamet te nature, katira je s' eno veliko temnoto obdana, taku, de akulih ſhe reslozhe, kaj je prov, kaj ni prov, kaj je reſs, kaj ni reſs, vender na samore dopolniti, kar sa prov dershy, tudi ne more popolnema to luzh te reſnize, ne pravu sravje ſvojiga nagnenja ushivati.

3. Od tod pride, o moj Goſpud, inu Buh! de jeſt po temu snotrejnemu zhloveku imam luſht k' tvoji poſtavi, dokler

jeſt vęm, de tvoja ſapoved je dobra, pravizhna, inu ſveta, inu de ſvary vſe tu hudu, inu ozhe, de bi ſe pred greham beshalu. S' tem shivotam pak ſlushem ti poſtavi te pregrehe, kir ſe jeſt veliku vezh ti pozhutlivoſti, koker ti pameti pokornega iſkashem. Is katirega pride, de jeſt ſzer eno volo k' dobremu imam, taiſtu pak dopernesti, v' meni mozhy na najdem. Is tega tudi pride, de ſi jeſt doſtikrat veliku dobrega naprejusamem, dokler pak ta gnada moji ſlabuſti pomagat ni pred rokami, is mejhenega superſtanja odſtopim, inu omagam. Odtod pride, de jeſt ta pot ene popolnema brumnoſti ſposnam, inu kar bi imel jeſt ſturiti, sadoſti ozhitnu videm, ali od tęshe moje pokashene nature dolitlazhen ſe k' eni bel popolnema brumnoſti na pousdignem.

4. O Goſpud! koku mozhnu je meni potrebna tvoja gnada, tu dobru sazheti, v' taiſtemu naprej jiti, inu taiſtu dokonzhatij. Dokler bres nje namorem nezh ſturiti, v' tebi pak vſe premorem, aku mene tvoja gnada poterde.

O ti reſnizhnu nebeſhka gnada! bres tebe nezh ni tu leſtnu saſlushenje, inu tudi ti darovi te nature ſo sa nezh dershati. Bres tvoje gnade o Goſpud! vſe rezhi per tebi nezh na velajo, ne kunſhti, ne blagu, ne lepota, ali muzh, ne saſtopnoſt ne sgovornoſt. Sakaj ti darovi te nature ſo gmejn tem brumnem, inu tem hudobnem,

ta gnada pak, inu lubesn je en ſuſebne dar teh isvoleneh; katiri ſo s'tajiſtem oziрani, bodo sa vredne dershani tega vezhnega shivlenja. Ta gnada je taku shlahtna, de tudi ta dar tega prerokvanja, dellanje teh zhudeshov, ali karkuli sa enu viſoku ſpremiſhluvanje bres lete gnade bode sa nezh dershanu. Ali tudi vira, vpanje, inu vſe druge zhednoſti niſo tebi perjetne bres lubesni, inu gnade tvoje.

5. O ti preſveta gnada bozhja! ti ſturysh is ubogega v' duhu, na zhednoſteh bogatega, inu is bogatiga na blagu ſturyſh v' ſerzu ponishnega. Pridi inu ſtopi doli k' meni, napolni mene sdajzi s' tvojim troſhtam, de moja duſha od trûda, inu ſuhote tega ſerza na omaga, inu konz na usame.

O Goſpud! jeſt tebe ponishnu proſem, puſti mene pred tvojimi ozhmy gnado najdti, sakej sadoſti je meni tvoja gnada, akulih te druge rezhy, katire ta natura shelly, na doſeshem. Deſlih bom teſhku ſkuſhan, inu s' doſtiremi nadlugami obdan, ſe na bodem nezh hudega bal, koker dolgu tvoja gnada per meni bode. Ona je moja muzh, ona meni da ta ſvejt, inu pomuzh. Ona je mozhnejſhi, koker vſi moji ſovrashniki, ja bel modra, koker vſi ti modri.

6. Ta gnada je ena mojſtrova te reſnize, uzheniza tega v' ſtrahu dershanja, ena luzh tega ſerza, en troſht v' britkuſti: ona

preshene shaloſt, inu ſtrah, ona goriredy to andoht, inu tozhy ſolsę. Kaj ſim jeſt bres nje, koker en ſuh lęſs, inu en nanuzni brun, katir ſe ima savrezhi?

Satorej dodejli meni o Goſpud! de bode meni tvoja gnada vſelej naprej perſtopila, inu sa mano hodila, ter mene v' dobremu djanju vſelej vishala, de ſe bodem po tajiſtemu vędnu poſkerbel, ſkusi JEsuſa Kriſtuſa tvojga Syna. Amen.

LVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo ſami ſebe satajiti, inu sa Kriſtuſam po poti tega krisha hoditi.

1. *Goſp.* Syn! koker delezh ti samoreſh ſam od ſebe ven jiti, taku delezh tudi ti premoreſh v' mene pridti. Sakaj koker od svunej nezh na shelleti, pomaga k' snotrejnemu myru, taku tudi ſam ſebe od snotrej sapuſtiti, tega zhloveka s' mano ſklene, ali sdrushe. Jeſt ozhem, de ſe nauzhiſh popolnema ſam ſebe satajiti, inu moji voli zhes dati bres vſiga superrezhenja, inu koshbe. Hodi sa mano; jeſt ſim ta pot, ta reſniza, inu tu shivlenje. Bres poti ſe na more hoditi, bres reſnize ſe na more ſposnati, bres shivlenja ſe na more shiveti.

Jeſt ſim ta pot, po katiremu moreſh hoditi, jeſt ſim ta reſniza, katiri imaſh virjeti, jeſt ſim tu shivlenje, na katiru imaſh upati. Jeſt ſim ta obſtojęzha pot, ta naſalivna reſniza, inu tu vezhnu shivlenje. Jeſt ſim ta nar ravniſhi zeſta, ta nar vezhi reſniza, ta pravu shivlenje, tu isvelizhanſku shivlenje, tu neſtvarjenu shivlenje.

Aku boſh na mojimu potu oſtal, bodęſh reſnizo ſposnal, inu ta reſniza bode tebe reſhila, inu ti bodeſh tu vezhnu shivlenje sadobil.

2. Aku ozheſh v' tu shivlenje jiti, dershi te sapovdi. Aku ozheſh reſnizo ſposnati, taku virvej meni. Aku ozheſh popolnema brumen biti, predej vſe rezhy. Ozheſh le moj Joger biti, sataji ſam ſebe. Ozheſh le tu isvelizhanſku shivlenje sadobiti, sanizhuj tu zhaſnu shivlenje. Ozheſh v' nebeſih pousdignen biti, ponishej ſe na temu ſvejtu. Ozheſh ti s' mano krajluvati, noſi s' mano ta krish. Sakaj ſami ti ſlushabniki tega krisha najdejo ta pot tega isvelizhanja, inu te prave luzhi.

3. *Hlap.* O Goſpud JEsus Kriſtus! dokler je tvoj pot teſen, inu od tega ſvejta sanizhuvan, inu saverzhen, dodejli meni po tvojimu nauku v' sanizhvanju tega ſvejta shiveti. Sakaj ta hlapez ni vezh, koker njegov Goſpud, inu ta Joger ni zhes ſvojiga mojſtra. Nej bo tvoj hlapez v' tvojimu shivlenju ſkuſhen, inu isuzhen, dokler ondi je moje isvelizhanje, inu prava ſvetuſt.

Karkuli jeſt svunej tvojiga shivlenja berem, al ſliſhem, me na more sadoſti resveſeliti, inu resluſhtati.

4. *Goſp.* Syn! dokler ti vſe letu vesh, inu ſi bral, ſrezhen bodeſh, aku boſh tajiſtu ſturil. Katir moje sapovdi ima, inu dershy, tajſt mene lube, inu jeſt tudi bodem njege lubil, inu mene ſamega njemu resodel, inu njega k'meni v'krajleſtvu mojiga Ozheta poſtavil.

5. *Hlap.* O Goſpud JEsus Kriſtus, nej ſe meni sgody, koker ſi rekal, inu oblubil, nej ſe meni sgody letu saſlushiti. Jeſt ſem ta kriſh prejel, prejel ſem tajiſtega od tvoje roke: jeſt ozhem tajiſtega noſiti, noſil bom tajiſtega noter do ſmerti, koker ſi meni naloshil. Sa reſnizo tu shivlenje enga dobriga kriſtjana je en prave krish, ali pelle v'ta paradiſh. Ta bot je sazhet, nasaj ſe verniti ſe na ſme, inu ſe naſpodobi tajiſtega sapuſtiti.

6. No tedej! lubesnivi bratji! hodimo ſkupej po potu tega krisha; JEsus bode s' nami, savol JEsuſa ſmo ta krish na ſe vseli, savol JEsuſa tudi ozhmo v'temu ksishu ſtanovitnu oſtati. On bodo naſh pomozhnik, katir je naſh vajvoda, inu ſprednik. Pole! naſh krajl hode pred nami, katir ſe bo sa nas vojſkval. Podajmo ſe moſbku sa nijm, nobeden ſe nima uſtraſhiti, ali bati, bodimo perpravleni v'temu boju ſerzhnu umreti, na ſturimo naſhi zhaſty leta ſhpot, de bi mi pred tem krisham beshali.

LVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima zaglivega ſerza ratati, kader v' enu, al drugu pregreſhenje pade.

1. *Goſp.* Syn! meni bel poterplenje, inu ponishnoſt v' teshavah, inu v' superneh rezheh dopade, koker velek troſht, inu andoht v' ſrezhi. Sakaj tebe shali, kir bode ena mejhena rezhy zhes tebe rezhena? Akulih bi ſe tebi bilu kej vezhega pergodilu, bi ſi vender na bil imel puſtiti k' ſerzu jiti. Sdej pak puſti memujiti, letu ni tu pervu, tudi ni kej novega, inu tudi na bode tu puſlednu, aku bodeſh dalej shivel. Ti ſi ſzer sadoſti moſhke, koker dolgu ſe tebi kej supernega na pergody. Ti dajeſh dobre ſvjete, inu snaſh druge ludy s' beſedami dobru troſhtat, inu njim ſerze dajati, kader pak ena nagla nadluga pred tvoje duri pide, sazhne na ſvjetu, inu na mozhi tebi permankuvati.

Poglej na tvojo ſlabuſt, katiro ti pogoſtu tudi v' mejheneh rezhęh, inu perpadkeh dobru samerkaſh: vender ſe letu vſe gody savol tvojiga isvelizhanja, kader ſe tebi kej takeſhnega permire.

2, Versi letu is tvojiga ſerza, koker natbel moreſh, inu akulih te je she sade-

lu, vender de ta na bo okuliverglu, ne dolgu v' smotnjavi dershalu. Terpi to nadlugo ſaj poterpeshlivu, aku njo na moreſh veſelu preneſti. Inu deſlih v' zhaſu eno rezh narad ſliſheh, inu eno navolnoſt obzhuteſh, derſhi ſe notri, inu is tojih uſt na puſti kej vunpriti, kar ni prov, is katirega bi ſi ti ſlabi enu pohujſhanje uselei. Koker hitru ſe bo ta gnada v' tebe povernila, bode ta navola, katira je v' tebi uſtalu, sdajzi potolashena, inu vſa snoterſhna shaloſt bode ſlatka poſtala. Jeſt ſhe uſelej shivim, tebi pomagat, inu te ſhe vezh, koker doſihmalu potroſhtati perpravlen, pravi ta Goſpud, aku bodeſh na mene saupal, inu mene andohtlevu na pomuzh klizal.

3. Bodi terdnega ſerza, inu perpravlej ſe ſhe k' vezhemu terplenju. Ni zelu sabſtojn, inu bres nuza, de ſe pogoſtu v' nadlogeh, inu v' teſhkek ſkuſhnavah snajdeſh. Ti ſi le en zhlovek, inu nekar en Buh, ti ſi le enu meſu, inu nekar en angel. Koku bi ti vſelej v' enemu ſtanu te brumnoſti oſtati mogel, kir letu je permankalu temu angelu v' nebeſih, inu temu pervemu zhloveku v' paradishu? Jeſt ſim tajiſt, katir troſhtam te shaloſtne, inu lete, katiri ſvoje ſlabuſti ſpoſnajo, k' meni gori pousdignem.

5. *Hlap.* Goſpud! bodi hvalena tvoja beſeda, katira je meni ſlatka zhes vſe medenu ſatovje. Kaj bi jeſt v' tulkajn mojih britkuſteh, inu nadlugah sazhel, aku bi ti

is tega ſvejta isvolil, ony niſo mene poprej isvolil. Jeſt ſim njeh ſkus gnado poklizal, jeſt ſim njeh ſkus miloſt k' meni vlekel: jeſt ſim njeh ſkus vſe ſorte ſkuſhnavo ſkus pellal. Jeſt ſim njim zhaſtitlive troſhte noterdajal, jeſt ſim ſtanovitnoſt dodejlil, jeſt ſim njieh poterplenje kronal.

4. Jeſt posnam tega pervega, inu puſflednega, jeſt imam vſe gladku naisrezhenu sa lubu. Jeſt imam v' vſih mojih Svetnikeh pohvalen biti, jeſt imam zhes vſe zheſhen, inu v' vſih, inu v' ſlednemu ſhpoſhtuvan biti, kstir ſim tajiſte taku zhaſtitlivu bres vſiga njieh poprejſhnega, inu leſtnega saſluſhenja shę sa naprej isvolil, inu taku viſoku povikſhal. Satorej, katir tega narmajnſhega od mojih sanizhuje, tudi tega vezhega on na zhaſty, dokler ſim jeſt tega narmajnſhega inu tega velikega ſtvaril. Inu katir na ſhpoſhtuje enga Svetnika, ta na ſhpoſhtuje tudi mene, inu nobenega v' neheſhkimu krajleſtvu. Ony vſi ſo enu ſkus saveso te lubesni: ony vſi enu menjo, vſi ſo ene vole, inu vſi ſkupej ſe enavolnu lubijo.

5. K' temu ſhe (kar je veliku vikſhe) ony veliku vezh mene, koker ſami ſebe, inu ſvoje saſlushenje lubio. Dokler kir ſo ſe ony verh ſebe goriusdignili, inu ſo od leſtne lubesni ven potegneni, ſe ony zelu, inu od konza v' mojo lubesn ſpremine, inu v' tajiſti tudi s' veſeljam, inu s' ushitkam pozhivajo. Nezh ni, kar bi nje samoglu odverniti, ali dolivlezhi, dokler ſo ony

te vezhne reſnize polni, inu ſe v' temu ognu te napogaſtive lubesni grejejo. Satorej imajo ti tem shivotnem, inu shivinſkem shellam isdani ludje, katiri nezh drugega, koker ſvoje leſtnu veſelje sa lubu imajo, od ſtanu tih Svetnikov molzhati, inu nezh govoriti; klr taki ludje Svetnikam po ſvojimu leſtnemu nagnenju perſtavlajo, inu na snajo taku, koker ti vezhni reſnizi dopade, tajiſte obrajtati.

6. Veliku ludy dęlla is navędnoſti, slaſti takeſhneh, katiri ſo malu reſvitleni, inu poredkem enga s' eno popolnema duhovno lubesnjo snajo lubiti. Ja veliku jih bode s' enem nagnenjam po naturi, inu zhloveſhki perjasnoſti k' tem, al unem vlezhenu; inu koker ſa ony v' posemelſkeh rezhęh saderſhę, taku tudi miſljo od teh nebeſhkeh. Je pak en bres vſe perglihe velek reslozhek med temi rezhmy, katirę ti boshjih rezhy malu saſtopni miſljo, inu med temi, katire ti reſvetleni ludje ſkus nebeſhku resodivenje premiſhlujejo, inu ogledujejo.

7. Satu varvej ſe moj Syn! od teh rezhy, radovednu ſe pogovarjati, katire tvojo saſtopnoſt preſeshejo, temuzh tega ſe veliku vezh poſliſsej, inu na tu ſe podej, de boſh mogel ſaj ta nar majnſhe v' nebeſhkemu krajleſtvu biti. Inu deſlih bi eden vędil, katir je ſvetejſhe, koker ta druge, ali katir je sa vezhega Svetnika v' nebeſih

derſhan, kaj bi njemu nuzalu letu snati, svunej ſamu, de ſe on savol tega ſposnanja pred mano ponisha, inu ſe k' vezhimu zheſhenju mojiga imena obudy, inu pousdigne? Veliku bel Bogu perjetnu ſtury, katir ſpremiſhluje, koku veliki ſo njegovi grehi, inu mejhene njegove zhednoſti, inu brumnoſt, inu koku je ſhe od te popolnema brumnoſti tih Svetnikov delezh, koker pak katir ſe prepira, koku velike, ali mejhene ſvetuſli ſo ti Sevtniki. Veliku bulſhe je te Svetnike s' andohtlevemi molitvami, inu ſolsami profiti, inu na njeh zhaſtitlevo pomuzh s' ponishnem ſerzam klizati, koker njeh ſkrivnoſti s' prasnem ſpraſhuvanjam sgruntuvati.

8. Ony ſe prov dobru pozhutjo, ke bi le ludje ſe znali v' myru ohraniti; inu ſvoje prasnu beſsedvanje opuſtiti. Ti Svetniki ſe ſvojiga leſtnega saſlushenja zelu nezh na pohvaljo; dokler ony ſami ſebi nezh dobrega, temuzh meni ſamemu vſe gladku perpiſujejo, kir ſim jeſt njim is moje naiskonzhane lubesni vſe ſhenkal. Ony ſo s' eno taku veliko lubesnjo pruti moji boshji naturi, inu s' taku preobilnem veſeljam naponeni, de njim na zhaſti nezh doli na gre. inu nezh na more na njeh ſrezhnemu ſtanu njim permankati. Vſi Svetniki, kulker vikſhi ſo v' ti zhaſti, tulku ponifhnifhi ſo ony ſami na ſebi, inu meni ſo ſkus letu blishejſhi, inu lubiſhi. Savol tega v' ſvetumu piſmu imaſh sapiſanu: De ſo ony ſvoje

krone pred Bugam dolipoloshili, inu na ſvoje obrase pred tem jagnetam doli padli, inu ſo molili tega shivega od vekumej do vekumej.

9. Doſti ludy upraſha, kdu je vezhe v' nebeſih, katiri na vędo, aku bodo vredni med te nar majnſhe ſhteti biti. Je sadoſti veliku, tudi le ta nar majnſhe v' nebeſih biti, kir en ſledne bode ramnu velik; sakaj ony vſi bodo veliki; sakaj ony bodo vſi boshji otrozi imenovani, inu ſo tudi. Ta nar majnſhi ſkusi ſvojo pohlevnoſt bode velek zhes njeh veliku; inu ta greſhnek, katir ſe je v' ſvojih grehih saſtaral, bode umerl, inu poginil. Sakaj ksder ſo ti Jogri upraſhali, katir bi ta nar vezhe v' nebeſhkemu krojleſtvu bil, ſo takeſhen odgovor ſliſhali: *Aku ſe vi na preobernete, inu na boſte, koker otrozi, taku na pridete v' nebeſhku krajleſtvu, katirikuli tedej ſe ſam ponisha, koker letu dette, ta je nar vezhe v' nebeſhkemu krajleſtvu.*

10. Gorje letem! katiri s' temi mejhenemi ſe nozhejo radi ponishati, sakaj ony na bodo mogli ſkus te mejhene. inu niſke duri v' nebeſa jiti. Gorje tudi tem bogatem! katiri ſvoje veſelje, inu troſht letukej imajo; sakaj kader ti ubogi v' boshje krajleſtvu pojdejo, bodo ony od svunej oſtali, inu jokali.

Veſelite ſe vi pohlevni, vi ubogi od veſelja poſkakujte, dokler vaſhe je tu kraj-

leſtvu boshje, aku vi vender v' ti reſnizi hodite, inu shivite.

LIX. POGLAVITNE DEJL.

De vſe upanje inu sanaſhanje ſe ima ſamu na Boga poſtaviti.

1. *Hlap.* Goſpud! kaj je moje saupanje, katiri jeſt v' temu shivlenju imam, inu kaj je moj nar vezhi troſht is vſeh rezhy, katire ſe pod nebam snajdejo? Niſi le ti moj Goſpud, inu Buh, katirega miloſt, inu vſmilenja ni nobenega ſhtevenja? Kje je le meni dobru bilu bres tebe, ali kedaj le bi meni bilu moglu hudu biti, kir ſi ti v' prizho?

Jeſt ozhem rajſhi savol tebe ubog, koker bres tebe bogat biti. Ozhem rajſhi s' tabo na semli en popotnek, inu en ptuji biti, koker bres tebe nebeſa poſeſti, kir ſi ti, ſo tudi nebeſa, inu kir ti niſi, tam je ta ſmerti, inu pekel. Ti ſi o Goſpud, katirega jeſt shellim; satorej je meni potreba, de jeſt k' tebi sdihujem, klizhem inu proſim. V' nobenega jeſt na morem popolnema saupati, de bi meni pravemu zhaſu pomagal, koker v' tebe ſamega o moj Buh! Ti ſi moje upanje, inu sanaſhanje, ti ſi moj nar svejſteſhi troſhtar v' vſih rezheh.

2. Vſi ludje tu ſvoje iſhejo, ſami ti shelliſh, inu iſheſh moje isvelizhanje, inu kar je meni nuznu; ter vſe rezhy meni k' dobremu oberneſh. Akulih meni vſe ſorte ſkuſhnave, inu supernoſti naprej poklaſh, vender vſe letu k' mojimu nuzu odlozheſh, kir tvoje lubesnive na taushentire vishe ſkuſhati, v' navadi imaſh. V' katirimu ſkuſhanju ti nimaſh mejn lublen, inu pohvalen biti, koker ke bi ti mene s' nebeſhkem troſhtam napolnil.

3. V' tebe tedej o Goſpud! vſe moje upanje, inu perbeshalſhe poſtavem, v' tebe vſo mojo britkuſt, inu teshavo poloshim, dokler vſe, karkuli svunej tebe videm, ſlabu, inu naſtanovitnu najdem. Sakaj meni doſti perjatlov na bo nezh moglu nuzati, mogozhni pomozhniki na bodo mogli pomagati, modri ſvejtuvavzi na bodo mogli en nuzen odgovor dati, teh uzhenikov bukve na bodo mogle mene potroſhtati, ne tu shlahtnu, ali dragu blaga odreſhiti, tudi ne enu ſkrivnu, inu dopadlivu meſtu sashihrati, aku ti ſam na perſtopeſh, na pomagaſh, na poterdiſh, na potroſhtaſh, na poduzhiſh, inu na obvarvaſh.

4. Sakaj vſe rezhy, katire ſe k' temu myru, inu ſrezhnemu ſtanu nuzne vidjo, ſo en nezh bres tebe, tudi nezh ſrezhnega v' reſnizi na doneſo. Taku tedej ſi ti ſam edine ta sapopadk vſega dobrega, ena viſokuſt tega shivlenja, inu ta globozhina vſe lepe sgovornoſti; v' tebe

zhes vſe rezhy upanje imeti, je tvojih hlapzov ta narmozhnejſhe troſht. K' tebi obernem moje ozhy, v' tebe jeſt saupam moj Goſpud, inu Buh, ozha vſe miloſti! Poshegnej, inu poſveti, ali ſturi ſveto mojo duſho s' nebeſhkem shegnam, de ona tebi enu ſvetu p ebiva'ſhe, inu en ſedeſh tvoje vezhne zhaſty poſtane, inu de ſe tudi v' tvojimu zhaſtitlevemu templu nezh navrednega na bode snajdlu, kar bi ozhy tvoje ſvetuſti moglu reshaliti. Poglej na mene po velikuſti tvoje dobrute, inu po obilnoſti tvoje miloſti, inu uſliſhi to molituv tvojiga ubogega hlapza, katir delezh v' eni ptuji desheli, inu v' ſenzi te ſmerti ſtanuje. Obvari, inu ohrani to duſho tvojiga hlapza med tulkajn navarnoſti tega ſtrohlivega shivlenja, inu ſkus tvojo gnado ſprẹmi, inu vishej tajiſto po potu tega myru v' deshelo te vezhne ſvetlobe. Amen.

Konz teh tretjeh Bukuv.

ZHETERTE BUKVE.

Od preſvetiga Sakramenta tega Altarja.

Andohtlivu opminanje k' ſvetemu Obhaylu.

Beſede Kriſtuſove

Pridite k' meni vſi, pravi Goſpud, katiri ſte s' delam, inu s' mujo oblosheni, inu jeſt ozhem vam lohko ſturiti.

Ta kruh, katirega jeſt vam bodem dal, je moje meſu, sa tu shivlenje tega ſveita.

Usemite, inu jejte, letu je moje Tellu, katiru bode sa vaſs danu, letu ſturite k' mojimu ſpominu.

Katir bode ushil moje meſu, inu pil, mojo kry, leta v' meni oſtane, inu jeſt v' njemu.

Beſede, katire ſem jeſt k' vam govoril, ſo duh, inu shivlenje.

I. POGLAVITNE DEJL.

S' kajsenem viſokem ſpoſhtuvanjam, inu s' kajsenem zhiſtem ſerzam ſe ima Kriſtus prejeti.

Beſede tega Jogra.

1. Lete ſo tvoje beſede, o Goſpud Jesus Kriſtus, ti vezhna reſniza! akulih tajiſte ni ſo ob enemu zhaſu rezhene, ne na enemu meſtu sapiſane. Dokler pak ſo tvoje, inu reſnizhne beſede, ozhem jeſt tajiſte hvaleshnu: inu svęſtu gorivseti. Tvoje ſo, inu ti ſi tajiſte govoril; inu ſo tudi moje, dokler ti ſi tajiſte savol mojiga isvelizhanja govoril. Jeſt tajiſte is tvojih uſt rad goriusamem, de bodo globokejſhe, inu terdnejſhe v' moje ſerze uſajene. Mene oveſſelę beſede taku velike dobrute, polne te ſlatkuſti, inu lubesni; ali mene ſtraſhjo moje leſtne pregrehe, inu mene odbija moja nazhiſta veſt, tvoje aku velike ſkrivnoſti prejeti. Mene vabe ta ſlatkuſt tvojih beſedy, ali mene teshy ta obilnoſt mojih pregreh.

2. Ti sapovęſh, de imam sauplivu k' tebe perſtopiti, aku ozhem s' tabo en dejl imeti, inu de imam prejeti to ſpisho te naumerjozhnoſti, aku shellim tu shivlenje, inu to zhaſt doſęzhi.

Pridité ſem k' meni, praveſh ti, *katiri ſte s' mujo*, *inu s' dellam oblosheni*, *inu jeſt vam ozhem lohkoto ſturiti.*

O ſlatka, inu perjasna beſeda v' uſheſeh tega greſhneka, s' kat ro ti moj Goſpud, inu Buh! vabeſh tega potrebnega, inu ubogega k' prejemlenju tvojiga preſvetega Teleſa. Ali kdu ſem jeſt, o Goſpud, de ſmem podſtopiti k' tebi perſtopiti? Pole! te nebeſa te na morejo sapopaſti, inu ti praveſh: pridite vſi k' meni.

3. Kaj ti meniſh s' tvojim taku dobrutlivem, inu perjasnem klizanjam, inu vablenjam? Koku bi jeſt ſmel k' tebi pridti, kir nezh dobrega od ſebe na vęm, kar bi meni upanje dati samoglu? Koku te bodem v' mojo hiſho pellal, kir ſim doſtikrat tvoje bres konza dobrotlivu oblizhje reſerdil. Tebe ſhpoſhtujejo, inu zhaſtę ti Angeli, inu Arhangeli, tebe ſe boję ti Svetniki, inu pravizhni, inu ti praveſh: Pridite vſi k' meni. Aku bi ti, o Goſpud! letu ſam na rekal, kdu bi virjel, de je letu reſs? Inu aku bi ti letu na sapovedal, aku bi ſe podſtopil k' tebi pridti?

4. Pole! Nöe ta pravizhne mosh je na ti barki ſtu leje zimpral, de bi on, inu s' njim nektiri ohraneni bili: koku bi ſe jeſt v' eni uri mogel perpraviti, Stvarnika tega ſvejta vrednu, inu s' zhaſtjo prejeti?

Mojses tvoj velek ſlushabnek, inu ſusebne perjatel je is noſtroh ivega leſa ſhkrino te savese napravil, katiro je tudi, s' tem

nar bel zhiſtem slatam prevlekel, de bi noter te table tvojih sapovd poloshil: inu jeſt ſtrohlivar ſe bodem podſtopil tebe, katir ſi to poſtavo dal, inu katir tu shivlenje dodejliſh, taku lohku v' moje tellu prejeti?

Salomon ta nar modrejſhe med Israeſkemi krajlami je ſedem lejt ta zhaſtitlive tempel k' zhaſti, inu hvali tvojiga imena gorisidal. On je oſem dny ta prasnek tega zirkovnega shegnanja obhajal, taushent volov k' shganemu, inu myrnemu ofru gori ofral, inu to ſkrino te savese v' glaſu teh trobent, inu v' velikimu veſeluvanju v' tu nje perpravlenu meſtu s' zhaſtjo poſtavil. Inu jeſt naſrezhne, inu sgol revne zhlovek, koku ſe bodem podſtopil tebe v' mojo hiſho pelati, kir kumej pol ure v' ti andohti morem doperneſti? Ja Buh othl, de bi bil tajſto ſaj enkrat, koker ſe ſpodobi, v' pravi andohti doperneſil.

5. O moj Buh! kajseno veliko mujo ſe ſi uni persadeli, ſkus dobre della tebi dopaſti! O koku malu, Bogu ſe vſmili! je tajiſtu, kar jeſt ſturim! kajsen mejhen zhaſt jeſt doperneſem, kader ſe k' prejemlenju tvojiga ſvetega Teleſa perpravlam! Poredkem ſem jeſt v' mojimu ſerzu ſpravlen, inu provſam per ſebi, inu zelu malukedej od vſega reſtreſenja ozhiſhen. Inu sagviſhnu v' tvoji isvelizhanſki prizhnoſti bi na imela nobena naſpodobna miſel v' ſerze paſti, ne obena ſtvar tajiſtu noteruſeti, dokler meni naprej na ſtoji enga Angela, temuzh tega

Goſpuda teh Angelov v' moje jęrperge goriuseti.

6. Je vender en bres konza velik reslozhek med to ſkrino te savese s' tem, kar je bln v' nje hranenu, inu med tvojim preſvetem, inu prezhiſtem Teleſam s' njegovemi naisrezhenemi zhednoſtami: koker tudi med oframi te ſtare poſtave, katiri ſo ſamu teh perhodnih ofrov podoba bili, inu med tem pravem oframi tvojiga Teleſa, katir je enu dopolnenje teh ſtareh ofrov.

7. Sakaj tedej niſim jeſt veliku vezh od ajſra ushgan, kader ſe ti o molitve vrędni Buh prizho mene snajdesh? Sakaj ſe jeſt s' vezhi ſkerbjo na perpravlam, tvoje ſvete rezhy prejeti, kir ti ſtari Ozhaki, inu Preroki, tudi Krajli, inu Firſhti, ali Glavarji is vſim ludſtvam ſo taku velike shelę, inu andoht k' boshji ſlushbi ſkasuvali?

8. Ta prov bogabojezhi Krajl David je is vſo mozhjo plęſal pred ſhkrino boshjo v' ſpremiſhluvanji teh dobrut, katire je Goſpud Buh tem ſtarem Ozhakam dodejlil, je mnogitiru orodje (inſtrumente) te musike, inu peſme napravil, inu je tajiſte rekal s' veſeljam peti, tudi on ſam je na arfe pogoſtu wil, inu pęl is noterdajanja ſvetega Duha: On je tudi Israëlſku ludſtvu poduzhil, is zelega ſerza Boga hvaliti, inu is enako ſhtimo vſake dan zhaſtiti, inu njegovo zhaſt osnanuvati.

Aku je taku velika andoht, inu takezhen ſpomin boshje zhaſty, inu hvale pred to ſhkrino te ſtare poſtave bil dershan, kajſena velika andoht, inu ſhpoſhtuvanje imam jeſt, inu vſe kerſhanſku ludſtvu v' ti prizhnoſti tega viſoku vrednega Sakramenta, inu v' prejemanju tega prezhaſtitega Reſhnega Telleſa iskasati?

9. Veliku ludy teka okuli po mnogitireh krajih obiſkati te ſvetine teh Svetnikov, ony ſe sazhudjo, kir njeh djanje saſliſhjo: ony ogledujejo te velike naprave teh zirkov, inu kuſhujejo te ſvete koſty, katire ſo is slatam, inu shido ovyte, inu oſhyte. Inu pole ti o moj Goſpud, inu Buh! ſi letukej per meni v' prizho na temu Altarju, katir ſi en Svetnik vſih Svetnikov, en Stvarnek teh ludy, inu en Goſpud teh Angelov. Doſtikrat bodo ludje k' ogledu takeſhneh rezhy ſkus radovednoſt, inu od shelja nove rezhy videt, napellani; per temu pak malu nuza enga pobulſhanja doſeshejo; slaſti kader taku okultekanje, inu romanje bres andohti, inu pravega resgrevanja zhes grehe opravlajo. Letukej pak v' temu Sakramentu tega Altarja ſi ti ſam zel v' prizho Buh, inu zhlovek JESUS Kriſtus, kir ſe tudi obilnu sadoby ta ſad vezhnega isvelizhanja, kulkukrat bodeſh vrednu, inu andohtlevu prejet. K' temu naſs na vlezhe ena lohkovirnoſt, ne radovednoſt, ali shivotnu poshellenje, temuzh ena terdna vi-

ra, inu bogabojezhe upanje, inu ena zhiſta lubesn.

10. O ti navideozhe Bub, inu Stvarnek tega ſvejta! koku prezhudnu ti s' nami andlaſh, koku lubesnivu, inu miloſtvu s' tvojimi isvolenmi obrazhujeſh, katirem ſebe ſamega v' letemu Sakramentu daſh saushiti? Sakaj letu vſo saſtopnoſt preſeshe, letu ſu ſebnu vlezhe te ſerza teh bogabojezheh, inu ushge njih lubęsu. Dokler tvoji pravovirni, inu ſveti kerſhenki, katiri vſe ſvoje shivlenje k' pobulſhanju vishajo, inu rovnajo, doſtikrat is tega viſoku vredniga Sakramenta to veliko gnado te andohti, inu eno ſuſebno lubesn k' ti brumnoſti prejmejo.

11. O ti prezhudna, inu ſkrivna gnada tega ſvetega Sakramenta! katiro ſamu ti, katiri ſo Kriſtuſu svęſti, ſposnajo, ti nasvęſti pak, inu tajſti, katiri tem greham ſlushjo, na morejo tajiſto obzhutiti, inu ushivati. V' letemu Sakramentu bode dodejlena ena duhovna, gnada, inu bode ti duſhi supet ta sgublena muzh povernena, inu ſe sadoby supet ta lepota, katira je bila ſkus ta greh ena oſtudnoſt ratala. Leta gnada je v' zhaſu taku velika, de is preobilnoſti te dodejlene andohti ne ſamu ta duſha; ampak tudi ta ſlabe shivot ſe s' vezhi mozhjo obdanega obzhuti.

12. Vender pak je ramnu potreba naſho mlazhnoſt, inu lenobo obshaluvati, kir mi na bomo s' vezhem poshellenjam navishani Kriſtuſa prejeti, v' katirimu ſtoji vſe

upanje, inu saflushenje vſeh tajiſteh, katiri shellę isvelizhani biti. Sakaj on je naſhe poſvezhenje, inu odreſhenje, on je troſht teh popotnikov, inu ta vezhne ushitek vſih Svetnikov. Tedej je velikega obshaluvanja vrednu, de veliku ludy ſe te ſkrivnoſti tega ſvetega Sakramenta taku malu ahta, katir nebeſa resveſely, inu zel ſvejt ohrane.

O ſlepota, inu terdovratnoſt teh zhloveſhkeh ſerz! kir tajiſte te naisrezhene dary tega ſvetega Sakramenta nezh na premiſljo, inu kir ſkus vſakdanu ushivanje taku mersli ratajo, de na tajiſtega malu porajtajo.

13. Sakaj ke bi ſe leta narſvetejſhe Sakrament le v' enemu ſamemu kraju, inu meſtu snajdil, inu od enga ſamega maſhneka na zelemu ſvejtu bil poshegnan, s' kajsenem ajfram, shelljam, inu andohtjo, menisſh ti, bi ti ludje k' taiſtemu meſtu, inu k' takeſhnemu boshjimu maſhneku bli nagneni, inu kjekej biteli, de bi mogli videt koku ſe lete ſkrivnoſti ofrujejo. Sdej pak je veliku maſhnekov boshjih, inu bodo Kriſtus na veliku krajih goriofran, de bi taku ta gnada, inu lubesn boshja pruti temu zhloveku ſe tulkajn obilniſhe puſtila viditi, inu ſposnati, kulker tu ſvetu Obhailu tega prezartanega Teleſa je dalej po ſvejtu reſhirjenu, inu resdejlenu. O dobrutlive, inu lubesnive Jesus, ti vezhne paſtir, jeſt teba

prov ponishnu sahvalem, de si se vrednega sturil, nass uboge, inu revne stvary s' tvojim lestnem preshlahtnem Telesam, inu presveto krivjo spishati, inu k' ushivanju teh skrivnost s' tvojimi lestnemi vstmi vabiti, kir praves: Pridte k' meni vsi, katiri ste s' mujo, inu s' dellam oblosheni, inu jest vam ozhem lohkoto sturiti.

II. POGLAVITNE DEJL.

De v' letemu Sakramentu bode ena velika dobruta, inu lubesn boshja temu zhloveku skasana.

Besede tega Jogra.

1. Is saupanja na tvojo dobruto, inu veliko milost, o moj Gospud, inu Buh! se jest perblishujem k' tebi, koker en bolnik k' temu osdravleniku, koker en lazhen, inu shejn k' studeuzu tega shivlenja, koker en uboge inu potrebne k' temu krajlu teh nebess, koker en hlapez k' Gospudu, koker ena stvar k' stvarneku, koker en sapushenk' svojimu dobrutlevemu inu milostvemu troshtarju. Ali odkod letu meni pride, de ti k' meni prides? kdu, ali kaj sem jest, de se ti sam meni dash? Koku smę ta greshnek pred tabo se perkasati, inu koku se ti ponishash k' temu greshneku pridti? Ti ja pos-

nash tvojiga k'apza, inu vesh, de on nezh dobrega v' sebi nima, savol, katirega bi ti letu njemu iskasal. Sposnam tedej mojo navrednost, inu sposnam tvojo dobruto, hvalem sa tvojo preveliko lubesn.

Sakaj ti letu savol sebe, inu ne savol mojiga saslushenja sturish, de bi tvoja dobruta meni bel bila na snanje dana, vezhi lubesn v' meni ushgana, inu obilnishi pohlevnost v' meni se snesh la. Dokler pak letu tebi dopade, inu si taku sturiti sapovedal, dopade tudi meni tvoje usmilenje pruti meni; o de bi se letemu moja pregreshna natura super na stavela!

2. O ti presslatke, inu bres konza dobrutlive Jesus! koku veliku shpostuvanje, inu sahvalo, bres konza zhast, inu hvalo smo mi tebi dolshni savol prejemlenja tvojiga svetega Telesa, katirega vrednost na samore nobeden zhlovek sadosti isrezhi? Ali kaj bom jest mislil v' letemu obhaylu, inu perstopku k' mojimu Gospodu, katirega jest na samorem vrednu zhastitl, inu vender shellim njega s' andohtjo prejeti? Kaj bi jest mogel bulshega inu nuznishega misliti, koker letu, de se jest pred tabo do konza ponisham, inu tvojo naisrezheno dobruto nad mano povikshujem? Hvalem, inu povikshujem tebe, o moj Buh! na vekumej. Jest sanizhujem sam sebe, inu se tebi podvershem v' temu bresnu moje navrednosti.

3. Pole! ti si ta svetnik vseh svetnikov, inu jest sem ena gnusoba vseh grehov.

Pole! ti ſe nagneſh pruti meni, katir niſim vreden na tebe pogledati. Pole! ti prideſh k' meni inu ozheſh per meni biti, inu mene vabeſh k' tvoji goſtarij. Ti meni ozheſh dati saushiti to nebeſhko jęd, inu ta kruh teh Angelzov, inu ſzer nobenega drugega, koker ſam ſebe, kir ſi ti ta shive kruh, katir ſi od nebeſs doli perſhl, inu temu ſvejtu tu ſhivlenje daſh.

4. Pole, od kod pride ta lubesn? o kakeſhna dobruta ſe puſty viditi! koku veliko zhaſt, inu sahvalo ſmo tebi sa vſe letu dolshni! O koku dober, inu nuzen je tvoj ſvjet v' letemu, de ſi leta Sakrament gori poſtavil! o koku ſlatka, inu veſela ſe tvoja goſtarija, v' katiri ſi ti ſam ſebe k' eni ſpishi gori poſtavil! O koku do konza zhudne ſo tvoje della, o Goſpud! koku mogozhna je tvoja oblaſt, inu muzh! koku naisrezhena je tvoja reſniza! Sakaj ti ſi rekal, inu vſe rezhy ſo blle-ſturjene, inu letu ſe je sgodilu. kar ſi ti apovedal.

5. Ena zhudna, inu vender vire vredna rezh je, katira vſo zhloveſhko saſtopnoſt preſeshe, de ti moj Goſpud prave Buh, inu zhlovek pod to mejheno podobo tega kruha, inu vina ſi zel sapopaden, inu od teh, katiri tebe prejmejo, bosh saushit, inu vender na bosh pojęden. Ti en Goſpud vſih rezhy, katir nobene rezhy pomankanja nimaſh, ſi isvolil ſkus leta Sakrament per nas prebivati. Ohrani moje ſerze, inu shivot bres vſiga, madesha, de

bodem s' veſelo, inu zhiſto vęſtjo lete tvoje ſkrivnoſti pogoſtu samogel ofruvati, inu k' mojimu vezhnemu isvelizhanju prejeti, katire ſi ti ſuſebnu k' tvoji zhaſty, inu vezhnemu ſpominu sapovedal, inu gori poſtavil.

6. Veſeli ſe moja duſha, inu dej Bogu sahvalo sa taku shlahtni dar, inu ſuſebni troſht, katir je tebi v' leti dolini teh ſols dodejlen. Sakaj kulkerkrat ti lete ſkrivnoſti ſpremiſlujeſh, inu tu Telu Kriſtuſovu prejmeſh, tulkukrat opravlaſh tu deilu tvojiga isvelizhanja, inu vſiga saſlushenja Kriſtuſovega dejleshen poſtaneſh. Dokler ta lubesn Kriſtuſova na bode nigdar pomajnſhana, inu ta velikuſt njegove miloſti na bode nigdar do dna isjemana. Satu ſe imaſh vſelej s' ponovlenjam tvojiga ſerza k' temu perpravlat, inu to veliko ſkrivnoſt tega isvelizhanja is ſkerbnem premiſhluvanjam ſi k' ſerzu useti. Tebi bi letu taku veliku, novu, inu lubesnivu imelu naprej pridti, kader maſho bereſh, ali ſliſheſh, koker de bi na leta dan ſhe le pervezh Kriſtus bil v' tu Tellu te Divize doliperſhl, inu zhlovek poſtal, ali na temu krishu viſeozh sa isvelizhanje teh ludy terpel, inu umerl.

III. POGLAVITNE DEJL.

De je dobru, pogoſtu tu S. Obhaylu prejeti, inu k' temu S. Sakramentu perſtopiti.

Beſede tega Jogra.

1. Pole, o Goſpud! jeſt k' tebi pridem, de bi meni dobru bilu is tvojiga daru, inu de bi jeſt bil reſveſelen per tvoji ſveti miſi, katiro ſi ti o Buh! v' tvoji bres konza dobroti temu ubogemu perpravil.

Pole! v' tebi je vſe, karkuli jeſt samorem, inu imam shelleti; ti ſi moje isvelizhanje, inu odreſhenje, moje upanje, inu muzh, moj zir, inu moja zhaſt. Resveſeli tedej dones duſho tvojiga hlapza, dokler k' tebi o Goſpud JEsus! ſim mojo duſho pousdignil. Jeſt shellim tebe v' mojo hiſho pellati, de bi bil vreden s' Zahęuſam od tebe poshegnan, inu med ſynove Abrahama ſhtet biti. Moja duſha shelly tvoje ſvetu Telu, moje ſerze shelly s' tabo ſklenenu biti.

2. Dej ſe meni, inu letu je meni sadoſti; sakaj svunej tebe nobeden troſht na vela. Bres tebe na morem biti, inu bres tvojiga obiſkanja na morem shiveti. Satu morem jeſt pogoſtu k' tebi perſtopiti, inu tebe k' eni pomuzhi mojiga isvelizhanja prejeti, de kje morebiti na temu potu na omagam, ka-

dar bi jeſt te nebeſhke ſpishe obropan bil. Sakaj kader ſi ti, o preuſmileni JEsus! temu folku pridiguval, inu mnogitere bolesni osdravlal, ſi djal: Jeſt nje nozhem teſh damu poſtiti, de kje ony na temu potu na omagajo. Taku tedej andlej tudi s' mano, kir ſi k' troſhtu teh virneh v' letemu Sakramentu ſebe ſamiga dal. Sakaj ti ſi ta ſlatka ſplsha teh duſh, inu katir tebe vrednu prejme, poſtane dejleshen, inu en irbezh tega vezhnega isvelizhanja. Kir pogoſtu v' greh padem, hitru namarn, inu toshliv poſtanem, inu doli jemlem, je meni ſilnu potreba, de ſkus pogoſtne molitve, ſpovdi, inu prejemlenje tvojiga ſvetiga Reſhnega Teleſa ſe ponovim, ozhiſtem, inu ushgem, de bi kje jeſt, aku bi dalej odlaſhal, od mojiga naprejusetja na odſtopil.

3. Sakaj tega zhloveka miſli, in pozhutki ſo od mladoſti k' temu hudemu nagneni, inu aku boshja arznija na pomuzh napride, ta zhlovek ſhe v' huſſhi grehe pade. Tu ſvetu obhaylu pak odurazha od tega hudega, inu poterde to duſho v' temu dobremu. Sakaj aku ſim jeſt ſedej pogoſtu namarn, inu lejn, kir vender leto ſhpisho prejmen, ali ſim per ſveti Maſhi; kaj bi ſe ſhe le meni godilu, ke bi jeſt leto arznijo noter na jemal, inu eno taku veliko pomuzh na iſkal? Inu akulih jeſt niſim vſako dan perpravlen letu prov doperneſti, vender ſe ozhem poſliſsati, ob ſvojimu zhaſu te boshje ſkrivnoſti prejeti, inu ſe take velike gna-

de dejleshnega ſturiti. Sakaj letu je en ſuſebne troſht te virne duſhe, koker dolgu ona per tebi ni, inu v' temu revnemu shivlenju okuli hode, de ona pogoſtu na ſvojiga Boga ſpomni, inu njega s' andohtevem ſerzam prejme.

4. O prezhudnu tvoje dobrute prute nam ſkasuvanje! de ti o Goſpud, inu Buh! en Stvarnek, inu oshivelnik vſih duhov ſe zhes to ubogo duſho uſmileſh, inu k' nje prideſh, ter s' zelo tvojo boshjo, inu zhloveſhko naturo njeno lakoto naſiteſh. O ſrezhnu taiſtu ſerze! o isvelizhana tajiſta duſha! katira ſe vredno snajde ſvojiga Boga, inu Goſpuda s' andohtjo prejeti, inu v' temu prejemlenju s' duhovnem veſeljam napolnena biti. O kajsenega velikega Goſpuda, Kajsenega perjetnega tovarſha, inu svęſtega perjatla goriusame, inu prejme! O kajsenega lepga, inu ſhlahtnega, inu pred vſemi lubesnivimi rezhmy nar lubesnivſhega shęnena ona objame! O moj prelubesnivi shęnen! pred tvojim oblizhjam imajo umolkniti semla, inu nebu, inu vſa njeh lepota, sakaj karkuli hvale vredniga, inu lepiga na ſebi imajo, je en dar tvoje dobrute, kir tudi nigdar na morejo doſezhi to zhaſt, inu lepoto tvojiga imena, katirega modruſti nobenega ſhtevenja ni.

IV. POGLAVITNE DEJL.

De bode veliku dobrega tajiſtem dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu ſvetemu Sakramentu perſtopjo.

Beſede tega Jogra.

1. O moj Goſpud, inu Buh! pride naprej tvojmu hlapzu v' shegnu tvoje ſlatkuſti, de bodem mogel vrednu, inu andohtlevu k' tvojimu zhaſty, inu hvale vrednemu Sakramentu perſtopiti. Obudi moje ſerze, inu odreſhi mene od teſhke lenobe, inu obiſhi mene s' tvojo gnado, de bodem v' duhu mogel tvojo ſlakuſt obzhutiti, katira je v' temu Sakramentu, koker v' enemu zhiſtemu ſtudenzu popolnema sapopadena, inu ſkrita. Reſvetli tudi moje ozhy, de bodem leto taku veliko ſkrivnoſt gledal, inu poterdi mene, de bodem tajiſto s' eno terdno viro virval. Sakaj ona je tvoje dellu, inu ni ena zhloveſhka muzh, inu oblaſt, je tvoje ſvetu goripoſtavlenje, inu ni enu zhloveſhku snajdenje.

Dokler nobeden ſe na snajde ſa n od ſebe taku saſtopen, katir be letu sapopaſti, inu saſtopit samogel, kar tudi to viſoko modruſt teh Angelov preſeshe. Kaj bi tedej jeſt navredne greſhnek, kir ſim perſt inu

pepel. od taku viſoke ſkrivnoſti mogel sgruntati, saſtopiti, inu sapopaſti

2. O moj Goſpud! v' perprosheni mojiga ſerza, v' dobri, inu terdni viri, inu v' tvojimu povellu gredem jeſt k' tebi is upanjam, inu ſhpoſhtuvanjam, inu reſnizhnu virjem, de ti tukej v' temu Sakramentu ſe v' prizho, pravi Buh, inu zhlovek snajdesh. Ti tedej ozheſh, de bi jeſt tebe prejel, inu ſe s' tabo v' pravi lubesni ſklenil, inu sdrushil. Satu proſim tvoje miloſtvo dobruto sa ſuſebno gnado, de ti meni k' temu tvojo pomuzh dodejliſh, de ſe bodem do konza v' tebi reſtajal, inu v' tvoji lubesni reſtopil, ter na nobene zhloveſhke troſhte ſe poſehmalu sanaſhal. Sakaj leta nar vikſhe, inu nar vredneſhe Sakrament je tu isvelizhanje te duſhe, inu tega teleſa, ena arznija vſe duhovne toshlivoſti, inu bolęsni, v' katiremu bodo osdravlene te rane mojih pregreh, te naſpodobne shellę v' bersdah dershane; ſkuſhnave premagane, inu pomajnſhane, vezhi gnada bo notervlita, te sazhete zhednoſti bodo gmiranje, ta vira uterjena, tu upanje terdnu ſturjenu, inu ta lubesn ushgana, inu reſhirjena bode.

3. Sakaj ti ſi shę veliku dobrega dodejlib, inu dodejliſh ſhe sdej doſtikrat v' letemu Sakramentu tvojim lubesnivem, katiri tajiſtega andohtlevu prejmejo, o moj Buh! ti goriusameſh, inu ohraneſh mojo duſho, osdravish to ſlabuſt tega zhloveka,

inu vess snotrejne trosht dodejlish. Dokler ti njim super mnogitire reve, inu nadluge veliku troshta notervlijesh, inu is globozhine njeh lestnega ponishuvanja, inu nasauplivosti k' temu saupanju tvojiga savarvanja njeh pousdiguesh, s' eno novo gnado njeh snotrej resveselish, inu resvetlish, taku, de ony kir so pred prejemlenjam tega Sakramenta polni britkusti, inu bres prave andohti pruti tajistemu se pozhutili, po ushivanju lete nebeshke spishe, inu pitja se v' en bulshi stan spreoberneni snajdejo. Letu ti s' tvojimi isvolenmi sategavolo sturish, de bi ony resnizhnu sposnali, inu ozhitnu skusili, koku slabi so ony sami v' sebi, inu kajsemo dobruto, inu gnado od tebe prejmejo. Sakaj, katir ponishnu k' temu studenzu te slatkusti pride, grede le on bres vse slatkusti prozh? Ali, katit per enemu velikemu ognu stoji, na sadobi le on enukulku gorkute? Ty si ta shive studenz, katir je vselej poln, inu preobiln, en velek, inu gorezh ogn, katir vselej gory, inu nigdar na ugasne.

4. Sategavolo aku meni ni dopushenu od obilnosti tega studenza sajemati, inu se do sitosti napiti, vender ozhem moje usta na te shlebove te nebeshke shtirne dershati, de bom saj eno kapelzo k' ogasenju moje sheje sadobil, de zelu do konza na vsahnem. Inu akulih na morem vess nebeshke, inu taku ognen biti; koker so ti Kerubini, inu Seraphini, vender se ozhem v' ti andohti

taku pomujati, inu moje ſerze perpravlati, de bodem samogl ſaj eno mejbeno iſkerzo tega boshjiga ogna is ponishnega prejemlenja tega oshiveozhega Sakramenta sadobiti. Karkuli pak meni permanka, o dobrutlive JESUS, moj preſvete Isvelizhar! dobrutlivu, inu gnadlivu sa mene saloshi, katir ſi ſe vſmilil vſe k' ſebi klizati rekozh: Pridte k' meni vſi, katir ſte s' dellam, inu s' mujo oblosheni, inu jeſt vam ozhem lohkoto ſturiti.

5. Jeſt ſzer dellam v' potu mojiga obrasa, is shaloſtjo mojiga ſerza bodem obdan, s' grehami obloshen, is ſkuſhnavam nadleshen, s' mnogem hudem nagnenjam bodem samotan, inu ſtiſkan, inu nobeniga ni, katir bi meni pomagal, katir bi mene reſhil, inu proſtega ſturil, koker ti ſam, moj Goſpud, inu Buh, ti moj Jsvelizhar! kati emu jeſt ſebe, inu vſe tu moje do konza isrozhim, de mene obvarvaſh, inu k' vezhnemu shivlenju perpelleſh. Uſemi mene gori k' zhaſty, inu hvali tvojiga imena, kir ſi tvoje ſvetu Tellu, inu kry meni k' eni ſpishi; inu pitju perpravil. Dodeli ti meni, moj Goſpud, inu Buh, inu moj Isvelizhar! de bi ſkus pogoſtu prejemlenje teh ſveteh ſkrivnoſt v' meni ta andoht gor jemala, inu raſla.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od viſoke vrednoſti tega Sakramenta, inu od ſtanu enga Maſhnika.

Beſede tega Lubega.

1. Deſlih bi ti imel to zhiſtoſt teh Angelov, inu to ſvetúſt ſvetega Joannesa Kerſtnika, vender bi na bil vreden leta ſvet Sakrament prejeti, ali v' roke vseti. Dokler letu na pride od saſlushenja teh ludy, de ta zhlovek leta Sakrament shegna, inu v' rokah ima, inu ta kruh teh Angelov saushye. Je ena zel velika ſkrivnoſt, inu viſoka zhaſt teh Maſhnekov, katirem je danu, kar tem Angelam ni dodejlenu. Sakaj ſami ti Maſhneki, katiri ſo po poſtavi te zirkve shegnani, imajo oblaſt ta ofer ſvete Maſhe ofruvati, inu Tellu Kriſtuſovu shegnati. Ta Maſhnek je ſzer en ſlushabnek, katir ſe teh boshjih beſedy poſlushi po boshjimu povellu, inu goripoſtavlenju, Buh pak je tajiſt, katir tukej vſe, inu na eno navideozho viſho ſtury; katiremu je vſe, kar ozhe, podvershenu, vſe je pokornu, kar on sapovę.

2. Satorej imaſh vezh vſegamogozhnemu Bogu v' letemu viſoku vrednemu Sakramentu virjeti, koker tvojim leſtnem pozhutkam, ali enemu videozhemu snamenu.

Sategavolo ſe ima tudi is ſtraham, inu is ſhpoſhtuvanjam k'temn ſvetemu Sakramentu perſtopiti. Mirkej, inu gledej, zhegava ſlushba je bila tebi zhes dana ſkus gori poloshenje teh rok tega Shkofa. Pole! ti ſi Maſhnek poſtal, satu shegnan, de bi ta ofer ſvete Maſhe ofruval; satorej gledej, de boſh ta ofer lob ſvojmu zhaſu ſvęſtu, inu andohtlevu Bogu gori ofral, inu ſam ſebe bres tadla ſkazal. Ti ſi nifi to butaro lohkejſhe ſtoril, ampak ſi ſe s'teſnejſhi saveſo savesal, Boga ſe bati; inu je vezhi tvoja dolshnoſt poſtala k' eni vikſhi ſvetuſti ſe pousdigniſi.

En Maſhnek ima is vſemi zhednoſtami oziran biti, inu drugem ta nauk enga brumnega shivlenja dajati. Njegovu sadershanje nima biti s'temi gmejn ludmy, inu ne po njeh navadah, inu poteh, ampak ima po sadershanju teh Angelov v' nebeſih, ali po shivlenju teh popolnema brumneh moshov na semli rovnanu, inu visbanu biti.

3. En Maſhnek v' shegnanemu gvantu oblezhen, je nameſti, kriſtuſa, de bi Boga sa ſebe, inu sa vſe ludy ponishnu molil, inu profil. On ima ſpred, inu sa ſabo tu snamine ſvetega krisha, de bi ſpremiſluval, tu terplenje Kriſtuſovu. Pred ſabo on noſe ta krish na maſhnemu plajſhu, de bi ſkerbnu na Kriſtuſove ſtopine gledal, inu po njeh hoditi s' ajfram ſe fliſal. On je tudi od sad na herbtu s' tem krisham sasnamenovan, de bi on vſe njemu od druge

ſturjene teshave pohlevnu savol Boga goriusel, inu prenesil. Pred ſabo nosi on ta krish, de bi on ſvoje leſtne pregrehe obshaluval: inu sa ſabo tajiſtega noſe, de bi tudi drugeh ludy grehe ſkusi ulmilenje pruti njim objokal, inu de bi on vędel, de je on koker en frednek med Bugam, inu med tem Greſhnekam poſtavlen. On nima od pohlevne molitve, inu ſvetega ofra nehati taku dolgu, de on gnado, inu miloſt od Boga doſeshe. Kader Maſhnek maſho bere, zhaſty Boga, resveſely te Angelze, to ſveto katolſhko zirkov v' andohti terdy, tem shivem k' pomuzhi pride, sadoby tem mertvem ta pokoj, inu ſam ſebe vſiga dobriga dejleshnega ſtury.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Enu upraſhanje, koku ſe ima ta zhlovek pred ſvetem Obhaylam sadershati.

Beſede tega Jogra.

1. Kader jeſt, o Goſpud! ſpremiſhlujem tvojo viſokuſt, inu vrednoſt, ſpruti pak ogledam moj revni ſtan, inu mojo navrednoſt, mozhnu trepezhem, inu ſam per ſebi saſramaten poſtanem. Sakaj aku jeſt k' boshji misi na perſtopem, beshym pred

shivlenjam, aku ſe navrednu k'njì ſpuſtim, v' samiro, inu v' tvoje reshalenje padem. Kaj je tedej meni ſturiti, o moj Buh, moj pomozhnik, inu ſvjetvavz v' teh potrebah?

2. Uzhi mene ta prave pot: pokashi meni eno kratko visho, k'temu ſvetemu obhaylu ſpopobnu ſe perpraviti. Sakaj nuznu je vęditi, koku bi jeſt imel moje ſerze andothlivu, inn ſpodobnu perpraviti, de bi jeſt tvoj ſvet Sakrament k' isvelizhanju moje duſhe prejel, ali ta velek, inu boshji ofer te ſvete Maſhe andohtlevu dopernesil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od ſpraſhuvanja leſtne veſty, inu od naprejusetja tega pobulſhanja.

Beſede tega Lubega.

1. Zhes vſe rezhy more en Maſhnek s' nar globokejſhe ponishnoſtjo tega ſerza, s' nar nishejſhem ſpoſhtuvanjam, s' popolnema viro, s' bogabojezho manengo, ali poshellenjam boshje zhaſty ta ofer tega preſvetega Sakramenta objiti, dopernaſhati, inu ushivati.

Ti imaſh s' veliko ſkerbjo tvojo vęſt ſpraſhuvati, inu, kulker je tebi mogozhe,

s' prav grevengo, inu ponishno ſpovdjo ozhiſtiti, inu oſnashiti, taku, de na boſh nezh teſhkega na ſebi imel, ali vędil, katiru bi tebe grislu, ali sadershuvalu, de bi na mogel proſt, inu shiher perſtopiti. Imej eno grevengo, inu supernoſt zhes vſe tvoje grehe, te uſakdane grehe pak poſebnu obshaluj, inu obsdihuj. Inu aku zhaſs perpuſty, Bogu vſe tvoje ſkuſhnave, inu teshave v' ſerzu na ſkrivnem ſposnej.

2. Obsdihuj, inu obshaluj, de ſi ſhe taku tem shellam tega shivota, inu tega ſvejta podvershen: de niſi temu hudemu nagnenju odumerl, de ſi taku poln shivotnega poshellenja; aku nasavarvan v'svunajneh pozhutkeh, inu tulkukrat v' mnogeh prasneh miſleh samotan; tulkajn nagnen k' svunajnem, inu taku toshliv, k' snoternem rezhęm: taku hiter k' ſmehu, inu ſamopaſhnoſti, ali merſkaknoſti, taku terd k' joku, inu shaluvanju: taku nagnen k' lohkem inu temu shivotu perjetnem rezhęm; taku lejn, inu keſan k' ojſtruſti, inu k' aifru; taku ſerbliv nove rezhy ſliſhati, inu lepe rezhy viditi; taka toshliv ponishneh, inu savershenen rezhy ſe amuseti; taku shelan veliku imeti, inu ſkop vunkej dajati, taku dershezh obdershati; tuku napremiſhlen v' govorjenju, taku nasavarn v' molzhanju: taku ſamupaſhen, ali resdjan v' sadershanju, taku nadleshen, inu ſiten v' djanju: naſmaſen v' jedi, taku gluh k' poſluſhanju boshje

beſede: taku rozhen k' pozhivanju, koker keſan k' delu: taku zhujezh k' norzhijam, inu prasnem pogovaram, taku saſpan k' duhovnemu zhuvenju: taku hiter h' konzu te molitve, inu taku reſtreſen v' premiſhluvanju teh rezhy, ketire k' pravimu konzu pelejo, taku sanikern v' opravlanju teh molituv, taku mlazhen v' branju te ſvete Maſhe, taku ſuhotem v' temu Obhaylu: taku malukedej ſam is ſabo v' ſerzu popolnema ſpravlen, taku nagel k' jesi, taku hiter temu blishnemu kej shalega ſturiti, inu ſe njemu samiret: taku rozhen druge ſoditi, taku ojſter druge ſvariti: taku veſel v' ſrezhneh rezheh, taku ſlab v' teh ſuperneh: taku perpravlen dobre rezhy ſi naprej useti, inu taku sanikern tajiſte k' dobremu konzu perpraviti, inu v' djanju doperna-ſhati.

3. Kader ſi ti she lete, inu druge tadle s' grevengo, inu s' veliko nadopadlivoſtjo tvoje leſtne ſlabuſti ſposnal, inu objokal, al obshaluval, ſi imaſh terdnu naprej useti, na vſe vishe tvoje shivlenje pobulſhati, inu v' temu dobremu gori jemati. Potem s' enem popolnema isrozhenjam, inu s' eno pravo volo ofrej ſam ſebe, k' zhaſty mojiga imena na oltarju tvojiga ſerza, koker en vezhne ofer, namrezh tvoje tellu, inu duſho meni svęſtu isrozhi: de bodeſh ſkus letu vreden poſtal ofruvati Bogu ta ofer, inu ta Sakrament mojga Teleſa k' tvojimu isvelizhanju prejeti.

4. Sakaj ni vredneſhega ofra, ne vezhega sadoſtiſturjenja k' sbriſanju teh grehov, koker, de ta zhlovek ſam ſebe zél, inu od konza s' tem ofram tega Teleſa Kriſtuſovega, v' S. Maſhi, inu v' temu Obhaylu Bogu gori ofra. Aku bode ta zhlovek ſturil, kulker na njemu ſtoji, inu ſe bode prov sgreval, kulkerkrat on bode k' meni perſtopil, to gnado, inu odpuſhanje teh grehov sadobiti, taku, koker reſnizhnu jeſt shivim, prave ta Goſpud, jeſt nozhem to ſmert tega greſhneka, temuzh veliku vezh, de ſe on ſpreoberne, inu shivy; dokler na vſe njegove pregrehe nozhem vezh ſpomniti, ampak njemu bode vſe odpuſhenu.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Od Kriſtuſovega ofra na ſvetemu krishu, inu od isrozhenja te leſtne vole.

Beſede tega Lubega.

1. Koker ſim jeſt s' respetemi rokami, inu s' nagem shivotam na krishu sa tvoje grehe nebeſhkemu Ozhetu ſam ſebe ſrejvolnu gori ofral, taku, de v' meni nezh ni zhes oſtalu, katiru bi na bilu k' ofru boshjiga utolashenja ofranu, na takeſhno vizho imaſh ti tudi vſak dan v' ſveti Maſhi meni

radavolnu is vſo mozhjo, inu poshellenjam is grunta tvojiga ſerza, koker en zhiſt, inu ſveti ofer ſam ſebe gori ofrati. Kaj vezh jeſt od tebe ozhem imeti, koker de bi ſe ti poſlisal meni popolnema ſe isrozhati, inu zhes dati. Sakaj vſe, kar ti deſh, svunaj ſebe ſamega, jeſt nezh na ſhtemam, dokler na iſhem tvoj dar, temuzh tebe ſamega.

2. Glih ramuu, koker bi tebi na bilu sadoſti, akulih bi vſe rezhy imel svunej mene, taku tudi, karkuli ti meni daſh, na more meni dopaſti, aku ſam ſebe meni gori na ofraſh. Ofrej ſe meni, inu dej ſe zelega Bogu, taku bode ta ofer meni uſhezh, inu perjeten. Pole! jeſt ſim ſe zelega goriofral mojimu Ozhetu sa tebé, jeſt ſim tebe tudi moje zelu tellu, inu kry dal k'eni ſpishl, inu pitju, de bi jeſt veſs tvoj, inu ti moj oſtal. Aku pak ti boſh ſam v' ſebi obſtal, inu ſe na bodeſh moji voli radavolnu zhes dal, inu isrozhil, na bo enu popolnema ofruvanje, inu na bode med nami enu zelu inu pravu ſklenenje. Satu ima pred vſim tvojim djanjam naprej jiti tu ofruvanje, ſkus katiru ti ſam ſebe v' boshje roke radavolnu ofraſh, aku ozheſh to ſlobodnoſt, ali frajoſt, inu gnado sadobiti. Odtod pride, de taku malu ludy je od snotrej reſvitlenih, inu prov proſtega ſerza, dokler na svajo ſami ſebe popolnema satajiti, inu ſe Bogu zhesdati. Moja ſtanovitna ſodba je leta: katir ſe na odpovej vſem

rezhęm, na more moj Joger biti. Satorej aku ozhesh moj Joger biti, ofrej meni sam sebi is vsim nagnenjam, inu poshellenjam.

IX. POGLAVITNE DEJL.

De mi imamo sami sebe, inu kar premoremo, Bogu gori ofrati, inu sa vse druge moliti.

Besede tega Jogra.

1. Gospud! vse rezhy so tvoje, katire so na nebesih, inu na semli. Jest shellim sam sede k' enemu radavolnu ofru tebi ofruvati, inu vezhnu tvoj ostati. Gospud! v' perprosheni mojiga serza jest sam sebe donesʃ tebi irozhim, inu shes dam sa enga vezhnega hlapza k' tvoji slushbi, inu k' enemu ofru tvoje vezhne zhasty, inu hvale. Usemi mene gori s' tem ofram tvojiga preshlahtnega Telesa, katiru tebi dones ofram v' prizho teh Angelov, katiri navideozhe tebi stresheio, de bi meni, inu vsemu tvojimu ludstvu k' isvelizhanju bilu.

2. O Gospud! vse moje pregrehe, inu hudobije, katire sim pred tabo, inu tvojimi Angelzami doperneſil od tega dneva lesem, v' katiremu sim samogel greshiti, noter do lete ure, offram jest na temu Altarju tega

potolasheniа, de bi ti vſe tajiſte ſalhgal, inu poshgal s' tem ognam tvoje lubesni, inu vensbrisal vſe madeshe mojih grehov: de tudi ozhiſteſh mojo vęſt od vſe pregrehe, inu meni supet tvojo gnado dodejliſh, katiro ſim jeſt ſkus greh sgubil; be meni vſe moje grehe popolnema odpuſtiſh, inu mene s' tem kuſhuvanjam tega myru miloſtvu gori usameſh.

3. Kaj ozhem jeſt ſa moje grehe ſturiti, koker de tajiſte pohlevnu ſposnam, inu objokam, inu tebe bres prenehanja sa odpuſhanję proſim?

Uſliſhi mene, proſim tebe, bodi meni guadlev, inu miloſtuv, kir tukej pred tabo ſtojm, o moj Buh, inu Goſpud! Meni ſo ramnu shal vſi moji grehi, inu jeſt od sdej nigdar vezh nozhem tajiſte doperneſti, ampak meni ſo shal inu bodo mene grevali, dokler dolgu bodem shivil, inu ſim tùdi perpravlen pokuro dellati, inu sa tajiſte po moji premoshnoſti sadoſti ſturſti. Odpuſti meni, o Goſpud! odpuſti meni vſe moje grehe: sa tvojiga ſverega imena volo ohrani mojo duſho, katiro ſi s' tvojo preshlahtno kry odreſhil. Pole! Jeſt ſe isrozhim tvoji miloſti, inu ſe zhes dam v' tvoje rokę. Andlej s' mano po tvoji dobruti, nekar po moji pregrehi, inu hudobiji.

4. Jeſt ofram tebi tudi vſe moje dobre della, akulih ſo tajiſte mejhene, inu pomanklive, de ti tajiſte ozhiſteſh, inu poſvetiſh: de tajiſte sa lubu imaſh, tebi tudi perjetne ſturiſh, inu mene vſelej k' bulſhem

navishujeſh, ter meni lejnemu, inu napridnekȩu zhloveku k' enemu dobremu, inu ſrezhnemu konzu perpomoreſh.

5 Jeſt tudi tebi ofram vſeh andohtleveh ludy brumne shelle, vſe potrebe mojih ſtarſhov, perjatlov, bratov, ſęſter, inu vſeh tajiſteh, katire ſa lubu imam, ali katiri ſo meni, ali drugem ſavol tvoje lubesni kej dobrega ſturili: inu katiri ſo ſa ſe, inu ſa vſe te ſvoje mojo molituv, inu maſhuvanje shelleli, inu profili, aku ſo ony ſhe shivi v' meſu, ali aku ſo ſe shę is rega ſvejta lozhili, de bi ony vſi to pomuzh tvoje gnade inu troſhta, ſavarvanje pred navarnoſtami, odreſhenje od ſhtrafeng mogli prejeti, inu obzhutiti, inu de bi ony od vſiga hudega reſheni, tebi mogli v' veſelju s' zhaſtjo ſe hvaleshne ſkazati.

6. Tudi tebi ofram te molitve, inu ofertega utolashenja, ſuſebnu ſa tajiſte, katiri ſe mene v' eni rezhi reshalili, ſhkoduvali, ali ſanizhuvali, ali kakerſhno supernoſt, ali teshavo ſturili, tudi ſa tajiſte vſe, katire ſim jeſt s' beſedo, ali s' djanjam vędeozhe, al navędeozhe reshalil, nadleshuval, obteshuval, inu pohujſhal, de nam vſe naſhe grehe, inu kar ſmo eden drugemu hudega ſturili, odpuſtiſh.

O Goſpud uſemi od naſs vſe naſpodobnu domiſhluvanje super naſhega blishnega; vſo navolnoſt, ſerd, inu prepiranje, inu vſe, kar ſamore bratovſko lubesn resdreti, inu pomajnſhati. Uſmili ſe, o Goſpud! uſ-

mili ſe zhes vſe, katiri tvojo miloſt prejo; dej tem potrebnem to gnado, ſturi nak' takeſhnim ludęm, de bodemo vredni tvojo gnado ushivati, inu k' vezhnemu shivlenju mogli pridti. Amen.

X. POGLAVITNE DEJL.

De ſvetu Obhaylu ſe nima lohku venſpuſtiti.

Beſede tega Lubega.

1. Ti imaſh pogoſtu perſtopiti k' temu ſtudenzu boshje gnade, inu miloſti, k' temu ſtudenzu boshje dobrute, inu vſe zhiſtoſti, de bodeſh od tvojiga hubobnega nagnenja, inu pergrehe ſe mogel osdraviti, inu de bodeſh saſlushil super vſe ſkuſhnave, inu sapellave tega hudizha mozhnejſhe, inu zhujezh poſtati. Ta ſovrashnek dobru vę, inu posna ta preshlahtne ſad, inu arznijo, katira ſe v' letemu Sakramentu snajde, ſhe vſe vishe, inu perloshnoſti te virne, inu andothleve ludy, kulker on premore, od tajſtega odurazhati, inu prezh dershati.

2. Dokler 'nekateri ludje, kader ſe k' temu obhaylu ozhejo perpravlati, bodo ſkus hudobnu noterdajanje tega hudizha vezh, koker ſzer ſkuſhani. Sakaj ta hudobne duh (koker v' Joboveh bukvah ſtoji sapiſanu)

pride med te otroke boshje, de bi njeh fkus fvoje navadno hudobijo mogel omatiti, ali zelu bojezhe, inu smamlene fturiti, de bi njeh dobre shellę, inu nagnenje majnfhal, fkus fvoje fkufhnave njim to pravo viro odusel, inu taku, de bi tu obhaylu zel venfpuſtil, all s' eno mlazhno andohtjo kje perſtopill. Ali na njegove golfije, inu porednu noterdajanje nimajo porajtati, akulih fo oſtudne, inu ſtrafhne; ampak vſe prasnu domiſhluvanje ima na njegovo glavo nasaj sagnanu biti. Ta revne duh ſe ima sanizhuvati, inu safhpotuvati, ter savol njegovega sadershanja, inu napokoja, katirega on obudy, ſe nima tu ſvetu obhaylu opuſtiti.

2. Doſtikrat tudi sadershuje od tega obhayla ta prevelika ſkerb eno pravo andoht imeti, inu to ſpoved prov dopernesti. Sturi po ſvjetuvanju, ali nauku teh modreh, inu odloshi od ſebe teshke, inu vſe prevezh ſkerbne miſli, sakaj one sadershujejo to gnado boshjo, inu doli tarejo to andoht tega ſerza. Savol ene mejhene britkuſti, inu teshave nimaſh tu obhaylu opuſtiti, temuzh pojdi, koker hitru moreſh, ſe ſpovedati, inu radovolnu tu od drugeh tebi ſturjenu reshalenje odpuſti, inu is miſli ſpuſti. Aku ſi ti koga reshalil, pohlevnu sa samiro, inu odpuſhanje proſi, inu Buh bo tudi tebi rad tvoje greſhe odpuſtil.

4. Kaj nuzo to ſpovd, inu ſvetu obhaylu dolgu odlaſhati? Ozhiſti ſe bres odlaſhanja, versi sdajzi venkej ta ſtrup, hiti prejeti to arznijo, inu ſe boſh bel pozhutil, koker, kader bi ha dolgu odlaſhal. Aku ſe ti doneſs od tęga puſtiſh savol ene rezhy odverniti, morebiti te bode jutri ena druga vęzhi ręzh nasaj dershala, inu taku bi ti kje mogel dolgu zhaſsa od ſvetiga obhaylа sadershan, inu smirej mejn perpravlén poſtati. Koker hitru moreſh, ſtreſi od ſebe to uprizhno teshavo, inu lenoba tiga ſerza; sakaj nezh na nuza, ſi dolgu teshave ſkerby persadevati, inu dolgu zhaſsa s' enem teſhkem, inu smamlenem ſerzam okuli hoditi, ter savol uſakdaneh sadershb ſe od boshjih rezhy odlozhiti. Ja zel ſhkodlivu je, tu obhaylu predolgu odlaſhati; sakaj letu odlaſhanje ima v' navadi eno teſhko lenobo v' temu dobremu obuditi.

So nekateri (Bogu bodi pertoshenu!) taku namarne, inu reſtreſene duſhe, de rade odlaſhajo ſe ſpovedati, inu tu ſvetu obhaylu prejeti, sategavolo, de bi ſkus letu na ble permorane ſe bel varvati, inu noterdershati.

5. Ah koku mejheno lubesn, inu ſlabo andoht imajo tajiſti, katiri tu obhaylu taku lohku odlaſhajo, inu venſpuſte! Koku ſrezhen, inu Bogu perjeten je taiſt, katir tuku shivy, inu ſvoje vęſt taku zhiſto ohrane, de je perpravlen, inu is ſerza shelly

vſake dan leta ſvete Sakrament prejeti, aku bi njemu letu perpuſhenu bilu, inu aku bi on letu taku ſturiti samogl, de bi ſe ludje na resgléduvali. Aku ſe kdu is ponishnoſti, ali ſkusi en pravi urshah sadershan od obhayla sdersby, leta bi bil hvale vreden savol ſhpoſhtuvanja pruti temu Sakramentu. Aku bi pak enga ta lenoba othla, podlesti, ima on ſam ſebe obuditi, inu ima ſturiti, kulker na njemu ſtoji. Buh bode njemu po njegovemu poshellenju, inu dobri voli, na katiro on ſuſebnu gleda, na pomuzh perſhl.

5. Kader je pak eden is pravega urshaha sadershan, nej vſelej eno dobro volo, inu ſvete shelle ima leta Sakrament prejeti, taku na bode tega nuza, ali tega preshlahtniga ſadu, katir is tegaiſtega dojide, pomankanje imel. Sakaj en ſledne brumne zhlovek ſna vſake dan, inu vſaka uro k' letemu Sakramentu na eno duhovno visho s' nuzam bres vſe prepovdi perſtopiti. Ali vender ima ob gviſhneh dneveh, inu ob gori poſtavlenemu zhaſu tu Tellu ſvojiga Odreſhenika is ſerzhuem, inu shelnem ſhpoſhtuvanjam v' temu Sakramentu prejeti, inu v' letemu vezh to zhaſt, inu hvalo boshjo, koker ſvoj troſht, inu veſelje iſkati. Dokler tulkerkrat bode ta duſha na eno duhovno visho naſpishana, inu na eno navideozho visho v' gnadi boshji poterdena, kulkerkrat to ſkrivnoſt Kriſtuſovega meſupoſtanja, inu njegovu ſveto terplenje an-

dohtlevu premiſhluje, inu ſkus letu v' lubesni pruti njemu bode ushgana.

7. Katir ſe dergazhi na perpravla, koker kader je en prasnek pred rokami, ali ta navada njega pergajna, leta ſe bode doſtikrat bres ſpodobnega perpravlanja snajdel. Srezhen je tajſt zhlovek, katir ſe do konza Bogu gori ofra, kader kuli ſvéto Maſho bere, ali k' obhaylu grede. Na bodi v' dershanju te Maſhe ne prekeſan, ne prehiter, temuzh dershi ſe po eni dobri navadi tajiſtih, s' katirem ſhiviſh, ali prebivaſh. Drugem nimaſh nadlesbn biti, temuzh to gmejn visho po gori poſtavlenju teh vikſheh dershi, inu vezh drugeh ludy nuzu, koker tvoji leſtni andohti, inu poshellenju ſlushi.

XI. POGLAVITNE DEJL.

De ſvetu Tellu Kriſtuſovu, inu ſvetu Piſmu je ſledni virni duſhi ſuſebnu potrebnu.

Beſede tega Jogra.

1. O preſlatke Goſpud JESUS! koku veliko ſlatkuſt ushyva ena brumna duſha, katira ſe per tvoji misi goſtuje! kir nje nezh drugiga sa ſpisho na bode naprej poſtavlenu, koker ti ſam njen edin, prelubi, inu zhes vſe poshellenje tega ſerza

narbel sashélleni, inu dopadlivi Gosſpud. Meni bi ſzer ſlatku bilu v' prizho tebe is ſerza ſolse tozhiti, ter s' to bogabojęzho Marijo Magdaleno tvoje noge is ſolsami roſiti: ampak kje je leta andoht, kje je enu takeſhnu obilnu prelivanje teh ſols?

Sagviſhnu v' prizho tebe, inu tvojih ſveteh Angelov bi moje ſerze imelu goreti, inu od veſelja ſe jokati; dokler jeſt tebe v' temu Sakramentu reſnizhnu prizheozhiga imam, akulih ſi pod eno drugo podobo ſkrit.

2. Sakaj v' tvoji leſtni, inu boshji ſvetlobi tebe gledati moje ozhy na premorejo, ja tudi zel ſvejt bi na mogel obſtati pred ſvetlobo tvoje zhaſtitlive boshje ſvetluſti. V' temu ſe ti tedej po moji ſlabuſti ravnash, kir ſe v' temu Sakramentu perkrijeſh. Jeſt ſa reſnizo imam, inu molem tajiſtega, katirega ti Angelzi v' nebeſih moljo, ali jeſt ſhe sa sdej lę ſkus viro; ony pak v' reſnizhnemu pogledu, inu bres sagrinala. Meni ima sadoſti biti na ti luzhi te prave vire hoditi, taku dolgu, de pride ta dan vezhne ſvetlobe, inu prejdejo te ſenze teh podob. Kader pak pride letu, kar je popolnema, takrat bode nehalu to ſhpoganje, ali prejemlenje teh Sakramentov; sakaj ti isvelizhani v' nebeſhkemu veſelju, na potrebujejo te arznije, inu pomuzhi teh Sakramentov. Dokler ony ſe veſelę bres uſiga konza v' prizhnoſti boshji, kir od obrasa do obrasa njegovo zhaſt gledajo. Dokder oni bodo od

ſvetlobe v'to ſvetlobo te naisgruntane boshje nature ſpremineni, ter pokuſhajo, inu ushivajo to boshjo beſedo, katira je meſu poſtala, inu katira je bila od sazhetka, inu oſtane na vezhne zhaſe.

3. Kader jeſt lete zhudne rezhy ſpremiſhlujem, meni tudi en ſledni duhovne troſht puſt, inu toshliv poſtane: sakaj koker dolgu jeſt mojga Goſpuda ozhitnu v' njegovi zhaſty na videm, sa nezh dershim vſe, kar na temu ſvejtu videm, inu ſliſhem. O moj Buh! ti ſi moja prizha, de mene nobena rezh na more potroſhtati, ne obena ſtvar k' pokoju perpraviti, koker ſam ti moj Buh, katirega jeſt shellim na vezhne zhaſe gledati. Ali letu ni mogozhe, koker dolgu ſhe terpy moje mertvaſhke shivlenje. Satorej ſe jeſt morem v' veliku poterplenje poſtaviti, inu ſam ſebe, inu vſe moje shelle tebi podvrezhi. Sakaj tudi tvoji Svetniki o Goſpud! katiri ſe sdej s' tabo v' nebeſhkemu krajleſtvu veſelę, ſo ſkus viro, inu veliku poterplenje, dokler ſo ſhe na temu ſvejtu shiveli, na perhodno zhaſt, inu isvelizhanje zhakali. Kar ſo ony virjeli, tudi jeſt virjem: na kar ſo ony upanje imeli, na letu tudi jeſt upam: kamer ſo ony perſli, kjakej tudi saupam ſkus tvojo gnado pridti. V' tem zhaſsu ozhem jeſt ſkus nauke, inu exemple tvojih Svetnikov poterden, po temu potu te vire, hoditi. Jeſt tudi imam tu ſvetu Piſmu k' enemu troſhtu, inu ogledallu tega shivlenja; inu zhes vſe letu,

tvoje preſvetu Tellu k' eni ſuſebni arzniji, inu perbeshalſhu.

4. Sakaj obzhutem, de v' letemu shivlenju ſo meni dve rezhy ſubebnu potrebne, bres katireh bi meni na bilu mogozhe letu revnu shivlenje preneſti. Koker dolgu bo em v' ti jezhi mojiga trupla sadershan, ſposnam, de ſo meni dve rezhy potrebne, tu je: ta ſpisha, inu ta luzh,

Sategavolo ſi ti meni ſlabemu zhloveku dal tvoje ſvetu reſhnu Tellu k' eni ſpishi moje duſhe, inu teleſa, inu ſi poſtavil, koker enu ſvitylu sa mojo hojo tvojo ſveto beſedo. Bres leteh dveh bi jeſt na mogel dobru shiveti: sakaj beſeda boshja je ena luzh moje duſhe; inu tvoj ſvete Sakrament je ta kruh mojiga shivlenja. Letu dvoje more tudi, koker dve misi imenuvanu biti, katire ſo na eni, inu drugi plati v' ti kamri te saloge, ali tega ſhaza te ſvete zirkve poſtavlene. Ena misa je tega ſvetega oltarja, katira na ſebi ima ta ſvete kruh, tu je: tu preshlahtnu Tellu Kriſtuſovu. Ta druga misa je te boshje poſtave, katira v' ſebi ima te ſvete nauke, naſs uzhy to pravo viro, inu noter do snotrejnega sagrinalla, kir ſe ta nar ſvetejſhe ſvetyna hrani, sveſtu pelle.

5. Jeſt tebe sahvalem, o moj Goſpud JEsus Kriſtus! kir ſi ta luzh te vezhne luzhi, sa to miso tvojiga ſvetega navuka, katiro ſi ti ſkus tvoje ſlushabneke, prero-

ke, Apoſtelne, inu druge Uzhenike nam perpravil.

Jeſt tebi sahvalo rezhem, o Stvarnek, inu Odreſhenik teh ludy! kir ſi k' resodivenju tvoje lubesni eno veliko vezhirjo zelemu ſvejtu napravil, v' katiri ſi ti ne enu Jagne ſtare poſtave, temuzh tvoje preſvetu Tellu, inu ſveto kry k' ſpishi, inu k' pitju naprej poſtavil, inu s' takeſhnem ſvetem goſtuvanjam vſe virne resveſeliſh, inu s' tem isvelizhanſkem kelham napojiſh, v' katirimu ſo vſi luſhti tega paradisha, tudi s' nami vred ſe ti ſveti Angelzi, akulih s' eno ſrezhnejſhe ſlatkuſtjo goſtujejo.

6. O koku velika, inu zhaſty vredna je ta ſlushba teh Maſhnikov! katirem je ta oblaſt dana tega Goſpuda te naisrezhene ſvitluſti s' temi ſvetmi beſedami v' ta ſveti Sakrament poklizati, s' njih shnablami shegnati, s' rokami dershati, s' leſtnemi uſtmi ushivati, inu drugem vendejliti. O koku ſnashne imajo biti te roke enga Maſhneka, ko zhiſte te uſta, koku ſvet ta shivot, koku bres madesha tu ſerze v' katirega toku pogoſtu noter grede ta Stvarnek vſe zhiſtofti! Is tega Maſhneka uſt bi na imeli nobene druge, koker ſvete, brumne, inu nuzne beſede venpridti, katire taku pogoſtu ta ſvete Sakrament prejmejo.

7. Te ozhy, katire tu Tellu Kriſtuſovu gledajo, imajo biti pohlevne, inu varne, te roke zhiſte, inu pruti nebeſam pousdignene, katire ſe tega Stvarneka teh nebeſs, inu te

semle dolikujejo. Tem Mashnikam je ſuſebnu v'ti poſtavi rezhenu: Bodite ſveti, dokler jeſt vaſh Goſpud, inu Buh ſim ſvet.

3. O uſigamogozhne Buh! nej nam pomaga, inu perſtopi tvoja ſveta gnada, de bi mi, katiri ſmo tega mashtva ſlushbo na ſe uſeli, tebi vrednu, inu bogabojezhe v' vſi zhiſtoſti, inu s' dobro vęſtjo mogli ſlushiti. Inu akulih mi v' takeſhni nadolshnoſti na moremu shiveti, koker bi imeli, taku nam vender dodejli, de bodemo naſhe grehe, katire ſmo doperneſli, vrednu objokali, inu v' duhu te ponishnoſti, inu v' naprejusetju ene dobre vole od duſehmalu s' vezhem ajſram tebi ſlushili.

XII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek ſe ima s' veliko ſkerbjo perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perſtopiti.

Beſede tega Lubega.

1. Jeſt ſim, katir to zhiſtoſt lubem, inu ſvetuſt dodejlim. Jeſt iſhem enu zhiſtu ſerze, inu v' tajiſtemu je tu meſtu mojga pozhivanja. Perpravi meni en velik proſtor, inu miso sa mojo vezhirjo, taku jeſt ozhem per tebi to veliko nozh s' moji-

mi Jograms dershati. Aku ozhesh, de k' tebi pridem, inu per tebi ostanem, postergej ven ta stare kvass, inu ozhisti tu prebivalshe tvojiga serza. Versi ven zel svejt, inu vsih grehov hrup, inu napokoj: sedi koker en samoten grabez na ti strehi, inu spremishluj tvoje grehe v' grenkusti tvoje dushe. Dokler en sledne, katir svojiga lubega perjatla sa lubu ima, njemu tu nar lepshi, inu nar bulshe mestu perprave, sakaj skus letu se sposna ta serzhna lubesn tajistega, katir svojiga perjatla gori usame.

2. Vender imash vediti, de, kar saslushenje tvoje muje sadene, vse tvoje perpravlanje ni sadosti vrednu, desslih bi se enu zelu lejtu k' temu perpravlal, inu nezh drugega na misslil. Temuzh tebi bode le samu is moje milosti, inu dobrute k' ti misi perstopiti perpushenu: lih ramnu koker de bi en revne berazh k' misi enga bogatega bil poklizan, katirimu on na more nezh drugega poverniti, koker de se on pruti njemu ponisha, inu sa te prejete gnade, inu dobrute pohlevnu sahvali.

Sturi, kar na tebi stoji, inu sturi s' veliko skerbjo, ne is navade, ne is'silo, temuzh is' straham, is shposhtuvanjam, inu is susebno lubesnjo. Prejmi tu tellu tega lubesnivega Gospuda tvojga Boga, katir se ponisha k' tebi pridti.

Jest sim, katir sim tebe poklizal. Jest sim taku sapovedal; jest bodem dopolnil,

kar lode tebi pomankalu. Pridi le ſem, inu prejmi mene.

3. Aku jeſt tebi to gnado te andohti dodejlim, sahvali Boga tvojiga Goſpuda, ne koker de bi ti tajiſte vreden bil, temuzh dokler ſim ſe jeſt zhes tebe uſmilil. Aku ti nimaſh te gnade te andohti, temuzh ſe ſuhotnega, inu otoshnega obzhuteſh, bodi ſtanoviten v' ti molitvi, ſdihuj, inu terkej, ter taku dolgu nanehej, dokler ſaj eno drof-tinzo, ali kapelzo te preshlahtne gnade prejmeſh. Ti mene potrebujeſh, jeſt pak tebe zelu ne. Tudi ti na prideſh mene ſvetega dellati; temuzh jeſt ozhem tebe ſvetega, inu bulſhega ſturiti. Ti prideſh, de bi is mene poſvizhen, inu s' mano ſkle-nen bil. De bi novo gnado od mene pre-jel, inu v' novizh k' pobulſhanju tvojiga shivlenja ushgan bil. Nikar na samudi leto gnado, ampak is vſo ſkerbjo tvoje ſerze perpravlej, inu pelli noter k' tebi tvojiga lubesnivega.

4. Spodobnu inu potrebnu je, de ſe ti ne ſamu pred obhaylam s' prava andohtjo, perpraveſh, ampak de ſe tudi v' taiſti gori-dershiſh, inu tajiſto ſkerbnu ohraneſh po tem, kir boſh ta Sakrament prejel. Inu ni mejn ene dobre varnoſti potler potreba, koker je poprej enga andohtlevega perprav-lanja potreba bilu. Sakaj ena dobra savar-noſt, katira ſe potler ſtury, je enu prov do-bru perpravlanje vezhi gnade sadobiti. Sa-kaj ſkus tu eden zel napeſpravlen poſtane

tę mozhy tega ſvetega Sakramenta dejleshen ratati, aku ſe sdajzi na svunajne troſhe ſpuſty. Varvej ſe velikega govorjenja, oſtani na tihem, inu ſamoten, ushivej tvojga Boga: sakaj ti imaſh tajiſtiga, katirega tebi zel ſvejt na more oduseti. Jeſt ſim, katiremu ſe zelega imaſh dati, taku, de od duſehmalu ne v' tebi, ampak v' meni, bres vſe ſkerby imaſh shiveti.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

De ena andohtleva duſha ima is zelega ſerza sheleti s' Kriſtuſam v' temu ſvetemu Sakramentu ſe ſkleniti.

Beſede tega Jogra.

1. Kdu bo meni letu dodejlil, o moj Goſpud! de bi jeſt tebe ſamega neſhil, inu tebi moje ſerze do konza odperl, ter tebe ushival, koker moja duſha shelly; inu de bi mene nobeden poſlihmalu na sanizhuval, tudi nobena ſtvar mene na motila, ali mene kej porajtala, ampak de bi ſam ti meni, inu jeſt tebi govoril, koker en lub v' navadi ima s' tem lubim govoriti, inu en perjatel is' ſvojim perjatlam v' zaker hoditi, inu shiveti? Letu jeſt profim, letu jeſt shellim, de bi ſe jeſt

veſs s' tabo ſklenil, inu moje ſerze od vſih ſtvarjeneh rezhy odlozhil, ter ſkus tu ſvetu Obhaylu, inu pogoſtu maſhuvanje ſe vezh, inu vezh nauzhil te nebeſhke, inu vezhne rezhy ſposnati, inu shelleti.

Oh moj Goſpud, inu Buh! kedaj bodem s' tabo veſs ſklenen, v' tebe pogrenen, inu na mene do konza posabil? Dodejli meni, de bodeſh ti v' meni inu jeſt v' tebe, inu de mi obedva enaku ukup oſtanema.

2. Sa reſnizo ti ſi moj lubesniv is med taushent isvolenih, v' katiremu je duſhi dopadliva veſs zhaſs njeniga shivlenja prebivati. Sa reſnizo ti ſi moj myrne, v' katiremu je ta nar vezhe myr, inu reſnizhnu pozhivanje, svunej katirega je muja, shaloſt, vezhna reva, inu nadluga. Reſnizhnu ti ſi perkrit Buh, inu tvoje poſvjetuvanje ni s' temi hudobnimi, ampak tvoje govorjenje je s' temi pohlevnemi, inu katiri ſo enga dobrega brumnega ſerza. O Goſpud! koku ſladak je tvoj duh? Sakaj de bi ti tvojo ſlatkuſt tvojim otrokram iskasal, ti njih s' tem nar ſlajſhem kruham, katir od nebeſs doli pride, is tvoje miloſti naſpishaſh. Sa reſs nobenga ludſtva toku velikega ny, katiru bi imelu ſvoje Bogove tatu blisu ſebe, koker ſe ti naſh Buh vſem tvojim virnem perblisujeſh, katirem ſe ti k' enemu uſakdanemu troſh-

tu, inu pousdignenju tega ſerza pruſi nebeſam ſam ſebe daſh k' eni ſpishi, inu ushitku naſheh duſh.

3. Kajsenu ludſtvu je le taku imenitnu, koker ta kerſhanſke folk? Ali kajsena ſtvar je Bogu taku luba, inu perjetna pod nebeſam, koker ena andohtleva duſha, v' katiro Buh notergrede, de bi on tajiſto is ſvojim preshlahtnem, inu zhaſtitlevem Teleſam ſpishal? O naisrezhena gnada! o prezhudna dobruta! o lubesn bres vſe mire, temu zhloveku ſuſebnu ſkasana! Ali kaj bodęm jeſt temu Goſpudu sa leto gnado, sa taku veliko lubèsn povernil? Jeſt navem, nezh dopadlivſhega njemu dati, koker de jeſt Bogu moje ſerze do konza zhesdam, inu s' njim tajiſtu popolnema ſklenem, inu sdrushem. Takrat ſe bode vſe, kar je v' meni, veſelilu, kader bode moja duſha s' Bogam popolnema sdrushena. Takrat on k' meni porezhe: aku ti ozheſh s' mano biti, ozhem jeſt tudi per tebi biti. Inu jeſt bodem njemu odgovoril: Goſpud ùſmili ſe zhes mene, inu per meni oſtane, jeſt ozhem rad per tebi biti. Letu je moje zelu poshellenje, de bode moje ſerze s' tabo ſklenenu.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Od gorẹzheh shella k' ſvetemu Sakramentu tega Altarja, katire ene brumne dushe imajo.

Befede tega Jogra.

1. O Goſpud! koku velika je ta obilnoſt tvoje ſlatkuſti, katiro ſi ti ſa tajiſte perkril, katiri ſe tebe boje. Kader jeſt ſpemnem na nekatereh ludy andoht, inu ſvete shellę, katire ony imajo kader k' temu ſvetemu Obhaylu perſtopjo, bodem jeſt ſam v' ſebi doſtikrat shaloſten, inu ſe ſramujem, de jeſt k' temu Altarju, inu ſvetega Obhayla misi taku mlazhen, inu mersl perſtopem, de jeſt taku ſuhoten, inu toku mersliga ſerza oſtanem, de niſim do konza ushgan pred tabo mojim Bugam, de toku k' tebi na hrepenym, koker ſe veliku bogabojezheh ludy bilu, katiri ſavol velikega poshellenja tega ſvetega Sakramenta, inu ſerzhne lubesni ſe niſo mogli od jokanja sadershati: temuzh enaku s' odpertmi vſtmi ſvojiga ſerza, inu shivota ſo ony tebe ſvojiga Boga, koker en shiv ſtudenz is ſerza shelleli, niſo mogli dergazhi ſvojo lazhno duſho potolashit, inu naſititi, koker de ſo ony is vſim

luſhtam, inu is duhovnem poshellenjam tvoje ſvetu Tellu prejeli.

2. O ſa reſs gorezha vira teh ludy, katira je taku rekozh ozhitnu ſnamine tvoje ſvete prizhnoſti! Sakaj ony v' reſnizi ſposnajo ſvojiga Goſpuda v' prelomnenju tega kruha, kir njeh ſerze je taku ſylnu ushganu pruti Jesuſu, katir s' njimi na temu potu hode. Doſtikrat ſo delezh od mene takeſhne, shellę: taku obilna lubesn, inu gorezh ajfer. Bodi meni miloſtuv o dobrutleve, inu lubesnive Jeſus! dodejli meni tvojimu ubogemu berazhu ſaj v' zhaſu enu malu tvoje ſerzhne lubesni v' temu obhaylu obzhutiti, de bode moja vira terdnejſhe poſtala, tu upanje na tvojo dobruto gorijemalu, inu tvoja lubesn enkrat popolnema ushgana, inu kir bode ta nebeſhke kruh pokuſila, de na bo nigdar vezh poſihmalu dolijemala.

3. Mogozhe je pak tvoji miloſti, tudi meni takeſhno sashellenо gnado dodejliti, inu v' gorezhemu duhu ob tebi dopadlivemu zhaſu mene dobrulivu obiſkati. Akulih jeſt s' taku velikem poshellenjam, koker drugi ſuſebnu bogabojezhi ludje, niſem ushgan, vender ſkus tvojo gnado velike shellę ozhutem, taku gorezhe poshellenje, inu lubesn koker oni pruti tebi imeti, ter prosſem, inu shellim, de bi vſeh tvojih taku gorezheh perjatlov mogel dej-

leshen poſtati, inu v' njeh ſvetu tovarſhtvu perſhtet biti.

XV. POGLAVITNE DEJL.

De ta gnada te andohti ſe ſkus ponishnoſt, inu ſamoleſtnu satajenje sadoby.

Befede tega Lubega.

1. To gnado te andohti moreſh ti ſtanovitnu iſkati, shelnu profiti, poterpeshlivu, inu sauplivu perzhakati, hvaleshnu goriuseti, pohlevnu ohraniti, ſkerbnu s' tajiſto v' zaker hoditi, inu Bogu zhęs dati, kdaj inu koku bi on tebe obiſkati perſhl, dokler on pride.

Ti ſe imaſh ſuſebnu ponishati, kader od snotrej eno mejheno, ali zel nobeno andoht na obzhuteſh, vender pak nimaſh prevezh zagliv, ali napokojnu shaloſten poſtati. Buh da doſlikrat naglu, kar je popred dolgu zhaſa doli udaril. On tudi v' zhaſu da per konzu, kar je on v' sazhetku te molitve dati odlaſhal.

2. Ke bi ſe ta gnada vſelej, inu kmalu, inu po ſledniga poshelle aju dedejlila, bi letu en zhlovek savol ſvoje ſlabuſti na

mogel lohku prenesti. Sategavolo se more ta gnada te andohte v' dobremu upanju, inu ponishnemu poterplenju perzhakati. Vender moresh tebi, inu tvojim greham perrajtati, aku ona tebi ne bode dodejlena, ali bodo na skrivnem oduseta. Ena mejhena rezh je v' zhasu, skus katiro bode ta gnada sadershana, inu perkrita; ak se vender sme ena mejhena, inu ne ena velika rezh imenuvati, kar eno taku veliko inu dobro rezh nasaj dershy. Inu aku eno takeshno mejheno, ali veliko sadershbo od sebe odpravish, inu popolnema premagash, bodesh dosegl, kar si prosil.

3. Sdajzi pak, koker hitru se bodesh is zeliga serza Bogu zhesdal, ter letu, ali unu po tvojimu lushtu, inu dopadenju na bodesh iskal, temuzh do konza se v' njega postavel, bodesh s' njim sdrushenega, snajdel; dokler tebi nezh na bode taku dobru dishalu, inu dopadlu, koker de bi tu dopadenje boshje vole bilu dopolnenu.

Katir tedej bode svoje misli s' enem dobrem serzam pruti Bogu pousdignil, inu se bode od vse napzhene lubesni, ali dopadenja ene stvarjene rezhy sprasnil, inu prostega sturil, leta bode narbel perpraulen gnado sadobil, inu bode vreden tega daru te andohti. Sakaj ta Gospud ondi svoj shegen dodejly, kir to posodo prasno najde. Inu kulker bel popolnema ta zhlovek tem

posemeſkem rezhem ſe odpovę, inu kulker vezh ſkus ſamuleſtnu sanizhuvanje ſam ſebi odmerje, tulku hitrejſhe pride gnada boshja, tulku obilneſhe ona notergrede, inu tulku vikſhe enu proſtu ſerze ona pousdigne.

4. Takrat bode on obilnoſt vidil, inu ſe bode zhudil, ter njegovu ſerze bode v' njemu reſhirjenu, sakaj roka boshja je s' njim, inu on ſe je sa vſelej popolnema v' njegove roke poſtavil. Pole! taku bode ta zhlovek poshegnan, katir Boga is zelega ſerza iſhe, inu to gnado, katiro njegova duſha prejme, ſi k' nuzu ſtury. En takeſhen saſlushi v' prejemlenju tega ſvetega Sakramenta/ eno veliko gnado boshjiga sdrushenja, dokler on na gleda na ſvojo leſtno andoht, temuzh zhes vſo andoht, inu troſht na boshjo zhaſt, inu hvalo.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo nashe potrebe Kristusu naprej poloshiti inu njega sa gnado prositi.

Besede tega Jogra.

1. O ti presslatke, inu prelubesnive Gospud! katirega jest shellim sdej prejete, ti vesh mojo slabust, inu potrebo, v' katiri se snajdem, v' kajseni hudobi, inu pregrehi sem sapopaden, kulkukrat sem jest obteshan, skushan, smamlen, reshalen, inu omadeshvan. Jest pridem k' tebi po arznijo, jest te prosem sa trosht, sa preusdignenje, inu sa pomuzh. Jest govorim k' tebi, koker k' tajistemu, katir vse rezhy vę, inu sna, katiremu se vse ozhitnu, kar se v' meni snajde. inu katir sam mene samoresh potroshtati, inu meni k' pomuzhi pridti. Ti vęsh, kaj dobrega jest pred vsemi rezhmy poterbujem, inu koku ubog, inu reven sem jest na zhednosteh, inu na brumnosti.

2. Pole' jest stojim pred tabo ubog, inu nag; jest prosem sa gnado, inu tvojo milost na pomuzh klizhem. Spishej tvojiga lashnega uboshza, ushgi mojo

merslotv s' ognam tvoje lubesni, resvejti mojo slepoto s' to svetlobo tvoje uprizhnosti. Spreberni meni vse posemelske rezhy v' eno grenkust, vse nadleshne, inu superne rezhy v' poterpeshlivost, vse posvejtne rezhy, inu stvary v' sanizhuvanje, inu posablivost. Pousdigni moje serze k' tebi v' nebesa, inu na perpusti, de bi se onu possemli okuli plasilu. O Gospud! od sdej posihmalu na vselej bodi ti meni sladak: dokler ti sam si moja spisha, inu pitje, moja lubesn, inu veselje, vsa moja slatkust, inu vsa mojo dobruta.

3. O de bi ti mene usiga skus tvojo uprizhnost shgal, ja zel seshgal, inu v' tebe sprebernil, de bi jest skus gnado snoterniga sdrushenja, inu restoplenja tvoje gorezhe lubesni s' tabo en duh postal. Na perpusti, de bi jest od tebe lazhen in suhoten shal, temuzh sturi s' mano milostvu, koker si dostikrat s' tvojimi isvolenmi prezhudnu sturil. Bi le zhudu bilu kir bi jest vess is tebe ognen postal, sam v' sebi pak omagal? dokler ti si ta vselej gorezh ogn, katir nigdar na ugasne, inu ta vezhna lubesn, katira te serza zhisti, inu to sastopnost ressvetly.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

Od gorezhe lubesni, inu velikega poshellenja Kriſtuſa prejeti.

Befede tega Jogra.

1. S' to narvezhi andohtjo, inu gorezho lubesnjo, s' zelem poshelenjam, inu ajfram mojga ſerza shellim jeſt tebe, o Goſpud! prejeti, koker je tebe veliku Svetnikov, inu andohtleveh ludy v' temu obhaylu shellelu prejeti, katire ſo tebi v' ſvetuſti ſvojiga shivlenja nar bel dopadli, inu ſo v' ti narbel gorezhi andohti bili. O moj Buh! moja vezhna lubesn, vſa moja dobruta, moja naiskonzhana ſrezha, jeſt tebe shellim prejeti s' tem nar vezhem poshellenjam mojga ſerza, inu s' narbel vrednem ſhpoſhtuvanjam, koker je kedej eden tvojih Svetnikov imel, ali samogel imeti.

2. Inu akulih ſim jeſt navreden vſe takeſhne obzhutke te andohti imeti, vender jeſt tebi gori ofram vſe poshellenje moijga ſerza, koker de bi jeſt ſam edine vſe tajiſte nar bel gorezhe, inu tebi nar perjetneſhe shellę imel. Inu karkuli enu

kogabe ezhe ferze fi more smifliti, inu shelleti, letu vfe jeft tebi s' nar vezhem fhpofhtuvanjam, inu s' gorezho lubesnjo dam, inu ofram. Jeft na shellim nezh fam febi perhraniti, temuzh mene, inu vfe, kar imam, shellim, tebi radavolnu gori ofrati.

3. O moj Gofpud, inu Buh, moj Stvarnek, inu Odrefhenik! jeft shellim tebe donefs prejeti s' takefhnemi shellami, fhpofhtuvanjam, zhaftjo, inu hvalo; s' takefhno hvaleshnoftjo, vrednoftjo, inu lubesnjo, s' takefhno viro, upanjam, zhiftoftjo koker je tebe prejela, inu shellela prejeti tvoja prefveta zhafty vredna Mati inu Diviza Maria, kader je temu Angelu, katir je nje to fkrivnoft tvojiga zhlovefhkega poftanja osnanuval, ponishnu, inu andohtlevu odgovorila: Pole! jeft fim ta dekla tega Gofpuda, meni fe isgodi tvoji befedi. Inu koker fvet Joannes Kerftnik, tvoj naprejosnanvavz ta nar imenitnefhe med tvojimi Svetniki, katiri je fhe v' maternimu telefu v' ptizho tebe od fvetega Duha refveselen pofkakval, inu fe je, kader je potier tebe, o Gofpud JESUS! med ludmy hodeozhega sagledal, nifku ponishal, inu s' andohtlevem ferzam rekal: Perjatel tega Shenina, katir tukej ftoji, inu njega poflufha, fe mozhnu vefely savol glafu tega Shenena.

Na enako visho jeſt shellim s' velikemi, inu ſvetemi shellami ushgan biti, inu mene tebe is zelega ſerza zhesdati.

Satu jeſt tebi naprej neſem, inu ofram tudi vſih andohtleveh ſerz veſelje, gorezhe shellę, njeh v' duhu samaknenje, odsgurnu reſvezhenje, inu nebeſhke perkasne is vſimi zhednoſtami, inu zheſhenjam, katiru je od vſih ſtvary v' nebeſih, inu na semli, tebi k' zhaſty dershanu bilu, inu bode: vſe letu, jeſt ofram sa mene, inu sa vſe tajiſte, katiri ſo v' moje molitve perporozheni, de bi ti od njeh vſih vrednu zheſhen, hvalen, inu na vezhne zhaſe s' zhaſtjo, inu hvalo pousdignen bil.

4. Vſemi gori moj Goſpud, inu Buh! moje shellę tebe vezhnu zhaſtiti, inu bres prenehanja hvaliti, kar tebi po obilnoſti tvoje naisrezhene viſokuſti po vſi pravizi ſliſhe. Lete shellę jeſt tebi dam, inu shellim ſiedne dan, uro, inu zhaſs dati, inu is ſerzhno proſhnjo vabem, inu proſim vſe nebeſhke duhove, inu vſe tvoje virne, de bi tebi zhaſt, inu hvalo s' mano vred dajali.

5. Nej tebe zhaſtę, inu hvaljo vſi folki, rodovi, inu jesiki, inu s' nar vezhem veſeljam.

nej povikſhajo tvoje ſvetu, inu ſlatku ime. inu jeſt shellim, de vſi, katiri ta ſvete Sakrament s' andohtjo. inu ponishnem ſhpoſhtuvanjam ofrujejo, inu s' eno popolnema viro prejemlejo, per tebi gnado, inu miloſt najdejo, inu sa mene ubogega greſhneka ponishnu proſsjo. Inu kir ony to sashelleno andoht bodo doſegli, ter s' Kriſtuſam ſkleneni, inu ſkus tu preſvetu ſpishanje potroſhtani, od tvoje ſvete nebeſhke mise pojdejo, nej ſe na mene ubogega greſhneka ſpomnjo.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima en radoveden ſprashuvauz te ſkrivnoſti tega Sakramenta biti, ampak ima sa Kriſtuſam ponishnu hoditi, inu te pozhutke, inu to saſtopnoſt ti ſveti viri podurezhi.

Befede tega Lubega.

1. Varvej ſe pred radovednem, inu napridnem ſprashuvanjam letega naisgruntanega Sakramenta, saku nozheſh

v' ti globozhini tega zviblanja vtoniti. Katir bode othl to mogozhnoſt bozhjo isgruntati, bode od njene ſvitluſti dolipotert. Buh samore vezh ſturiti, koker ta zhlovek saſtopiti, inu sapopaſti. Enu bogabojezhe, inu ponishnu premiſhluvanje te reſnize, je perpuſhenu, aku je ta zhlovek vſelej perpravlen ſe puſtiti poduzhiti, inu ſe ahta, teh lepeh navkov teh ſvetih Ozhakov ſe dershati.

2. Srezhna je tajiſta perproſhena, katira ſe varva teh teſhkeh potov tega upraſhanja, inu hode po terdneh, inu ravneh ſtesah teh sapovd boshjih. Veliku ludy je to andoht sgubilu, kir ſo viſoke rezhy othli sgruntati. V' tebi ſe iſhe ta vira, inu enu brumnu shivlenje, ne viſoka saſtopnoſt, inu globoku ſposnanje teh ſkrivnoſt boshjih. Ake te rezhy na saſtopeſh, kaire ſo pod tabo, kaku ozheſh sgruntat, kar je nad tabo? Podversi ſe Bogu, inu tvojo saſtopnoſt ti viri ponishno ſturi, taku bode tebi dana ta luzh tega snanja, kulker bode tebi nuzhnu, inu potrebnu.

3. Nakatiri bodo slu ſkuſhani zhes viro tega Sakramenta, ali letu nima nijm, ampak temu hudemu ſovrashneku perrajtanu biti. Na bodi tebi mar satu, inu na prépirej ſe s' tvojimi miſli, ter na te tebi od hudizha noterdane zvible na odgovarej, ampak vorjemi boshjim beſedam, ver

jemi njegovem Svenitkam, inu Perokam, taku bode ta hudobne ſovrashnek od tebe beshal. Doſtikrat je slu nuznu, de en ſlushabnek boshji takeſhne ſkuſhnave terpy. Sakaj ta ſovrashnek na ſkuſha te naverneke, inu greſhneke, katire on bres ſkerby v' ſvoji oblaſti ima, ampak on ſkuſha, inu drashe te virne, inu andothleve ludy na mnogitire vishe.

4. Hodi tedej s' eno perproſto, inu terdno viro, inu perſtopi k' temu ſvetemu Sakramentu s' enem pohlevnem ſhpoſhtuvanjam. Inu karkuli ti napremoreſh saſtopiti, letu Bogu vſigamogozhnemu bres vſe ſkerby isrozhi. Buh tebe na sapelle, inu on na fally; fally pak, inu ſe sapelle ta, katir ſam ſebi prevezh virjame, inu saupa. Buh je rad s' temi perproſtemi, on ſe resodeva tem pohlevnem, da to saſtopnoſt tem mejhenem, odpre ozhy tem zhiſtem ſerzam, inu ſkriva ſvojo gnado pred radovednemi, inu preusetnemi. Ta zhloveſhka pamet je ſlaba, inu ſe lohko ogolfa, ali ta prava, inu resnizhna vira na more golfana biti.

5. Vſa zhloveſhka saſtopnoſt, inu ispraſhuvanje ima sa viro, ne pred viro hoditi, tudi ne tajiſto lomiti, ali nje ſe superſtaviti. Sakaj v' letemu preſvetemu, inu vſe zhaſty vrednemu Sakramentu ta vira, inu lubesn tu pravu meſtu imajo,

inu na eno ſkrivno visho opraviti imajo. Ta vezhne, naismirjene, napreſeshene, inu vſigamogozhne Buh della velike, zhudne, inu naisgruntane rezhy v' nebeſih, inu na semli, inu ni mogozhe njegove zhudne della sapopaſti. Aku bi boshje della takeſhne bile, de bi ſe ſkus zhloveſhko saſtopnoſt lohku samogle sapopaſti, bi ſe imele prezhudne, inu naisrezhene imenuvati.

K O N Z.